

1991

1991. gada 6. janvāris

(Epifānijas diena. Dievkalpojuma laikā pareizticīgo baznīcā sacīju Jēzum, ka ļoti vēlētos, lai man būtu laba balss, jo tad es varētu Viņam dziedāt draudzes korī... ”

Jēzus man atbildēja: „Dziedi Man ar savu sirdi, jo, kad dzirdu tavu sirdi dziedam, tas Mani iepriecina daudz vairāk;”

(Dievkalpojuma laikā es aplūkoju baznīcā esošās ikonas un freskas. Mani ļoti saviļņoja doma, ka kādu dienu mēs visi būsim šīs lielās, svētās Ģimenes vidū. Eņģeļi, svētie, mūsu Svētā Māte un Vissvētākā Trīsvienība... Cik brīnišķīga Ģimene! Mana dvēsele jau šajā pašā brīdī ilgojās būt kopā ar viņiem, lai nemitīgi pielūgtu un slavētu trīsvienīgo Dievu!) Ak, Dievs!

Dāvā man žēlastību būt Tavā dievišķajā Ģimenē!

Svētie eņģeļi, aizlūdziet par mani, lai kādu dienu es varētu būt ar jums kopā Debesīs... Es tik ļoti vēlētos kopā ar visiem svētajiem nemitīgi slavēt Debesu Svēto! Lūdzieties par mani, visi Visaugstā svētie, lai es iemācītos mīlēt mūsu Dievu līdz pilnībai.

Ak, mīļā Svētā Māte, aizlūdz par mani. Iemāci man pakļāvību Debesu Tēvam, iemāci man darīt Viņa Gribu.

Vissvētākā Trīsvienība, nebeidzamās un godības pilnās Mīlestības Avots, neizsmeļamā Maiguma Straume, iemāci man dzīvot tuvībā ar Tevi, iemāci man būt pilnībā vienotai ar Tavu Mīlestības Garu.

Nakts jau ir gandrīz beigusies, un patiesā Gaisma drīz atspīdēs, tādēļ sagatavojiet mani tai Stundai, kurā mēs satiksimies vaigu vaigā.

Mūžīgais Tēvs, es lūdzu ne tikai par sevi, bet arī par visu cilvēci. Mēs visi esam Tavi bērni, tādēļ, lūdzu, uzlūko mūs ar Žēlsirdību... Mūžīgais Tēvs, iemāci mums mīlēt citam citu, dari mūs spējīgus pildīt Tavu Svēto Gribu, lai mēs patiešām varētu saukties par Taviem bērniem. Āmen.

mīļotais bērns, Es Esmu, kas Es Esmu; pašreiz Mana Mīlestība un Laipnība jums visiem ir atklājusies lielā spēkā un līdzjūtības pilnībā;

Es jums atklāju Savu Svēto Vaigu tādu, kāds tas ir, Es vairs neslēpju Sevi, lai šķīstītu tautu – tos, kuri neatšķir labo roku no kreisās, tos, kuri dzīvo visdziļākajā tumsā un ļaunumā; jūsu Tētis jūs nemitīgi aicina atpakaļ pie Sevis;

Es esmu Mīlestība; ja tikai jūs šodien klausītos Manī...

Kungs Jēzu Kristu, Dieva mīļotais Dēls, Vissvētākā Sirds!

Svētīts lai top Tavs Vārds!

Vissvētākā Sirds, palīdzi nest mums šajā pasaulē uzticētos krustus, palīdzi mums būt pakļāvīgiem Tēva Gribai, tāpat kā Tu biji paklausīgs līdz pat galam. Āmen.

Es, Kungs Jēzus, tevi svētīju; Es esmu Vārds, un jums ir dots Vārds un Tas jūsos ir radis mājvietu; svētdariet sevi, lai Vārds jūsos varētu ienākt un dzīvot;

Svētais Patiesības Gars, nāc pār mums, esi mūsu Svētais Ceļabiedrs un Vadonis!

Svētais Mīlestības Gars, nāc pār mums un iemāci mums dzīvot patiesā Dieva Mīlestībā!

Atgādini mums Tēva dotās Zināšanas, kuras mēs grēka dēļ esam pazaudējuši.

Svētais Miera Gars, apveltī mūs ar Savu Mieru, kuru pasaule nespēj mums dot. Dari katru no mums par Tavas Gaismas traukiem, dari mūs par miera nesējiem, jo „tie, kas mieru tur, tajā sēj taisnības augli.” (Jēk 3, 18). Āmen.

mīļotā, Es patiesi tev saku, ka Es, Svētais Patiesības Gars dienu un nakti, nakti un dienu apveltu jūs visus ar milzum daudzām žēlastībām, kuras jums palīdz ceļā uz pilnību; tā kā

Es esmu jūsu Dzīvība, atļaujiet Man jūs vadīt un būt jūsu Pavadonim šajā trimdas zemē, kurā jūs tagad dzīvojat; Es varu kļūt jums par Oāzi jūsu tuksnesī; ak, radība, cik maz gan jūs Mani pazīstat!

Jūs pavadāt gandrīz visu savu dzīvi, meklējot laimi iznīkstošās lietās, un nepievēršat uzmanību tam, ka Es, Visuresošais, piedāvāju jums Mīlestību, Prieku, Mieru un Brīvību, lai atbrīvotu jūs no Sātana tumšā cietuma; lai arī Manī ir tik daudzas žēlastības, jūs vēl arvien neapzināties Manu Klātbūtni, jūs neapzināties, cik daudz žēlastību jūsu gars var no Manis iegūt; Savus uzticamos bērnus Es aicinu lūgties par dvēseļu pestīšanu; kādu dienu viss zudīs, viss novalkāsies kā vecas drēbes, bet jūsu dvēsele pastāvēs mūžam; Raža ir nobriedusi, un Pļāvējs ir gatavs ievākt labību; esiet gatavi sagaidīt Pļāvēju;

1991. gada 8. janvāris

(Mūsu Svētās Mātes vēstījums 19. janvārī paredzētajai lūgšanu grupas sapulcei.)

Miers lai ir ar jums, Mani mīlotie bērni;

šodien Es visus jūs aicinu uz lūgšanu par Vienotību; lai apvienotos, jums ir jāmīl, lai apvienotos, jums ir jābūt pazemīgiem un paklausīgiem; neļaujiet kādai citai mācībai jūs novest no ceļa; palieciņi uzticami un jūs nepaklupsiet; mūsdienās zemes nenes nedz laimes, nedz tikumu ražu, jo jūsu paaudze ir pametusi Kungu; visa tā iznākums ir grēks, laimīgs ir tas cilvēks, kurš ir ticis no tā pasargāts; ja jūsu paaudze būtu staigājusi Dieva ceļu, jūs dzīvotu mierā;

ak, bērniņi, Es jūs saucu un Es jūs aicinu; Mani saucieni atskan visās tautās; mirušie¹ nespēj nedz piesaukt Kungu, nedz Viņu slavēt, bet jūs, kas esat vērīgi pret Maniem aicinājumiem, slavējiet un pagodiniet Viņu ar savu mīlestību, ticību un cerību; tev pieder Debesis, Manu bērniņ, tādēļ es tevi lūdzu: tu, kam ir mute, runā uz Kungu un svētī Viņu; tu, kam ir acis, raugies Viņa Skaistumā; vairāk laika veltī tam, lai domātu par Viņa Brūcēm, Kuras tev ir dāvājušas pestīšanu; tu, kam ir ausis, dzirdi Mūsu aicinājumus un lūgumus, bet tu, kam ir sirds – mīli Kungu un pielūdz Viņu, un atdod savu sirdi Viņam; patiešām – mirušie² nedz redz, nedz dzird, tie nerunā un nejūt; mīlotie, Tas, Kurš ir radījis jūs, noliecas pie jums ar Savu Sirdi plaukstā, piedāvādams to jums; kā līgavainis, kas savai mīlotajai dāvā gredzenu kā saderināšanās zīmi, tā jūsu Dievs dāvā jums Savu Vissvētāko Sirdi kā Savas Mīlestības Zīmi, kas apliecina Viņa laulības ar jums; kā līgava greznojas ar dārgakmeņiem, tā arī Kungs, ķēniņu Ķēniņš, izrotās jūs ar Saviem Dārgakmeņiem;³ neguliet, bet palieciņi nomodā;

jūs esat atpirkti ar Viņa Dārgajām Asinīm, tādēļ neļaujiet pirmajai straumei aiznest jūs prom; ļaujiet Viņa Ugunij jūs pārvērst par dzīvajām lāpām Viņa Baznīcā, ļaujiet Viņam jūs izveidot par liesmu, kas apgaismo un silda; ļaujiet Viņam sevi veidot pēc Sava Tēla, lai jūs būtu uzticami un neatlaidīgi, un Viņš jūs lietos par Savas Jaunās Baznīcas balstiem;

ak, bērniņi, nebaidieties, jo Dievs vienmēr dara lielas lietas – paļaujieties uz Viņu; eņģeļi jau tiek izsūtīti pie jums, lai tiem ir izsētu dievišķo sēklu visā pasaulē, un nestu Miera un Mīlestības vēstījumus lielo satricinājumu laikā; šīs sēklas tiks uzņemtas tāpat kā lietus, kas nolīst pār izkaldušu zemi; vai neesat ievērojuši, kā Dievs ir atvēris Debesu Durvis un izlējis pār jums Savu Debešķīgo Mannu? vai neesat pamanījuši Viņa Svētā Žēlastības Gara izliešanos? Visvarenais ir apžēlojies par jums un ir teicis: „Lai Mana tauta ēd;

¹ Garīgi mirušie.

² Garīgi mirušie.

³ Ērkšķu kroni, naglām un Krustu.

dodiet viņiem ēst Debesu Maizi"; Viņš no Sava Troņa ir devis pavēli; tāpat kā Mozus laikos Tēvs dāvāja tautai tuksnesī daudz vairāk mannas, nekā tā bija spējīga apēst; un vai Jēzus, Viņa Dēls, nepavairoja maizes un zivis? vai cilvēku tūkstoši nebija paēduši līdz sātām? tā arī šodien neesiet pārsteigti, redzot Dieva Svēto Garu pilnā spēkā nonākam pār jums un pabarojam tautas ar Debesu Mannu;

ak, cik maz jūs pazīstat Vissvētāko Trīsvienību! jūs netiksiet pamesti postā vai izsalkuši, jūs netiksiet atstāti novārtā un izbadējušies, kļīstam šajā tuksnesī..

jūsu laikmeta sabiezējusī tumsa neilgs mūžīgi, jūs tiksiet šķīstīti no grēkiem, bet Zvērs pavisam drīz tiks paralizēts un kopā ar visu viņa cilti līdīs uz vēdera putekļos; jo drīz pie apvāršņa parādīsies Gaismā, un tā būs Lielā Zīme;

ja jūsu kājas vēl arvien šaubās un nespēj izvēlēties starp labo un ļauno, tad lūdzieties, lai tās neievestu jūs kārdinājumā; ja jūsu sirdis vēl arvien atsakās nodziedāt Kungam Mīlestības dziesmu, lūdzieties, lai Ļaunais jūs nepieviļ; ja jūsu acis izvairās lūkoties uz Debesīm, meklējot Debesu lietas, lūdzieties, lai jūsu Debesu mājoklis jūs kādudien uzņemtu; ja jūsu dvēsele vēl arvien pieder pasaulei, lūdzieties, lai šīs pasaules netikumi neapvij jūs cieši kā valgs, un lai Čūska nevar jūsos ieperināties; lūdzieties no visas sirds, ar prieku nesiet upurus, lai jūsu darbs ir vērtīgs un noderīgs, un Es apsolu, ka jūsu gaismeklis naktī nenodzisīs;

esiet izslāpuši pēc Dieva!

Es esmu nomodā par jums visiem un šajā mirklī Es noliecos, lai jūs visus svētītu;

1991. gada 8. janvāris

Lai ir slavēts mūsu Kungs, kas nepārtrauc Savus mīlestības brīnumu darbus.

Tu uzklausi mūsu lūgumus un lūgšanas, kad mēs saucam Tevi palīgā.

Lai ir svētīta mūsu Svētā Māte, kura manā dzimšanas dienā ir dāvājusi man baznīcu, kur mēs¹ varam sapulcēties un lūgties.

Kungs, Tu esi mūsu Aizstāvis un mūsu Cerība.

ziediņ, esi kopā ar Mani; pēc desmit dienām ir tava dzimšanas diena – diena, kurā Es tevi aicināju un iestādīju šajā zemē; ak, ziediņ! palūkojies uz Mani, tas Mani tik ļoti iepriecina; Mans īpašums, Manējā, cik ļoti Es, tavš Kungs, tevi mīlu! kā Es tevī līksmojos! tu biji garīgi mirusi, bet Es tevi piecēlu un aicināju dzīvot Manā pasaulē; jūties laimīga! paraugies uz visu, ko esmu tev devis! paraugies uz dārgumiem, kurus tev dāvināju; tavas pārdomas ir ļoti vērtīgas; sarunas starp mums ir dārgums, kuru meklējuši daudzi jo daudzi, bet Es to esmu atnesis tev un uzdāvinājis tev kā dāvanu, Es nācu no Debesīm līdz pat tavai istabai, lai pasniegtu tev šo dāvanu; Manus dārgumus meklē daudzi, tomēr tikai retais tos saņem; Vassula, Vassula, dzīvo vienotībā ar Mani, vienlaikus nemitējies ilgoties pēc Manis, jo tas ir vispilnīgākais dievbijības auglis; ar kādu baudu Es paņemu šo augli! ziedo Man savu laiku, sniedz Man savu roku, esi Mans piezīmju blociņš;

vai Es neesmu tevi Savā Svētumā svētdarījis? tādēļ tu upurē Man pati sevi, savu gribu un spēkus; maziņā, atļauj Man tevi lietot, atļauj Manai Mīlestībai pārklāt tevi, Manu dūjiņ; mīli Mani;

1991. gada 9. janvāris

(Es raudāju par visiem nepatiesajiem apvainojumiem, kurus par mani bija izteicis x... Tie bija nodarījuši lielus zaudējumus.)

¹ Lūgšanu grupai un ikmēneša sapulcēm.

ziediņ, arī tas ir Mans Krusts; tomēr atļauj Man izturēties pret tevi pēc Savas labpatikas; tava mīlestība nonāk pie Manis kā vīraks; ja pilnīgi negaidīti tu saņem nāvējošu pletnes cirtieni, Manu bērniņ, tad upurē to Man, bet Es tos vērsīšu par labu; vai apzinies, ka tautas¹ ir uz kara robežas?! maziņā, upurē Man savas ciešanas, jo dusmas ir gatavas uzliesmot ... saņem Manu Mieru ... paļaujies uz Mani, Mana Vassula, atceries, ka Es tevi mierināšu; atceries, ka tev līdzās stāv arī tavs sargeņģelis, kurš ir gatavs tevi mierināt un pārsiet tavas brūces; pagaidām atļauj Man atstāt Krustu uz taviem pleciem; meitiņ, esi drosmīga! Mans Krusts tevi nospiež kā smaga nasta, bet Es zinu, ka tu to labprāt nesīsi līdz pat galam; Es, Kungs, tevi svētīju; Es tevi atalgošu Debesīs;
(*Daniels, mans sargeņģelis.*)

tavs Jēzus tevi mīl; tas esmu es, Daniels; atceries, ka Kungs tev dāvāja atpūtu, bet tagad – vai tu nevēlētos piedāvāt atdusu Viņam? Vassula, remdē Viņa ilgas un atļauj Viņam tevi satriekt ar ciešanām; par Mieru ir jāmaksā dārga cena, jo uz spēles atrodas ļoti daudzas dzīvības; vai Kungs bieži tevi nospiež ar tik smagu nastu?
Nē.

nē, tas nenotiek bieži, Viņš to dara tikai dažreiz; pieņem to un nesatraucies, jo neviens no šiem upuriem, Vassula, nav bezjēdzīgs; tie stiprina arī tevi pašu; paliec Dieva Mīlestībā;
Viņš dedzīgi ilgojas tevi šķīstīt,
tādēļ dedzīgi ilgojies Viņu pagodināt;
tavs eņģelis Daniels;

(*Es pasmaidīju. Manam sargeņģelim vienmēr izdevās izraisīt manī smaidu. Es smaidīju par viņa uzrakstītajām rindiņām – šāds izteiksmes veids Danielam ir ļoti raksturīgs.*)

1991. gada 16. janvāris

Kungs, kur Tu atkal esi, kādēļ esi apslēpis Savu Vaigu?

Es ilgojos pēc Tevis kā izkaltusi zeme – Kungs, noliecies no Savām svētajām Debesīm un nonāc pie manis... Manā lampā nav atlicis gandrīz nemaz eļļas – nāc, Kungs, kā parasti Tu nāc, un piepildi to!

saņem Manu Mieru;

Es tevi nesu uz Saviem pleciem kā gans, kurš nes Savu vājo jēriņu; Es tevi nesu, jo zinu, ka tu esi vāja, nožēlojama un nespēj iet pati saviem spēkiem; Es, Kungs, izleju pār tevi žēlastību pēc žēlastības – lai tu izdzīvotu; Es neņemu vērā visu to, ko tu, meitiņ, nedari Manis labad; paļaujies; Es tevi esmu izglābis no Nāves un licis tev iet Man līdzās; ziediņ, Es esmu tevi izglābis, lai tu staigātu Manā Klātbūtnē;

Bet Jēzu...

pagaidi, maziņā... kuš... ieklausies Manī,² klausies: ... vai daudzus Es esmu piecēlis no mirušajiem šajā īpašajā veidā un pakāpeniski viņus apmācījis?

Nedaudzus, mans Kungs.

tad paļaujies uz Mani³... Es tevi nesīšu, lai tu piepildītu katru no tavām lūpām nākošo solījumu, katru savu vēlmi upurēties Man; klausies ... kurš bija vēl vairāk ieinteresēts tavā pestīšanā nekā Es un Mana Māte?

Neviens.

jā, neviens;

¹ Persijas liča karš.

² Šos vārdus Jēzus izteica pusčukstus, tie atskanēja kā liega melodija. Man šķita, ka varētu nomirt no Viņa Maiguma...

³ Jēzus atkal maigi čukstēja.

neskatoties uz savu bērnišķīgo neapzinīgumu, Es tev dāvāju Savu Vissvētāko Sirdi, lai Tā kļūtu par savu mājvietu; Vassula, kādēļ gan Es satvēru tavu roku, izvedu tevi cauri tuksnesim un parādīju tev Debesis? un tavas acis skatīja tūkstošiem miriādu eņģeļu Man apkārt; meitiņ, Es tevi esmu apveltījis ar daudzām žēlastībām un svētībām, un visas tās ir Manas lielās Mīlestības dēļ uz tevi;¹ paklausies...² caur šiem Vēstījumiem Es esmu vēlējis garīgi audzināt gan tevi, gan miljoniem citus; Es neesmu nācis tikai tevis dēļ, Es neesmu gribējis piecelt tikai tevi... caur šiem Vēstījumiem Es esmu vēlējis pacelt tautu pēc tautas, lai tās Mani godinātu; un, tāpat kā Es tevi esmu aizvedis uz Savu svētku Mielasta zāli, tā vēlos ievest tajā vienu dvēseli pēc otras...

neesī tik apmulsusi Mana Skaistuma priekšā ... Es Esmu Pilnīgs ... ieklausies Manī... neļauj savām acīm novērst skatienu no Manis, slavē Mani, un, ja vien tu atļausi, Es paturēšu tavu skatienu pievērstu Man – lai, raugoties Manā Pilnībā, arī tev rastos ilgas pēc pilnības tevī pašā; Es vēlos, lai tu būtu skaista, pilnīga un svēta, tādēļ atļauj Man vadīt tevi soli pa solim līdz pat Debesīm; tā ir patiesība, ka Es tevi esmu augšāmcēlis, lai darītu par vienotības zīmi un liecinieci, tomēr Es arī rūpējos, lai šīs sūtības piepildīšanai tavai dvēselei it nekā netrūktu...

tu līdzinājies neapdzīvotam tuksnesim, dzirdi Mani, – lai īstenotu Savu nodomu, Es nonācu tavā tuksnesī un uzcēlu tevī Savu Telti, lai tu uzplauktu un Es varētu darīt tevi par Savu Īpašumu un Savu Mājvietu; tagad tu piederi Man; tu esi Mans Īpašums un Mana Svētņīca; tādēļ Es tevi sargāju kā Savu acuraugu, Es tevi sargāju no Apmelotāja, kurš visiem spēkiem un visos veidos cenšas sagrābt tavu zemi un to izpostīt... viņš grib tevi pārvērst postažā; kā sargs Es dienu un nakti esmu nomodā par tevi, kā sargkareivis Es tevi aizsargāju no katra iebrucēja, nē-ē! nevienam Es neatļaušu iekļūt Manā Īpašumā; ak, mīlotā, Manas Dvēseles svētītā... atļauj Man pačukstēt tev Savas Ilgas, lai tās tiktu pierakstītas, un pēc tam lai tās varētu izlasīt ļoti daudzas dvēseles... Es vēlos, lai cauri šīm rindām viņi sadzirdētu

Manu Balsi,

Mīlestības Balsi,

Es neesmu uzrunājis vienīgi tevi, Es runāju ar katru dvēseli; nāciet pie Manis jūs visi, izslāpušie un izsalkušie, Es jūs izcelšu no nožēlojamības un piekļaušu pie Savas Sirds; nāciet pie Manis, visi izpostītie un atstātie, un Es likšu no jums izplūst ūdens straumēm; nāciet pie Manis, visi nogurušie, un atbalstiet pret mani savu galvu; dvēsele, atpūties Manī... Es nesīšu visas grūtības un raizes – atdod tās Man, un Es tevi atvieglošu; priecājies! tavā niecībā Es Esmu tavs Viss, tavā nabadzībā Es esmu Karalis; ja tu pilnībā atdod sevi Man, tad Es varu piepildīt Savu Gribu! dvēsele, Taisnīgums un Taisnība novēro tev, tādēļ nepievil Mani, Pestīšana stāv pie tavu durvju sliekšņa; Vassula, ļauj Manai Mīlestībai tevi apsegt; esi uzmanīga, esi nomodā un neatstāj Mani novārtā; atceries, Es esmu tavs Laulātais Draugs, Es, Kungs, tevi svētīju; vienmēr paturi Mani savā prātā, tas Mani tik ļoti iepriecina; Es tevi bezgalīgi mīlu; nāc;

1991. gada 18. janvāris

(Vēstījums manā dzimšanas dienā.)

miers lai ir ar tevi;

Mana Dievišķā Sirds iedrošinās tevi bez bailēm doties uz priekšu, jo Tēvs ir tik devīgs!

¹ Šajā mirklī es centos kaut ko iebilst.

² Jēzus čukstēja un Viņa čuksti atkal bija maiguma pilni.

paļaujies uz Mani, bērniņ, uzticies Man, un Es tevi piepildīšu ar mierinājumu;¹ Es esmu tevi pārbaudījis – atļauj dažkārt Man tevi novērtēt; Vassula, pat tad, ja pilnīgi viss tev šķiet zudis – nezaudē drosmi; Es līdzināšu tavus ceļus, bet vienlaikus tev ir jāklūst arī par noraidījuma zīmi; noraidījums un atstumšana Vienotības dēļ; viņu vidū pietrūkst patiesuma, jo citādi tie tā nemeklētu iemeslu savstarpējām nesaskaņām;

Kungs, vai vēlies pateikt, ka viņi beigās noraidīs Tavus vēstījumus?

nē; Mani Vēstījumi viņiem sekos bez tavas līdzdalības, bet tu tiksī mētāta no vienas vietas uz otru; Es atļaušu vajātāju apraiptajām rokām pilnīgi atklāti tevi sist un izturēties pret tevi ar ļaunumu un netaisnību, Es viņiem atļaušu runāt tev pretim... viņi tev uzbruks kā kraukļi, kas posta labības lauku; viņu acīs tu būsi zaudētāja, jo tavi ievainojumi, kurus viņi paši būs radījuši, būs iespaidīgi; šie pāri nodarījumi nāks pār tevi, Manu bērniņ, no Mana Nama un Manējiem, un brūces tev cirtīs Kaina cilts; Es tiem atļaušu sist nevainīgu bērnu, tomēr viņu sākotnējais prieks pārvērtīsies sērās; jā, Mana Vassula, tu izskatīsies kā zaudētāja, bet vai arī Es neizskatījos pēc zaudētāja? vai neizskatījās, ka Mana Misija ir izgāzusies, vai pasaules acīs Es neesmu bijis visu laiku lielākais zaudētājs? tu viņiem esi dota par zīmi, kas izraisīs strīdīgus jautājumus; Es nedomāju tev laupīt drosmi, Vassula, pat tad, kad daudzi no viņiem centīsies apturēt Manu Vēstījumu tālāku izplatību; esi stipra, Mana Vassula, esi nesatricināma kā klints;

Kungs, ja viņi mani „lauzīs”, kā Tu man to liki saprast, ievainojot manu dvēseli gandrīz līdz nāvei, kā gan es varēšu palikt stipra un nesatricināma?

tevi plosīs gabalos, bet Es, Kungs, vienmēr būšu tev līdzās; un tavs spēks būs Manā Spēkā; nāc un nebaidies, liecīni par Mani;

1991. gada 19. janvāris

(Vēstījums lūgšanu grupai.)

miers lai ir ar jums;

es, erceņģelis Miķelis, aicinu jūs velīt savas dienas un naktis lūgšanām un gavēņiem; pavisam drīz tiks atklāts viss, kas līdz šim ir bijis no jums apslēpts; es lūdzu, lai Kunga Dienā jūs atrodat Žēlastību pie Viņa; ak, ja vien tie, kuri ir nocietinājuši savas sirdis, šodien ieklausītos Viņā ... kaut jūs spētu atvērt savas sirdis, lai sadzirdētu Viņa balsi ... atveriet sirdis, nevis savus prātus ... viss notiek saskaņā ar Rakstiem, un pavisam drīz daudzi sāks liekt savus ceļus Dieva priekšā, un daudzi, kuru lūpas nebija izdvesušas nevienu lūgšanu, sāks lūgties;

jūs, Dieva tauta, esiet vienoti gan ar savā pārlicētibā, gan mīlestībā; esiet vienoti lūgšanā; Es svētīju ikvienu no jums Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā;

Vassula, atdusies Kunga Sirdī, esi Viņa Mīlestības zīme; saņem manu Mieru;

erceņģelis Miķelis;

1991. gada 21. janvāris

Tu, kas esi redzējis manu grēcīgumu un pazīsti manas dvēseles nabadzību,

(Ps 31, 8:) „apžēlojies par mani, apžēlojies par mums visiem...”

meitiņ, kad pienāks Žēlastības laika beigas, beigsies arī Mana Žēlsirdība; tad tavs laikmets vaigu vaigā sastapsies ar Manu Taisnību; Es tevi svētīju par to, ka uzklausī Mani un atļauj Man lietot tavu roku un tavu laiku; Es svētīju tevi un tavus darbabiedrus; satver Manu Roku, Es vēlos tev sniegt Savu Prieku un Mieru;

Mīlestība ir tev līdzās, saņem Manu Mieru;

¹ Šajās pēdējās dienās es nejutu Dieva Klātbūtni un arī nebiju spējīga Viņu ieraudzīt. Šķita, ka Viņš mani būtu atstājis, un mani bija pārņēmusi melanholijs.

IXΘΥΣ

1991. gada 24. janvāris

Mans Kungs?

Es Esmu; Es tev dāvāju Savu Mieru; raksti:

(Vēstījums lūgšanu grupām:)

miers lai ir ar jums;

mīļotie, jūs, kurus Mana Sirds nemitīgi cenšas savaldzināt, jūs, kurus Tā neprātīgi mīl; jūs, kurus Es esmu radījis Savas cildenās Mīlestības dēļ, jūs, kuru miesu esmu darījis par Savu Svētnīcu, šodien Es jūs lūdzu: dzīvojiet svēti ... un jums, kuri nemitīgi grēko, Mani apvainodami, Mana Sirds ir jau piedevusi;

priecājieties un līksmojiet! jūsu Skolotājs vairs nav tālu, jūsu Kungs ir uz Savas Atgriešanās ceļa; nāciet un slavējiet Mani, nāciet ... drīz vien pat ceļa oļi un akmeņi sauks, sveicot Manu Atnākšanu: „lai svētīts ir Karalis, lai svētīts ir Tas, Kurš nāk!” Es nenovērsīšos ne no viena, kas vien nāks pie Manis, nožēlodams savus grēkus, lai arī kādi tie būtu;

vēl līdz pat šai dienai ir cilvēki, kuri netic nedz Manai Žēlsirdībai, nedz Mīlestībai; vēl ļaunāk – viņi ne tikai netic, bet arī Mani nodod; šodien Es jums saku, ko jau kādreiz esmu teicis: „neviens nevar nākt pie Manis, ja Tēvs viņu nelaiž;”¹ tādēļ Es jūs aicinu lūgties, lai visi caur Tēva Žēlsirdību saņemtu atgriešanās Žēlastību; jā, lai nāktu pie Manis, ir nepieciešams, lai cilvēks saņemtu Žēlastību no augšienes; Es nekad neatstumšu nevienu, kurš pieņem šo Žēlastību; nešķiediet veltīgi savu laiku, meklēdami iebildumus Mana Svētā Gara darbībai; ja Es jūs aicinu, bet jūs neatbildat, tas nozīmē, ka neatbildat Žēlastībai; mīļotie, Es lūdzu jūs: lūdzieties, lai ikviens saņemtu Žēlastību ticēt un atgriezties;

vārdi, ko Es jums saku, ir Gars, tie pieceļ, tie atdzīvina un ienes Gaismu jūsu iekšējā tumsā; Mani bērniņi, Es jums esmu devis daudz zīmju, lai jūs ticētu, ka Gars ir dzīvs un darbīgs, tādēļ negaidiet kādas taustāmas zīmes; šajās dienās, kurās pasauli ir apņēmusi vistumsākā nakts, Mans Svētais Gars nāk pilnā spēkā, lai jums palīdzētu; Manu Sirdi pārņem žēlums, raugoties, kā jūsu rociņas cenšas sataustīt pareizo ceļu cauri šai naktij! Es jums dodu daudzas zīmes, lai jūs ticētu, ka šajās dienās Mans Gars tiek izliets pār visu cilvēci kā vēl nekad agrāk, tāpēc jums, kas vēl joprojām šaubāties, un kuriem pietrūkst palāvības, prasāt Man zīmi, lai Es parādītu, ka šie Vēstījumi citu vidū, kas tiek pasaulē izplatīti, patiešām ir Manis iedvesmoti; Es jums saku vēlreiz ar vislielāko nopietnību: ne jau Mozus tuksnesī pabaroja jūsu senčus, bet gan Mans Tēvs – Viņš deva viņiem Debesu maizi; arī tagad Mans Debesu Tēvs turpina jūs barot ar Dieva Maizi,² kas nāk no Debesīm un dāvā pasaulei dzīvību;

jūsu senči tuksnesī ēda mannu; tūkstošiem ļaužu Es jau esmu devis Savas Euharistijas priekšvēstnesi – Es pavairoju maizes, lai viņus pabarotu, tieši tāpat kā vēlāk Es jūs baroju ar Savu Miesu, lai dotu jums Dzīvību; Es pavairoju arī zivis, zivs ir Mana Vārda simbols, Tā simbols, Kurš jūs pabaro, Mana Vārda simboliskā zīme: IXΘΥΣ, kas nozīmē

Jēzus Kristus, Dieva Dēls un Pestītājs;

šodien Es jums ļoti nopietni saku, ka Vēstījumi, kurus Mans Gars izlej ikvienā tautā, nav tikai vārdi, tie ir Gars un tie ir Dzīvība; vai neesat lasījuši Rakstos: „Viņš tiem deva ēst maizi no Debesīm;” (*Izc 16, 4*) vai ar šīm zīmēm nav pietiekami, lai jūs pārliecinātu?

¹ Jņ 6, 66.

² Šajā gadījumā ar Dieva Maizi Jēzus domā Svēto Garu.

šodien Es piepildu jūsu iekšējo tukšnesi ar Dievišķo Maizi, tā ir brīnumaina Barība, kas nebojājas, bet atdzīvina jūsu garu; tāpat kā zeme liek izaugt jauniem augiem, kā dārzus liek uzdīgt sēklām, tāpat arī Mana dievišķā Barība no jauna iedveš jūsos Dzīvību, degsmi un bijību Manā priekšā; Mans Svētais Gars nāk pār jums, lai atdzīvinātu trīcošo liesmiņu jūsos, pārvēršot to Mīlestības Ugunī, kas pārņem visu;

Raksti saka, ka „miesīgais cilvēks nesatver to, kas nāk no Dieva Gara, jo tas viņam šķiet muļķība; viņš šīs lietas nevar saprast, jo tās ir izprotamas tikai garīgi” (1 Kor 2, 14); Jaunās Debesis un Jaunā Zeme ir jūsu durvju priekšā, tomēr daudzi no jums to vēl nav sapratuši un uzskata to visu par blēņām; miesīgie cilvēki visas Manis dotās Debesu zīmes uztver ļoti virspusēji un nicina Manus Dievišķos Vēstījumus; tomēr Raksti tiek piepildīti un tie saka, ka pēdējās dienās būs cilvēki, kuri smiesies par Maniem Apsolījumiem;

zinot, ka cilvēkam piemīt bezgalīga spēja grēkot, un to, ka Laiku beigās ienaidniekam ir jānosēžas godības tronī Manā Svētnīcā, un šī iemesla dēļ Es Sev esmu saglabājis Savu ļaužu atlikumu, kuriem ir jāklūst par Manas Jaunās Svētnīcas celtniekiem; viņi ir pirmie Mana Gara augļi; tāpat kā pravieša Elijas laikos Es Sev paturēju septiņus tūkstošus vīru, tā arī tagad Es Savā Žēlastībā esmu paturējis Sev atlikumu – simts četrdesmit četrus tūkstošus,¹ kuru pieres² ir apzīmētas ar Manu un Mana Tēva Vārdu; viņi ir tie, kuri nekad neļauj meliem nākt pār viņu lūpām,³ viņi ir Manu Jauno Debesu un Jaunās Zemes pirmie augļi; viņi ir dzīvības koki,⁴ kuri nesīs divpadsmit ražas gadā,⁵ katru mēnesi pa vienai, un kuru lapas pagāniem dāvā dziedināšanu;⁶

lai atsvaidzinātu jūsu atmiņu, Es jums vēlreiz paskaidrošu pravieša Ezehiēla⁷ grāmatā rakstīto: „pie upes, tās abos krastos augs visādi ēdamu augļu koki”, tas ir – Gara svaidīti priesteri un laji, „kuru lapas nevītīs un to augļi nemitēsies, ik mēnesus tie atnesīs svaigus augļus, jo ūdens⁸ pie kura tie aug, iztek no Svētnīcas”⁹; šis ūdens plūdīs no Dieva un Jēra Troņa, un kā kristālskaidra straume plūdīs tālāk pa pilsētas ielām,¹⁰ un „to augļi būs patīkami, bet lapas – dziedinošas”, arī jūs būsiet kā šis koks, jūs tiksiet atjaunoti Svētajā Garā, Kurš nekad jūs neatstās, jūsu lapas nesīs dziedināšanu, jā, jūsu liecība dziedinās slimos un liks atgriezties pie Manis daudzām tautām; tas viss nenotiks jūsu pašu spēkā, nerunāsiet jūs, bet Mans Svētais Gars, Kurš dzīvo jūsos;

Es jūs izsūtīšu kā celtniekus no visām pasaules malām, un jūsu rokās būs niedre kā mērkoks,¹¹ lai atjaunotu Manu Svētnīcu un altārus, kuri pašreiz ir sagruvuši un kļuvuši par velnu midzeņiem;¹² lūdzieties, Mani mīlotie, lai ikvienam pietiktu laika atgriezties; lūdzieties, lai žēlastība nāk pār viņiem, ka tie pazītu un atzītu Patiesību; lūdzieties par tiem, kuri ir pievērsušies dažādiem mītiem, nevis Patiesībai; lūdzieties par pasaules atgriešanos; lūdzieties, lai Es iemājotu ikvienā dvēselē un darītu to par Savu Īpašumu;

¹ Simbolisks skaitlis, kurš apzīmē Dievam uzticīgos visā pasaulē. (Atkl 14, 1)

² Atkl 14, 1.

³ Atkl 14, 5.

⁴ Dzīvības koki = no jauna dzimušie = pirmie augļi.

⁵ Simbolisks skaitlis, kurš apzīmē jauno Baznīcu un Dieva tautu.

⁶ Atkl 22, 2: jaunie mācekļi, kuri Svētā Gara spēkā un ar Viņa līdzekļiem palīdzēs atgriezties daudziem bezdievjiem.

⁷ Ez 47, 12.

⁸ No Kristus Sirds izplūstošais ūdens.

⁹ No Kristus Sirds izplūstošais ūdens.

¹⁰ Atkl 22, 1 -2.

¹¹ Atkl 11, 1.

¹² Atkl 18, 2.

lūdzieties, bērniņi, lai Es šajās dvēselēs varētu plūst kā „upe ielas vidū”¹ un nesiet upurus, lai šīs atgriešanās varētu īstenoties; palieciēt Manā tuvumā, jo tepat pavisam tuvu slēpjas un jums uzglūn leopardi²; palieciēt Man blakus, pastāvīgi lūdzoties: esiet nebeidzamā lūgšanā;

atļaujiet Man uz jūsu pierēm atstāt Manas Mīlestības Nopūtu, jūs visus svētījot; esiet viens zem Mana Svētā Vārda;

IXΘΥΣ

Mana Vassula, tas pabaros ļoti daudzus;

Mans bērns, Es tevi mīlu; Mīlestība tevi svētī; svētī Mani;

Kungs, es Tevi svētīju: Maranata!

1991. gada 31. janvāris

(Mūsu Vissvētākās Mātes vēstījums 23. februārim.)

Lai ir slavēts Kungs un miers lai ir pār jums visiem;

Dievs jūs aicina pie Sevis – pārdomājiet to! Dievs jūs ir aicinājis pie Sevis jau kopš jūsu piedzimšanas brīža; jūs esat dzimuši, lai Viņu mīlētu, lai dzīvotu Viņam un būtu Viņam patīkami, jūs esat dzimuši, lai atgrieztos pie Viņa; atsaucieties Viņa aicinājumam; caur Saviem Vēstījumiem gan šeit, gan citās pasaules malās ar mīlestību Es esmu centusies atvest jūs atpakaļ patiesā dzīvē Dievā, un to Es darīju jūsu pestīšanas labad;

maziņie, jā, Es jūs saucu par maziņajiem, jo Kungs Savu Vaigu ir atklājis tieši jums, nevis gudrajiem un mācītājiem; apzinieties arī, ka šo jūsu laikmeta Vēstījumu patiesību, nenovēršamību un žēlastību jums nav atklājusi miesa un asinis, bet gan pats Tēvs caur Savu Žēlastību, kas nākusi pār jums jūsu pestīšanai; tādēļ, ja tavš tuvākais vēl arvien nav apzīmogots ar Svētā Žēlastības Gara zīmogu, lūdzies, lai arī viņš saņem šo atgriešanās Žēlastību un var ieiet Dieva Valstībā;

Dievs aicina pie Sevis ikvienu cilvēku; pacentieties apzināties un izprast Dieva aicinājumus uz Mieru; Es gribu jūs pārliecināt lūgties par Mieru, būt dedzīgiem Miera uzturētājiem; svētītie bērniņi, atļaujiet Man vēlreiz jums atgādināt, ka Man ir ļoti vajadzīgas jūsu lūgšanas par Mieru, jo Es tās visas salieku kopā un kā pavasara ziedu pušķi pasniedzu Visvarenajam; jūsu lūgšanas nav bezjēdzīgas, tās patiešām dod Dievam slavu un godu, tās ir jūsu mīlestības pierādījums;

Sātans ir ļoti spēcīgs, un viņa dusmas vajā ikvienu no Kunga dārza pirmajiem augļiem, tās vajā Jēzus lieciniekus; Savos iepriekšējos Vēstījumos Jēzus jums ir stāstījis, kā Sātans cenšas izdzēst to mazo liesmiņu, kas vēl ir palikusi pasaulē, lai atstātu jūs bez gaismas un nelaimīgus; bez žēlastības Sātans zaimo visas Dieva iedibinātās Varas; patiešām, bez jūsu karstajām lūgšanām pēc Miera zeme drīz vien sajūtīs Sātana vēmekļus,³ ar kuriem viņš cenšas apdzēst to vārgo liesmiņu, kas vēl kvēl jūsos;

Es esmu neaprašstāmi noskumusi; Es esmu lūgusies par jums visiem un vienmēr turpināšu to darīt; bērniņi, Es jūs lūdzu – pārdomājiet Mūsu Vēstījumus; izdzīvojiet katru Mūsu Vēstījumu vārdu;

Es, jūsu Svētītā Māte, jūs svētīju;

1991. gada 4. februāris

meitiņ, saņem Manu Mieru;

Kungs, apžēlojies par mani...

¹ Atkl 22, 2.

² Atkl 13, 2; Dan 7, 4 – 6; Oz 7, 4 – 6.

³ Atkl 12, 15.

*Es meklēju Tevi, tomēr nevaru tevi atrast,
Es saucu uz Tevi, bet nesadzirdu Tavu Balsi.
Es nezinu, kurp es eju, ienaidnieki mani vajā. Ja Tavš spēks mani nebalstīs, tad es tikšu
pilnīgi satriekta. Ak, kaut man būtu dūjas spārni, lai varētu aizlidot pie Tevis! Dievs, kā
es Tevi mīlu!*

meitiņ, esi mierā! Es vēlos, lai tu tiektos pēc augstākām lietām; Es tev nemitīgi palīdzu
sasniegt arvien augstāku lūgšanu pakāpi; Es vienmēr palieku tev līdzās, esi stipra; Es tevi
dedzīgi un neprātīgi mīlu, un Mana Mīlestība paliks; - mīļotā dvēsele, esi pacietīga; savā
laikā Es visu atklāšu, jā, visam ir savs noliktais laiks; Mans Gars ir nonācis pār tevi, lai
tevi paliktu, tādēļ lai nekas tevi nesatrauc;

šīs pasaules valdniekam¹ ir liels spēks, bet tas viņam ir ticis dots, lai piepildītu Rakstus;
Es jums to esmu sacījis, lai jūs saprastu ... nekad nešaubieties par Manu Klātbūtni;

Es esmu ar jums, lai vadītu jūsu soļus pilnības ceļā, bet, Mana Vassula, neviens
nesasniedz pilnību, ja viņš neiet caur Krustu; iemācies saprast, ceļā uz pilnību tevi vedīs
attiešanās no sevis; tā Es tikšu pagodināts, bet tu – šķīstīta; Es zinu, cik nelabprāt un ar
grūtībām² tavš gars pieņem šo īpašo ceļu, kuru esmu tev devis, tomēr tieši tas ir vēl viens
iemesls, kādēļ Es tevi esmu izvēlējis; Es vēlējos, lai Manās rokās būtu vienkāršs un vājš
instruments, niecība – lai apkaunotu gudros un mācītos; Es gribēju kādu, kurā nav nekādu
Zināšanu, Es tevi izvēlējos, nevis tu Mani; Es esmu Svētais, kurš ir nācis, lai tevī uzceltu
Savu Telti; Es nācu pār tevi pēkšņi, kā maiga vēja pūsma, kā vējš, par kuru neviens nezina,
no kurienes tas nāk;

tagad atbalsties pret Mani, Es vadīšu tavus soļus, Es tevi nekad neatstāšu; tu jau tagad
dzīvo Manā Gaismā, un tu, dvēsele, esi kļuvusi par Manas Mīlestības mantinieci; Cerība,
meitiņ, pasaki Mani, ka tava Cerība ir Manī;

Mans Kungs un Dievs, Tevī ir mana Cerība.

Ticība, meitiņ, pasaki Man, ka pilnībā tici un paļaujies uz Mani, bet Es tev atbildēšu, ka
tava dvēsele tiks atalgota; tici Man un slavē Mani, upurējot šo ticību Man;

Mans Kungs un Dievs, es ticu Tev un Taviem Apsolījumiem. Es paļaujos uz Tevi.

Mīlestība, meitiņ, pasaki Man, ka mīli Mani no visas savas sirds, dvēseles un ar visu savu
prātu; parādi Man, ka tava mīlestība un Mani ir šķīsta, mīļotā, parādi Man, ka mīli savu
tuvāko kā sevi pašu;

Mans Kungs un Dievs, iemāci man, kā mīlēt Tevi, un kā mīlēt savu tuvāko kā sevi pašu.

Es Esmu; skolniecīt?

Jā, Kungs?

tici Man, mīli Mani un sasniedz pilnību, tu neesi viena arī tad, kad aizmiedz,³ līdzās tev
Esmu Es; zini, ka Debesis priecājas, jo caur tavām sāpēm⁴ Es esmu izglābis dvēseli;
pateicoties tavai mīlestībai uz Mani, Es esmu sasildījis kādu sirdi; nebaudies, Vassula,
Manu meitiņ, saņem Manu Mieru un pagodini Mani, paliekot Man uzticama; noraidi visu
nesvēto, bet slāpstī pēc visa, kas Es esmu;

Es esmu apkopis tavu zemi, lai tā nestu ražu; pateicoties tavai neatlaidībai (neuzskati to
par savu nopelni), Es esmu darbojies tevī un nopūlējies ar tevi; Es esmu pacēlis tavu
dvēseli pie Sevis un Es tev saku, ka liela ir Mana Žēlsirdība! ak, ja vien tu apzinātos un

¹ Sātanam.

² Es bieži baidos, ka varētu kļūdīties.

³ Kungs runāja par garīgu miegu.

⁴ Man fiziski sāpēja mugura, un es piedzīvoju arī iekšējās ciešanas.

pilnībā saprastu, ko Es esmu tev devis ... Es tev esmu kā māte, Es tevi sargāju kā pārlietu jūtīga un gādīga māte, kura rūpējas par savu bērnu; vai šajos pēdējos gados Es neesmu tev atklājis Savu Vaigu?

Esi, mans Kungs...

Es, Gaisma, esmu ienācis tevī un ienesis Gaismu tavā tumsībā; vai esi laimīga, visus šos pēdējos gadus būdama kopā ar Mani?

Jā, mans Kungs, tik laimīga kā Paradīzē!

pagaidi, jo tu vēl piedzīvoši, cik laimīga tu būsi Paradīzē; Es esmu lūdzis Tēvu, Mana Vassula, lai Viņš neņemtu vērā tavu pārsteidzošo vājumu, un stiprinātu tavu spēku, dodams tev Savu Spēku; Es tev esmu apsolījis, ka beigās tu Mani pagodināsi; lūdzies, Manu bērniņ, lai šai pasaulē varētu ienākt miers; mīli Mani un esi svētīta...

1991. gada 5. februāris

Kur Tu esi, Kungs? Kādēļ gan Tu esi noslēpies? Varbūt es atkal esmu tumsībā un nespēju Tevi saskatīt? Vai Tava labvēlība ir beigusies? Tomēr es apzinos, ka neesi tālu; „ja jebkad mani soļi būtu novērsušies no taisnā ceļa, ja manas acis būtu devušas vielu sirds iekārei, un ja kaut nieks ir spējis pielipt manām rokām,” (Īj 31, 7) tad piedod man.

Manu bērniņ, esi svētīta! miers lai ir ar tevi;

Vassula, pielāgojies Man un pārtrauc klausīties Kārdinātājā; Es tev saku: tuvojies Man, tuvojies Man, Mans bērniņ, Es esmu Tas, Kurš tev dāvā patiesās Zināšanas; ak, Vassula! Gaisma ir tevī atspīdējusi, kādēļ gan tu vēl šaubies? Tas esmu Es, Kungs, kas tevi ir atpestījis; – caur Saviem praviešiem Es esmu apsolījis, ka izliešu Savu Garu arī pār vismazākajiem un visnozēlojamākajiem, bet, Manu bērniņ, šis ir tikai Mana Apsolījuma piepildīšanās pats sākums;

Es Esmu Visuzticamākais, ak, Mans bērns, priecājies! priecājies! pavisam drīz Es Savu Garu piešķiršu visai cilvēcei; no katras dzīvas radības izplūdis kristālskaidri ūdeņi;¹ Vassula, tikai dažas dienas Es apslēpu Savu Vaigu no tevis, lai tu Mani meklētu; tu neesi pamesta;

Es biju šausmās, Kungs!

ak, nē, neļaujies samulsumam, kā gan citādi lai Es pamodinu tevī ieinteresētību? šīs situācijas liek tev pacelt galvu un meklēt Debesis, meklēt Mani, vienīgo Svēto! tu esi no zemes, bet Es Esmu no Augšienes; tu dzīvo vietā, kur tev apkārt ir lietas, kas neesmu Es, un tavam garam neizdodas gūt apmierinājumu; Mani var atrast tajā vietā, pēc kuras tavs gars un dvēsele ir iztvīkuši ilgās; Manas Dvēseles svētītā, kamēr tu neiemācīsies nemitīgi Mani meklēt un ilgoties pēc Manis, Es reizēm pieļāšu, lai tu piedzīvotu kādu pārbaudījumu; Man patīk izmērcēt tevi ar Savu Garu šodien, nevis vakar; rīt, bet varbūt arī rīt ne – vai tu to pamani?

Jā, Kungs, man šķiet, ka beidzot kaut ko saprotu.

Tu tiec peldināta Manā Gaismā – ievērojot Manus Norādījumus, meklē Debesu lietas; bez Manis tu nenieka nespēj, tu pat nespēj valdīt pār savām domām, tādēļ Es tev saku: nepadodies miegam;

Vassula, Es nevēlos tev laupīt drosmi, tomēr no Manām Lūpām nāk Pamācības un Gudrība; Es esmu nolēmis tevi vadīt cieši Man līdās, pa tikumu ceļu; Es vēlos bagātināt tavu garu, lai varētu caur tevi izplatīt Savas Zināšanas, un lai tu tādā veidā pagodinātu Mani; pacel savas acis pretim Debesīm un palūkojies uz Mani; meitiņ, raugoties Manā Svētajā Vaigā, tu garīgi pieaugsi, uzlūkojot To, tava sirds no jauna piepildīsies ar prieku;

¹ Atkl 22, 1.

kad tavas acis raudzīsies Manā Majestātiskumā, tavu sirdi piepildīs svētums un godība; bērniņ, atbalsties pret Mani, jo Es tikai vēlējos nedaudz tevi pārbaudīt, Manu bērniņ; Es tevi svētīju – svētī Mani un mīli Mani;

IXΘΥΣ

1991. gada 6. februāris

Mans Kungs, pasargā mani no visiem ļaunā gara uzbrukumiem, aizstāvi mani, kurš gan cits to darīs? Sātans rosina cilvēkos aizdomīgumu pret Vēstījumiem, un liek vērpt intrigas un pret mani. Mans Dievs, vai Tu pieļausi, ka tā tas arī turpinās? Viņi posta to, ko mēs ar Tavu palīdzību ceļam – kā lai turpinu rīkoties? Es nekas neesmu, un, ja Tu nenostāsies manā pusē, viņi mani iekšēji sagraus.

ziediņ, saņem Manu Mieru, nepadodies izmisumam, Es Esmu tev līdzās; un Es zinu, ak, cik ļoti labi Es zinu, kas notiek cilvēka sirds iekšienē ... tomēr apzinies, ka Es, Kungs, neskatoties ne uz ko, pieaugšu; tas nozīmē, ka Mana Balss caur šiem Vēstījumiem būs dzirdama arvien vairāk un vairāk; jo vairāk cilvēki tevi zākās un mēģinās noslāpēt Manu Balsi, jo vairāk Es būšu sadzirdams; meitiņ, neviens neapturēs Manu virzīšanos uz priekšu; Es, Kungs Jēzus, palīdzēšu tev, Mana Vassula, – vienmēr paturi to savā prātā;

(Es raudāju.)

neraudi ... mīļotā, neraudi... nāc, uzticies Man;

1991. gada 7. februāris

(Vēstījums pasaulei.)

miers lai ir ar jums; Es Esmu Jēzus;

Es esmu tā Cerība, kuru pasaule meklē – Cerība, kuru viņi meklē, ir tepat sasniedzama; viņiem tikai jāizstiepj savas rokas pret Debesīm un jāmeklē Debesu lietas; viņi varētu Mani meklēt, un Es viņiem atbildētu; Es neapslēpju Savu Vaigu un nenovēršu Savas Acis no tiem; Manas Acis jūs visus vēro un pārredz visus jūsu soļus;

Mans Gars patiešām piepilda visu pasauli un apgaismo tumsību, Viņš dāvā Cerību tiem, kuri šajā bezgalīgajā naktī cenšas sataustīt ceļu; mīļotie, jūsu dzimtene ir Debesīs, bet zeme – jūsu svētceļojuma vieta, un tas dāvā iemeslu priekam un cerībai;

ak, radība, vai Es neesmu noņēmis no tevis līķautu un ievēdis tevi atpakaļ dzīvībā? vai Es pēc tam, kad esmu jūs ievēdis dzīvībā, lai atkal aizsūtītu atpakaļ nāvē? Es esmu Žēlsirdība, Es esmu Mīlestība; palūkojieties Debesīs un saskatiet Laika Zīmes; Es nāku, lai sapulcinātu tautu pēc tautas un ikvienam no jums atklātu Savu Svēto Vaigu, un atgādinātu par Savu Mīlestību;

bet redzi, bēdu laiks ir iesācies, un ir sajūtamas arī jūsu pirmās dzemdību sāpes; kopš esat kļuvuši ticīgi, jūs esat liecinieki tam, ka piepildās Rakstos teiktais: šais pēdējās tumsības dienās Mans Svētais Gars visā pārpilnībā tiek izliets pār visu cilvēci; jūs esat liecinieki lietām, kuras agrāk tika izteiktas mīklās un līdzībās, jūs esat liecinieki arī Sātana nežēlībai, tomēr Es jums, bērniņi, apsolu, ka pavisam drīz jūsu piedzīvotās sāpes (kuras vēl padziļināsies) pārvērtīsies Priekā: pēc dzemdību sāpēm jūsu vidū piedzims Mīlestība! bet šodien Es ar bailēm nolūkojos šīs paaudzes noziegumos, kuri pašreiz ir pārspējuši Sodomas un Gomoras grēkus, jo jūsu cerības ir balstītas uz viltus Kristu;

šī paaudze ir nekrietna un dumpīga, tā ir sasmērējusi sevi ar asinīm un dzīvo Sātana ēnā; ak, laikmet! jūsu tā sauktā izsmalcinātā gudrība ir izstūmusi Mani ārpusē, jo jūsu sirdis savā uzpūtībā un lepnībā uzskata, ka esat vienlīdzīgi ar Mani, savu Dievu; „vai tad, kad

jūsu noziegumi paši runā pret jums, jūs vēl arvien teiksiet, ka esat dievi?"¹ asinis jau tagad plūst pa jūsu ielām, un savā ļaunumā jūs savu cerību balstāt uz lietām, kas neesmu Es; jūs savu cerību liekat uz cilvēkiem, nevis uz Mani, uz bagātībām, kuras jūs neglābj, un tā jūs noniecināt Manis dāvāto Dārgumu Debesīs; visas jūsu gaidas, kuras jūs liekat uz cilvēci, ir būvētas uz meliem, jo jūs ticat, ka viss ir padarāms ar jūsu pašu cilvēciskajiem spēkiem; šodien jūs,² veiksmīgi tirgodamies, esat saraususi lielu mantu, tomēr rīt jūs mirsiet;

tikai retais jūsu vidū uzdod jautājumu: „kādēļ Kungs un Viņa Svētā Māte pēkšņi ir nākuši mūsu vidū?“, tikai retais priesteris aizdomājas par Mūsu pastāvīgajām atklāsmēm un vēstījumiem; Es esmu teicis, ka sūtīšu Savā priekšā Vēstnesi, kas sagatavos Man ceļu,³ un tas ir tieši tas, ko dara Mana Māte, kura ir arī jūsu Māte;

Raksti tiek piepildīti, un patiesi Es jums saku: Tas, pēc Kura tik ļoti ir ilgojušies Mani Ābeli un Jēkabi, nāks pēkšņi, Viņš ieies Templī, lai izdzītu no tā Kainus un Ēzavus, kuri ir nodarījuši postījumus un grāvuši Manu Baznīcu; jūs Manu Namu esat pārvērtuši par rūpalu – Namu, kuram bija jābūt lūgšanu Namam, patiešām jūs Manu Namu esat padarījuši par zagļu midzeni! ja jau Es esmu, kā jūs⁴ Mani dēvējat, Svētais, tad kur ir Man pienākošais gods? ja Es esmu jūsu Skolotājs – kur ir Man izrādītā cieņa? ja esmu jūsu Dievs – kur ir Manis pielūgsmē un Mans vīraks? kur ir bijība Manā priekšā? kā gan tas nākas, ka neprotat lasīt Laiku Zīmes? kā gan tas var būt, ka nespējat saprast Debesu lietas? kādēļ jūs vairs neticāt Maniem brīnumiem? kādēļ jūs vajājat Manus Ābelus un Jēkabus? ja ne atklāti, tad slepeni;

Es parādos tāpat kā Mana Māte, un Mēs atklājamies caur dvēselēm daudzās tautās, tomēr jūs šīs parādīšanās nogurdina un pat sadusmo; „cik tas viss ir apnicīgi,“ jūs⁵ tikai nosakāt, jūs neapzināties, jo līdz pat šai dienai neesat izpratuši Debesu lietas tā kā Mani Ābeli un Jēkabi, nē, jūs neesat aptvēruši ne Manu Mīlestību, ne to bijību, kāda būtu jāizjūt pret Manu Māti; jūs piesaucat ticību, bet patiesībā balstāties paši uz savu spēku, savu ietekmi un saviem spriedumiem; Mana Balss, kas šodien aicina grēciniekus atgriezties, skan tik traucējoši... ja pēkšņi atspīd Taisnīgums, kura staros ir rodama dziedināšana, jūs noraidāt Manu Dāvanu, kuru Es piedāvāju šai tumsas laikmetā;

vai Man atkal un atkal būtu jāpacieš jūsu vajāšanas; vai Man gadu pēc gada būtu jāupurē Mani Ābeli un Jēkabi, kuri ir Manu altāru vīraks un Manas Baznīcas stīprie balsti? jūs esat aizdarījuši savas ausis Manai Balsij, lai klausītos vienīgi savējā; Sātans ir iegājis jūsos un notrulinājis jūsu garu, tādēļ jūs tik daudziem esat lieguši ēst no Mana jaunā Vīna Dārza augļiem; citi atlīdzina par jūsu noziegumiem⁶ un citi kompensē jūsu tukšību un neprātu;

jūsu pestīšanai šīs nesavtīgās dvēseles ik dienas pagriež pret jums savu vaigu, tās pieņem pazemojumus, sitienus un ciešanas; jūsu dēļ šīs cēlās dvēseles lej savas asinis – lai jūs glābtu;

Es gaidu un vēlos dzirdēt jūsu balsi, tomēr nesakāt to, ko jums nāktos izteikt; jūs nenozēlojat grēkus, bet gan turpināt noklīst neceļos, aizvilkdami sev līdzīgi miljoniem citu

¹ Ez 28, 9.

² Dievs attiecina to uz brīvmūrnieku domāšanas veidu.

³ Mal 3, 1.

⁴ Kaini un Ēzavi.

⁵ Mal 1, 13.

⁶ Pēkšņi Jēzus balss kļuva maiga un skumja

dvēseļu; tā vietā, lai iegūtu un glābtu dvēseles, jūs izvēlaties mīkstus krēslus un varu, tomēr jūs kritīsiet ... un šī nemitīgā atkrišana un bezdievība mitēsies ... jūsos, Mani Ābeli un Mani Jēkabi, Es atjaunošu agrākos altārus, kas pašreiz guļ drupās;

Es no jums likšu izplūst kristālskaidrām upēm, un jūsu liecība nesīs augļus, jo ūdeņi izplūdīs no Mana Avota; līdzīgi dzīvības kokiem, kas aug pie šīs svētās upes, Mani bērni uzplauks un nesīs augļus, pateicoties jūsu liecībai;

bērniņi, esiet drosmīgi, Es neesmu jūs atstājis, nedz arī aizmirsis; ikviens, kurš dzīvo Manī, jutīs Manu Mīlestību, bet ikviens, kurš paēd no Manis, netiks nocirsts, lai nomirtu; kurš paliek Manī, tas arī dzīvos; Es, Līgavainis, nāku jūsu vidū, lai Mīlestībā un Mierā ar jums salaulātos; Es vēlos atgādināt, ka jūs jau no Iesākuma esat bijuši Manējie;

Es, Kungs, jūs svētīju, atstādams uz jūsu pierēm Savas Mīlestības Nopūtu; esiet vienoti Manā Svētajā Vārdā;

IXΘΥΣ

1991. gada 14. februāris

miers lai ir ar tevi;

ziediņ, mīli Mani; svētums nav iemantojams vienas dienas laikā; pilnībā atdod sevi Man, pielūdz un mīli Mani, un Es izdarīšu pārējo; nepadodies miegam; dvēsele, tev ir ļoti daudz grēku, un tikpat daudz tu Mani ievaino; ik reizes, kad tu grēko, tas nāk pār Mani kā sitiens, pletnes cirtiens vai kā Manā Miesā iedzīta nagla; kāpēc, Vassula? kādēļ? vai Es tev atklāju Savu Svēto Vaigu tādēļ, lai tu to ievainotu? vai norādīju tev uz Savas Svētās Sirds Brūci tādēļ, lai tu to darītu vēl dziļāku? virs zemes nav atrodams neviens, kurš būtu nožēlojamāks par tevi! ak, cik tas ir nožēlojami! tagad neej nekur projām, apsēdies un ieklausies Manos vārdos; ja Es nebūtu bezgalīgā Žēlsirdība, tevī jau sen būtu skārusi Mana Tēva Taisnība, un tu būtu nokaltusi vienā mirklī; vai Es esmu mācījis tev grēkot? kur ir Man pienākošies upuri, dvēsele, kuri ir tevis apsolītās upurdāvanas? kādēļ tu Mani esi atstājusi novārtā? Gavēņa laiks ir klāt, un, tas tevī no jauna ievēdīs Manās Ciešanās, kaut arī tu neesi tam gatava; Es tevī esmu piepildījis ar Savu Debesu barību, lai tu pieaugtu Manā Gaismā un kļūtu par gaismas trauku; Es tevī esmu darījis par Savu īpašumu, bezgalīgā Mīlestībā Es tevī esmu augšāmcēlis no bedres un Savu eņģeļu priekšā uz mūžīgiem laikiem esmu tevī darījis par Savu līgavu, tomēr miega pilnie plakstiņi ir paņēmuši prom vislabāko no tevis; ak, Mana Vassula! ja vien tu zinātu, cik ļoti Es, Kungs, tevī mīlu! Es esmu izslāpis pēc mīlestības;

mīļais bērns, Es zinu, ka tu dzīvo ļaunuma pilnos laikus, tomēr, vai neesmu tevī mācījis atšķirt labo no ļaunā? bet pēdējā laikā Es pamanu, ka Mana Īpašuma zeme atkal kļūst cieta; pastāsti Man – vai, pateicoties savām pūlēm, tu ieraudzīji Gaismu? nē, Es, Dievs, smagi nopūlējies tevī¹; lai paturētu tevī Savā Gaismā, esmu lējis tevī žēlastību pēc žēlastības; Es pret tevi neizturējos tā, kā to būtu pelnījuši tavi grēki, Es izturējos pret tevi tā, kā nekad agrāk neesmu izturējies ne pret vienu citu dvēseli; vienaldzību Es aizstāju ar Mīlestību, nesvētumu – ar Maigumu, bet grēcīguma vietā liku tevī Savu Žēlsirdību; Es grēkam parādīju Savu Svēto Vaigu, Es pret tevi izturējos tieši tāpat kā iztuos pret Savas Sirds dārgakmeņiem;² Vassula, Es par tevi esmu lūdzis Tēvu, lai Viņš tevī žēlo Mana Svētā Upura piemiņas dēļ;

Dievs, es neesmu vēlējusies Tevi sāpināt vai sadusmot!

¹ Tas nozīmē - Dievs strādāja manī.

² Dārgakmeņi simbolizē pilnīgas un svētas dvēseles.

ziediņ, Mana pieķeršanās un Manas jūtas pret tevi ir nemainīgas, un Mana Mīlestība ir mūžīga; mācies no Manis, esi pastāvīga; nāc, Es vēlos, lai tu mājotu Manā Klātbūtnē un būtu pilnīga! Es vēlos, lai tava dvēsele līdzinātos apūdeņotam, Manas Rasas piepildītam dārzam, kurš izplata sev visapkārt smalku smaržu – Mana Dvēsele vēlas priecāties par tevi;

Vassula, vai esi gatava darīt Manu Gribu?

Jā, Kungs, es to vēlos, tomēr šķiet, ka daru tieši pretējo ...

Es tev palīdzēšu turpināt Manu darbu; visu atdod Manās Rokās; ak, Manu bērniņ, tu esi tik pakļauta grēkam, tomēr nāc pie Manis, atļauj Man noņemt zvīņas no tavām acīm un uzlūko To, Kurš stāv tavā priekšā... Es Esmu ir tavā priekšā un uzlūko tevi vaigu vaigā! Es Esmu sniedz tev Savu Sirdi plaukstā – vai vēlies sava Dieva Sirdi? paņem To, Es To sniedzu tev, dvēsele, izstiep savas rokas un saņem Manu Sirdi!

Kungs, es neesmu Tavas Mīlestības cienīga...

Es zinu, bet neviens nav Manas Mīlestības cienīgs, tieši tādēļ šodien Es nāku pie jums visiem, un Es nāku ar Savu Sirdi plaukstā; nesaki: es esmu grēkojis un tāpēc no Tās atsakos; Es tev saku: Mana lielā Žēlsirdība ir tev piedevusi, tādēļ nāc un paņem šo Sirdi, kura tevi mīl; vai neesi dzirdējusi, ka Mana pacietība ir milzīga? Mana Līdzjūtība ir liela; nāc un neizslēdz Mani dienu pēc dienas no savas dzīves; sākot ar šo brīdi, meitiņ, Es vēlos, lai tu būtu uzticīga savai pārliecībai un patiesa pret Mani; koncentrējies uz Manu Svēto Klātbūtni, apzinies, ka Es nekad neesmu aizgājis prom; tavi grēki un nešķīstības ik dienas krājas un aizmiglo tavu skatienu, padarot tevi aklu; acs ir tavas miesas gaišums – ja tava acs ir vesela, tad arī visa tava miesa ir gaismas pilna, bet, ja acs ir nevesela, tad arī visa tava miesa top tumša...¹ šajā tumsībā, kad tavas acis ir aizmiglojušās, tu Mani nespēj ieraudzīt, lai arī Es vienmēr, ik brīdi esmu tev līdzās; Vassula, šodien Es esmu runājis ar tevi atklāti, aiz Mīlestības; tā kā tevī daudz izteiktāka ir sliekme nepakļauties un grēkot nekā tava tieksme pēc svētuma, tad Es Savā greizsirdības pilnajā Mīlestībā atļaušos runāt ar tevi atklāti; neiedomājies, ka šī greizsirdības pilnā Mīlestība var tikt vienkārši pastumta malā; ak nē, ja Es atveru Savas lūpas, tad Mani vārdi neizskan, lai tevi nosodītu, bet gan, lai tevi pestītu; atļauj Man reizēm tevi Mīlestībā norāt;

IXΘΥΣ

1991. gada 24. februāris

(Dienu pirms brauciena uz Angliju, Skotiju un Īriju.)

Mana Vassula, izmanto šo Rakstu vietu kā ievadu misijai katrā no šīm zemēm;

(Jēzus man norādīja uz Jāņa evaņģēlija 10. nodaļu no 14. – 16. pantam.)

pasaki viņiem, ka Es, Kungs, esmu Tas, Kurš tevi sūta pie viņiem; avis, kas pieder Man, klausīsies Manā Balsī; Es nāku, lai daudzas no tām vadītu pa līdz šim nepazīstamu Ceļu un aizvestu atpakaļ Patiesībā; Es nāku, mīlotie, lai jūs vadītu ar liesmojošu Mīlestības Uguni un aizvestu jūs atpakaļ Mājās; Mana Vissvētākā Sirds ir jūsu atpūtas vieta; tevis labā, ak, radība ... ko gan Es neesmu gatavs darīt! Es esmu tavs Svētais, bet tavs laikmets ir vēlreiz piesitis Mani krustā; Es esmu Tas, Kurš tevi mīl visvairāk, bet arī Tas, Kurš saņem šī laikmeta vienaldzības nežēlīgos pletnes cirtienus...

Es esmu pasaules Gaisma, kas nāk šajā tumsas laikmetā, lai iedotu jums Dzīvības Gaismu; Mani bērniņi, saņemiet Manu Mieru; Es jums dāvāju Savu Mieru, Es sniedzu jums Mīlestības dāvanu; nāciet pie Manis tādi, kādi esat un negaidiet, kamēr būsiet svēti, lai nāktu pie Manis; nāciet pie Manis, kādi esat, nebaidoties no Manis; Es esmu Maiguma

¹ Lk 11, 34.

pilnais Tēvs; Es varu būt jūsu svētais Ceļabiedrs; Es un jūs, jūs un Es... Es jums atklāšu Savu Svēto Vaigu, jūsu Dieva Svēto Vaigu; jūsu acis ieraudzīs Mīlestību vaigu vaigā, un, kad tas notiks, sadusmotie dēmoni bēgs, bet jūs, mīļotie, sapratīsiet, ka jau no paša sākuma esat piederējuši Man, un Es biju jūsējais jau kopš mūžības; esiet vienoti ar Mani, Mīlestība ir pie jūsu durvīm;
Es, Jēzus Kristus, jūs svētīju;

IXΘΥΣ

1991. gada 25. februāris

Mīlestība ilgojas pēc Mīlestības atgriešanās;

(Pēkšņi es sāku domāt par visām pareizrakstības un gramatikas kļūdām, kuras dažkārt parādās, pierakstot vēstījumus. Atcerējos, ko Viņš bija teicis par kādu tagad jau mirušu mistiķi, kad viņai bija tāda pati problēma.)

jā, tu tiešām liec Man nolaisties līdz savam gramatikas zināšanu līmenim un līdz savam ierobežotajam vārdu krājumam, ak, jā, tu esi visnepilnīgākais instruments!

(Jēzus smaidīja.)

bet Es, maziņā, spēju tevi lietot pat tavā nepilnībā; tavš Jēzus ir tevi svētīdams svētījis, un kādu dienu, Vassula, Es tev parādīšos Savā Gaismā un pilnībā uzņemšu tevi Savā Gaismā ... bet pagaidām Es un tu – mēs abi turpināsim iesākt;

Lai ir slavēts Kungs! (šo vārdu pierakstīšana man prasīja zināmu laiku, tādēļ, kad beidzot biju tos uzrakstījusi, dzirdēju Sātānu sakām: „Beidzot”. Nekavējoties atskanēja Jēzus balss, uzsaucot viņam: ”Klusumu!” Sātāns gribēja, lai es domāju, ka Jēzus teica man „beidzot”.)

1991. gada 26. februāris

(Šodien man ienāca prātā doma, vai es nevarētu saņemt vēstījumus no svētā Pētera vai svētā Pāvila. Vēlējies ieiet noslēpumu dziļumos un lūdzu no Kunga atbildi.)

Kungs?

Es Esmu;

ziedīņ, klausies, šodien Manas rūpes ir tava pestīšana; kādēļ tu meklē Manus noslēpumus, kurus Es nevēlos tev dot? Es vēlos, lai tu kļūtu svēta, un sagaidu no tevis grēku nožēlu; meitiņ, izproti Manas intereses, saproti, par ko Es esmu norūpējies; kad Lācars četras dienas bija paņemts prom un ievests Manos Noslēpumos, viņš tos redzēja un izprata, un pēc viņa augšāmcelšanas Es tam lūdzu šos noslēpumus paturēt pie sevis; Es nevēlējos, lai viņš Manas Bagātības izdalītu dvēselēm, kurām tās ne būtu izprotamas; pats svarīgākais un pati lielākā bagātība ir atgriešanās un savu grēku apziņa; īstā bagātība ir nākt pie Manis pazemības garā, nožēlojot grēkus, un dzīvot svētu dzīvi, ievērojot Manus norādījumus; garīgā bagātība nenozīmē cenšanos pēc iespējas dziļāk izprast Manus noslēpumus; ja tu to centīsies darīt pašas spēkiem, tas tevi aizvedīs arvien dziļāk nekuriēnē; tādēļ nāc pie Manis kā bērns un atļauj Manai rokai tevi audzināt un bagātināt ar šī veida Zināšanām; atļauj Man Pašam būt par tavu bagātību; saņem Zināšanas caur Manu Vārdu un meklē vienīgi Manu labumu: Es vēlos

tavu pilnību;

nāc, Es tevi mīlu; lūgšanā neesi nepacietīga; Mīlestība ir tev līdzās;

Kungs – mēs, mums?

jā, ziedīņ!

1991. gada 28. februāris

„Kungs, Tu uz paaudžu paaudzēm esi bijis mūsu Patvērums.” (Ps 90, 1)

Kungs?

Es Esmu; atbalsties pret Mani, mīlotā; atpūties Manī, uzņem Mani sevī; Es esmu Viss, kas tev ir vajadzīgs; nāc, kopīgi lūgsimies Rožukroni;

1991. gada 1. marts

(Londona. Dienu pirms konferences un lūgšanu tikšanās.)

Kungs, Tu esi mans Dievs. Lai ir svētīts Tavs Vārds! Tu biji iecerējis atvest mani šeit un vēlējies, lai es šajā zemē liecinātu un dotu Tev Godu. Kungs, Savā Sapulcē atver manas lūpas, lai tās vienīgi godinātu Tevi.

Es to darīšu; Es, Kungs, tevi svētīju; ieklausies Manī: pravieto viņiem, ļaujiet vienīgi uz Manu vareno Spēku; visi panākumi nāk no Manis, un ne no tevis; – Es ikvienas dvēseles priekšā lieku uguni un ūdeni un ļauju viņiem izvēlēties; Es nekad nepārkāpju cilvēka brīvībai, nekad...

Es cilvēkam ļauju izvēlēties un vēlos, lai viņi zinātu, cik ļoti Es priecājos, redzēdams, ka viņi izdara pareizo izvēli; tomēr Es nekad nepagurstu sekot grēciniekam, cenšoties viņu pārliecināt izbeigt grēkot; Es vienmēr izdarīšu visu, lai viņš atgrieztos no saviem grēkiem; ik reizes, kad viņš pakritīs, Es būšu līdzās, lai viņu pieceltu, Es viņu neatgrūdišu un nepārmetīšu viņam; viņa ienaidnieki varētu priecāties par kritienu, bet Manās Acīs būs vienīgi Asaras, un Es viņu aicināšu patverties Manās Rokās; ja viņš to darīs, Es tam pavaicāšu, vai viņš atļautu Man iemānot viņā; ja viņš piekritīs, tad Es viņa dvēseli darīšu par Savu Īpašumu, par vietu, kurā Es uzcelšu Savu Telti, un kurai apkārt Es uzcelšu Savas Mīlestības žogu; Es to aizsargāšu, lai neviens iebrucējs nepārkāpj tās robežas, Es padarīšu to par Savējo uz mūžīgiem laikiem; laimīgs ir cilvēks, kurš apsaimnieko savu namu kopā ar Mani, viņš iemantos gudrību un mūžīgo dzīvi;

1991. gada 2. marts

(Brīdi pirms manas pirmās lielās sapulces Svētā Gara baznīcā Belhamā, Londonā.)

Kungs?

Es Esmu; Mana mīlotā, tagad kalpo Man, Es būšu ar tevi; Es būšu uzvarētājs; mazā vēstnese, nebaidies, pasludini šai sapulcei Manu Vārdu; savām dvēselēm Es saku: „Nāciet un ēdiet Manu debešķīgo Ēdienu, ļaujiet uzdziedēt jūsu iekšējam tuksnesim”; trimdiniekus Es atvedīšu atpakaļ viņu mājās – Manā Vissvētākajā Sirdī;

1991. gada 4. marts

(Jorka. Tēvs Jans Petits bija uzaicinājis mani liecināt Visu Svēto pamatskolā.)

Es Esmu; Mīlestība ir tev līdzās, Mīlestība ir nesavtīga; atceries par Manu Klātbūtni un tu nestostīsies; meitiņ, nāc un kopīgi lūgsim Tēvu:

„Tēvs, lai arī zemi vēl arvien pārklāj tumsa, Es tomēr zinu, ka pār mani ir Jahve, Visaugstais Dievs, Kurš redz Savus bērnus tumsībā, un Viņš apžēlosies par tiem. Viņš nāks Savā Godībā un Spēkā, lai pārvērstu šo draudīgo nakti visgaišākajā dienā. Miers un Mīlestība mūs piepildīs, un mūsu dvēseles tiks piepildītas ar Viņa Gaismu.

‘Es Esmu’ atgriezīsies,

‘Es Esmu’ atnāks atpakaļ,

‘Es Esmu’ būs ar mums,

Lai ir slavēts Visaugstais! Āmen.

(Vēlāk nācu Kunga priekšā lūgšanā un jautāju Viņam, vai man tiešām ir jāuzņemas šīsdienas misijai līdzīgi izbraukumi. Jutu, ka ikdienas pārbraukumi ar lidmašīnām, mašīnām un vilcieniem ir samērā nogurdinoši.)

Mans Kungs?

Maziņā, Es Esmu; ik reizes, kad Mani piesauc, Mana Sirds palecas aiz prieka; Manu bērniņ, ja vien tu spētu to saprast ... tu Man vaicāji, vai tev būtu jāuzņemas šie misijas izbraukumi, kuri līdzinās pašreizējam; jā, tas ir nepieciešams, Vassula, nevis tādēļ, ka tu Man būtu vajadzīga, bet liecināšana Manā Vārdā pagodina Mani, un šķīstī tevi; ziediņ, Es tev došu vajadzīgo spēku un vārdus; izturies pret Mani tā, kā Karalis to ir pelnījis; izturies pret Mani tā, kā ir jāizturas pret savu Svēto; Es Esmu ir kopā ar tevi; nāc pie Manis – tu esi Manis izglābtais bērns, nāc; taviem soļiem ir jāseko Maniem soļiem, tavām pēdām – Manām Pēdām līdz pat tavas misijas noslēgumam; mēs, mums?

Jā, vienoti uz mūžiem.

tad nāc pie Manis cik vien bieži iespējams un Es ikreiz tevi piepildīšu; pieliec Man savu ausi, Mans bērns, lai Es tev spētu iemācīt saklausīt Manu Balsi; iepriecini Mani, Mans bērns, un tu uzplauksi un nesīsi augļus Manī; Mīlestība ir ar tevi un tevi svētī;

(vēlāk es atkal atnācu pie Kunga.)

ak, jā! tu atkal esi pie Manis; Es vēlos papildināt tavu šīvakara uzrunu; Es Pats ienesīšu skaidrību daudzās lietās; atkārti pēc Manis:

„Jēzu, pieskaries manai sirdij! Tu esi mans Prieks – uzrunā mani, vadi mani, dari mani pazemīgu. Āmen.”

arvien iepriecini Mani un slavē Mani; Es tevi mīlu un tādēļ atstāšu Savu Krustu tev uz pleciem; Es pats to esmu nesis līdz galam, tādēļ pagodini Mani, reizēm nesot Manu Krustu, lai dotu Man atpūtu; nāc;

IXΘΥΣ

1991. gada 8. marts

meitiņ, dzīvo mierā – Es esmu Mīlestība;

maziņā, Es esmu līdzās, lai palīdzētu tev svētdarīt savu dzīvi; caur šiem Vēstījumiem un caur tevi Es uzrunāju ikvienu dvēseli; Es tevi esmu pabarojis ar Savu Maizi, Es tevi esmu lolojis un darījis par Savu Īpašumu; vai šajā laikā Es kādreiz esmu bijis pret tevi skarbs? vai kādreiz esmu tevi sodījis? tādēļ nekad nešaubies par Manu Mīlestību; atbalsti savu galvu pret Mani un atpūties, atpūtinī Manī savu prātu, domājot vienīgi par Mani; nav neviena, kurš tevi mīlētu vairāk par Mani; vienīgais, ko no tevis sagaidu, ir Mīlestība; mīli Mani, pielūdz Mani un domā par Mani; atļauj Man vienmēr būt klātesošam tavā sirdī un prātā; Es tevi esmu pamodinājis no miega, lai tu ieraudzītu Manu Skaistumu un dzīvotu sadraudzībā ar Mani; ikviena Manu Asiņu lāse ir darījusi tevi par Manu Īpašumu; Es samaksāju par tavu pestīšanu, izlejot Savas Dārgās Asinis; katru agoniju, ko Es pārdzīvoju, Es izcietu Mīlestībā, apzinoties, ka Mans Upuris tevi izglābs; Manu meitiņ, Es vēlos, lai šīs lietas tev būtu skaidras; Es esmu Mīlestība un Mīlestība turpina savu glābt; pestīšanas darbs nav beidzies ar Krusta nāvi – Es turpinu iet ikviena grēcinieka pēdās un ikvienu Es turpinu aicināt uz pestīšanu; esi gatava, jo pavisam drīz Es nākšu, lai ņemtu tevi pie Manis; Es, Kungs, ikvienu no jums neprātīgi mīlu; mīli Mani, slavē Mani un esi svēta; sajūti Mani, lai varētu atcerēties par Manu Klātbūtni; nāc;

1991. gada 9. marts

(Skotija. Ar tēvu Makginiitī mēs apspriedām, kāda lūgšana Kungam varētu būt vispatīkamākā, un secinājām, ka tas noteikti ir kontemplācijas klusums...)

Kungs?

Es Esmu; atbalsties pret Mani, jo Es esmu tavs Balsts un Spēks; jā, patiešām, Mana Vassula, Klusums ir visietekmīgākā no lūgšanām; satiecies ar Mani Manā klusumā; ļauj savam garam tuvoties Man un tiec pārņemta Manī, Manā Klusumā; Manu bērniņ, atļauj

Manai Klātbūtnei pilnībā tevi pārklāt un uzņemt; atļauj Man savu dvēseli apņemt ar Manu Mīlestību; atveries Man un atļauj savam Dievam ienākt Viņa Īpašumā, Es Esmu Tas, kuram tu piederi; dod Man brīvību tevī pieaugt, ļauj Man tevī vairot Savus tikumus; nebīsties no Manis, Manu bērniņ, kad Es lieku tev iet mazumā; Es esmu šeit, lai rūpētos par Savu Īpašumu un atspīdētu tevī; atļauj Man, dvēselīt, apņemt tevi ar Savu Maigumu; tevi pārpludinās Mans Skaistums, neskaties uz savu kailumu, dvēselīt, un neatstum Mani, nāc pie Manis Klusumā tāda, kāda esi; Klusumā atdod sevi Man un tu dzīvosi; esi svētīta, esi svētīta, dvēselīt, un neļauj nevienam kļūt par Manu sāncensi;

Kungs, dari, lai nekā nekļūtu par Tavu sāncensi!

piektdienās gavē – tas tagad ir tavs pienākums attiecībā uz Mani; nāc;

(Es biju atmetusi piektdienas gavēņus daudzo pābraucienu un misiju dēļ. Sapratu, ka bez īpašas piepūles varētu gavēt arī ceļojumu laikā, tomēr sava slinkuma un vājuma dēļ izvēlējos vieglāko ceļu.)

1991. gada 10. marts

(Belfāsta. Pirms lūgšanu tikšanās svētās Brigītas draudzes telpās.)

Mana Vassula, tagad izturies pret Mani kā pret Karali un pagodini Mani ar savu kalpošanu; Manējie pazīst Manu Balsi, Es viņus aicināšu, un tie nāks pie Manis;

Kungs, Tu esi mans Spēks, mans Stiprums un Patvērums, mana Gaisma un Dzīvība. Lūk, es nāku, lai paklausītu Tavai Gribai. Kungs, es lūdzu – dāvā man Savu Spēku, lai es no jauna varētu pagodināt Tavu Vārdu. Kungs, esi klātesošs mūsu vidū un atver cilvēku sirdis, lai tie saņemtu Tavu Svēto Garu.

meitiņ, Es būšu īpaši klātesošs, un Mans Svētais Gars būs jūsu vidū; Taisnība šajā zemē gūs virsroku; Es, Kungs, pārklāšu šo valsti ar Savu Roku un likšu viņiem visiem sajūst Manu Klātbūtni;¹ lai tie, kuriem ir ausis, dzird; tagad ej, Mana mīlotā, un zini, ka tev līdzās Esmu Es;

1991. gada 12. marts

(Dublīna. Vēstījums Blekrokas koledžā kalpojošajiem priesteriem un klostermāsām.)

Mans Kungs, mans Iepriecinājums, mans Viss!, es Tevi mīlu līdz nāvei. Kungs?

Es Esmu; Manu bērniņ, atbalsties pret Mani; Es esmu Tas, Kurš tevi mīl visvairāk; ak, Vassula, Mans bērns, atļauj Man izmantot tavu roku, lai nodotu Savu Vēstījumu Maniem bērniem: Vēstījumu, kuru Es viņiem esmu noglabājis Savā Vissvētākajā Sirdī;² miers lai ir ar jums; Es esmu atnācis līdz pašām jūsu durvīm;

jūs uzrunāju Es – Vissvētākā Sirds; Es nāku, lai sniegtu jums Savu Vissvētāko Sirdi; šodien Es šajā īpašajā veidā vēlos jums atgādināt par Saviem Ceļiem; Es nāku pie jums, jo esat nabadzīgi, un, lai gan jums nekā daudz nav, jūs tomēr esat redzīgi, jo jūsu Debesu Tēva Žēlastība ir pār jums;

³tomēr Mana Dvēsele, noskatoties uz vēl nebijušu nevienprātību Manā Svētnīcas Sirdī, ir ārkārtīgi noskumusi; Mana Miesa asiņo, bet Mana Sirds ir pārvērtusies vienā vienīgā asiņojošā Brūcē; gana zizlis, kuru Es viņiem iedevu veselu, tagad ir salauzts gabalos; tomēr Es pavisam drīz esmu nolēmis jūs apmeklēt un atkal salikt kopā Manis atstāto gana zizli; mīļotie, jūs, kas jau tagad esat saņēmuši šo Žēlastību – lūdzieties par tiem, kuri vēl arvien nespēj atšķirt savu labo roku no kreisās; lūdzieties vairāk nekā jebkad, lai arī viņi varētu saņemt šo Žēlastību vēl pirms lielās Šķīstīšanas dienas; Es jums saku, ka drīz,

¹ Iekšējā vīzijā redzēju Kunga Roku, kura svētīja Īriju.

² Šķīta, ka Jēzus jau sen būtu vēlējis viņus uzrunāt.

³ Tad Jēzus sāka runāt par Savu Baznīcu.

pavisam drīz, Mīlestība atnāks jūsu vidū kā Mīlestība; lūdzieties, lai visi būtu gatavi, lai visi būtu atgriezušies un neviens netiktu aiznests tumsībā un nepaliktu nāves ēnā uz mūžiem; Savā Žēlsirdībā norūpējies, Es nāku brīdināt jūsu paaudzi, Es nāku Savas Mīlestības dēļ un Svētā Žēlastības Gara spēkā aicināt jūs atgriezties pie veselā saprāta; Mīlestība ilgojas pēc Mīlestības atgriešanās; tā ir Mana Tēma – Man vissvarīgākais;

1991. gada 18. marts

(Mūsu Svētās Mātes vēstījums.)

Mana Vassula, lūk, Mans Vēstījums, saņem Manu Mieru; Manas Sirds bērniņi, Dievs ir jūsu vidū, un Viņa Valstība ir pie jums – ja vien jums ir acis, jūs to ieraudzīsiet; mīļotie bērni, šajās Gavēņa dienās ieklausieties Dieva Balsī – ejiet mazumā, lai Viņš varētu augt jūsos; izzūdi, lai Viņa Gars jūsos taptu redzams; nomirstiet paši sev, lai Dievs varētu dzīvot jūsos, esiet nekas, lai Viņš varētu kļūt Viss; caur šo iešanu mazumā atļaujiet Dievam pilnībā pārņemt jūs Savā Īpašumā; Manas Sirds bērni, to Es jums saku: kamēr jūs cīnāties un cenšaties kļūt par kaut ko, jūsos mītošais sacensības gars neļauj darboties Svētuma Garam, kurš grib mājot jūsos; neļaujiet savam garam kļūt par Dieva sāncensi; ejiet mazumā, lai Viņš varētu augt; ļaujiet Viņa Garam šādā veidā vadīt jūs pa Svētdares ceļu; paturiet prātā, ka labākie līdzekļi, kā patikt Dievam, ir pazemība, pakļāvība un sevis aizmirstāšana; izkopjot šos tikumus, jūs topat nabadzīgi garā, un tādējādi kļūstat nevainojami;

mīļotie bērniņi, Jēzus bija tik pazemīgs, ka spēja pieņemt nāvi; neesiet kā tādi, kas saka: „man viss ir, es visu zinu, man nav vajadzīgs neviena cita padoms”; esiet nabadzīgi un palieciet tādi; ļaujiet Dievam valdīt jūsu nabadzībā un būt par jūsu Karali; neļaujieties iedomībai un augstprātībai; Es lūdzu, lai jūs pieaugtu Viņa, sava Radītāja, Svētumā, lai jūsu mīlestība citam pret citu pieaugtu un pārpludinātu pasauli, šķīstot to no samaitātības un atkrišanas;

nekad nemitējieties lūgties Rožukroni, lūdzieties to ar prieku; bagātais neatsauksies šim aicinājumam, bet nabadzīgais nāks pie Manis ar Rožukroni, un Es uzklaušīšu šo viņa vienkāršo lūgšanu; viss nabadzīgais un vienkāršais ir nāvējošs Sātanam, jo ļaunais gars personificē Iedomību; tas ir viens no svarīgākajiem iemesliem, kādēļ Sātans ienīst Rožukroņa lūgšanu;

Sātans ir spēcīgs, un šodien viņš jūs visus sijā kā kviešus, jo šī ir viņa stunda, un valda tumsības vara; palieciet uzticami Dieva Namam un ievērojiet tradīcijas, kuras jums ir tikušas mācītas; klausieties Mana Dēla mīļotajā un svētītajā Vikārā;

ikvienam priesterim ir tikusi dota Dieva žēlastība savā rīcībā un būtībā pārstāvēt Manu Dēlu; Es vēl arvien lūdzu par visiem, kuri vēl nespēj pazemīgi un labprātīgi pakļauties Baznīcas Vikāra autoritātei; Jēzus ir Patiess un Uzticams; centieties būt līdzīgi Dievam, jo Viņš ir Pilnība; sasniedziet pilnību arī jūs, cenšamies sekot Viņa Pazemības, Pakļāvības un Paklausības piemēram, tad arī jūs saņemsiet vēl lielākas dāvanas – spēju ciest un mērdēt sevi; tās visas jūs ievēdīs svētumā un Viņa Vissvētākajā Sirdī – jūsu Mājvietā;

Mani priesteri, esiet kā labi apūdeņots lauks, kuru bieži slacina lietūs; esiet kā zāļainas ganības, kas valdzina un piesaista Jēzus avis, un kurās tās var atrast sev barību; neviens jērs negrib nobrāzt ādu dzelkšņos un kazenājos; atļaujiet Man atjaunot jūsu tempļus un darīt tos patīkamus Dievam; svētīgas ir tās ausis, kuras dzird un saprot, jo Es jums saku: ne jau ikviena vārds ir ticis ierakstīts Upura Jēra Dzīvības Grāmatā; lūdzieties par tiem,

kuri nesaprot un negrib atvērt savas ausis; lūdzieties, lai arī viņiem tiktu dota Dieva žēlastība ar ausīm sadzirdēt un sirdī saprast, un atgriezties, un ieraudzīt Dieva Godību; Es jūs svētīju, Mani mīļotie bērni, Es svētīju katru no jums; Es jūs mīlu;

1991. gada 20. marts

Es, Jahve, esmu tavs Tēvs; nāc, meitiņ, savu darbu tu paveiksi, esot Man blakus; Es katru dienu došu tev jaunu spēku, kas tev būs nepieciešams, lai Mans Darbs izplatītos visā pasaulē; Es esmu aizdedzinājis tavu lampu, lai tu, Manu bērniņ, varētu redzēt; Es tevi esmu izvēlējis, lai tevi mācītu no Savas troņa zāles, Manu Vārdu tu esi saņēmusi no Manis Paša Mutes; sargā Manas mācības kā savu acuraugu;

Jā, mans Kungs un Dievs!

Un arī tagad, tavā niecīgumā, Es, kas esmu Viss, turpināšu izplesties līdzīgi miglai, kas iespiežas visur; Es vēlos ietīt Sevī visu Savu radību, no svešnieka līdz pat Savam vislabākajam draugam; Mana Greizsirdība¹ ir apsteigusi Mani Pašu un vēlas to pārbaudīt; tevi radot, Man bija tikai viens nodoms: esmu tevi radījis aiz Mīlestības, lai tu mīlētu Mani; kad ķermenis un miesa pamazām iznīks un izdils, tad tas, kurš šajā dzīvē Man ir bijis patīkams, uz mūžīgiem laikiem iemājos Manā Dvēselē;

bet bēdas tam, kurš Manis nebīstas! bēdas tam, kurš grēcīgumu nav uzskatījis par neprātu, bet muļķību – par vājprātu! bēdas tai sirdij, kura ir uzskatījusi, ka spēj sasniegt sava spēka virsotnes bez Manis, tikai pateicoties savām pūlēm! bēdas tam, kurš nav paklausījis Maniem baušļiem! bēdas tiem, kuru sirdis ir pildītas ar ļaunprātību! Bēdas šakālim, kas naktī ir perinājis slepenus plānus! bēdas tam, kurš ir tiesājis savu brāli, likdams tam dzīvot bailēs un šausmās! bēdas tām lūpām, kuras ir sniegušas viltus liecību! bēdas tiem, kas izlej vēl nedzimušu bērnu nevainīgās asinis! jūs savu atlīdzību saņemsiet ellē! bēdas jums, kas pieņemat Mana Dēla Miesu un Asinis, būdami nešķīsti un dzīvodami grēkā, cik pretīgi jūs Man esat! bēdas jums, kas Mani apvaino, atsakoties no grēksūdzes un grēku piedošanas, un tomēr, būdami vainīgi, nākat, lai pieņemtu Manu Dēlu... Atgriezties! nožēlojiet savus grēkus! kāda jēga ir jūsu upuriem, ja jūsos guļ saritinājušies čūska? ja jūs Man vaicājat: „kas mums jādara, lai iemantotu mūžīgo dzīvi?”, tad Es jums saku: nožēlojiet grēkus un atgriezties! sekojiet Maniem Baušļiem un nesiet atgriešanās cienīgus augļus, un tad Es Savu eņģeļu klātbūtnē ievēdīšu jūs jums sagatavotajā istabā; uzmanieties un esiet nomodā, lai tiktu pasargāti no visām šīm lietām; atļaujiet Man jūsu tuksnesī atklāt Savu Svēto Garu tā, kā Es to vēlos, ļaujiet Man to ieliet tajos, kuros Es vēlos; viss, ko Es daru, tiek darīts jūsu pestīšanas labā;

Jahve, visus mīlošais Tēvs, izlabo mūs ar laipnību un žēlsirdīgi, tomēr dari to ātri!

mīli Mani, pielūdz Mani, un liec Mani pirmajā vietā un pāri visam...

Iemāci mums Tevi mīlēt tā, lai mēs vairs Tevi neapvainotu... Abba, Tēti, bez Tevis es esmu tik izmisusi!

Manas Acis nemitīgi noraugās tevī, Manu bērniņ, un Mans Gars tevi pārņems tik ļoti kā vēl nekad, un tevī vairs nepalikns nekas no sevis; Es Esmu Viss un varu tevi piepildīt ar Savu Gaismu; ak, radība! Es esmu uzticams un laipns, tādēļ atļauj Man darboties, un ar vēl karstāku mīlestību Es piepildīšu tavu garu ar dievišķību, kas nāk no Mana Gara; ļauj Man atbrīvot tevi no vienaldzības, kura tevi ir novedusi līdz šai smagajai atkrišanai un tavas dvēseles sabrukumam; ļauj Man tevi piepildīt ar Savu Uguni un darīt par Savu uzticamo un degsmes pilno kalpu; ļauj Man tevi pārveidot un darīt par Manas Dvēseles prieku; Es Esmu, Kas Es Esmu ir ar tevi;

¹ Greizsirdīgā mīlestība.

tu, kas lasi šos vārdus, esi svētīts un saņem Manu Mieru;

1991. gada 24. marts

Mans Kungs, kaut ikviena radība darītu Tavu Gribu!

meitiņ, tas, ko Es visvairāk no tevis vēlos, ir mīlestība; Es vēlos, lai tu Mani mīlētu, mīlētu, mīlētu; slavē Mani un sajūti Manu Klātbūtni; to Es lūdzu no tevis, Mana Vassula; *Kungs, iemāci mums Tevi mīlēt tā, kā Tu to vēlies, iemāci mūs mīlēt citam citu... Mums ir vajadzīga Tava palīdzība, jo paši saviem spēkiem mēs neesam spējīgi mīlēt, ja Tu nedod mums Savu žēlastību!*

Es jūs mācīšu Savā Žēlastībā,¹ Es jūs mācīšu tāpat, kā esmu mācījis jums sentēvu Zināšanas; Es jūs visus apgādāšu ar to, kas jums ir visvairāk vajadzīgs – ar garīgo barību; jūsos visos Es ieliešu mīlestību un svētumu; Es nenovilcināšu Savu Apsolījumu, pavisam drīz piepildīsies viss, ko Es esmu jums teicis – tas,² kurš gadiem ilgi bija centies jūs iznīcināt, zaudēs sava satvēriena spēku; Es it visur sēšu Mīlestību, un neviens vairs neklups nakts tumsā; meitiņ, nāc – mēs, mums?

Jā, mans Kungs.

tad mīli Mani, nebaudies no Manis, mīli Mani un neatstāj Mani novārtā; mīli Mani un neaizmirsti Mani – tas, dvēselīt, ir vienīgais, ko no tevis lūdzu;

IXΘΥΣ

1991. gada 25. marts

Kungs, šonedēļ Romas katoļi svin Lieldienas, bet nākamā nedēļa būs Lieldienas pareizticīgajiem. Man šķiet, ka nav pareizi, ja mēs svinam šos svētkus dažādos datumos un sevi atdalām no pārējiem ticīgajiem. Daži pat saka: viņu Jēzus nav mūsu Jēzus!

Es jūs visus mīlu vienādi, tomēr šķiet, ka daudzi no jums to nesaprot; jūs visi esat grēcinieki un visi esat samaitātības pilni; jūs visi esat ļoti trausli, bet vienlaikus jūs visi esat Manas atvases; Vassula, vai tu to saproti? vai Es izceļu atšķirības? Es atklājos tev un parādīju tev Savu Vissvētāko Sirdi;³ Es meklēju visdažādākos ceļus, kā tevi uzrunāt, kā tevi darīt par Savējo, Es pār tevi izlēju žēlastību pēc žēlastības un piecēlu tevi no mirušajiem, un, tā kā tev pietrūka Gudrības, Es tevi audzināju un mācīju; Es ļāvu tev sajūst Manu Maigumu un darīju tevi par liecinieci tautai, kura nav tavējā, un kuru vidū daudzi nesaprot, kādēļ Gudrība viņu mācīšanai ir izvēlējusies svešinieci;

Es, Vissvētākā Sirds, esmu nolēmis, ka izvēlēšos tevi, svešinieci viņu vidū, lai dalītos Savas Vissvētākās Sirds Bagātībā, lai dalītos Tās ciešanās un priekos; patiešām, Es esmu nācis, lai arī svešiniekiem mācītu par Savas Sirds bagātībām; šodien Es viņiem esmu sacerējis jaunu dziesmu, jo Es esmu viens un tas pats! tādēļ, skolēni, nemeklējiet vairs savstarpējās atšķirības; pat, ja jūs aizpūš projām Mana ienaidnieka dvaša, atcerieties, ka neatstāšu jūs bez aizstāvības; Mans bērniņ, Es vienmēr steigšos tev palīgā; ja viņi tevi izaicina,⁴ tad neatbildi, – Es Pats atbildēšu tavā vietā;

Raksti saka, ka Dievam nav īpaši izredzēto, bet katrs, kas bīstas Kungu un dara to, kas labs un taisnīgs, ir Viņam pieņemams (*Apd 10, 34 – 35*); cilvēki paši ir sadalījušies savā starpā un sākuši meklēt savstarpējās atšķirības, bet pagaidi, un tu ieraudzīsi kā Mans

¹ Jēzus smaidīja, atklādams Savas vaigu bedrītes.

² Sātans.

³ Jēzus vēlējās pateikt, ka, atklādamies grieķu pareizticīgajai, nevis katolietei, Viņš ir runājis Romas katoļu Baznīcas terminos.

⁴ Tas attiecas uz Romas katoļiem – lajiem, priesteriem un bīskapiem, jo daži no viņiem uzskata, ka es pierādītu vēstījumu autentiskumu tikai tad, ja pievienotos šai Baznīcai.

Svētais Gars (daudziem par lielu izbrīnu), tiks izliets arī pār pagāniem; patiesi Es tev saku: tas viss notiks, pirms vēl aizies šī paaudze; Manu bērniņ, esi drosmīga un nebīsties; Es beigās jūs visus apvienošu ... paaudze, odzei vairs netiks atļauts saindēt jūsu barību, un viss, ko jūs ēdīsiet, būs tīrs un šķīsts; sāpes un vaimanas beigsies; Es jūs mīlu, un Mana tauta nesīs Manu svēto Vārdu – vienotībā, kā viens;¹

Ak, Kungs, kaut Tu pārrautu Debesis un nokāptu pie mums! Tavā Klātbūtnē ne tikai izkūst kalni, kā to ir teicis pravietis Isaja,² bet mīkstāki kļūst arī trīs dzelzs stieņi, kurus Tu man liki uzzīmēt, un kuri simbolizē katoļus, pareizticīgos un protestantus.

Es jums apsolu, ka ilgstoši vairs neatstāšu Savu Baznīcu sadalītu; Es pats nākšu pār to pilnā spēkā un atjaunošu To; paļaujies uz Mani, Mana mīlotā; Es vairs nesamierināšos ar šo neticīgo paaudzi, tik un tā Tēva dusmas vairs nav iespējams aizmāturēt, tieši tāpēc Es pār jums izliešu arvien vairāk Savu žēlastību: lai jūs izglābtu, Vassula, jo šī zeme vēl nekad nav pilnībā izbaudījusi Manu Mieru; kā izkaltusi augsne tā slāpst pēc tā Miera, kuru Es jums visiem atstāju mantojumā; un Es nonākšu pie jums kā strauts, kas apūdeņo dārzu, tā Es jūs veldzēšu, un tu, Mans bērns, priecājies! jo Es tevī esmu laidis saknes un izveidojis tevī Savas Mājas; ja vien tu Man atļausi, Es turpināšu tevī augt;

tagad lūdzies kopā ar Mani, Manu bērniņ, atkārtoti kopā ar Mani šo lūgšanu Tēvam:

„Tēvs, svētīts lai top Tavs Vārds!

Tavs Mīļotais Dēls Jēzus Kristus nenāca pasaulē, lai to tiesātu, bet gan, lai pasaule caur Viņu tiktu izglābta, tādēļ apžēlojies par mums visiem!

Uzlūko Sava Dēla Brūces, kuras tagad ir plaši atvērtas, un piemini Viņa samaksāto pestīšanas cenu! Piemini Viņa svētās Brūces un abas Sirdis, kuras Tu pats esi vienojis Mīlestībā un kuras ir kopīgi cietušas, piemini šīs abas Sirdis – Bezvainīgo Ieņemšanu un Savu Mīļoto Dēlu,

Ak, Tēvs, tagad atceries arī Viņa Apsolījumu un sūti mums Aizstāvi! Liec, lai Patiesības Gars nāk visā Savā Spēkā, un atgādina pasaulei gan Patiesību, gan Tava Dēla pakļāvību, pazemību, paklausību un bezgalīgo Mīlestību.

Tēvs, ir pienācis laiks, kad šķelšanās vara sauc pēc Miera un Vienotības.

Tēvs, ir pienācis laiks, kad Tava Dēla savainotā Miesa sauc pēc Taisnīguma, kādu pasaule vēl nav pazinusi.

Vismīļlais Tēvs, caur Marijas Bezvainīgo Sirdi un Sava Dēla Vissvētāko Sirdi, dāvā Mieru mūsu sirdīm. Piepildi Rakstus, uzklāusot Sava Dēla lūgšanu par mūsu vienotību. Dari mūs vienotus dievišķajā Vissvētākajā Trīsvienībā, lai mēs visi tevi slavētu un godinātu, pulcējušies ap vienu Tabernākulu. Āmen.”

Manu meitiņ, mīli Mani tā, kā Es tevi mīlu; mīliet cits citu, kā Es jūs mīlu; esi svētīta, nāc;

1991. gada 8. aprīlis

Mans Kungs?

Es Esmu; maziņā, miers lai ir ar tevi; mīli Mani un cieši pieķeris Man, jo tu vēl neesi piedzīvojusi Mani pilnībā;³

Es jūtu iepriecinājumu un atvieglājumu!

¹ Kā kristieši zem Kristus autoritātes.

² Is 63, 19.

³ Jēzus to attiecināja uz šo atklāsmes veidu., iekšējo redzi un dzirdi.

Es neļaušu sairt tavam spēkam, Es tev došu Savu Ēdienu, tāpat kā esmu to vienmēr darījis; ziedīņ, šoreiz Mana Vēsts būs aizlūgums par visām tautām un lūgšana par vienotību; nāc un pieraksti:

„Kungs, esi slavēts par Debesu Barību,¹ kuru Tu mums dāvā! Lai piepildītu Rakstus un pabeigtu Savu darbu, Tu Gudrību un Zināšanas esi atklājis bērniem, un nevis mācītajiem, jo tā Tev, Kungs, ir labpaticis!

Kungs, esi slavēts, ka esi līdzinājis ceļu, lai Tava tauta varētu pa to staigāt un nāktu pie Tevis, un piepildītu Tavu Namu! Lai arī Tu esi sūtījis pasaulē Savu Dēlu, un pasaule Viņā ir varējusi skaidri ieraudzīt Tavu Gaismu, tomēr visi nav pieņēmuši Gaismu, bet tās vietā izvēlējušies tumsību un atkrišanu. Pasaule ir atkritusi no Tevis, jo tā ir noraidījusi Patiesību, dodama priekšroku Meliem.

Kungs, Tu tik ļoti mīli pasauli, ka šodien, neskatoties uz mūsu ļaunumu un grēkiem, Tu pārpilnībā sūti pār mums Savu Svēto Garu. Tu vēlies iedvest mūsos dzīvību, atdzīvināt visu pasauli, atjaunojot ikvienu radību tā, lai ikviens redz Tavu Godību un tic, un piedzīvo atgriešanos pie Tevis.

Kungs, esi slavēts, ka atver Debesu logus, no saviem Apcirkņiem izliedams pār mums apslēpto Mannu,² kuru bijī paredzējis mūsu Laikam. Ne jau Mozus bija tas, kas deva Debesu Maizi, bet gan Tu, Tēvs dāvāji Patieso Maizi. Tāpat kā Tavs Dēls Jēzus Kristus ir Dzīvības Maize, tā arī Svētais Gars mūs pabaro, jo ikviena Maize, kas nāk no Debesīm, ir Dzīvība.

Rakstos ir teikts, ka tie visi būs Dieva mācīti,³ un, ne jau miesa un asinis atklāj Patiesību, bet gan Tas, Kurš pats ir Patiesību iedibinājis un ierakstījis To mūsu sirdīs.

Tēvs, lai Tavs Vārds vienmēr ir slavēts un tiek pagodināts atkal no jauna, un lai pasaule pāriet no Tumsības Gaismā, no Meliem – pilnīgā Patiesībā un no Vienaldzības – Dedzībā. Tēvs, Debesu un zemes Radītāj, ir pienākusi tā stunda, kad Tu parādīsi mums Jaunās Debesis un Jauno zemi, kur Tavs Svētais Gars ņems mūsos Sev Mājvietu. Vismaigais Tēvs, tāpat kā Tu pagodināji Savu Dēlu un Tavs Dēls pagodināja Tevi, ļauj Tavam Svētajam Patiesības Garam no jauna pagodināt Tavu Dēlu.

Pavisam drīz Tēvs, saskaņā ar Rakstiem, pirmās debesis un pirmā zeme izzudīs, pierādot pasaulei, ka Tavs Vārds ir Dzīvs un Darbīgs, un, ka Jēzus patiešām ir uzvarējis pasauli.

Pienākot laikam, piepildīsies arī Tava Dēla lūgšana par vienotību, un mēs būsīm viens Tevī, tāpat kā Viena ir Vissvētākā Trīsvienība. Mēs vairs nemeklēsim savstarpējās atšķirības, esot zem Tava Svētā Vārda.

Lai ir slavēts Kungs un godināts Visaugstais, kurš mūsu lielās atkrišanas laikā mums sūta Savu Svēto Māti. Tu Pats Viņas Sirdi esi Mīlestībā vienojis ar Jēzu... Kopīgas ir bijušas viņu ciešanas, un tagad, atkal no jauna kopā, divas Svētās Sirdis atjaunos mūs un ievēdīs mūs atpakaļ Dzīvībā un Tevī.

Pazudušās avis tiks atrastas, noklīdušajiem jēriem tiks atgādināts, kur ir viņu īstais ganāmpulks un kas ir viņu Īstais Gans. Tas ir Gans, kurš neatstāj Savu Ganāmpulku un nepamet noklīdušos, bet gan dziedina ievainotos un atbalsta pagurušos.

Slavēts lai ir Kungs, kura Svētajā Garā mēs saņemam kristību. Patiešām, no Viņa izplūst dzīvā Ūdens straumes un padzirda ikvienu izslāpušo. Šīs straumes izplūst no Tavas

¹ Domāta garīgā barība.

² Atkl 2, 17.

³ Is 54, 13.

Svētnīcas,¹ kuru Tu esi augšāmcēlis trijās dienās. Šajos pēdējos laikos no Tavas Pārpilnības mēs saņemam Tava Svētā Gara Žēlastības, lai mūs atdzīvinātu, jo tā ir Tava Debesu Manna, Gara dotā garīgā Barība.

Tēvs, ļauj Taviem bērniem apzināties, ka pavisam drīz tiks pacelts karogs, un Tavs un Tava Jēra Tronis būs mūsu vidū. Taisnīgais Tēvs, sagatavo Tu pats mūs šai Godības dienai, kurā mēs visi kopā slavēsim un godināsim Tevi ap vienu Svētu Tabernākulu.

Tēvs, es pateicos Tev, ka Tu uzklausī manu lūgšanu un dāvā man Savus Vārdus, kuri norāda pasaulei uz Tavas Vissvētākās Sirds neizmērojamām Bagātībām. Āmen.”

nāc, meitiņ, nāc tagad, mazā draudzenīt, nekad nebeidz Mani mīlēt; no Manis tu vienmēr dzirdēsi iedrošinājuma pilnus vārdus; paļaujies uz Mani un uzticies Man;

1991. gada 10. aprīlis

Mīlestība tevi mīl, mīli Mani;

ja jūsu dzīvē nebūs pārbaudījumu, nebūs arī izaugsmes; Manas mīlestības jūtas pret jums ir nepārprotamas, un tādēļ arī Sātans jūs tik ļoti ienīst; pat, ja nemitīgi jūtat Mana ienaidnieka apdraudējumu, ziniet, ka arī Es esmu jums līdzās, lai jūs atbalstītu; apzinieties, ka Es esmu jūs radījis, lai jūs būtu viņam par biedinājumu; ikviens, kurš no viņa tvēriena izrauj dvēseles, apdraud Sātanu; tieši tādēļ viņš izmanto katru izdevību, lai jums uzbruktu, bieži vien šim mērķim izmantojot citus cilvēkus; Sātans ne no kā spēj radīt apsūdzību, lai pilnībā sagrautu to, kuru vēlas satriekt;

tomēr tas vēl nav viss; viena no viņa vislielākajām ļaunprātībām ir iedvest aizmigušām dvēselēm visdažādākā veida domas, kuras šajās dvēselēs izraisa lielu satraukumu un nemieru; tieši tādēļ Es jūs aicinu palikt nomodā un neļaut viņam jūs atrast aizmigušus;

1991. gada 13. aprīlis

Kungs, mūsu lūgšanu grupā mēs apspriežam vienīgi šķelšanos pareizticīgo un katoļu vidū, un esam nonākuši pie secinājuma, ka tā patiešām ir skandaloza! Kā gan tas var būt, ka mēs, kristieši, vēl arvien esam sašķēlušies un, pie tam, šī šķelšanās turpinās, tai ir dziļas saknes, bet savā būtībā tā ir pilnīgi absurda!

Kristieši viens otrā nemitīgi saskata sāncensus, un daudzos vēl arvien ir dziļas dusmas un ienaidis pret brāļiem. Kā gan ir iespējams runāt par vienotību, ja mūsu sirdīs vēl arvien mājō tik sens strīds? Vai mēs varam sastapties ar Tevi vaigā un teikt, ka esam samierinājušies ar saviem brāļiem, vai varam ar tīru sirdsapziņu nākt pie Tava altāra un upurēt Tev upurus? Nē, kamēr mēs neesam samierinājušies un atraduši to, kas mūs vieno Tavā svētajā Vārdā, mēs nespējam nākt pie Tevis ar tīrām sirdīm.

Zinādami, ka Tavas, dārgais Kristu, vislielākās ilgas ir VIENOTĪBA, mēs vēl arvien stingri turamies pie barjeras, kas mūs atdala. Mēs nespējam būt pietiekami godīgi, lai atzītu, ka nespēsim noliekties tik ilgi, kamēr domāsim, ka Patiesība un Ticība piemūt tikai mūsu konfesijai. Vai mēs neesam sapratuši, ka Tava Līgava būtu daudz skaistāka, ja mēs apvienotos? Baznīca varētu kļūt daudz spēcīgāka un varenāka, piedzīvot daudz izteiktāku izaugsmi! Cik gan daudz vairāk augļu tā spētu nest!

Patlaban Baznīca atrodas tādā kā sastinguma stāvoklī. Vai varam godīgi pateikt, ka Baznīca aug, aicina pie sevis arvien vairāk dvēseļu, ja ik dienas mēs redzam, kā tās viena pēc otras pamet Tavu Līgavu, un sāk sekot dažādām otršķirīgām filosofijām un ezotēriskām mācībām, kā piemēram New Age, Jehovas lieciniekiem un tamlīdzīgām.

¹ Jēzus Krūtīm (Viņa Miesas).

Tomēr man liekas, Kungs, ka visi šie cilvēki patiesībā meklē Tevi, tāpēc palīdzi viņiem Tevi atrast!

ak, Manu dūjiņ, Es tevi neesmu mācījis veltīgi ... viņi vēl nav sapratuši, ka, lai viņus apvienotu, Man ir vajadzīgas viņu sirdis; lai Savas Baznīcas iekšienē Es to atjaunotu kā vienu Baznīcu, Man ir vajadzīgas viņu sirdis – vienotībai ir jānāk caur sirdīm;

redzi, Es esmu tevi pilnvarojis liecināt cilvēkiem, kuri nav tavējie; bet daudzi no tavējiem vēl nav izpratuši, kādēļ Gudrība ir tevi sūtījusi pie svešiniekiem, daudzi no tavas tautas domā, ka tu esi pakļāvusies svešiniekiem; tie nav sapratuši, ka Es, Kungs, esmu vienojis tavu sirdi ar viņu sirdīm; Manu bērniņ, tev patiešām ir jānes divkārs krusts, jo arī daži no svešiniekiem nemītīgi izaicina tevi kļūt par vienu no viņiem;

liekot tev palikt tur, kur tu jau esi, Es abām pusēm mācu, kā jums būs jāapvienojas, un kāda vienotība tā būs; vienotība nenozīmē meklēt savstarpējās atšķirības, vienotība nozīmē dalīties svētajā Komūnijā un ticēt Manai Klātbūtnei Euharistijā; vienotība, Mans bērns, nozīmē dalīties vienam ar otru savās bagātībās;

„Kungs, kad mēs tiesājam, iemāci mums būt laipniem kā Tu, bet, kad tiekam tiesāti – iemāci mums žēlsirdību.” (Gudr 12, 22).

ak, Manu bērniņ, tavs skrējieni vēl nav galā, tomēr atceries, ka tev priekšā esmu Es un tev blakus ir Mana Svētā Māte, lai tevi iedrošinātu, un pie papēžiem ir tavs sargeņģelis, lai tevi pasargātu; uzklausi Mani: vadītājam brāļu vidū ir jāizrāda tam pienākošais gods, tādēļ cieni Manu Pēteri – tas ir tikai kā atgādinājums par Visaugstā Klātbūtni;

Tagad zinu, ka nekad netikšu atstāta, jo Tu esi atvedis manu dvēseli pie Sevis. Es izstiepu savas rokas pretīm Debesīm, un Tu mani pacēli pie Sevis – mana dvēsele priecājas Tevī! Ak, dari maniem brāļiem to pašu, ko esi darījis man!

Savā Sirdī, meitiņ, Es iecelšu ne tikai tavus brāļus, bet arī tos, kuri Mani līdz šim nav pazinuši, Es iecelšu Savā Sirdī; tādējādi Žēlsirdība un Žēlastība nāks arī pagānu vidū, jo arī viņi ir daļa no Manas radības; meitiņ, visiem ir zināms, ka Es aizstāvu nabagu un nepametu grēcinieku...

nāc tagad un vēlreiz noglāsti Mani ar saviem maigajiem vārdiem, kas nāk no tavas sirds, atkārto tos Man;

Kungs Jēzu, lieto mani, lai nožāvētu Tavas asaras, Kungs Jēzu, lieto mani, lai izraudātu Tavas asaras.

Vissvētākā Sirds, lieto mani, lai mierinātu Savu Sirdi, un lieto mani, lai izrautu ērkšķus, kuri tik sāpīgi duras Tev Galvā un Sirdī.

Kungs Jēzu, izmanto mani par Savu pagalvi... Mīļais un Maigais Jēzu, lieto mani ikvienā veidā, lai es būtu Tev patīkama un varētu Tevi mierināt, es ļoti vēlos likt Tev pasmaidīt!

Es tevi lietošu, ja tu Man upurēsi arī savu gribu;

Es upurēju Tev, Jēzu, savu gribu, savu sirdi, savu dvēseli, savu garu un miesu – es Tev atdodu sevi visu.

Mīlestība tevī paveiks savu darbu un Mans Miers valdīs tavā sirdī, Mans Tēls atspoguļosies tavā dvēselē, bet tavs gars pielūgs Mani saskaņā ar Manu Garu; tava miesa atgrūdis visu nesvēto, jo Es to pārveidošu un darīšu svētu Savā Godības pilnajā Miesā, un tu kļūsi par Manu altāri; tu būsi līdzdalīga gan Manās ciešanās, gan arī Manā priekā; Es turpināšu tevi mācīt, un tu liecināsi ne tikai par Krustā sisto Jēzu, bet arī par augšāmcelušos un uzvarošo Kristu;

Es ikvienam atgādināšu, ka zīmes un brīnumi arī ir Mana daļa;

tagad nāc;

1991. gada 14. aprīlis

„Svētīts ir Kungs, Kurš man ir atklājis Savas Mīlestības brīnumdarbus.” (Ps 31, 21)

miers lai ir ar tevi; skolniecīt, saki Man, vai esi priecīga, ka esmu tavš garīgais Vadītājs?

Jā, Kungs, esmu ļoti priecīga! Gan es, gan citi – mēs daudzko iemācāmies tieši no Tavas Mutes!

vai tu vēlētos rakstīt?

Esmu gatava kalpot Tev, mans Dievs, dari mani gatavu, atver manas ausis un sirdi, lai es dzirdu tikai Tavu Balsi!

tad klausies Manī:

– svētīgi tie, kuri veicina Mieru, viņi Manā Mierā uzplauks un izstaros Manu Gaismu mūžīgi mūžam;

– svētīgi līdzjūtīgie, jo viņi Tiesas dienā piedzīvos Žēlsirdību;

– svētīgas ir nesavtīgās dvēseles, kuras ir gatavas dalīties Manā Biķerī, jo viņas tiks sauktas par Manas Pestīšanas mantniecēm;

– svētīgi tie, kuri salaulājas ar Mani, jo dienā, kad viņi sastapsies ar Mani vaigu vaigā, tie sajūtīs to pašu Prieku, kuru izjūtu Es kā Līgavainis;

– svētīgi jūs esat, kas neesat pieņēmuši nekādu citu liecību kā tikai Vienīgo un Patieso, ko Es Pats jums esmu devis; jums Es saku: nāciet! nāciet Manā Valstībā un dalieties ar Mani it visā, kas Man ir;

– svētīgi ir tie, kas, saukdamies Manā Vārdā, nemeklē savstarpējās atšķirības, bet caur savu mīlestību un pazemību pierāda vēlmi būt vienotiem – viņi tiks saukti par Dieva Svētnīcas balstiem un pamatiem;

– svētīgi jūs esat, kas ticat neredzot, priecājieties par žēlastību, kuru jums ir dāvājis Mans Tēvs, un lūdzieties par tiem, kas vēl nav saņēmuši šo žēlastību;

– svētīgi jūs esat, kas kopā ar Mani pieņemat sitienus, pazemojumus un piekalšanu Krustā, un kas savā miesā nesat Manu ciešanu zīmes – jūsu mājokļa durvis Debesīs būs atvērtas, lai jūs uzņemtu, un jūsu alga būs liela;

– svētīgi ir tie, kas Manu Vārdu tur svētu – kad viņi Mani sauks un lūgs Manā Vārdā, Es viņus uzklausišu;

– svētīgi maziņie, kuri Mani slavē un pielūdz, jo pie viņiem Es darīšu lielas lietas;

– svētīgi uzticamie, kas ievēro Manus Baušļus un nemaina nevienu Rakstu zīmi, jo viņiem pieder Debesu Valstība;

– svētīgi jūs, Mani jēri, kurus Manis dēļ vajā plēsīgi vilki, jo Es esmu jums blakus un dalos ar jums jūsu mielastā; patiesi Es jums saku: nevienas no jūsu ciešanām nav bezjēdzīgas, jo Tēvs redz visu un uzlūko katra darbus; Sodomai un Gomorai tanī dienā klāsies daudz vieglāk nekā tiem, kuri ir vajājuši Manu Svēto Garu;

palieciet nomodā, jo neviens nezina ne Manas Atnākšanas dienu, ne stundu; jūsu Karalis nāks pavisam drīz; Tas, Kuru jūs līdz šim esat tik ilgi gaidījuši, nāks pavisam negaidīti; mīļotie, esiet drosmīgi; patiešām, ļaunā gara dūmi ir iespiedušies Manā Svētnīcā, bet vai tie tur paliks uz mūžīgiem laikiem? Es ar Sava Svētā Gara Dvesmu izkļiedēšu dūmu mākonī, un nekāda šīs zemes vara vai spēks nespēs izjaukt Manus nodomus;

Es nāku, lai nestu virs zemes Uguni un šķīstītu visas tautas;

esiet svētīti;

IXΘΥΣ

1991. gada 15. aprīlis

Kungs, nāc pie mums Savā varenajā spēkā, nāc Savā Svētajā Garā! Vismaigākais Tēti, tāpat kā Tu pagodināji Savu Dēlu, bet Tavs Dēls pagodināja Tevi, ir pienākusi stunda, kad Tavs Svētais Patiesības Gars ir pagodinās Tavu Dēlu.

Pierādi pasaulei, ka Tavs Vārds ir dzīvs un iedarbīgs, un tie nav tikai uz papīra nodrukāti vārdi.

Lai Tavs Svētais Gars „pievērš tēvu sirdis bērniem, bet bērnu sirdis saviem tēviem.” (Mal 3, 24)

miers lai ir ar tevi; Vassula, Raksti nekad nemelo; ir teikts, ka pēdējos laikos cilvēki tikai tēlos ārēju reliģiozitāti, bet būs atmetuši tās iekšējo spēku;¹ ai, Mana mīļotā, vai atgriezoties Es virs šīs zemes vēl atradīšu ticību? ...

– Manas Baznīcas iekšējais spēks ir Mans Svētais Gars, kurš, dzīvs un iedarbīgs, mājo tās iekšienē; tāpat kā ķermenim ir sirds, tāpat arī Svētais Gars ir Manas Miesas Sirds, – Miesas, kas ir Mana Baznīca;

– Manas Baznīcas iekšējais spēks ir Mans Svētais Gars, Kurš devīgi izdala savas dāvanas un žēlastības Manas Baznīcas labumam;

– Manas Baznīcas iekšējais spēks ir Mans Svētais Gars, Kurš atgādina Manu Vārdu; Viņš neatklāj neko jaunu, jo tas pats Gars dod arī vienādus padomus un norādījumus;

– Manas Baznīcas iekšējais spēks ir Mans Svētais Gars, Kurš pieceļ un pārveido cilvēku, darīdams to par patiesu Manu attēlu;

– Manas Baznīcas iekšējais spēks ir Mans Svētais Gars – Uguns, kura iedveš jūsos dzīvību, šķīstī jūs un dara jūsu garu par uguns stabu, kvēlošu mīlestības nesēju, par dzīvu gaismas lāpu; Mans Svētais Gars dāvā drosmi pasludināt Manu Vārdu, kļūt par Visaugstā lieciniekiem un mācīt arī citus tiekties tikai pēc Debesu lietām;

– Manas Baznīcas iekšējais spēks ir Mans Svētais Gars – Dzīvība un Elpa, kas uztur jūs dzīvus un liek jūsu garam ilgoties pēc Manis, saucot uz Mani: „Abba, Tēti!”; Mans bērns, ja tu noraidi vai arī apslāpē Svētā Gara dāvanas – kādā veidā gan tu būsi spējīgs Man kalpot? neesiet kā liķi, kuros ir palikusi tikai ārējā reliģiozitātes maska, bet nav vairs nekāda iekšēja spēka, un kuri ar savu tukšo prātuļošanu neļauj pilnībā izpausties Manai Dievišķībai! neapstādiniet tos, kas nāk pie Manis kā bērni un dzīvo dievbijīgu dzīvi Svētajā Garā; Es esmu Tas, Kurš viņus aicina uz laulību ar Manu Svēto Garu;

svētuma noslēpums ir: bijība Manā, jūsu Dieva, priekšā; jūs neko nespējat sasniegt paši saviem spēkiem, ja vien jūsos dzīvojošais Gars jūs nevada un nemāca jums Debesu lietas; patiesi Es jums saku: kas Mani bīstas, tas pieņems arī Manu pārmācību; tāpēc tagad neguliet – šis ir Laiks, kurā vairāk nekā jebkad agrāk ir jābūt nomodā; šis ir Laiks, kad ir jāatver ausis un jāieklausās Manā Svētajā Garā – neniciniet Viņu un neizliecieties, ka Viņa nav! netēlojiet gudriniekus un neatstumiet Mana Svētā Gara Dvesmu, neslāpējiet iekšējo spēku, Kurš liek darboties Manai Baznīcai;

vai jūs vēlaties būt apdomīgi? tad atveriet savas acis; tu vēlies būt apdomīgs? atver savu sirdi un savas ausis, Mans draugs, nevis savu prātu; apdomīgais nekad nenoncinās Svētā Gara brīdinājumus, jo tikai lepnais nekā nezina no bailēm; bijība Kunga priekšā ir Gudrības sākums;

vai tu vēlies būt apdomīgs? meklē Patiesību, kura tik izmisīgi noliecas pār tavu nabadzību un vēlas tevi izglābt! palūkojies uz To, Kurš ir noliecies pretim tavam grēcīgumam un samaitātībai, lai pievilktu tevi pie Sevis, paceltu tevi no kapa un no jauna iedvestu tevī Dzīvību!

¹ 2 Tim 3, 5.

Ak, nāc! nepārproti Mani, jo Es tevi nepiespiežu, Es necenšos pārkāpt tavas brīvības robežas! paaudze, Es esmu apžēlojies par tevi; nesaki, ka viss, kas Man bija jāpasaka, ir jau pateikts – kādēļ tu Mani ierobežo tāpat kā sevi?

Es pats tev atgādinu Savu Vārdu, un Mans Vārds ir Manas Baznīcas iekšējais spēks; ja vien vēlos, varu jūsu vidū būt jaunus zīmes un darīt jaunus brīnumus; paaudze, Es spēju tevi augšāmcelt un no Savas Vissvētākās Sirds dzīlēm izliet pār tevi dziedinošu eļļu – kad vien vēlos un kam vien Es vēlos;

Es uzceļu, jā, Es atjaunoju Savu Baznīcu, kas pašreiz guļ drupās; paaudze, Es negribētu, lai Tiesas Dienā, jūs uzlūkojot, Man būtu jāpasaka, ka esat bijuši Manu vajātāju vidū, kuri nojauca to, ko Es cēlu; patlaban Mana Žēlsirdība stāv jūsu durvju priekšā, bet Mana Līdzjūtība šais posta laikos klauvē pie jūsu durvīm;

jūs sevi saucat par svētiem? pierādiet to, Mani pielūdzot un izrādot Man pienācīgu cieņu; pierādiet to Man, vedot pie Manis dvēseles, kurām esat palīdzējuši atgriezties, jo Mana Valstība nepastāv vārdos vai ārējā reliģiozitātē, bet gan iekšējā Spēkā, ko vienīgi Es varu dot caur Savu Svēto Garu, ja vien jūs to meklējat; sajūtieta Manu Klātbūtni un Mīlestību, ar kādu ikvienu no jums mīlu;

Es, Jēzus Kristus, esmu jūsu tuvumā un no Savas Vissvētākās Sirds dziļumiem svētīju jūs visus, atstājot uz jūsu pieres Savas Mīlestības Nopūtu;

esiet vienoti; ecclesia atdzīvosies;

1991. gada 20. aprīlis

Kungs, paldies, ka esi mani darījis par Savu Īpašumu un Savu līgavu!

Tiem, kuri to nesaprot, iemāci saprast, ka Tu atļauj Saviem vajātājiem man uzbrukt, jo Tu vari tikt pagodināts arī šādā veidā.

Tu esi skaidri pateicis, ka nekad neatļausi viņiem ievainot vai aizskart manu dvēseli. Palīdzi viņiem izprast atšķirību, jo tāda tiešām ir.

ziediņ, Mans Bikeris ir rūgtuma pilns, vai tu vēl arvien vēlies no tā dzert?

Es vēlos dalīties šajā bikerī ar Tevi.

pierādi savu mīlestību, upurējot Man savu gribu; dedzīgi vēlies pagodināt Mani, savu Dievu, apskaujot Manu Krustu; tu esi kļuvusi par Manu Īpašumu, kurā Es smeļos Sev iepriecinājumu, tu savu dzīvību esi atdevusi Manās Rokās;

meitiņ, ieklausies: paliec vāja, jo tavā vājumā Es varu atklāt Savu Spēku un darīt lielas lietas; esi nekas, jo tavā niecīgumā Es varu būt Viss; paliec klusa, un tavā klusumā Es radīšu atdusu; esi padevīga, lai Es varētu tevi izveidot līdzīgu Savam krucifiksam; paliec ierobežota, lai tevī varētu atklāties Mans Spēks; kļūsti par Manu veidolu, esot pakļāvīga, pacietīga, šķīsta, pazemīga un uzticama, paliec pastāvīgā lūgšanā, – esi tāda, kāds Es biju Savās attiecībās ar Tēvu; nekad nepadodies miegam un nesarauj saites, kuras tevi vieno ar Tēvu; Mana dzīve šīs zemes virsū gan labvēlīgos, gan nelabvēlīgos laikos bija nepārtraukta lūgšana Tēvam;

ieklausies Tēvā un dari Viņa Gribu; Es, tavs Pestītājs dodu tev ēdienu, viss, ko tu apēd, ir Manis dots, lai iemācītu tev dzīvot patiesu Dzīvi Manī, tavā Dievā; Es tev saku: nebīsties no tiem, kuri nogalina miesu, bet neko nespēj izdarīt dvēselei, labāk bīsties no tā, kurš ellē spēj iznīcināt gan miesu, gan dvēseli;¹

paliec Manī un atļauj Man palikt tevī; Es pieļaušu pārbaudījumus, kurus nāksies izciest tavai mirstīgajai dabai; šie pārbaudījumi tev palīdzēs izaugt, bet tava dvēsele paliks

¹ Mt 10, 28.

neskarta; miesa un asinis nevar iemantot Manu Valstību, tādēļ nebaudies, jo arī Es tieku pagodināts caur taviem pārbaudījumiem;
tu nekad netiksi atstāta;

IXΘΥΣ

1991. gada 23. aprīlis

(Kanāda.)

Es nāku jūsu zemē, lai atstātu tajā Savas lielās Mīlestības zīmi; Es, jūsu Ķēniņš, nāku kā Ubags, tērpies skrandās un basām kājām; Es jūs lūdzu rast mieru ar Mani un sniegt Man kaut nedaudz savas mīlestības; Savas bezgalīgās Žēlsirdības dēļ Es noliecos pie jums, lai izceltu jūs ārā no jūsu vienaldzības un tumsības, lai jūs varētu izbaudīt to bezgala lielo Mīlestību, kas Man ir uz jums;

1991. gada 24. aprīlis

meitiņ, esi Man patīkama un pagodini Mani;

Kungs, palīdzi man sludināt Tavas Mīlestības Vēsti!

neraizējies, jo Es pats to visu pārņēmu; nāc, Es būšu tev līdzās;

1991. gada 25. aprīlis

(Pirms tikšanās es vēlreiz lūdzu Kungu man palīdzēt.)

Mana Vassula, vai Es kādreiz varu no tevis lūgt ko tādu, kas pārsniegtu tavas spējas? meitiņ, Mīlestība ir Mana Likuma piepildījums, Mīlestība ir Mana Likuma sakne; neviens no baušļiem nevar pastāvēt, ja tajā nav Mīlestības; tu esi radīta, lai Mani pagodinātu; ieklausies; tevi pārņems Mans Gars;¹ dod Man šīs tautas ģimenes; ziediņ, dod Man tagad to slavu un godu, kāds Man pienākas; pasaki viņiem,² ka Es esmu viņu Pestītājs, un neesmu nācis, lai tiesātu, bet gan lai glābtu ar atpestījošā taisnīguma palīdzību; tāpēc, mīļotie bērniņi, piesauciet Manu Vārdu, jo vārds Jēzus nozīmē „Tas, Kurš glābj”; Es stāvu jūsu durvju priekšā, mīļotie; Es svētīju jūs visus;

1991. gada 2. maijs

(Vēstījums kādam cilvēkam.)

miers lai ir ar tevi;

Manas Valstības atnākšana virs šīs zemes ir durvju priekšā, un Mana Griba piepildīsies virs zemes tāpat kā Debesīs;³ Manas Baznīcas vienotību Es radīšu jūsu sirdīs; Es vairs negaidīšu cilvēcisku atzīšanu, un Mana Līgava atkal no jauna tiks ietērpta mirdzošā Godībā; šķelšanās karogs tiks nolaists, bet saulē tērptā Sieviete, kuru Es sūtu Savā priekšā jūs mācīt, iedrošinās jūs; Es viņai esmu devis varu pār ikvienu tautu, cilti un zemi, lai Viņa sagatavotu platu ceļu Manai Atnākšanai;

Manā Svētnīcā ienākušie Sātana dūmi, kas aptraipa Biķeri, Tabernākulu, un visu pārējo, kas ir svēts, tiks izklīdināti ar vienu vienīgu Manas Elpas pūtienu; tad tautas runās vienā valodā un tās visas Mani pielūgs ap vienotu Tabernākulu; šis būs Mana upura Jēra Tabernākuls un mūžīgā Upura vieta, kuru Mani ienaidnieki cenšas iznīcināt un aizstāt ar savām postošajām riebeklībām; Mans draugs, pavisam drīz Es atkal būšu ar jums visiem, un piepildīsies Mana Augstā Priestera lūgšana par vienotību; jūs būsiet vienoti tāpat kā Mēs Vissvētākajā Trīsvienībā;

Es Savā Svētajā Sirdī esmu apslēpis vēl daudzas lietas, kuras gribētu jums izpaust un parādīt; Manī ir apslēpti neskaitāmi Dārgumi, bet to ir pārāk daudz, lai jūs spētu tos tagad

¹ Kungs runāja par lūgšanu sapulces laiku.

² Šatoguju kanādiešiem.

³ Jēzus, teikdams šos vārdus, raudzījās Debesīs. Vārdi tika izteikti ļoti majestātiski.

paņemt¹, jūsu dvēsele nav spējīga visu uzņemt, bet pamazām Es atklāšu jums Savas Vissvētākās Sirds Dārgumus, un soli pa solim Es jūs ievedīšu tajā, kas izskatās kā Gaismas Mājoklis: Neizmērojamo Bagātību Noslēpums, kurš paaudzēm ilgi ir bijis apslēpts; tev, Mans draugs, tiks atklāts un tu sapratīsi, cik liela ir Cerības, Gudrības un Zināšanas godība; sakņojies Manī un tu nesīsi augļus; paliec Manī un tu dzīvosi; to visu, Mans draugs, Es esmu tev sacījis, lai, pienākot pārbaudījumiem, tu spētu pastāvēt; Mīlestība ir tev līdzās; mīli Mani;

1991. gada 3. maijs

Kungs, izmērcē mani Savā Svētajā Garā! Nāc un pārpludini mani tik ļoti, lai ienaidnieks manī vairs neatrod vietu. Lai Tavš Svētais Gars nosēžas visdziļākajos manas dvēseles nostūrus, apūdeņo tos un piepilda ar Tavām Bagātībām, kuras nav no šīs pasaules. Dievs, esi slavēts!

Es Esmu ir ar tevi, saņem Manu Mieru; Es nonācu lejup, tavā istabā, un kļuvi par tavu draugu; vai atceries? agrāk Es taču biju tev svešinieks, un redzi nu – Manas Mācības iecēla tevi Manā Sirdī, un šodien Es tavu sausumu esmu pārvērtis auglīgā augsnē; Manu dūjiņ, tu esi Mans iepriecinājums, Mana maziņa, Es tevī dzīvoju; tu esi Mans pagalvis, uz kura varu atpūsties; pagodini Mani un atjauno Manu Namu; pagodini savu Tēvu, kurš ir Debesīs, izturēdamās pret Viņu kā pret Karali;

ak, Manu meitiņ, Manas lūpas ir izkaldušas no Mīlestības trūkuma, Es esmu izslāpis pēc Mīlestības, apklāj Manas Brūces ar savu mīlestību, izrauj Manus ērkšķus un mierini Mani, slavē Mani ik brīdi no visas sirds; sarunājies ar Mani, negaidīdama rītdienu, iepriecini Mani, paliekot pavisam maziņa; Mana Vassula, atļauj Man izmantot tavu rociņu, ziedo Man savu laiku, bet Es piepildīšu tevi ar dzīvinošo Ūdeni no Mana Avota un brīnišķīgiem, cilvēka prātam neaptveramiem Dārgumiem;

Es, Kungs, darišu Sevi par Troni tevī, lai valdītu pār tevi; tā kā esi tam piekritusi, tad Es atļāvu Sev sekot Savas Sirds spēcīgajām jūtām – Es tagad esmu Savā Īpašumā, tādēļ varu rīkoties ar tevi pēc savas labpatikas;

bieži Mani slavē un svētī; Mīlestība ir ar tevi;

IXΘΥΣ

1991. gada 6. maijs

Kungs, mūsu Dievs, kurš gan varētu nest mums pestīšanu, ja ne Tu?

Kurš mūs varētu atvest atpakaļ mājās, ja ne Tu?

Kurš mūs varētu darīt laimīgus, ja ne Tu?

Tāpēc: Maranata – nāc, Kungs Jēzu!

meitiņ, mirušie nevar Mani slavēt, tādēļ Es nonākšu pār jums Savā varenajā spēkā un uzcelšu jūs visus, atgādinādams jums par Savu varenību, Savu mirdzumu un krāšņumu, un Savu varu;

nāc, raksti, Mana Vassula:

miers lai ir ar jums, Mani dēli un meitas;

Es skaitīju Savas avis, un Mana Sirds sarāvās sāpēs... šodien no visa ganāmpulka ir atlicis tikai mazs atlikums, kas nav padevušies atkrišanai un bezdievībai, tikai neliela saujiņa nav zaudējusi savu ticību, tikai daži ir pārdzīvojuši racionālisma viltīgās lamatas; Es esmu izskatījis Savas Acis, gaidīdams, kad jūs atdosiet Man savas sirdis un paši sevi, tomēr šīs paaudzes sirdi ir piepildījusi mulķība;

¹ Jēzus runāja ar humoru.

tomēr arī tad, ja jūs neesat ievērojuši Manu Mīlestības Likumu, bet savas sirdis esat aizgriezuši prom no Manis, radīdami paši savus likumus un noteikumus, Es nepalikšu stāvam malā, noskatoties, kā jūs arvien vairāk attālināties no Maniem Baušļiem; paaudze, Es esmu nolēmis tevi izglābt, Es esmu nolēmis jūs vest atpakaļ pie veselā saprāta un lielā mīlestībā vadīt jūs pa Taisnīguma ceļu;

Es jums iemācīšu piesaukt Manu Vārdu, Es jums mācīšu staigāt Manā Klātbūtnē, Es jums iemācīšu dzīvot lūgšanu dzīvi, Manu bērniņ, Es tevi iemācīšu mīlēt Mani ar visu savu dvēseli, Es atraisīšu visas nāves saites, ar kurām tava dvēsele ir sasaistīta ar visu, kas Manī izraisa riebumu, ja vien tu, Mans bērns, atdosi Man savu gribu;

redzi, paskaties sev apkārt – Mans Svētais Gars nāk jūs satikt un visus jūs atdzīvināt; Viņš nāk pie jums kā Ubags, pār kura vaigiem līst asins asaras; Es nonāku no Sava Troņa un noliecos pie jums, lai glābtu dvēseles no posta un bada; Sava Svētā Vārda dēļ Es atklāšos jums caur visiem šiem notikumiem, kuriem jūs patlaban vairs neticat; Es demonstrēšu Savu Svēto Garu caur brīnumiem un zīmēm; kā vēl nekad agrāk Es atklāšu Savu Spēku vājumā un samaitātībā;

Es nākšu ar tūkstošiem miriādu eņģeļu, lai tevī, paaudze, ielietu Savu Debesu Mannu, šo apslēpto Mannu¹ un piepildītu tavu muti ar Savu Barību, un tā sludinātu Manu Godu; Atkrišana ir metusi izaicinājumu Manai Žēlsirdībai, bet racionālisms – jūsu laikmeta sērga – ir izaicinājis Manu Spēku;

lai jūs mācītu un audzinātu, Es sūtu Savā priekšā saulē tērpto Sievieti, otro Ievu... viņas uzdevums ir vest jūs soli pa solim uz Debesīm; šai Naktī Es sūtu pār jums Savu Svēto Garu – Viņš ir jūsu Ceļabiedrs un Mierinātājs, Viņš ir Tas, Kurš jums atgādina Manu Vārdu; Es sūtu pie jums cerības eņģeļus, kuri padzītu no jums jebkādas bailes; jūs, visi izsalkušie, nāciet un uzklausiet Mani! svētīgs ir cilvēks, kuru Es esmu aicinājis Sava Svētā Gara kāzu mielastā, jo viņš tiks piepildīts ar Debesu Barību; un, kaut arī viņu vainas tos ir pārņēmušas, Mans Svētais Gars tās visas izdzēsīs, darot šīs dvēseles par Savas atpūtas vietu;

Mana mīļotā, apzinies, ka Es neapmeklēju zemi, lai jūs tiesātu, bet gan lai jūs glābtu; kurš gatavojas ar Mani satikties? kurš ņems vērā Manas Atnākšanas laiku? kurš pazīs no Debesīm nākošo Troni? nepretojieties Manam Svētajam Žēlastības Garam; Es vienmēr esmu ar jums;

dedzīgi lūdzieties par sava laikmeta atgriešanos, atveriet Man savas sirdis un sarunājieties ar Mani; vai jūs upurēsiet Man savu gribu? ak, Mans Nams! nāciet, nāciet pie Manis un staigājiet Manā Gaismā; tomēr – vai, atgriezdamies pie jums, Es virs šīs zemes atradīšu ticību? Mani bērniņi, šodien Es ar jums runāju skaidri, pavisam drīz Mīlestība atkal atgriezīsies jūsu vidū kā mīlestība; patiesi Es jums saku – jūs esat redzējuši Manu Svēto Garu un atpazinuši Viņa Klātienu tikai tāpēc, ka piederat Man, jo pasaule nav spējīga Viņu nedz pazīt, nedz ieraudzīt, ne arī pieņemt; ak, Mani maziņie, ko gan Es jūsu labā neesmu gatavs darīt! Es ļoti ilgojos redzēt, ka jūs esat stiprināti ar tām dāvanām, kuras Es pār jums izleju;²

saņemiet savu spēku lūgšanā, nemitīgā lūgšanā, ko raidāt pie Manis;

¹ Atkl 2, 17.

² Šajā brīdī Jēzus uz mirkli apklusā, tad, majestātiski izslējies, izteica nākamos vārdus.

Es svētīju ikvienu no jums; un tu,¹ kas esi atnācis pie Manis tādēļ, ka krusta smagums tevi pārlietu nospiež – mīlotais, atbalsties pret Mani, upurē Man savas grūtības un ciešanas; Es tevi mīlu, Es nākšu tev palīgā; pagodini Mani, slavējot Manu Vārdu; saņemiet Svētā Gara Dvesmu uz savām pierēm un esiet vienoti Manā Svētajā Vārdā;

IXΘΥΣ

1991. gada 13. maijs

Manu bērniņ, atļauj Man runāt uz Saviem bērniem ar tavas rokas starpniecību un izmantojot tavu laiku;

Kungs, esmu saistīta ar Tevi mīlestības saitēm.

Kungs, vai es neesmu Tavs Īpašums? Lieto mani pilnībā un, kā tev labpatīk, Mans Kungs, jo tas man sagādā prieku. Nāc, Svētais Gars, un pārņem mani!

Pilsēta!² Es nācu pie tevis, lai caur tevi sludinātu visiem Savu Mīlestību, dziedinātu tavus slimos iedzīvotājus, Es neļaušu jums aiziet bojā vainīgiem, nedz gaidīšu jūs satrūdam, Es svinēšu uzvaru pār jums; Es esmu jūsu Karalis, Es esmu Pilnība, uzklausiet Mani; Es vēlos pārveidot jūsu paaudzi par Savas Dievišķības Atspulgu; grēcinieku pēcnācējus Es pārņemšu ar rijošu Uguni, un tava paaudze tiks salaulāta ar Manu Svēto Garu;³ ar visu pārņemšanu uguni Es izmainīšu šīs zemes vaigu, pārvērdzamas to jaunā, dievišķā un plaukstošā Zemē, un pašreizējā redzamā pasaule izzudīs;

Manas dedzinošās Liesmas pārveidos jūs visus tūrus kā zelts, jūs būsiet caurspīdīgi kā stikls,⁴ jo jūsu sirdis piederēs Man un dzīvos Manā Sirdī; Es un Mans Tēvs – mēs būsīm jūsu Mājoklis,⁵ bet jūs būsiet Mūsējais; radība, Es esmu nolēmis tev atdodot atpakaļ savu dievišķību, lai Mana mirdzošā Godība atspīd tevī kā degoša lāpa;⁶ tad kā naktssargs, kas sargā pilsētas vārtus, Es būšu nomodā pār tevi un sargāšu tevi no jebkādas nešķīstības, kura vēlētos ienākt tevī;⁷

ikvienu no jums Es pārveidošu mirdzošā pilsētā, Es jūs pilnībā atjaunošu, jo tādā veidā Es sagatavošu, lai jūs salaulātu ar Manu Svēto Garu;

Mans Svētais Gars cels Savu Mājokli jūsos, pārveidodams jūs par Savu svēto Pilsētu⁸, Savu Valdījumu un Savu Īpašumu; pašreizējā pasaule izzudīs, un Mana Griba notiks kā Debesīs tā arī virs zemes; Mīlestība nonāks jūsu vidū kā mīlestība, bet Es, neredzamais Dievs, kļūšu redzams jūsu sirdīs; nāk stunda, kad jūs vairs nemeklēsiet savu ceļu kā taustīdamies tumsā, jo jūsu sirdis būs piepildījusi Manas Gaismas pilnā godība;⁹ Mana godība jūsu sirdīs kļūs redzama un saskatāma;

nāc, Manu bērniņ, un tagad ieklausies Manā Svētajā Mātē; paliec Manā tuvumā; mēs, mums?

Jā, mans Kungs! Tu mani esi savaldzinājis, savaldzini arī citus...

aizlūdž par tiem, un Es nākšu, lai meklētu un glābtu pazudušos;¹⁰ lasi Isaja grāmatu (41, 17 – 20); Mīlestība tevi mīl;

¹ Jēzus īpaši uzrunāja kādu cilvēku mūsu vidū.

² Kunga balss pēkšņi un negaidīti izmainījās, un Viņš lielā spēkā un skaļi nosauca mani par Pilsētu.

³ Atkl 21, 2.

⁴ Atkl 21, 21.

⁵ Atsauce uz vietu Atklāsmes grāmatā, kur aprakstīts, ka Dievs un Viņa Jērs paši ir Svētnīca pilsētas vidū.

⁶ Atkl 21, 23.

⁷ Atkl 21, 27.

⁸ Atkl 21, 1 – 3.

⁹ Atkl. 21, 24

¹⁰ Lk 19, 10.

IXΘΥΣ

1991. gada 13. maijs

(Mūsu Svētās Mātes vēstījums lūgšanu grupām.)

bērniņi, ikvienu no jums Es šodien aicinu ieskatīties savās sirdīs; ieciētībai ir jāklūst par jūsu liecību; Es jūs ļoti lūdzu: pārbaudiet savas sirdis;

Dieva Vēstījums jums visiem apliecina Viņa Uzticamību; Dievs jums neatklājas tāpēc, lai jūs tiesātu, bet gan, lai jūsu uzticamības trūcumā parādītu Savu Uzticību; Dievs ilgojas, lai jūs atrastu mieru ar Viņu, Viņš nāk, lai atbrīvotu jūs no Tumsības varas un parādītu virs zemes Savu Varu; neredzamais Dievs kļūs redzams Savā Godībā jūsu sirdīs; Dievišķās lietas kļūs redzamas jūsu sirdīs, un bālie atspulgi, ko jūs agrāk uzskatījāt par ēnām, pierādīs savu patiesumu;

patlaban Dieva Valstība virs zemes ir jums ļoti tuvu, tomēr Es jūs ļoti lūdzu: esiet gatavi tai Dienai; ja sakāt, ka esat nomiruši gan pasaulei, gan tās kārtībai, tad neļaujiet jūsu sirdīm vairs lidināties pa pasauli; dzīvojiet Dievam un lieciet Viņu pirmajā vietā; neļaujieties strīdiem, muļķīgām runām un savstarpējām apsūdzībām; neļaujiet jūsu lūpām jūs notiesāt; bīstieties Kungu, un tad Gudrība nāks pār jums kā rasa: Kungs meklē un ilgojas pēc nedalītām sirdīm;

Es jūs esmu aicinājusi un vēlreiz aicinu: lūdzieties, lūdzieties, lūdzieties no sirds; lūgšana ir pavisam vienkārša saruna ar jūsu Debesu Tēvu; ja Es šodien sagaidu, ka jūs upurētu Dievam nedalītu sirdi, Es vēlos jums iemācīt uzticību Manis mācītajiem principiem;

Dieva acīs visvērtīgākā ir sirds, kura Viņu godina un sargā sevi no jebkādiem kārdinājumiem, kuri to varētu vest grēkā; ja gavēnī esat disciplinējuši savu miesu, tad Es jūs aicinu disciplinēt arī savas lūpas, kurām vajadzētu izteikt tikai lūgšanas un slavu Kungam; neļaujiet jūsu lūpām jūs pašus nosodīt; pievērsiet savas lūpas, sirdi, prātus un acis Jēzum, un esiet nedalīti;

mīļotie bērni, Es jūs aicinu praktizēt visas šīs lietas un neatstāt novārtā arī citas Likumā minētās vērtības; Es jums atgādinu, ka Likuma Sirds ir Mīlestība;

Es svētīju jūs visus;

1991. gada 18. maijs

(Tulūzai.)

Jēzu?

Es Esmu;

maziņā, dzīvo mierā, jo Es vedīšu pie Sevis atpakaļ vairāk nekā vienu cilvēku; Es tevi patiešām esmu aicinājis šeit,¹ jo šeit Es viņiem esmu vajadzīgs;

Es jūs karsti mīlu, nekad neaizmirstiet par to; Es vedu Dzīvībā un Es nevienu neatgrūžu – netaisno vai grēcinieku, jūs visi esat Mani bērni; Mana Vēsts ir Mīlestības Vēsts, tas ir atgādinājums par jūsu īsto pamatu, Manu Vārdu un Mani pašu; nebaidieties no Manis, bīstieties vienīgi no tā, kurš izliekas neesam, un šādā visai ļaunprātīgā veidā ved jūs visus pretim nāvei; Es esmu Gaisma;

pastāsti viņiem, ka šis Vēstījums nav domāts, lai izraisītu sensāciju, bet gan, lai liktu visiem apzināties Mana Aicinājuma steidzamību, nopietnību un svarīgumu; šai Vēstij ir jāatgādina viņiem, cik būtiska ir viņu pašu atgriešanās un cik nopietns ir viņu pašu dvēseles stāvoklis, cik svarīgi ir mainīt savu dzīvi un dzīvot svēti, jāatgādina, ka Mana Vēsts ir garīga barība, uztura bagātinātājs viņu garīgumam; Mana Vēsts ir dziedējoša ziede viņu brūcēm, kuras tumsībā ir radījis ļaunais gars;

¹ Jēzus vēlējās, lai es braucu uz Tulūzu, lai gan pati biju plānojusi braukt uz Monpeljē.

Mani bērniņi, Es vēlos, lai jūs ļoti uzmanīgi ieklausītos visā, ko esmu teicis; atļaujiet Manam Svētajam Patiesības Garam ievest jūs atpakaļ Patiesībā; atļaujiet Manam Zinību Garam jums atgādināt par vienīgajām Patiesajām Zināšanām, kuras Es Pats jums esmu devis;

Es, jūsu Kungs un Pestītājs, svētīju ikvienu no jums;

IXΘΥΣ

1991. gada 23. maijs

Jahve, mans Dievs!

Tu izlej pār mani Savas smaržīgās eļļas, esi slavēts, mans Jahve!

Tu esi mans, bet es esmu Tava, tādēļ ļauj man atdusēties uz Tava pleca... Cik necienīga es esmu, kā vēja pūsma, kas aizvējo nepamanīta un negriežas atpakaļ, putekļu saujiņa, kuru aizskalo pirmās lietus lāses.

Atļauj man būt Tava Spožuma klātbūtnē un izved mani, Mīļotais, ar jūtīgu roku cauri šim tuksnešainajam klajumam.

Vassula, neskatoties uz to, ka esi grēciniece, Es caur tevi uzrunāšu tautas, lai liktu tavai paaudzei izteikt Man slavu;

– Paaudze, Es Pats tevi ganīšu;

meitiņ, Es nāku ikreiz, kad tu Mani aicini; Es nokāpju no Sava Troņa līdz pat tevīm, Es nonāku tavā istabā, lai sastaptos ar tevi; ciešanām pakļauta, tu esi satvērusi Manu bezgalīgo Mīlestību; priecājies! priecājies, ka tavš Karalis dzird tevi ikreiz, kad tu atver savu muti un aicini palīgā Viņa Svēto Garu; Mans bērniņ, piesauc Manu Vārdu, un Mīlestība apēnos tevi pilnībā un kļūs par tavu Ceļabiedru;

iepriecini Savu Karali un atļauj Viņam vēlreiz dzirdēt Sava nabadzības pārņemtā bērna solījumus;

(Es piecēlos un atkārtuju savus Jēzus Sirdij jau agrāk dotos solījumus.)

Manas Vissvētākās Sirds Vassula, Es pieņemu tavu veltīšanos Man, un tavš upuris ir ļoti tīkams Mani Sirdij; godā Mani, Savu Kungu, paliekot bijības un uzticības pilna Manā priekšā; Es esmu tas, kurš tevi atalgo;

1991. gada 25. maijs

Jēzu, mani ir savaldzinājusi Tava Pilnība un Skaistums...

Tava visu pārņemošā Mīlestība ir apņēmusi manu trauslumu un devusi mani drosmi kļūt par Tavas Mīlestības upuri. Kā gan es būtu spējīga atkāpties, redzot tik lielu Skaistumu? Tava žēlastības pilnība ik dienas no jauna mani apbur un valdzina arvien vairāk...

Manas Dvēseles iemīļotā, tavas acis ir redzējušas Manu godības pilno Majestātiskumu, tavas ausis ir dzirdējušas Manas Mīlestības Dziesmu; Es Pats esmu tevi piepildījis ar Savu Gaismu, lai padarītu tevi uz mūžīgiem laikiem par Savējo; lai parādītu Savu tuvumu, Es tev esmu devis Savas naglas un Savu ērkšķu kroni; Es esmu kļuvis par tavu Laulāto Draugu, tu esi Mana līgava, bet Krusts ir mūsu laulības gulta; Manas Ciešanas tevi pārņems un darīs līdzīgu Man, savam Laulātajam Draugam; Es esmu tavš Mierinātājs ciešanu dienās;

Es esmu izvēlējis tevi, un ne tu Mani, lai parādītu tev Savas nebeidzamās Bagātības;

Kungs, ko Tu vēlētos, lai es Tavā labā darītu?

atved Manu tautu atpakaļ patiesā Ticībā, kas sakņojas mīlestībā; lūdzies, lai Mana Baznīca būtu vienota un atbrīvota no visa ļaunā; gandari, meitiņ, gandari par pasaules grēkiem un netaisnību – tie tik ļoti apvaino Manu Vissvētāko Sirdi;

Mana meitiņa un līgava, ielūkojies Sava Pestītāja Sirdī, ieskaties šajā Sirdī, kura tevi ir izglābusi; paņem Manu Sirdi un mierini to ar savu mīlestību; Es, Jēzus, skūpstu tevi uz pieres;

IXΘΥΣ

1991. gada 1. jūnijs

meitiņ, atļauj Man tev sludināt; Tas esmu Es, Kurš esmu tev devis Zināšanu lūgties, lai Mana Valstība nāk virs zemes, tāpat kā tā ir Debesīs;

1991. gada 2. jūnijs

(Jēzus šajā vēstījumā komentē Rakstu fragmentus no Atklāsmes grāmatas 21. nodaļas un daļēji arī no 22. nodaļas, Daniēla grāmatas 11. nodaļu no 31. – 39. pantam, kā arī Ezekiēla grāmatas 48. nodaļu.)

Mans Kungs?

Es Esmu; miers lai ir ar tevi;

drīz, pavisam drīz Es atbrīvošu tevi, radība, no tavas vecās uzvedības un tava vecā „es”, lai ietērtu Savā Dievišķībā¹ un atgādinātu tev Patiesās Zināšanas, tādēļ, Mani mīļotie, klausieties Manā Svētajā Garā; atļaujiet Man jūs visus sagatavot uzņemt Manu Valstību; Es, Kungs, aicinu ikvienu no jums būt līdzdalīgam un skatīt Manu Godību;

Mana Sirds ir slima no mīlestības uz šo paaudzi... bet, ak vai! bēdas tiem, kuri, atnākot Manai Dienai, kas nēsās sevī grēku kā sava klēpja augli!² lūdzies, lai ikviens būtu gatavs, kad pienāks tā diena; aizlūdz par tiem saviem brāļiem, kuri vēl arvien dzīvo tumsībā un ir apmainījuši Manu Godību pret lētu tās atdarinājumu, pret to, par kuru savā grāmatā runā pravietis Daniēls;³

Es runāšu ar tevi skaidri, jo pazīstu gan tavu dvēseles stāvokli, gan zināšanu trūkumu; Es nenāku pār tevi ar spēku, lai Mans Svētais Gars, iespaidotu tavu brīvo izvēli; Es nenāku arī tādēļ, lai tevi tiesātu; Es nāku pie tevis Žēlsirdības pilns, lai dotu tev pilnīgas Zināšanas par Manu Gribu; ar Savu pilnīgo Gudrību Es pavairoju tevī Manis dotās Zināšanas; Es nenāku, lai pievienotu jaunas lietas tam, ko jau agrāk esmu jums devis, bet Es nāku, lai jūsu sirds dziļumos iedēstītu Savu Valstību;

Cietokšņi!⁴ vai vēl arvien neesat sapratuši? vai vēl arvien neesat sapratuši un apjautuši, ka Es, Kungs, dzīvoju jūsos? vai neesat aptvēruši, ka jūs esat Manas Svētnīcas? kad Es jums stāstu par Debesu lietām, vai esat gatavi tās pieņemt?

klausieties, ko saka Raksti: „karstums Tava Nama dēļ Mani aprij”; patiešām – šodien Mana dedzība ir sasniegusi tās kalngalus un drīz vien Uguns no augšienes nāks un sadedzinās Manas Svētnīcas;⁵ Es pārveidošu jūs, Mani cietokšņi,⁶ Savas Žēlastības svētnīcās, kurās jūs vairs neaizturēsiet savas ilgas pēc Manas Godības, nedz arī baidīsieties uzņemt Manu Dievišķību;⁷

¹ Atsauce uz jaunām Debesīm un jaunu zemi Atklāsmes grāmatas 21. nodaļā.

² Mt 24, 19.

³ Jēzus runā par neticīgajiem, kuri vairs netic mūžīgajam Upurim – Viņa Klātbūtni svētajā Komūnijā, kā arī tiem, kuri netic, ka Viņš ir Augšāmcēlies.

⁴ Mēs esam Dieva nams, Viņa cietoksnis. Dievs šajā vārdā uzrunāja ikvienu no mums (Dan 11, 31 – 39).

⁵ T.i. mūs.

⁶ Jēzus runā par mums.

⁷ Šajā vietā Dievs runā par neatgrieztajiem un neticīgajiem, kuri noliedz Viņa Klātbūtni Euharistijā. Dievs apsola viņus pārveidot Savā žēlastībā.

Laupītājs¹ ir iefiltrējies jūsos, Mana Svētā Gara svētnīcās, kā dūmi; kamēr jūs gulējāt un sekojāt savām neprātīgajām idejām un neatzināt Mani Manā Dievišķībā, tie ir iespraukušies jūsos pa visdažādākajām plaisām un caurumiem; tomēr Es jums saku: Es piepildīšu jūsu tumsību ar Savu Gaismu, jo Es esmu nolēmis salaulāt tevi, paaudze, ar Savu Svēto Garu;²

Es jau esmu sacījis, ka Dumpinieks vienu dienu jums centīsies iebart Racionālisma devu, bet nākamajā – pārliecināt, ka visu var izskaidrot zinātniski; viņa vienīgais mērķis ir iznīcināt un apdzēst to vārgo liesmiņu, kura vēl kvēlo jūsos, kas esat Mani tempļi; Iebrucējs³ jau ir ielauzies daudzos no Maniem cietokšņiem,⁴ iespiežot jūsos postošu negantību un iznīcinot jūsos⁶ Manu mūžīgo Upuri;⁷ to viņš ir aizstājis ar nevērtīgu kopiju,⁸ mirstīgā cilvēka attēlu, kurš apgāna Manu Svētumu;⁹
jūs esat Mana Svētā pilsēta;¹⁰

jūs, kas esat atļāvuši Manam Svētajam Garam plūst jūsos kā Upei¹¹ – jūs esat Mana jaunā Jeruzaleme,¹² jūs esat Mani pirmie augļi,¹³ jūs esat tie, kuriem ir pieticis neatlaidības un ticības;¹⁴ kā rasu no manas Mutes vai lietus lāses uz zāles jūs daudzu izkaltušajās sirdīs ieliksiet Cerību, jo jūsos atstarosies Manas Sirds mirdzošā Godība un liks jums izezaigoties kā visvērtīgākajiem dārgakmeņiem un kristālskaidrajiem briljantiem;¹⁵

patiesi Es jums saku: tie jūsu vidū, kuri vēl nav atdzimuši no Gara, saņems no Manis Patiesības Gara žēlastību; Patiesības Gars nonāks pār jums Savā mirdzošajā Godībā un darīs jūs par Savu Mājokli; Mans Svētais Gars salaulāsies ar jums, un jūs kļūsiat par Viņa līgavu;¹⁶ Svētais Gars jūs ietērs Savā Svētumā un negaidīti Debesu lietas jūsu sirdīs kļūs acīmredzamas; līdz šim neredzamā Dieva Valstība atmirdzēs kristālskaidra visā tās Godībā;

Manas Dvēseles iemīļotie, Mani cietokšņi, svētīgi jūs esat, ja tiksiet atrasti bez vainas un traipa;¹⁷ (šis¹⁸, Mans bērns, ir veids, kādā Es tev mācu Debesu lietas; tas ir ērkšķiem klāts ceļš, tomēr esi pārliecināta, ka viss, kas Es Man ir jāpasaka, tiks pierakstīts un izlasīts; Mana Vassula, Mana Gudrība tevi māca; Es tevi mīlu, un Mana Mīlestība uz tevi ir mūžīga);

¹ Sātans.

² Atkl 21, 2; Atkl 21, 9 – 11.

³ Sātans.

⁴ Mūs. Atsauce uz Daniela grāmatas 11. nodaļas 31. pantu: „Viņa spēki nāks un zaimos svētnīcas cietoksni”.

⁶ Nokļuvuši šādās sektās vai arī padevušies ateisma garam, cilvēki vairs nepieņem arī svēto Euharistiju.

⁷ Dan 11, 31 – 39; Atkl 13, 14 – 18; Atkl 21, 1 – 27;

⁸ Sektas, kuras izkropļo Dieva Vārdu.

⁹ Jēzus sāka raudāt.

¹⁰ Jēzus šos vārdus izteica ļoti majestātiskā tonī. Atkl 21, 2.

¹¹ Ez 47, 1 – 12. Atkl 22, 1 – 2.

¹² Atkl 21, 2.

¹³ Atkl 14, 4.

¹⁴ Atkl 18, 10.

¹⁵ Atkl 21, 11.

¹⁶ Atkl 21, 2; Atkl 21, 9.

¹⁷ Mt 24, 19 – 20.

¹⁸ Jēzus šajā rindkopā uzrunāja personiski mani.

Es visiem ļaušu apbrīnot Savus pirmos augļus un tad, pavisam pamazām, soli pa solim, vecā pasaule izzudīs¹ un izdīls kā drēbes;² pavisam drīz viss apslēptais nāks gaismā, un ikviens ieraudzīs to, kas līdz šim ir bijis pārklāts ar noslēpumainības plīvuru;

Manas jaunās Jeruzalemes! jūs esat Manas Mīlestības pirmie augļi, jūs, kurus Mans Svētais Gars ir savaldzinājis ar Manas Mīlestības jauno dziesmu, jūs ar ko Es esmu salaulājies, ejiet pie tautām un dziediet viņiem manu jauno Mīlestības dziesmu;³ strādājiet Mieram, sējiet tālāk Manis doto sēklu, esiet kā koki, kas stādīti Dzīvības Upes krastos,⁴ ļaujiet jūsu lapām kļūt par dziedinošu balzāmu⁵ grēciniekiem, bet zariem nest svētuma augļus;

esiet Mani plaisu labotāji⁶ un Manu sagruvušo svētnīcu atjaunotāji; dodiet tiem, kurus ir saindējis racionālisms un visu lietu zinātniska izskaidrošana, kuri ir iekrituši Sātana bezdievīgajos tīklos... dodiet viņiem dzert no Manām Krūtīm plūstošo dziedinošo Ūdeni; dzeriet paši no straumes, kura izplūst no Manas Svētnīcas⁷ – tā jūs piepildīs un darīs veselus;

neviens cilvēks nebūs spējīgs apturēt šī avotiņa plūsmu; šī straume bagātīgi tecēs no Manas Sirds, aizplūzdama it visur, ielauzdamās līdz šim nocietinātos mūros, sadalīdamās vairākās atsevišķās straumēs... plūzdama it visur, tā nesīs dziedināšanu IKVIENAM savā ceļā sastaptajam slimniekam – klibajam, aklajam un pat mirušajam, kurā no jauna atgriezīsies dzīvība; neviens un nekas nespēs Mani apturēt no jūsu šķīstīšanas;

ak, mīļotie, dumpiniekus Es pārveidošu par levītu priesteriem, bet tos, kuri Mani līdz šim nav cienījuši un godājuši, Es pārveidošu Savās pērlēs, mirdzošās gaismas pilsētās, kuras godās Mani; Es dzīvošu jūsos, jo jūs visi tiksiet ietērti Manā Svētumā; Es, Kungs, pats būšu dzīvo zemē, un visiem tiem, kuri slāpē Manu Svēto Garu un visu uzskata par bezjēdzību, Es saku: Manas atklāsmes pārsniedz jūsu saprašanu, Es parādīšu Sava Gara spēku un Es atvēršu jūsu lūpas un sirdis, lai tās sauktu uz Mani:

Abba!

Mīlestība darīs jūs pilnīgus; Gudrība mācīs jūs atzīt Manu Svēto Garu, un Es jūs pievienošu Savu svēto pulkam;

Es svētīju ikvienu no jums, atstājot uz jūsu pierēm Savas Mīlestības Nopūtu;

Esiet vienoti Manā Svētajā Vārdā;

IXΘΥΣ

tevi, Vassula, Es esmu izvēlējis, lai tu nestu Manu Mīlestību pagāniem un dumpiniekiem; turpini savu ceļojumu kopā ar Mani, un atļauj Man tevi aicināt, kad vien vēlos;

Es Esmu ir ar tevi un tevi mīl; nāc;

1991. gada 6.jūnijs

Kad mans gars atsalst un es padodos sava veida vienaldzībai, kad es vairs neesmu noskaņota sarunai ar Tevi šai īpašajā veidā – vai tad, Kungs, Tu man ļausi novīst kā lapai un sakalst Tavu Acu priekšā?

¹ Atkl 21, 4.

² Ebr 1, 11.

³ Atkl 14, 3.

⁴ Atkl 22, 1.

⁵ Atkl 22, 2; Ez 47, 12.

⁶ Is 58, 12.

⁷ Kristus Miesa (Sirds) – Ez 47, 12.

Es ilgstoši esmu uz tevi gaidījis... dvēsele, Es esmu sarunājies ar tevi, bet no tevis esmu dzirdējis tikai klusumu... veltī Man uzmanību, dvēsele, jo Man ir tik daudz kas tev sakāms, kas radītu tevī interesi; tevi ir pārņēmusi vienaldzība? sauc pēc Manis! Es dvesišu pār tevi Savu Garu, un ledus izkusis;

Kungs, dažkārt šķiet, ka Tevis dotā Gaisma it kā izzūd aiz tumšu dūmu mākoņa ...

bērniņ, tava balss var nonākt Debesīs un sasniegt Manu Troni, tādēļ sauc pēc Manis, un Es atbildēšu kā uzplaiksnījums mākoņos: „šeit Mēs¹ esam, Mēs dzirdam tavu saucienu;”
Tad tagad nāc un steidzies man palīgā, piepildi manu lampu ar eļļu, dves manī Savu dzīvinošo Dvesmu, pildi mani ar Savu mirru smaržu, dari mani pilnīgu Savā Klātbūtnē un atklāj man Savu laipnību...

bērniņ, nenoklusē, ja tev ir kas jautājams... vaicā!²

Kungs, vai tik daudz Mīlestības, Uzticamības un Žēlsirdības, kādu esi man atklājis, Tu atklāsi arī pārējiem Saviem bērniem? Viņiem taču tā ir vajadzīga tieši tāpat kā man...

Esi svētīta!³ Es, Dievs, steigšos palīgā un glābšu ikvienu no jums, un neļaušu Savai Baznīcai⁴ iznīkt; paaudze, Es esmu nolēmis tevi izglābt, bet ne jau ar ļaunprātības, posta, dusmu vai apvainojumu starpniecību; Es esmu nolēmis tevi izglābt, apņemot tevi ar Savu Mīlestību un Žēlsirdību, un aplādams tavu kailumu; Es pārpilnībā sūtu pār tevi Savu Svēto Garu, lai tavs gars, piepildīts ar Manējo, sauktu uz Mani:

„Abba, Tēti!”

radības kurlums ir piepildījis Manas acis ar asins Asarām, un Manā Īpašumā ir ielauzies stūrgalvības un nepaklausības gars;⁵ viņu dvēseles viņos ir novārgušas; Es uzlūkoju Savu agrāk tik Uzticamo Pilsētu⁶ un redzu, ka tā ir kļuvusi par palaistuvi!

Kungs, vai Tava Valsība un valdīšana vēl nav sākušās?

raksti: „svētīgi tie, kuri ir aicināti Jēra kāzās” (*Atkl 19, 9*); Es jau valdu ļoti daudzās sirdīs, Es esmu ar tām salaulājies un darījis tās par jaunām radībām,⁷ un tagad Es jums saku: Mans Patiesības Gars turpinās spietot pār visu Manu radību un aplenks pilsētu pēc pilsētas;⁸ Es pats ar Savu Roku iznīdēšu visu tajās esošo netaisnību, nešķīstību un neķītrību; Es ar Savu Uguni no Debesīm sadedzināšu visu, ko iedēstījusi Neprātība un Muļķība; meitiņ, pirmās debesis un pirmā zeme izzudīs (*Atkl 21, 1*) un ikviens tiks Mana Svētā Gara Mīlestības atjaunots; Es izmainīšu šīs zemes vaigu;

Vai šo notikumu Tu attiecini uz Baznīcas atjaunotni, jo esi sacījis, ka, atjaunojot mūs, Tu atjaunosi arī Savu Baznīcu? Vai Tu mūs uzskati par Baznīcu un jauno Jeruzalemi?

skolniecīt, tu esi pateikusi ļoti pareizi; jūs visi esat Mana Baznīca, Manas Svētnīcas cietoksnis,⁹ Mans Īpašums, Mana pilsēta, Mana Jeruzaleme; Savas Mīlestības Ugunī Es atjaunošu vienu pilsētu pēc otras,¹⁰ Es esmu nolēmis jūs sapulcināt no četrām zemes

¹ Vissvētākā Trīsvienība.

² Šķita, ka Jēzus ļoti vēlas sadzirdēt mana jautājuma otro pusi, lai arī es zināju, ka Viņš zina, ko vēlējos Viņam vaicāt.

³ Jēzus izskatījās ļoti laimīgs.

⁴ Mēs esam Viņa Baznīca.

⁵ Dievs runā par mūsu dvēseli – dvēseles dziļumos ir Viņa Mājoklis, kas pieder Viņam.

⁶ Dievs par Savu Pilsētu dēvē mūs.

⁷ Atsauce uz *Atkl 21, 5*, kur Kungs saka: „Lūk, Es visu daru jaunu”.

⁸ Dvēseli pēc dvēseles.

⁹ Dan 11, 31.

¹⁰ Mūs.

malām un jūs dziedināt; Es esmu nolēmis Savā Ugunī sadedzināt postošo negantību,¹ kura ir tikusi uzcelta Manas Svētnīcas² iekšienē; šī postošā negantība ir Dumpības gars, kurš pretendē uz vienlīdzību ar Mani; tas ir Ļaunuma gars, kas ieperinājies un uzcēlis Savu Troni Manā Svētnīcā,³ un ieņēmis tajā Mana mūžīgā Upura⁴ vietu; viņš šo paaudzi ir darījis par bezdievības pilnu paaudzi, piesārņodams tās garu ar racionālismu un naturālismu, kas vairākumu ir ievedusi ateismā; šis gars ir licis jums noticēt, ka esat pašpietiekami un visu varat sasniegt paši saviem spēkiem; postošā negantība ir pārvērtusi jūs par izkaltušu zemi un tuksnesi;

vispirms Mans mūžīgais Upuris ir ticis iznīcināts jūsu sirdīs, jo jūs esat zaudējuši ticību; cik gan ir tādu, kuri ir izslāpuši pēc Manis? maz ir tādu, kas nāk no Manis dzert, kaut arī jūs varat dzert par brīvu! kurš ir izsalcis pēc Manis? Jums nav jāmaksā! Ļaunais ir izkropļojis jūsu saprašanu un savaldzinājis jūsu garu ar visu, kas neesmu Es; Gaismas vietā Sātans jums ir iegalvojis uzņemt tumsību; tā vietā, lai kļūtu skaisti un mirdzoši, jūs esat apdulluši un nonīkuši kā nokaltuši zari, kurus atliek tikai nocirst un iemest ugunskurā sadedzināšanai;

nebīstieties no Manis, jo Es esmu Dzīvības Upe, Es esmu Ceļš uz Debesīm, Es esmu vienīgā Patiesība, kas ievēd Mūžīgajā Godībā;

Dieva Svētnīca, Mana meita, staigā ar Mani;

IXΘΥΣ

1991. gada 12. jūnijs

Kungs, Tu vajā manus vajātājus un Tu viņus uzvari, ka tie nenodara man nekā ļauna. Svešinieki⁵ man izrāda uzmanību, bet, kad es kā ubadze dodos pie savējiem⁶, lai vēstītu par Taviem brīnumdarbiem, šķiet, ka viņu ausis ir aizzīmogotas un viņi nav spējīgi sadzirdēt Tavu jauno Mīlestības Dziesmu... Vai tiešām man vīna spiede ir jāmin vienai, un nav neviena no manējiem, kas būtu līdzās?

vai Tev nepietiek ar Manas Rokas palīdzību? vai Tev nepietiek ar Manām Acīm, kuras dienu un nakti ir pār tevi? meitiņ, pavisam drīz Es tiem atklāšu Savu svēto Vaigu, Es pārpludināšu viņu zemi⁷ ar Savu Garu, un upes plūdīs pāri; Es neapslēpšu no tiem Savu Vaigu... ceri, Mana Vassula, ceri ... Tavš Karalis nevienu neatstās; Viņš nāks ar dziedinošo ziedi Rokās un dziedinās citu pēc cita; priecājies, Manu meitiņ, Es noņemšu no viņu ausīm zīmogus, un tie sadzirdēs Manu Godību;

nāc, tev tiek atklāti Debesu valstības noslēpumi; lūdzies, lai tie tiktu atklāti arī viņiem;

IXΘΥΣ

1991. gada 13. jūnijs

(Mūsu Svētās Mātes vēstījums.)

Vassula, vai tu pierakstīsi Manus Vārdus, kuriem ir jāremdē šī tuksneša slāpes?

Jā, svētā Māte, jā Dieva Māte!

raksti, Manu meitiņ;

¹ Dan 11, 31; Dan 12, 11; Mt 24, 15.

² Mēs esam Viņa Svētnīca.

³ Mūsos.

⁴ Euharistijas, svētās Komūnijas.

⁵ Romas katoļi.

⁶ Pareizticīgajiem.

⁷ Grieķiju.

Manas Dvēseles svētītie, Manas Sirds mīļotie, šodien Es ikvienu no jums aicinu izlemt savās sirdīs par sekošanu Dievam; Dievs ir jūsu spēks, jūsu Dzīvība un jūsu Laime; neviens cilvēks nevar dzīvot bez Dieva;

Jēzus ir patiesais Vīna koks, bet jūs esat zari; zars, kurš tiek nogriezts no Vīna koka, tūlī izkalst un sažūst – tas ir nederīgs un iemetams ugunī; staigājiet Gaismā un nebīstieties pilnībā atdot sevi Viņam; atdodiet sevi Dievam, un jūsu sirdis tiks piepildītas ar Prieku; mīļotie bērniņi, saprotiet, ka Dievs šajās dienās nāk, lai jūs izglābtu un atšķetinātu Sātana izliktos tīklus, kuros jūs esat iekrituši; Dievs vēlas atvest jūs atpakaļ Savā Svētajā Sirdī; Mūsu Abu Sirdis ir vienotas, neskatoties uz to, ka pasaule šo Patiesību noliedz... ne visi ir pieņēmuši Patiesību, bet tā vietā izvēlējušies izmantot šo Patiesību, lai apkarotu viens otru;

Mūsu Abu Sirdis ir vienotas un izslāpušas pēc jūsu glābšanas, bērniņi; nāciet un šoreiz uzmanīgi ieklausieties Mūsos: samierinieties ar Dievu, paceliet savas sirdis uz Viņu un lūdziet, lai Viņš tās piepildītu ar Savu Gaismu; iemācieties mīlēt Dievu kā savu Tēvu, jo Viņš jūs mīl vairāk, nekā jūs spējat aptvert un iedomāties, un nemitīgi sūta pār jums Mieru, kas plūst no Viņa Sirds ... tas nāk kā Upe, kura veldzē jūsu dvēseles iekšējo tuksnesi;

nedzīvojiet vienīgi vārdos, bet gan piepildiet visu jums Evaņģēlijā teikto dzīvē; neapstājieties pie Likuma burta, bet gan īstenojiet to dzīvē; nebaidieties, ja kāds jūs izsmej vai atsakās ticēt brīnumiem, kurus Dievs šodien jums dod, jo Es jums saku: ja kāds jūs apklusina, tad akmeņi kliegs arvien skaļāk;¹ tikai Dievs spēj jums dāvēt Laimi un Prieku; Es nemitīgi aizlūdzu par jums, lai šīs paaudzes pārakmeņotās sirdis pievērstos Dievam un izveidotos par apūdeņotu un ziedošu dārzu; Es aizlūdzu, lai no neapdzīvotas kailatnes jūs tiktu pārveidoti Gaismas pilnā Dieva Pilsētā – lai jūs apspīdētu ne saule vai mēness, bet gan Dieva Gaisma;² kad vētra beigsies, uzplauks pirmie ziedi³ un zemes vaigs tiks pārveidots;

Es, jūsu Svētā Māte, svētīju katru no jums;

1991. gada 17. jūnijs

(Vēstījums lūgšanu grupai Pistoijā, Itālijā (netālu no Florences).)

miers lai ir ar jums; Es esmu nācis visu šo ceļu, lai jums pateiktu, ka:

Es esmu šeit;

mīļotie, Mana Vissvētākā Sirds deg Liesmās un tieši tādēļ Es nokāpju no Sava Troņa, lai sniegtu jums Savu Mieru un Mīlestību; Žēlsirdība klauvē pie jūsu durvīm; ja, jums piedzimstot, jūs ar mīlestību tikāt saņemti klēpī un jūs apskāva divas mīlošas rokas, tad Es jums saku: Es esmu darījis daudz vairāk, atdodams par jums Savu Dzīvību;

Es esmu Mīlestības Avots; nāciet pie Manis, atsakieties no visa, kas aptraipa jūsu dvēseles, un sekojiet Man; neapgalvojiet, ka jūsu dzīves ceļš ir nekļūdīgs; kamēr jūsu dvēseles ir nepilnīgas un aptraipītas, jūs neatmirdzat visā jums piemītošajā skaistumā un godībā; nāciet pie Manis, Es spēju jūs darīt pilnīgus, pie tam – pilnīgi bez maksas; par brīvu Es jums dodu Savu Miesu un Savas Asinis; pakļaujieties Man, Es esmu Dzīvība; šodien Es pavisam negaidīti nāku jūsu vidū, Es skatos visapkārt, un Manu Sirdi pārņem skumjas; reiz Es biju iekopis šo zemi un izveidojis to par ziedošu Dārzu, tā ziedi izplatīja

¹ Asins asaras, kas izplūst no Jēzus un Marijas tēliem, ir dievišķa manifestācija, kas parādās, kad cilvēki cenšas aplāpēt Svēto Garu. (Lk 19, 40)

² Atkl 21, 23.

³ Ar ziediem tiek saprasti pirmie Dieva valstības augļi – jaunatgrieztie (Atkl 21, 1 – 3).

netveramas smaržas, Dārzu es atstāju Savu 'lētisko priesteru' uzraudzībā; Es tiem uzticēju rūpēt par Manu Labumu, bet tagad atgriezdamies, Es redzu, ka Mans Dārzs ir atstāts novārtā, puķu dobes ir izkaltušas, bet apkārt ir tikai bezgalīgs tuksnesis, tik pamests, ka pat šakāļi tikai ar grūtībām izdzīvo tajā; šai kailatnē dzīvo un vairojas tikai skorpioni un odzes... neliels avju atlikums ir izdzīvojis, pateicoties Manis sūtītajiem eņģeļiem, kuri viņus brīdina par skorpiona un čūsku dzēlienu briesmām; Man tika apsolīts, ka atgriežoties Es Savu ganāmpulku atradīšu drošībā un neskartu, bet Savu dārzu – iekoptu un apūdeņotu ... bet, tikko Es biju pagriezies muguru, tie Manu dārzu pārvērtā ķirzaku un zirnekļu midzenī...

ak, nāciet! nāciet pie Manis visi, kuri vēl arvien maldāties šajā tuksnesī, sacīdami: „Es meklēju Pestītāju, bet neatradu Viņu”; Mani mīļotie, atrodi Mani savu siržu šķīstībā, mīlestībā, kura nemeklē savu labumu... atrodi Mani nesavtīgā mīlestībā, svētumā un sevis pilnīgā veltīšanā Man... sastopieties ar Mani, ievērodami Manus Baušļus un ļaunumu aizvietodami ar mīlestību; atrodi Mani sirds vienkāršībā; negrēkojiet un mitējieties darīt ļaunu; mācieties darīt labu, meklējiet taisnību un palīdziet apspiestajiem, lai uzgavilē tuksnesis un līksmo izkaltusī zeme; lai jūsu remdenums pārvēršas kvēlojošā liesmā; atmetiet vienalīdzību un apātiju, tās vietā aizdegoties mīlestībā uz Mani; dariet to visu, lai vēlāk spētu teikt: „Es meklēju Pestītāju un atradu Viņu; Viņš vienmēr ir bijis Man līdzās, bet Es savā tumsībā nebiju spējīgs Viņu ieraudzīt; lai ir slavēts Dievs un lai ir svētīts mūsu Kungs! kā gan Es agrāk varēju būt tik akls?”

tad Es pats jums atgādināšu ievērot un augstu vērtēt Manus norādījumus, lai jūs dzīvotu; Es nonāksu pie jums kā zibens, kā uzplaisnījums mākoņos, un Mans Svētais Gars noslaucīs asaras no katra vaiga; tad nu esiet drosmīgi, Mani mīļotie, Mīlestība atgriezīsies jūsu vidū kā Mīlestība;

Es, Vissvētākā Sirds, jūs visus svētīju, atstājot uz jūsu pierēm Savas Mīlestības Nopūtu; esiet vienoti Manā Svētajā Vārdā;

IXΘΥΣ

1991. gada 18. jūnijs

Vissvētākā Sirds, tu esi manas dzīves jēga, Tu esi manā pusē, vienmēr gatava man palīdzēt. Tagad Tu esi darījusi mani par Savu īpašumu, Tavas rokas ir mani aptvērušas un sargā, ko gan es vēl varētu vēlēties?

Ar vienu vienīgu acu skatienu Tu esi izkļiedējusi manus ienaidniekus un apdzēsusi man apkārt degošās liesmas!

Kungs, Tu atkal es dāvājis man Tavas Vissvētākās Sirds vīziju, bet es tikai ar pūlēm tajā atpazīnu sirdi... Tava Sirds izskatījās pēc vienas vienīgas lielas rētas... Tikko atguvusies no ienaidnieku uzbrukuma, es pamanīju, ka ir iedegusies cita uguns, Tavai Sirdij ir cirstas jaunas brūces, un vēl viens ērkšķis ir iedūries Tavā Galvā, mans Jēzu ...

Šoreiz, ja vien Tu man atļauj, Jēzu, es vēlētos noslēgt ar Tevi kādu darījumu... Izņem šo lielo ērkšķi un ieliec to manī, bet es to nēsāšu sevī, līdz kamēr Tēvs dos šim priesterim, par kuru es domāju, nepieciešamo žēlastību un Gaismu, kas viņam vajadzīgas, lai atzītu savu kļūdu un saprastu, ka es piederu Tev.

lai notiek, Vassula; lai notiek tā, kā tu esi lūgusi, Es pieņemu tavu upuri; Manu bērniņ, esi svētīta; Es neesmu vienīgais, kas rij Asaras, jo arī tava Svētā Māte raud; nāc pie Mums un dalies ar Mums Mūsu sāpēs, arī šī vētra apkļusīs; Manu bērniņ, Tēvs redz visu;

Es apvēršīšu ielejas un izraušu kalnus, kas bija kļuvuši par draudu Manai Mīlestības Dziesmai – Dziesmai, kura ir Aicinājums jums atgriezties; Mani Mīlestības Vēstījumi

izplatīsies un nesīs augļus; Sātans pamazām zaudē savu varu, un pavisam drīz Es viņam uzlikšu uzpurni; Mīlestība visu laiku ir tev līdzās un tā ik pa laikam ieskatās Savā istabā¹, lai pārbaudītu, vai viss ir kārtībā šai vietā, kurā Viņam tik ļoti labpatīk atpūsties;

Es esmu Jahve; ziediņ, tev līdzās ir arī svētais Beda;

*Kas viņš ir?*²

Jahve tevi mīl;

1991. gada 22. jūnijs

Ak! Mīlestība un Žēlsirdība nemitīgi mani pārklāj un mani svētī. Gudrība ir mana personīgā skolotāja, tā māca gan mani, gan citus.

Tava svētā un nemitīgā Klātbūtne man līdzās dāvā man drošības sajūtu, cerību un drosmi. Ak, Jahve, mans Tēvs, es tik ļoti ilgojos pēc Tevis! Jahve, mans Tēti, Tu esi savaldzinājis visu manu būtību.

Es tev esmu sludinājis Savas Zināšanas, mācies no tā, kas nāk no Manas Mutes, tas ir par brīvu; kādu dienu tu savu garu atdosi Manās Rokās...

Kungs, kā Tu ar Savu Žēlastību esi savaldzinājis un apbūris mani, tāpat savaldzini ar Savu Žēlastību arī visu pasauli – pagānus, bezdievjus, bet it īpaši tos, kuri savas gudrības dēļ uzskata sevi par dieviem un par vienlīdzīgiem ar Tevi.

Es nākšu viņiem palīgā; pašreiz viņi bezpalīdzīgi guļ, sagūstīti Sātana tīklos, bet tev ir jālūdzas par saviem brāļiem, lai Es arī viņiem varētu atklāt Savu Svēto Vaigu;

1991. gada 27. jūnijs

nāc, strādāsim liec savu ticību uz Mani;

ir sacīts, ka pirms Manas Lielās Atnākšanas jums tiks dotas zīmes; jums ir jāsaprata šīs zīmes, kas ir Manas Godības Dienas priekšvēstneses; šīs patiesības var tikt atklātas, vērtīgi iedziļinoties Rakstos, bet kā tas nākas, ka jūsu prāts nav atvērts, lai saprastu Rakstus? nāciet pie Manis un centieties izprast, klausies Manī, Mans bērns: tavas paaudzes vidū plaukst un zeļ dumpīguma gars, un viņi patiešām ir atkrituši! no Savas puses, Es arvien biežāk izsaku jums Savus aicinājumus un brīdinājumus, dienu pēc dienas Es saucu jūs pie Sevis, Es vairoju Savas Svētības pār jums, bet nesaņemu atbildi; Es sacīju, vai atnākot atradīšu kādu? kādēļ, kad Es saucu, neviens Man neatbildēja? Uz maniem lūgumiem jūs atbildat, Man pagriežot muguras, un vienīgais, ko Es dzirdu, ir: „kam gan Viņš ir domājis Savus Vēstījumus?”; cik viņi ir dumpīgi un kā viņi zaimo Manu Dievišķību! bet neviens cilvēks nespēj atlikt nolikto Laiku, nedz arī izvairīties no noliktās Stundas; tā nāks pār viņiem tikpat pēkšņi kā pērkona grāviens;

meitiņ, šodienas Antikrists ir Sātana izraisītais dumpīguma gars; Raksti viņu dēvē par Dumpinieku,³ par postošo negantību, kas uzcelta Mana Tempļa vidū, un par kuru jau ir runājis pravietis Daniels – katrs no jums jūs esat Mana Svētnīca ... viena zīme, kura liecina par Laiku beigām, ir Dumpinieks, saukta arī par postošo negantību, otrā zīme ir jūsu lielā atkrišana;

Manu bērniņ, jūsu laikmets vairs nepielūdz Mani, lai gan tas būtu jūsu pienākums pret Mani un arī Dzīvības avots; Sātans ir panācis savu, pārliecinot jūs, ka varat iztikt arī bez Manis, un līdz ar to mūsdienu Antikrists - Dumpīguma gars ir ienācis Manā Atdusas

¹ Istaba ir mana sirds, Dieva atdusas vieta.

² Svētais Beda Godājamais, priesteris un Baznīcas mācītājs (673 – 735) Anglijā, Djurheimā; cīnījies pret dažādām maldu mācībām.

³ 2 Tes 2, 1 – 12.

vietā;¹ tas ir Visatļautības gars, lai neteiktu vairāk, un tas šodien ir ieperinājies pašā Manas Svētnīcas sirdī;² tiem, kuri viņu ir pieņēmuši, šis gars liek iesaukties: „es esmu dievs!”;³ cilvēki ir atkrituši, un viņu atkrišana ir atvērusi ceļu Sātanam, kurš ir ienācis viņos un ved tos pretim varmācīgai nāvei;

Dumpīguma gars iznīcina cilvēka dvēseli, prātu un sirdis, viņš ir tas Ienaidnieks, par kuru runā apustulis Pāvils; viņš ir tas, kurš sludina savu bezgalīgo pārkumu pār visu, ko cilvēki sauc par dieviem, un pār visu, ko cilvēki pielūdz;⁴ viņš izaicina Dievu, izaicinādams Autoritāti⁵, lai sevi pašu paaugstinātu Manā vietā;⁶ viņi izdomā paši savus likumus, lai karotu pret Manu Likumu un visu, kas nāk no Mana Gara;

dienu pēc dienas, stundu pēc stundas viņi apbēdina Mani un apvaino Manu Svēto Garu; ak, pelni un putekļi, jūs, kas esat izstūmuši no sevis Manu mūžīgo Upuri – vai tiešām vēlaties mirt? kādēļ jūs sacenšaties ar Mani? kādēļ noliedzat Manu Svēto Patiesības Garu? ikviens, kurš Mani neatzīst, ir Antikrists, jo viņš noliedz gan Tēvu, gan Dēlu, gan Svēto Garu, Mūs Trīs, kas esam vienprātīgi;⁷

šodien daudzi jūsu vidū noliedz Mana Gara izliešanos; Es Savā bezgalīgajā Devībā apveltīju jūs ar tik daudzām Viņa žēlastībām un dāvanām, kas tiek neievērotas vai apslāpētas; šie ļaudis noliedz un noraida visas Mana Gara dāvanas; daudzi tikai tēlo ārēju reliģiozitāti, bet atsakās pieņemt Manas Baznīcas iekšējo spēku; Manas Baznīcas iekšējais spēks ir Mans Svētais Gars;

viņi apgalvo, ka ir turējuši ticību, un sagaida, ka par savu taisnīgumu saņems arī pienācīgo atalgojumu; Es šodien jums vēlos vaicāt: vai tiešām jums šķiet, ka esat izdarījuši visu, lai nostātos Manā priekšā? Es esmu centies jūs atmodināt un pateikt jums, ka līdzināties izkaltušai upei, bet viss jūsu teiktais ir tikai tukša skaņa; ja kādu grēcinieku Mans Svētais Gars atgriež, kamēr viņš vēl nav ienācis Manā svētnīcā, kamēr vēl nav atklājis Manas Sirds Dārgumus, jūs jau nākat pār viņu kā viesulis un kārdināt atgriezties atpakaļ bezdievībā; to, kurš tikko ir izbēdzis dumpīgumam, jūs vilināt viņu pie tā atpakaļ; Tiesas Dienā Es jums sacīšu: jūs neesat Man ticējuši, bet gan padarījuši Mani par meli, jo neesat ticējuši liecībai, kuru Es jums devu par Aizstāvi un To, Kurš atgādina jums Manu Vārdu; patiešām, jūs neesat pieņēmuši liecību par Manu Svēto Patiesības Garu, bet gan esat Viņu ignorējuši, vajājuši, nolieguši un slāpējuši; tā vietā, lai kopā ar visiem svētajiem skaļi gaviļētu un lielā priekā slavētu Manu Garu, jūs Viņu nemitīgi vajājat, balstīdamies uz iedomātu dievbijību; jūs Mani izaicināt ar savu nepārtraukto noliegšanu ...

kā gan lai Es neļautu akmeņiem paust Manas skumjas? jūs aizliedzat Maniem pirmajiem augļiem slavēt Manu Svēto Garu; tāpēc Es jums saku: ja šie klusēs, tad akmeņi izkliegs Manas bēdas⁸ ... ar sāpēm Es jums tagad saku to, ko reiz jau esmu teicis Jeruzalemei: „ja vien tu būtu sapratusi Manas Miera Vēsts diženumu, bet tas diemžēl ir palicis apslēpts tavām acīm!” ja jūs, savukārt, būtu kaut nedaudz apjautuši Mana Svētā Gara mirdzošo godību un satvēruši visas tās neskaitāmās svētības, kuras Viņš izlej pār jums visiem ... bet, ak, vai! jūs neredzat un nedzirdat Aizstāvi, Svēto Garu, ko Tēvs sūta Manā Vārdā, lai

¹ Mūsu dvēselēs.

² Mūsu sirds centrā.

³ Ez 28, 2; Is 14, 14; 2 Tes 2, 4.

⁴ 2 Tes 2, 4.

⁵ Atsauce uz Is 14, 14: „Es izaicināšu Visaugsto...”

⁶ Atsauce uz Ez 28, 2: „Es sēžu Dieva Tronī...”

⁷ 1 Jņ 5, 8.

⁸ Lk 19, 39. Attiecas uz Jēzus un Marijas attēliem, kuri izdala asins asaras.

Tas jūs mācītu un atgādinātu jums visas tās patiesības, kuras Es esmu jums devis, jo šīs pasaules valdnieks izmanto jūsu brīvību jūsu pašu pazudināšanai;

Kungs, parādi Savu Žēlsirdību arī viņiem... Tāpat kā Tu man esi ļāvis sadzirdēt Tevi, lai arī viņi tevi dzird, un, tāpat kā Tu man esi ļāvis ieraudzīt Savu Skaistumu, kas mani apžūlbināja, tā parādi arī viņiem Savu Pilnību.

viņi neklausās Manī, viņi klausās vienīgi paši savā balsī; pat, ja Es viņu priekšā leju asaras, tie vienalga Man neatbild; Es esmu meklējis visdažādākos ceļus, kā izlauzties cauri viņu kurlumam un palīdzēt viņiem atgriezties pie Manis un savu spēku smelt Manī, lai Es, savukārt, varētu ievest viņus svētumā un ļaut viņiem mantot Manu Gaismu;

Es esmu Svētais, pret kuru viņi tik nodevīgi izturas, un, lai arī Es pirmais esmu gatavs viņiem visu piedot, viņos nav ne mirkļa nožēlas... bet, kamēr viņi vēl arvien dzīvo savā pašprietiekamībā, tikmēr viņi Mani nedzirdēs un nebūs spējīgi ieraudzīt, ka šodien kā vēl nekad agrāk Es visai pasaulei¹ atklāju Manu Svēto Vaigu; Es, Kungs, turpināšu atmirdzēt pār tevi, radība un Es pāri šīs zemes vaigam izliešu Savu Gaismu; saule, kas aptumšojusies un mēness, kas jūsu laikmetā ir zaudējis savu spožumu,² ievēduši jūs atkrišanas tumsā; tomēr drīz, pavisam drīz, šis posts beigsies;

Es esmu nolēmis pārvērst jūsu purvus³ auglīgos dārzos, nakti – dienā, bet jūsu drupās gulošās pilsētas⁴ – Gaismas pilsētās; jūsu salauztie altāri⁵ tiks atjaunoti un Es pats Savām rokām likšu jūsu svētnīcu⁶ pamatus; Es visu Savu radību darīšu jaunu⁷, Es visu atjaunošu Savā Svētajā Garā; nāc, Vassula, Manu jēriņ, visam ir jātiek pierakstītam un tā, kā Es gribu, lai viss būtu pierakstīts;

Mīlestība ir tev līdzās;

IXΘΥΣ

1991. gada 6. jūlijs

Kungs, dziedini mani.

ja vien tu uzmanīgi klausies, ja tu Man neiebilsti, neapstrīdi Mani un nešaubies, ja vien tu atzīsti, ka esi grēciniece un nevilcinoties nožēlo savus grēkus, tad Es tevi dziedināšu; tu piederi Man, un Es tev esmu devis Savu Sirdi, tādēļ Es vēlos, lai tu piesistu krustā visu, kas esi tu, un tavā miesā paliktu tikai rētas, kas ir Manā Miesā;

ja redzi pēdas, kas nav Manējās, neej tajās; Manas pēdas ir iezīmētas ar asinīm un smaržo pēc mirrēm; ja dzirdi runājam kādu, kurš ir tērpies mirdzošās drānās, ļauj dzirdētajam izzust līdz ar viņu un nepievērs uzmanību viņa teiktajam; Es, tavs Pestītājs, esmu tērpies maisa auduma drānās⁸ un staigāju kailām kājām; Mans apmetnis ir izmircis Asinīs, bet Sirdi ir pārklājušas Uguns liesmas; Manas lūpas ir izkaltušas no Mīlestības trūkuma;

Kungs, dziedini ikvienu, dziedini visus!

piepildi Manu Sirdi ar prieku un lūdzies par visiem, kuru sirdis ir aizvērtas veselajam saprātam un Manai Gudrībai;

Tādēļ, Kungs, velc mūs tuvāk pie Sevis! Mēs esam tik noguruši šajā trimdā ...

¹ JI 3, 1.

² Mt 24, 29.

³ Mūs

⁴ Mūs

⁵ Mūs.

⁶ Mēs esam Viņa svētnīcas.

⁷ Atkl 21, 5

⁸ Atkl 11, 3.

Rasa no Manas Mutes atveldzēs tavu sirdi, un Es tevi atbrīvošu no bēdām; Manas Acis noraugās uz pasauli un vēro ikvienu no jums; ja Es tagad nonāktu jūsu vidū, tad atrastu tikai saujiņu to Manu bērnu, kuri uz savām pierēm nes Manu zīmi;

Debesis ir tikušas atvērtas par Manas Dzīvības cenu, un Es esmu vēlējis, lai tās piederētu arī jums; Es vēlos jums jautāt: kurš cilvēks pieķeras nāvei un nevis Dzīvībai? cik vēl ilgi jūs būsiet tik neprātīgi? vai vienmēr? cik vēl ilgi jūs atstumsiet Manu Mīlestību un noliegsiet un apvainosiet Savu Svaidīto? Taisnība un Taisnīgums sēž no Debesīm nākošajā Tronī un norāda jums ceļu uz jūsu Debesu Mājokli, uz Gaismas Mājām, ved caur Mani; ja jūs atdodat sevi Man, Es jums parādīšu Mājupceļu, ja ļaunaties uz Manu Mīlestību, Es jūs aizvedīšu uz istabu, kurā Viņa Mani ir ieņēmusi, un tur Es kopšu jūs, kamēr atveseļosieties; Es nesieņu virvi apkārt tavai brīvībai, Es tikai apviju tevi ar Mīlestības ziedu vītņēm;

Es tevi mīlu ar mūžīgu Mīlestību, un Maigums, ko izjūtu pret tevi, ir neizsmeļams Avots; ieklausies, meitiņ, un izstāsti to gan svešiniekiem, gan savējiem – pasaki viņiem, cik ļoti Mana Sirds sāp no mīlestības trūkuma;

IXΘΥΣ

(Jēzus sūta mani liecināt kādā no ASV cietumiem.)

1991. gada 8. jūlijs

(Vēstījums, kurš jānolasa ieslodzītajiem Kanساس cietumā.)

redziet, tas esmu Es, Jēzus no Nācaretes, kurš nāk pie jums, lai jūs uzrunātu ar šī trauklā instrumenta starpniecību;

Es jums saku: pasaule vēl pilnībā nav iepazinusi mieru, ko Es jums atstāju, jo tā ir noraidījusi Manus Taisnības Ceļus; Es esmu sacījis, ka pasaulē jums būs bēdas, tomēr jūs neesat vieni, NEKAD neesat vieni; Es esmu pie jums katrā jūsu dzīves mirklī; Manas Dvēseles mīļotie – Es esmu tik ļoti klātesošs! šodien Es sūtu pie jums šo Savu instrumentu līdz pat jūsu durvju sliekšnim; viņa nav pie jums tādēļ, ka būtu to izvēlējusies, nē, Es esmu izvēlējis viņu atsūtīt pie jums; un tomēr viņas lasītie vārdi ir tie, kurus Es vēlos jums pateikt;

Mani bērniņi, Mana atgriešanās ir nenovēršama; Es atkal nākšu pie jums; Mīlestība jūsu vidū atgriezīsies kā Mīlestība; Es to jums esmu sacījis vēl tagad, pirms tas ir noticis, lai, redzot Manus Vārdus piepildāties, jūs spētu tiem ticēt; nāciet pie Manis tādi, kādi esat, un negaidiet, kamēr būsiet svēti, lai iekristu sava Pestītāja Rokās; nāciet pie Manis tādi, kādi jūs esat un Es piedošu grēkus, kuri tik ļoti sasaista jūsu dvēseli;

ak, radība, Žēlsirdība noliecas līdz pat jums; tuvojieties Man un nebaidieties no Manis; cilvēkam nav lielākas mīlestības kā atdot Savu Dzīvību par saviem draugiem, un jūs esat Mani draugi; nesakiet: „ko lai es saku, ko lai runāju? es kliežu no rīta ausmas līdz pat naktij un visu nakti līdz pat rītausmai, un tomēr neviens nedzird manus lūgumus... vai jel kāds mani vispār sadzirdēs?” tomēr Es tev saku – Es, dzīvais Dievs, esmu tevi sadzirdējis; Es esmu ienācis tavā istabā, nesdams plaukstā Savu Sirdi un tev teikdams: „Manu bērniņ, Es tevi mīlu un Es atnesu tev Savas Svētības, kurām ir jāuzplaukst tavā sirdī”;

Mans dēls, ņem Manu Vissvētāko Sirdi – tā visa ir tava; ņem šo Sirdi, kura tevi mīl, neatsakies no Tās; Es esmu Tas, Kurš tevi mīl visvairāk;

skaties, Manu bērniņ, ja tu redzi pēdas, kuras nav Manējās – neej pa tām, jo tās var tevi aizvest vienīgi nāvē; Mans bērniņ, Manis iemītais ceļš rāda, ka Es pa to esmu gājis kailām kājām, to ir iekrāsojušas Manas Asinis un iesmaržinājušas mirres; bērniņ, piecas

Brūces Manā Miesā atkal ir plaši atvērušās, un Mans Apmetnis piesūcies ar Asinīm; šīs paaudzes netaisnības un grēku dēļ Es esmu tērpies maisa drēbēs un skrandās, bet Manas Lūpas mīlestības trūkuma dēļ ir izkaltušas sausākas par pergamentu; pietrūkst mīlestības; šī paaudze krāj vienu nodevību pēc otras, un nerimtīgi ved Mani atpakaļ, lai Es tiktu atkal sistis Krustā;

Mana Sirds meklē tieši tevi, jo tieši tu vari Mani mierināt; tu esi tas, kas vari kļūt par dziedinošu balzāmu Manām Rētām; pēc tevis, Mans mīļotais, sauc Mana Sirds, lai tevi aizsniegtu, nāc, Es, Jēzus, nesīšu tevi uz Saviem pleciem un aizvedīšu tevi uz Savām Mājām, kuras ir arī tavējās;

piekriti draudzībai ar Mani, un Es kļūšu par tavu Svēto Ceļabiedru ikvienā tavas dzīves dienā; Es, Kungs, neatņemšu tev nevienu žēlastību vai svētību;

no Savas Vissvētākās Sirds dziļumiem Es svētīju jūs visus; Es, Dievs, esmu ar jums;

IXΘΥΣ

1991. gada 12. jūlijs

Mans Kungs?

Es Esmu;

miers lai ir ar tevi; ļauj Man priecāties un sajust, ka tu patiešām ieklausies Manī; dvēsele, sajūti Manu Klātbūtni; Es Esmu ir tev līdzās katru tavas dzīves mirkli; Vassula, pasaki, vai tu esi laimīga kopā ar Mani, pierakstot Vēstījumus?

Jā, mans Kungs! Es tevi svētīju.

iepriecini Mani un centies, Man runājot, izsekot Manu Lūpu kustībām, kad Es noliecos pie tevis, kad paskatos tevī; neizliecies, it kā Manis šeit nebūtu; ziedīn, pacel savu galvu Man pretim un uzņem sevī Manu Gaismu – Es tevi izgreznošu un atdzīvināšu tavu ziedkātiņu; Es tev dodu Savu Mieru; atļauj vēl kādu laiku Man tevi izmantot par Savu piezīmju blociņu, un tad ... tad Es, tavs Pestītājs, izraušu tevi un pārstādīšu Savā Dārzā uz mūžīgiem laikiem;

Es, tavs Pestītājs, augšāmcelšu daudzas sirdis, lai tās Mani slavē; nemitīgi lūdzies, sarunājies ar Mani, bieži Mani svētī par visu, ko Es tev dodu; pārbaudījumi tevi piemeklēs vienmēr, un tie, Mana mīļotā, ir paredzēti tavai izaugsmei; Es vēlos veicināt tevī ilgas pēc Manis, vairojot tevī slāpes pēc Manis, un ... ak, ko gan Es neesmu gatavs darīt, lai tava dvēsele kļūtu arvien pilnīgāka! pat, ja tavas dvēseles pilnībai Man nāktos tev likt piedzīvot simts nāvējošu pletnes cirtienus, tavas pestīšanas labā Es nevilcinātos to pieļaut;

Kungs, bet tas dvēselei var arī likt zaudēt drosmi un padoties...

vai tu apšaubi Manu Gudrību?

Nē, bet es domāju, ka ir dvēseles, kuras nebūtu spējīgas to paciest.

Es pazīstu ikvienas dvēseles spējas, tādēļ uzticies Man; atceries vēl kādu lietu, – vai tu vēlies Mani pagodināt?

Jā.

lai Mani pagodinātu, tev ir jāpiedzīvo Mana Krustā sišana; Man daudz vairāk nekā jebkad agrāk ir vajadzīgas upurgatavas dvēseles; biežāk lūdzies un ievēro Manus lūgumus; pilnībā veltī sevi Man, atdod Man savu gribu, lai Es varētu tevī pabeigt Savus Dievišķos Darbus; kad esmu noguris, palīdzi Man nest Manu Krustu; mierini Manu Sirdi, kura sāp no mīlestības trūkuma;

Abba vienmēr ir tev līdzās, iepriecini Mani un svētī Mani;

1991. gada 16. jūlijs

Mans Kungs?

Es Esmu;

maziņā, šai trimdas zemē nezaudē drosmi, Es esmu tev līdzās, lai palīdzētu nest tavu nastu; nāc un patveries Manā Vissvētākajā Sirdī, un, ejot cauri šim tuksnesim, dari to par savu Oāzi; Es tevi nepametīšu un neatstāšu novārtā; Es esmu tava Cerība, un tavi pūliņi nav bezjēdzīgi; visudārgākā dvēsele, Es tev dāvāju Savu Pacietību, kas piesātināta ar Manu Mīlestību – ak, ko gan Es nebūtu gatavs darīt Tavā labā ...

tavā ceļā Es izklāju rožu ziedlapiņām klātu gultu; Es, tavs Pestītājs, neapslēpšu to, cik ļoti Es tevi mīlu; šodien Es visai cilvēcei atklāju Savu greizsirdīgo Mīlestību, Es visiem atklāju Savu Svēto Vaigu, lai atgādinātu, ka jums jābūt svētiem un jādzīvo svēti; jūs visi piederat Man, radīti no godības pilnās Mīlestības Avota, radīti, lai jums būtu mūžības saknes Manī, un ikviens lai būtu Manas Dievišķās Būtības attēls; jūs nekad neesat bijuši nolemti Nāvei, taču jūs paši esat piekrituši zemāko spēku ietekmei uz jums;

meitiņ, Es, Visaugstais, jau iepriekš biju paredzējis Manas Baznīcas nodevību un tos nodarījumus, ko saņems Mana Miesa; šodien saule vairs nedod jums savu gaismu, nedz arī pār jums atmirdz mēness, jo Sātans visu zemi ir apklājis ar saviem dūmiem; jūs esat atkrituši ... jūs Manu mūžīgo Upurī esat padarījuši par apsmieklu, par nevērtīgu atdarinājumu, par postošo negantību; jūs Patiesību apslēpjat ar meliem; jūs esat vainojami zaimošanā ... Mana Svētā Klātbūtne Tabernākulā ir kļuvusi jums par traucēkli, tādēļ jūs esat izveidojuši savus pašu likumus, bet Mani esat centušies nogrūst no godības Troņa;¹ vai esat Man vaicājuši piekrišanu, pirms to darāt? tomēr tās ir Laiku zīmes – jūsu lielā atkrišana un Dumpības gars, kas ir mūsdienu Antikrists, un postošā negantība; ak, Vassula, dari visu tā, kā Es tev to esmu mācījis, un dalies, Manu bērniņ, ar Mani Manā agonijā, Es no tevis sagaidu vienīgi mīlestību, uzticamību un žēlsirdību;

(Jēzus lūpas drebēja, aizturot asaras.)

Es jūtos tikpat nodots kā tad, kad Mani nodeva Jūda;

Kungs, nāc un atpūties sirdīs, kuras Tevi mīl.

ziediņ, Es tev saku: Es šajā īpašajā veidā vēlos cilvēcei atklāt Savu Svēto Garu un atgādināt Savu Vārdu, lai jūs izglābtu; Patiesības Svētais Gars ir Mans Liecinieks – Viņš neatnes neko jaunu, bet sniedz jums pamatpatiesības, kuras Es Pats jau esmu jums devis;

1991. gada 18. jūlijs

(Nujorka. Tikšanās ar vienu Garabandāles vizionārēm – Končitu.)

Mans Kungs, es Tev pateicos par visu, ko Tu manā labā esi darījis! Es nekad nespēšu pienācīgi slavēt Tavu Svēto Vārdu!

Mīlestība ir tev līdzās; Mīlestība atdusas pār tevi; Mīlestība piepildīs visas lietas, kad pienāks viņas laiks;

nebīsties, Tavs Pestītājs ir kā Sargs, kurš nemitīgi ir nomodā par tevi; Visaugstais tevi nekad neatstās, uzklausī Mani: Es visu šo biju gatavojis jau ļoti sen, vēl pirms tavas dzimšanas, un tagad Es to arī īstenoju, redzi? Es tevi sūtu pie Saviem bērniem, lai tu viņiem pasludinātu savu vēsti un dāvātu viņiem pienācīgu iedrošinājumu; tici Man un pašaujies uz Mani, Es zinu tavas grūtības un tavas ciešanas, bet drīz, pavisam drīz Es nākšu un nogāzīšu Dumpinieku no viņa troņa, un valdīšu jūsu sirdīs; Dieva Valstība pavisam drīz būs pie jums;

¹ Jēzus šeit runā par jauno kārtību baznīcās, ka Svētais tabernākuls vairs netiek novietots centrālajā altārī, bet gan sānu altāros vai arī blakustelpās, aizbildinoties, ka Jēzus tur ir drošākā un klusākā vietā.

Es svētīju Savus iemīļotos Garabandāles bērnus;
saprotiet, ka Es Esmu ir vienmēr jums līdzās;

IXΘΥΣ

(Mūsu Svētā Māte lūdza mani izlasīt visiem no 2 Kor 1, 1 – 10.)

1991. gada 23. jūlijs

„Jo tavs *Laulātais Draugs* ir tavs *Radītājs, Jahve Cebaots* ir *Viņa vārds.*” (Is 54, 5)

Jahve, mans Tēvs, es ilgojos pēc Tevis un Tevi pielūdzu... Tu mani esi vadījis cauri dažādām zemēm un iavedis pazemē, un arī pacēlis manu dvēseli, apņemdams to ar Savām Liesmām. Tu esi savaldzinājis mani un licis man būt Tevis pilnīgi pārņemtai.

Jahve, Tu esi Majestāte, Tu esi Karaļu Karalis, Tu mani vadi pa brīnumainu ceļu... Pasargā mani no grēka un kritiena. Esmu grēciniece, ar lielāku noslieci grēkot nekā darīt labu; nostiprini Savu pilsētu...

dzīvo mierā, Es, Kungs, tevi mīlu; paņem Manu Roku un seko Man, lūdzies, Mana Vassula, jo līdz pilnībai tev vēl priekšā ir garš ceļš; tu netiec atbrīvota ne no kritiena, ne grēka, tev būs kritieni, bet Es esmu tev līdzās, lai palīdzētu tev piecelties un piespiestu tevi pie Savas Sirds – tā, lai tu sajustu Manu Mīlestību un to, cik ļoti Es tevi loloju; nāc, mēs lūgsimies kopā:

„Tēvs, palīdzi mums un vadi mūsu soļus uz pilnību.

Atjauno mūsos dievišķību un ļauj mums kļūt par pilnīgiem Tava Svētuma mājokļiem. Āmen.”

Jēzu?

Es Esmu;

Mana Vassula, Mans Svētais Gars ies līdz pat zemes robežām, lai atrast vismazāko jūsu vidū, un izglābtu jūs no postošās negantības, kas iemājojusi tik daudzus ... Debesis drīz pārplūdīs, kad Es nonāksu pār jums; Es, Kungs, esmu jums darījis daudz brīnumu, bet šajās nākamajās dienās Es darīšu arvien vairāk;¹

lūdzies, Mans bērns, lūdzies par tiem, kas aizskar Manu Svētumu un zaimo Manu Svēto Garu, saukdami to par neprātīgu; vai Es neesmu sacījis, ka „ikvienam, kurš runā pret Cilvēka Dēlu, tiks piedots, bet nevienam, kurš zaimo Svēto Garu, netiks piedots;” (Lk 12, 10), jo Gars nav pretrunā ar Dēlu, ne arī Tēvs ir pretrunā ar Garu, jo Mēs Trīs esam vienprātīgi;² daudzi no jums nosoda Manas dievišķās parādības un vajā tos, caur kuriem Mans Gars runā, jo jūs neticat, ka šīs lietas nāk no Manis;

meitiņ, apskati Brūces, kas ir Manā Miesā³ ... Man ir palicis pavisam maz laika, līdz Mana Tēva Rokai satrieks šo paaudzi; klausieties Tēvā, kura atvases jūs esat, klausieties Viņa Balsī;

Es esmu pārstaigājis it visu, cenzdamies jūs sapulcināt un atgādināt jums, lai jūs dzīvotu svēti, tāpat kā Es esmu Svēts, tomēr tikai mazs atlikums ir pievērsis uzmanību Maniem vārdiem; Es esmu runājis caur tiem, kurus jūs uzskatāt par nicināmiem, esmu runājis caur vājumu un nabadzību, bet jūs, tā vietā, lai klausītos, esat izveidojuši Svētā Gara vajāšanas kultu, kas noved jūs līdz apsēstībai!!

caur Saviem vēstnešiem Es esmu sūtījis pie jums Mozus un Elijas garu – šos abus maisos

¹ Komunisma sabrukums Krievijā pēc trīs dienu puča.

² 1 Jņ 5, 8.

³ Jēzus drēbes bija piesūkušās ar Viņa paša asinīm. Uz Viņa potītēm es saskatīju asiņinas brūces, kas bija kā svītras.

ģērbtos¹ lieciniekus, lai tie pirms Manas Atnākšanas pravietotu un atgādinātu jums par Manu Likumu; viņiem ir jārunā uz jums Manā Vārdā un jāved jūs atpakaļ pie Patiesības un pie veselā saprāta;

bet jums pāri ir izpletusies smaga tumsa, un savas zināšanas jūs izmantojat, lai karotu pret Manām Zināšanām; Meli ir vajājuši un joprojām vajā Patiesību; Raksti nekad nemelo; ir sacīts, ka zvērs,² kurš iznāk no bezdibeņa, karos ar viņiem, viņus pieveiks un nokaus;³ un patiešām, jūs kaujas lauks ir slacīts ar nevainīgām asinīm, Mans Svētais praviešu Gars ir kļuvis kā sodība tiem, kuri pieder šai pasaulei;⁴ neprātīgās vajāšanas, kuras viņi izraisa, un pilnīgā Manu vēstnešu noraidīšana līdzinās tam, kas notika Sodomā; viņu ietiepīgā nevēlēšanās atvērt savas sirdis un pakļauties, viņu atteikšanās atvērt savas ausis un ieklausīties Manā Balsī ir tālu pārsniegusi Ēģiptes faraona⁵ spītību;

šodien Es jums atklāju lietas, kuras acs nav redzējusi un auss nav dzirdējusi, un kas cilvēka prātā nav nācis” (1 Kor 2, 9); šīs atklāsmes paceļ jūsu garu pretim Debesīm un liek jums saukt uz Mani – Abba, Tēti! Mans Svētais Gars aicina ikvienu no jums uz patiesu dievbijību un dziļāku atziņu par Viņu Pašu, un tieši tādēļ Es atkal no jauna jums atkartoju jau zināmas patiesības; Es turpināšu aicināt, līdz izlauzīšos cauri jūsu kurlumam; paudze, pat agonijā Es nepārtraukšu jūs aicināt, Es saukšu, līdz sadzirdēšu no jūsu mutēm vārdu:

„Abba!”

jaunas debesis un jauna zeme drīz nonāks pār jums;

IXΘΥΣ

1991. gada 24. jūlijs

(Vēstījums Rodas lūgšanu grupai.)

Mana dedzība sludināt viņiem sniedzas pāri cilvēka saprašanai, un tādēļ Gudrība jau tagad klauvē pie viņu sirds durvīm; neviens nav Manas Gudrības cienīgs, tomēr Tēvs Savā bezgalīgajā Žēlsirdībā vēlas to dot bērniem;

ak ... Mani iemīļotie, jūs visi esat Manas atvases; jūs esat kļuvuši grēcinieki un tādi joprojām esat, tomēr, vai kāds tēvs atstātu savu bērnu viņa postā, vai sūtītu to prom, lai viņš turpina savu netikumīgo dzīvi līdz pat savai nāves stundai? vai viņš neiejauksies un nesteigsies viņu izglābt? tagad, kad Es jūs esmu izcēlis no dziļas bedres, paceliet savu skatienu uz Mani; jūsu acis ieraudzīs Pilnību; atļaujiet Man kļūt par jūsu Nama saimnieku, jūs to nenožēlosiet ...

Es, Kungs, svētīju ikvienu no jums; esiet Gaismas trauki visiem tiem, kuri kļūst apkārt, līdzinādamies nefīriem traukiem, nespēdami atšķirt savu labo roku no kreisās, – atvediet viņus pie Manis; Es jums došu Savu Spēku, nebīstieties;

cilvēce Mani apbēdina līdz pat nāvei, bet Mana Sirds, noskatoties pasaules netaisnībā un grēkos, asiņo; jūs, jūs esat sadzirdējuši Manas vaimanas, jo Es pats esmu tuvojies jums; jūs esat sadzirdējuši Manu Balsi, tādēļ priecājieties! Priecājieties un esiet līksmi, ka Es esmu dziedinājis jūsu aizmiglotās acis un visatļautības savainotās sirdis; Savā Žēlsirdībā Es esmu jums licis atgriezties pie Sevis, tādēļ tagad atļaujiet Man lietot jūs visus – jaunus un vecus, Sava Dievišķā Plāna īstenošanai;

¹ Atkl 11, 3.

² Šī vēstījuma kontekstā „zvērs” nozīmēja melus.

³ Atkl 11, 7.

⁴ Atsauce uz Atkl 11, 10.

⁵ Atsauce uz Atkl 11, 8.

lūdzieties un lūdziet pēc Manas vadības; jūs esat ļoti vērtīgi Manās acīs; nemitīgi lūdzieties, jo lūgšana kļūs par jūsu īsteno barību;

IXΘΥΣ

1991. gada 27. jūlijs

Kungs, dari mūs pilnīgu Savā Skaistumā.

maziņā, Es tev dodu Savu Mieru, vienmēr lūdz pēc tā, un šis Miers tev tiks dots; lūdzies bieži un dedzīgi; kamēr grēcinieki bez jebkādas nožēlas turpina grēkot, tev ir jāturpina upurēties, mīlēt un lūgties par visiem, kuri ir uzgriezuši Man muguru; pievērs Man ausi, un Es piepildīšu visu, kam jātiek paveiktam; Es, Jēzus, turpināšu tev palīdzēt un izdarīt visu, ko esmu no tevis prasījis; Mana mazā skolniecīte, paliec Manā tuvumā un mīli Mani;

Es, Kungs, tevi mīlu un svētīju; saņem Manu Mieru; nāc, Mīlestība ir tev līdzās;

IXΘΥΣ

1991. gada 29. jūlijs

Mans Kungs, Tavs Vārds ir kā izlieta eļļa,¹ kas izplūst no ikonām, tas ir Tavs paraksts, Mans Kungs.

„Viņa Vārds ir kā bagātīgi zaļojošs eļļas koks ar skaistiem zariem...” (Jer 11, 16)

Manu meitiņ,

Vai Tu esi mans Radītājs?

Es Esmu;²

ak, Manu bērniņ, caur šiem vēstījumiem Es nāku ne tikai pie tevis, bet arī pie visiem citiem Saviem bērniem; Es jūs aicinu uz dzīvot svēti un atgriezties no saviem ļaunajiem ceļiem; ļauj Man piepildīt tavas cerības; Es nāku, lai apmeklētu visa veida nožēlojamību un nabadzību uz šīs zemes, un atbrīvotu jūs no grēka;

Mans Vārds ir „Es esmu” un Es esmu Svētais, tāpēc Es gribu, lai jūs dzīvotu svēti; svētdariet savas dzīves un pievērsieties Man; Ļaunajam nav varas pār tiem, kuri paliek nomodā un nepagurstoši lūdzas;

atveriet savas sirdis, ļaujiet Man tajās ieiet un darīt tās par Savu mājokli; saņemiet Manu Mieru;

1991. gada 30. jūlijs

Mana Vassula, neļauj nekam nostāties starp Mani un tevi; tāpat kā saule un mēness ir nemainīgi, tie uzticīgi seko viņiem nospraustajam ceļam un pēkšņi nenozūd no debesīm, tā arī Es esmu nesatricināms un vienmēr tev līdzās; un, pat, ja saule un mēness svārstīsies, Es nekad nesvārstīšos; Es esmu, Es biju un Es vienmēr nesatricināmi būšu tev līdzās; kad Es tev atklāju Sevi, kad atklāju tev visu Savu būtību un saku, ka nekad tevi neatstāšu, nekad tev neatņemšu Manis doto dāvanu, nedz arī Savus Dārgakmeņus, tad tici Man, neļauj iespraukties pat vismazākajai šaubu ēnai; Es tevi esmu pacēlis un izaudzinājis, lai tu būtu ar Mani un sekotu Man;

Manu skolniecīt, seko savam Skolotājam, un savas domas virzi uz Mani; tu biji mirusi, jo nepazini Mani, bet Vārds ienāca tavā ausī, un tā svētība tevi augšāmcēla, Svētā Gara Dvesma tevi atdzīvināja un atvēra tev acis, bet Viņa Mutes skūpst darīja tevi par Viņa līgavu;

– šādā veidā Es vēlos glābt jūs visus –

¹ Dz 1, 3.

² Es nopūtos lielā priekā, jo ļoti ilgojos būt kopā ar Viņu.

nebīsties, ja Es nāku, sniegdams tev Savu Krustu, ērkšķu Kroni un Naglas, jo šie dārgakmeņi, kuru cena nav nosakāma, un kurus Es dāvāšu tev, ir tie paši, ko Es dedzīgi esmu mīlestībā apskāvis; viņi ir tavas pestīšanas instrumenti; Vassula, atļauj Man tevi lietot, lai caur tevi – rakstiski un mutiski – Es varētu izliet pār šo paaudzi Savu Sirdi; ceri uz Mani un ilgojies pēc Manis, nepadodies nomāktībai; Es Esmu vienmēr ir tev tik tuvu, vai Es neesmu tā vērts, lai saņemtu vairāk iepriecinājuma?

Jā, Kungs, bet ļauj man sajūst Tevi vēl vairāk!

vai patiešām visu šo laiku, kopš esmu bijis pie tevis, tu vēl arvien neesi sajutusi vai nojautusi Manu Klātbūtni? Es esmu tev sludinājis gadiem ilgi, bet tu vēl arvien Mani nejūti?

Es vēlos vairāk Tevis... Es vēlos būt Tava Svētā Gara pilnīgi pārņemta un burtiski izmērcēta.

nāc pie Manis un ēd Mani ... dzer Mani – tas ir pilnīgi bez maksas! ēd Mani, un tu būsi arvien vairāk izsalkusi, dzer Mani, un tev slāps arvien vairāk! saņem Mani ar prieku un ļauj arī Man priecāties; sadzirdi, kā Mana Sirds pukst un priecājas ikreiz, kad mēs ar tevi kļūstam par vienu; nāc un topi svētdarīta, ēdot Manu Miesu un dzerot Manas Asinis;

Jā, man slāpst pēc Tevis, mans Kungs!

ceri uz Mani, esi izslāpusi pēc Manis un tad drīz, pavisam drīz Svētais nāks un paņems tevi, un aizvedīs uz Savām Mājām, kuras ir arī Tavējās; Es tevi svētīju, Manu meitiņu;

Mans Dievs, arī es Tevi svētīju.

1991. gada 2. augusts

Jēzu, mans Kungs, svētīts lai top Tavs Vārds!

Lai Tavs Svētais Vārds tiek pagodināts uz mūžīgiem laikiem!

Mans Svētais Vārds pastāv un vienmēr pastāvēs visā tā Godībā;

Kungs, dari, ka Tava Roka mūs ved pretim Patiesībai un tikai Patiesībai!

Kungs, neļauj nekam novirzīt mani no šīs Patiesības, kuru Tu pats esi mums devis.

tu atnāci pie Manis iztukšota, bet projām dodies piepildīta; Manī nekad nav izraisījis bijību nedz kāda lielums, nedz spēks, Es pats esmu piepildījis Tavu Muti ar Savu Gudrību, lai tu varētu mācīties un neklūdīties; Es tev esmu devis Savus norādījumus, lai tu tajos rastu aizsardzību;

tagad ieklausies Manī un izproti:

uzliec Mūsu abu Sirdis kā Zīmogu uz savas sirds –

tavas Svētās Mātes Sirds būs tev par aizsardzību, bet Mana Vissvētākā Sirds būs tavas Mājas; šī Zīme, kas apzīmogo tavu sirdi, palīdzēs notvert viltīgās lapsas, kuras posta Manu Vīna dārzu, kas tagad nes ražu; jūs, Mani maziņie, esat Mūsu Abu Siržu Vīna dārzs;¹

nāciet, Mani bērniņi, un klausieties: kurš no jums priecājas par Mūžīgo Dzīvi?

- pielūdziet Mani Mana Svētuma spožumā; esiet pastāvīgi lūgšanās;

- Rožukroņa lūgšana iekals Sātānu važās;

- regulāri izsūdziet grēkus, lai varētu Mani pieņemt svētajā Euharistijā, cik bieži vien jums iespējams;

- gandares nolūkos divas reizes nedēļā gavējiet ar maizi un ūdeni;

- neskatieties ne pa labi, ne pa kreisi, bet tikai jums priekšā – tur, kur Es Esmu; kur vien Es iešu, jūs iesiet, kur vien Es dzīvošu, jūs dzīvosiet;

¹ Lūgšanu grupa tika nosaukta par „Divu Siržu lūgšanu grupu”

mīļotie, šie ir Mani Padomi un Norādījumi; Mans Vārds ir jāuzņem sevī kā dienišķā barība, tā ir jūsu Debesu Maize un jūsu Dzīvība; nāciet pie Manis bieži un veltiet sevi Manai Vissvētākajai Sirdij, un Es dvesīšu jūsos Savu Garu un darīšu jūs par Savu īpašumu, lai jūs izplatītu Manu Vārdu visās pasaules malās, tikai atcerieties: lai jūsu domas ir Manas Domas un jūsu ilgas ir Manas Ilgas... līdzinieties Man; svētīgi jūs esat, kas Mani neredzat un tomēr Man ticat;

Es atstāju uz jūsu pierēm Savas Mīlestības Nopūtu; svētījiet Mani un mīliet Mani;

Mana Vassula, pasaki tiem, cik ļoti Es godāju Istabu,² kurā esmu ticis ieņemts;

IXΘΥΣ

(Mūsu Svētās Mātes Vēstījums šai pašai lūgšanu grupai.)

svētītie bērniņi, ļaujiet jūsu sirdij būt kā dārzam, kurā jūsu Kungam un Karalim būtu patīkami atpūsties; atļaujiet Viņam ieiet jūsu sirdī, jo pat tad, ja tā izrādītos izkaltusi un pamesta, Viņš to pārveidotu iepriecinājumu dārzā; atļaujiet Viņam brīvi elpot savā sirdī un Viņa Dvesmai to atdzīvināt; Viņa Dvašai piemīt visizsmalcinātākā smarža, bet Viņa Asinis kā rīta rasa noskalos ikvienu traipu un darīs jūs pilnīgus, Mani maziņie;

ak ... cik ļoti Es jūs mīlu ... nāciet un klausieties savā Dievā, jo Viņa runas ir piemīlīgas un līdzjūtības pilnas; lūdzieties, Mani mīļotie, nemitīgi lūdzieties; atbildes uz jūsu problēmām ir rodamas tikai pastāvīgās lūgšanās; lai lūgšana ir jūsu ierocis, lūdzieties no sirds, lūgšanā sarunājieties ar Dievu – kad jūs Viņu piesaucat ar mīlestību, Sātanam neatliek nekas cits kā bēgt; tādēļ šodien, rīt un vienmēr Es jums teikšu tikai vienu: lūdzieties, lūdzieties, lūdzieties; Es jūs mīlu ar dziļu un ļoti īpašu mīlestību, tādēļ neatļaujiet, ka Sātans jūs kārdina izņemt Mani no jūsu redzesloka – esiet nomodā – Es, jūsu Svētā Māte, svētīju visus jūs;

Jā, mans Jēzu? (Jēzus mani sauca.)

Vassula, Es vēlos, lai tavas lūgšanu grupas sauktos:

Divu Svēto Siržu lūgšanu grupas

Es vēlos šādu nosaukumu, jo Mūsu Sirdis ir vienotas mīlestībā; Es Esmu tev līdzās, Mīlestība ir pie tevis;

(Vēlu vakarā es lūdzu, lai Jēzus man paskaidrotu, kas notiek tad, kad izdzīvoju Viņa Ciešanas.)

mēs esam vienoti, mēs esam kā viena miesa ... Es tevi turu, Es pilnībā aptveru tevi – tā kā tu esi Mans Īpašums, tad Es pilnībā pārņemu arī tavu garu; Es tevi pārklāju tāpat kā augļa mīkstums pārklāj kauliņu – tavu garu aptver Manējais un tu ietēpies Manī, savā Kristū; mīli Mani, pielūdz Mani un lūdzies – Es neesmu atdalāms no tevis;

ak, nāc, nāc un ļauj tavai mīlestībai pārvērsties neapdzēšamās liesmās; Es esmu Nenodzēšama Uguns, kas pārņem dvēseles; līdzinies Man, savam Dievam – tas ir Mans lūgums katram no jums;

saņem Manu Mieru;

1991. gada 4. augusts

Kungs, vai dienā, kad Tev būs pienācis laiks mūs apmeklēt, mēs būsim gatavi sastapties ar Tevi? Nevienš nezina Tavus noslēpumus, tomēr daudzi vēl arvien turpina vajāt Tavus vēstījumus. Tie izkropļo Tevis teikto, un vienīgā viņu doma ir pierādīt pasaulei, ka šie vēstījumi ir velnišķīgi, ka tiem ir New Age (Jaunā laikmeta sekta) vai sātāniska izcelsme. Jahve, mans Kungs, kuru es pielūdzu, Es esmu nolēmusi Tavā Spēkā „pienest tev

² Jaunavas Marijas sirds.

pateicību, jo Tu mani Esi izglābis no nāves un ļāvis man staigāt Tavā Gaismā...” (Ps 56, 13 – 14)

Mana smarža, atbalsties pret Mani; uzklausi Mani: sauc skaļā balsī! bezbailīgi izkļiedz tautām:

nožēlojiet grēkus un atgriezieties! Žēlsirdības laiks ir gandrīz beidzies; izmainiet savas dzīves un dzīvojiet svēti; upurējiet un izlabojiet savas dzīves vēl pirms Kunga Atnākšanas;

lūdzieties, lūdzieties par tiem, kuri apslāpē Manu Garu, lūdzieties par tiem, kuri gan runā par vienotību, bet izliek tīklu tiem, kuri šo vienotību īsteno dzīvē; Tiesas dienā Es no viņiem pieprasīšu atskaiti, jo Es saucu, bet neviens man neatbildēja; Es runāju atklāti, bet neviens neklausījās; viņi turpina noārdīt Namu, kuru Es atjaunoju par Savu svēto mocekļu asiņu cenu; lūdzies par Mieru Manā Namā, par mieru brāļu starpā, sirds patiesumu, vienkāršību, pazemību un mīlestību, un tad ... vienotība uzplauks katrā sirdī ... Mana svētā pilsēta Jeruzaleme būs vesela un vienota, un pagodinās Mani;

ak, Vassula, nekas nav bezjēdzīgi, un Mans Darbs, kura dēļ tev naktīs stundām ilgi nākas palikt nomodā, nav veltīgs; Mani vārdi aizsniegs zemes galus;

Manu bērniņ, nesatraucies; Es, Jēzus Kristus, tava Māte, visi svētie un tavs sargeņģelis – mēs visi esam tev līdzās, nebīsties, tavs Tētis ir tavs Stiprums un tavs Patvērums; tu esi ļoti vērtīga Manās acīs, Manu bērniņ;

1991. gada 5. augusts

Kungs, es jūtos kā laiva bez airiem! Mans gars ir tālu no Tava Gara – palīdzi man!

Mana grēcīgā līgava, kurš rūpējas par tevi? kurš ir nomodā par tavām vajadzībām?

Tu, mans Kungs.

saki: Tu, mans Laulātais Draugs! Es runāju caur tava biktstēva muti; Es esmu tavs laulātais Draugs, tu esi laimīga, jo esi saņēmusi šo žēlastību; Debesis ir tava Mājvieta; mēs, mums?

Jā, Kungs, mūžīgi mūžam... Mans Kungs un mans Dievs, es svētīju Tevi! Lai ir slavēts Tavs Vārds! Gods lai ir Dievam!

nāc, noliec savu galvu pie Manas Sirds un sajūti Mīlestību, ar kādu Es tevi mīlu; sajūti tevī mājjojošās Debesis un priecājies! priecājies, maziņā, jo tavs Pestītājs ir ar tevi, viņš tevī vada un veido līdzīgu Sev; ak ... slāpsti pēc Manis un ilgojies dzert no Dzīvā Ūdens straumēm; Es, Kungs, vienmēr nodrošināšu tevi ar šo Ūdeni; tu neesi viena, NEKAD! ...

noglāsti Mani ar savu mīlestību, savām domām, savu sirdi un labajiem darbiem; Mana meita un līgava, Es tev palīdzēšu;

IXΘΥΣ

1991. gada 6. augusts

Jēzu, izglāb mūs visus! Kungs, pagaidi, kamēr visi Tavi bērni atgriežas, vēl pirms Tava Diena pienāk! Pavisam drīz Tavs Tronis nolaidīsies mūsu vidū, bet vai mēs tam esam gatavi?

Ļauj Savai Upei, kuras straume atveldzē izkaltušās pilsētas, ieplūst mūsos, Kungs, izmērcē mūs, pārņem mūs un ņem mūs Savā Īpašumā... tiklīdz Tu būsi mūsos, Tavas pilsētas nekad nekrītīs! Svētdari Savu atpūtas vietu, dievišķo mūs.

Svaidītais tevī svētī un mudina uz lūgšanu; nekrīti izmisumā;¹ Es jums dodu pietiekami daudz laika, lai jūs mainītos, bet vai šī paaudze to sapratīs? vai viņi būs gatavi mainīt savas dzīves? tev jāņem vērā, Mans bērns, tos pārkāpumus, kas ik dienas tiek izdarīti pret

¹ Man šķita, ka ar manām un citu lūgšanām nepietiks – mūsu ir tik maz!

Mani; cik gan ilgi jūsu Svaidītajam vēl nāksies saņemt apvainojumus? ... vai tev vēl ir kas Man sakāms? meitiņ, Es nekā nesadzirdu ...

Žēlastību! Mums ir vajadzīga žēlastība atgriezties pie Tevis – tā pati, kuru Tu reiz dāvāji man. Es nezināju neko par Tevi un cik ļoti Tevi apvainoju, Mans Kungs, līdz kamēr Tu Savā žēlastībā pats atmāci pie manis.

tad turpini lūgties par saviem brāļiem; Es jau esmu teicis: Sodomai tajās dienās būs vieglāk nekā šai paaudzei; vai atminies Ninivi? viņi bija lielas nelaiemes priekšā, bet viņi ieklausījās Manā vēstnesī Jonā – un no augstākā līdz zemākajam ... visi gavēja, nožēloja grēkus un apņēmas mainīt savas dzīves un dzīvot svēti; „atcerieties sensenās dienas un pieminiet agrākos gadus,”¹ meklējiet Patiesību; meitiņ, laimīgs ir cilvēks, kurš seko Manam Padomam; ļauj Man vēl ko teikt: Es, Svaidītais, pārņēmu jūs visus ar Savu Uguni, dāvājot jūsu dvēselei jaunu dzīvību; patlaban Man ir atlicis ļoti maz laika; Žēlsirdības un Žēlastības Laiks ir gandrīz beidzies; Es nenoklusēju Savus Nodomus, nedz apslēpju Savu Vaigu, Es To atklāju kā vēl nekad agrāk;

jūsu pienākums, Mani mīļotie, ir doties izplatīt šos otro Vasarsvētku Vēstījumus un vēstīt visu, ko Gars jums māca;

IXΘΥΣ

1991. gada 6. augusts

Mans Gars ir vienots ar tavējo; Es tevi piepildu; ak, Manas Vissvētākās Sirds Vassula, vienmēr atceries šos vārdus:

Ceļš, kas ved pretim Manam Krustam, ir iezīmēts ar Asinīm;

Es svētīju un svaidu ikvienu cilvēku, kurš labprātīgi uzņemas šo ceļu; tu tiec vajāta Mans dēļ, nebīsties, Es esmu tev līdzās, lai tevi iedrošinātu; tevi tiesā vienīgi pasaule, un cilvēku lūpas Mans dēļ tevi apvaino un liek nežēlastībā, priecājies! jo to pašu piedzīvoju arī Es! vai Es neesmu teicis, ka neviens mācekļis nav lielāks par savu Skolotāju? jūs esat kļuvuši par savas tautas izsmiekla objektu,² bet to pašu taču piedzīvoju arī Es, jūsu Karalis! kad Kalvārijas ceļā viņi tevi šausta, tavas asinis sajaucas ar Manējām... vai Es varētu tev dāvāt vēl lielāku labvēlību kā tikt pārveidotai par dzīvu Manas Godības krucifiksu? ja redzu, ka tavas pēdas tūlīt paklups, Es paceļu tevi, lieku uz Saviem Pleciem kā avi; nāc, kopā ar Mani tu vienmēr būsi drošībā;

Jēzu, Tu esi mana Cerība, mans Spēks, mans Prieks un mana Dziesma! Es vienmēr atradīšu patvērumu Tavā Vissvētākajā Sirdī.

1991. gada 10. augusts

Es Esmu jūs lūdz, lai jūs katru dienu atdotu sevi Manās rokās; meklējiet Mani un jūs Mani atradīsiet; Es un jūsu Svētā Māte jums sakām: lūdzieties, lūdzieties un turpiniet lūgties; Sātans nāk tad, kad esat iegrimuši miegā, nedodiet viņam atbalsta punktu! lūdzieties, jo lūgšana ir jūsu ierocis cīņā pret ļauno garu;

Mīlestība jūs mīl;

IXΘΥΣ

1991. gada 11. augusts

(Atēnu un Rodas salas jaunajai lūgšanu grupai.)

Es esmu jums sacījis: jūs esat Mani Gaismas bērni, un Es vēlos vēl piebilst, ka Mana Vissvētākā Sirds ir jūsu atdusas vieta; atcerieties, cik ļoti liela ir Mana Mīlestība pret jums visiem; nekad, nekad to neaizmirstiet;

¹ Jer 6, 16.

² Daudzi grieķu pareizticīgo teologi un mūki mani izsmej.

IXΘΥΣ

(Pēc tam Jēzus lūdza, lai mēs izlasām Kol 3, 5 – 17.)

1991. gada 12. augusts

(Lūgšanu grupai.)

Mans Kungs un mans Dievs?

Es Esmu; Es uzrunāšu atklāti Savus jērus;

vienīgais, ko sagaidu no jums, ir mīlestība, un necentieties apvaldīt savu mīlestību uz Mani! Es esmu Cildenās Mīlestības Avots, nāciet pie Manis un pasmeliet Manī – Es piepildīšu jūsu sirdis, lai tās spētu šo mīlestību dāvēt arī citiem; Es esmu klātesošs, lai arī kurp jūs dotos, tādēļ nekad neaizmirstiet, ka Es Esmu tur, kur esat jūs; Es, Kungs, jūs svētīju; rūpējieties par saviem brāļiem un māsām un vediet viņus pie Manis, ļaujiet arī viņiem ieraudzīt Manu Svēto Vaigu; Es, Mani mazie bērniņi, esmu jūs radījis aiz Mīlestības un vēlēties, lai jūs Mani mīlētu, Mani mierinātu un slavētu;

vai jūs vēlaties Mani pagodināt? – mīliet Mani un pielūdziet Mani; jūsu lūgšanas ir durvis uz Debesīm, un Es vēlos, lai jūs lūgtos no visas sirds; tādēļ Es jums saku: lūdzieties, lūdzieties, lūdzieties; atcerieties, ka Mana un jūsu Mātes Sirds ir vienotas Mīlestībā, tādēļ, jūs, kurus Mana Sirds tik ļoti mīl, nāciet pie Mums abiem, un Es jums dāvāšu atpūtu Savā Vissvētākajā Sirdī, un Manas Mātes Sirds jums dāvās aizsardzību; Es esmu Augšāmcelšanās un, tāpat kā esmu augšāmcēlis tevi, tāpat arī augšāmcelšu daudzus citus; Es esmu Žēlsirdība, un Savas bezgalīgās Žēlsirdības dēļ Es atļauju jums pieskarties Manai Sirdij;

Mīlestība un Žēlsirdība ir pie jūsu durvju sliekšņa – tagad!

IXΘΥΣ

1991. gada 13. augusts

Jahve, mans Dievs un Tēvs, uzsmaidi mums! Kungs?

Es Esmu; tas esmu Es, Jahve, tavs Abba;

Kungs Dievs, apžēlojies par mūsu grēcīgumu!

ziediņ, Es, Jahve, jūsu Dievs, esmu Visžēlsirdīgais; Es Esmu bezgalīgais Žēlsirdības, Līdzjūtības un Maiguma okeāns;

Es esmu jums dāvājis Savu Likumu, tomēr nepietiek ar to, ka jūs to zināt – šis Likums jums ir jāīsteno dzīvē; tieši tāpat nepietiek pateikt, ka zināt par Manu esamību un ticat tai, jo Es vēlos, lai jūs Mani arī mīlētu un pielūgtu; pat ļaunie gari tic, ka Es Esmu, bet viņi Mani nemīl un Mani nepielūdz; viņi dzird Manu balsi, bet nemīl Mani;

esiet Man uzticīgi un jūs, kas esat Mana sēkla, nāciet pie Manis, sava Tēta, un mieriniet Mani; Es Esmu noguris, bet jūs esat tas nelielais atlikums, kurš spēj Man dāvēt mierinājumu; jūs esat vismazākais no ganāmpulkiem, un Manas Acis noraugās jūsos; jūsu Abba no Sava Troņa jums saka: Es jūs visus mīlu ar mūžīgu Mīlestību, esiet svētīti;

1991. gada 13. augusts

Kungs, piedod, jo mums patiešām neesam novērtējuši Tavu lielo Mīlestību un Tavu Lielo Upuri. Mums nav izdevies mīlēt un palikt vienotiem, un, pie tam, mēs nemitīgi atkārtojam savas kļūdas.

Ak, Kungs Jēzu, mums ir izmisīgi vajadzīga Tava palīdzība, lai atgūtu veselo saprātu! Nāc un glāb mūs; dievišķības vītnes ir nokritušas no mūsu galvas. Uzlūko mūs, uzlūko mūsu grēcīgumu, mūsu nožēlojamo krišanu un nespēju uztvert to, kas ir svēts. Kungs,

*tāpat kā Tu uzlūkoji mani, apmeklē ikvienu no mums un liec mums atgriezties pie Tevis...
Nāc pie Savu bērnu atlikuma un atklāj tiem Savu Sirdi.*

Mana Vassula, Es vēlos no katra lūpām sadzirdēt šos vārdus:

„Jēzu, es Tevi mīlu, izglāb manu dvēseli un izglāb arī citu dvēseles;”

tādēļ Es tevi aicinu lūgties par šo nabaga dvēseļu atgriešanu, lūdzies novennas, un Es uzklausišu tavas lūgšanas; Es spēju pārvērst spītību un ietiepību pakļāvībā, tādēļ lūdzu Manu Vissvētāko Sirdi, bet Es izdarīšu pārējo;

1991. gada 18. augusts

Ak, Kungs, es esmu satraukta līdz pat nāvei – šodien es piedzīvoju Ģetzemani. Mana dvēsele ir sadauzīta un bēdu sagrauzta. Sātans ir izvēlējies mani par savu mērķi, lai satriektu mani gabalos. Bez žēlastības viņš mani caurdur atkal un atkal no jauna. Es esmu kļuvusi par manu vajātāju izsmiekla objektu, – kur gan ir mana cerība?

Manā Vissvētākajā Sirdī, Manu dūjiņ, Mana Sirds ir tava ligzdiņa, kurā patverties; pievērsies Man, un Mans Gars tevi mierinās; upurē Man savu nemieru un raizes, Es tos likšu Savā Sirdī un izmantošu tā, lai tie nestu labumu, Es atbrīvošu dvēseles no šķīstītavas ... aizmirsti savu šo dienu nemieru un atdusies Manī, savā Dievā; Es esmu Miera Okeāns; atdod Man, meitiņ, visas savas raizes un ļauj Manam Mieram tās pilnībā iznīcināt;

dzīvo Manā Mierā, Manu jēriņ, – Es tevi mīlu; Es sniedzu Mieru; atdusies Manī;

tagad ej Mierā;

IXΘΥΣ

1991. gada 19. augusts

Kungs, kādēļ miera nesēji¹, kurus vada Svētais Gars, kuri sēj labo sēklu un darbojas, lai vairotu pasaulē mieru, tiek apklusināti un vajāti? Kādēļ viņiem netic?

tādēļ, ka tirgoņi viņus² ir nopirkuši kā visdārgākos auduma baņus; racionālisms ir aizmiglojis viņu uztveres spējas, apdullinājis viņu atpazīšanas dāvanas un nogalinājis viņos pazemību; tāpat kā Sodoma un Ēģipte, arī viņi noliedz visu, kas izplūst no Baznīcas iekšienes – tie atgrūž tās iekšējo spēku, kurš ir:

Mans Svētais Gars;

tomēr Es tevi došu Manu Spēku, lai turpinātu iesākto, jo tāda ir Mana Griba;

1991. gada 20. augusts

Cik jauki un mīļi būs kristiešiem dzīvot kopā kā brāļiem! Cik daudz lielāka būs Tava Godība, kad mēs visi, pazemībā sapulcējušies ap vienu Tabernākulu un Altāri, slavēsim Tevi vienprātībā, sirds un gara vienotībā, vienā balsī ... tomēr tagad, kad es sekoju Tavām pavēlēm un liecinu par vienotību, mani nesaprot un man netic. Viņi kā smagi dzīrnakmeņi mani notriec pie zemes...

Manu bērniņ, Dieva Svaidītais ir tavs gans un Viņš pats tevi gana, un paver tev ceļu; tu esi ietērpta Manās Svētībās, tādēļ vienīgais, ko sagaidu no tevis ir, lai tu kļūtu par Manis dotās Mīlestības kanālu tautām; dvēselīt, atļauj Man tevi lietot, Tētis tevi nes Savās rokās; Es Esmu ir tev līdzās;

paraugies uz Mani, – ko gan Es nebūtu gatavs izdarīt tavā labā ... un tu, vai tu varētu izteikt tos pašus vārdus?

¹ Miera nesēji ir tie, kuri sludina Dieva Vārdu un cenšas vest pasauli atpakaļ pie Dieva, samierinot viņu ar Dievu.

² Neticīgos.

Jā, Kungs!

tad celies un turpini liecināt; tavs skrējies vēl nav galā, bet nezaudē sirds drosmi, jo Es esmu tev līdzās un vēlos iedrošināt tavu mazo sirsniņu; tavas potītes ir sasaistītas ar Manējām, bet Manas lūpas ir pielipušas pie tavām ausīm, vēloties atgādināt, ka tu neesi lielāka par savu dievišķo Skolotāju; vai viņi tevī, Manā skolniecē, necirtīs tās pašas rētas, kuras ir atstājuši Manā, tava Skolotāja un pirmā Mocekļa, miesā?

Manu meitiņ, mīli Mani, bet Es turpināšu izliet pār tevi Savas Vissvētākās Sirds bagātības, visu to, ko biju īpaši taupījis jūsu Laikiem; Es reiz sacīju, ka Laiku beigās no Savas Vissvētākās Sirds Es darīšu vēl nebijušus darbus, kuri jūs izbīnīs un atklās Manas Sirds mirdzošo Godību; Mani vārdi ir saldāki par medu, tādēļ Es esmu solījis, ka, pilnībā un pārpilnībā atklājot Savu Vissvētāko Sirdi, Es savaldzināšu sirdis un pievilksu tās pie Sevis; uzticies Man, jo visam savā laikā ir jātiek piepildītam; Manu bērniņ, neļauj nevienam tevi pievilt, jo Mana Dāvana sevi ir jau pierādījusi; Es tevi svētīju; Gudrība turpinās savu labo darbu tevī;

1991. gada 30. augusts

Mans Kungs un mana Dzīve.

Es Esmu; klusums ir labākais ierocis aiz lūgšanas; pavisam drīz Es sabradāšu Savus ienaidniekus;

Vassula, dzirdi Mani: tavs Svētais augšāmceļ Krieviju un dara to par cildenu tautu; Krievija kļūs pilnīga Sava Laulātā Drauga Rokās – Es, Kungs, pats to darīšu pilnīgu; vai Es tev, Mans bērns, neesmu sacījis, ka Mana Roka atrodas uz viņas aukstās sirds, lai to sasildītu?¹ tai dienā, kad Mana līgava atvērs acis un ieraudzīs Līgavaini stāvam viņai blakus, tā redzēs un sapratīs, ko Manas Rokas ir darījušas tās vidū, un kopš tā brīža Krievija, Mana līgava, atklāti turēs svētu Manu Vārdu; visi tās vidū mājajošie ļaunie gari bēgs; Es jums esmu to sacījis, vēl pirms tas notiek, lai tad, kad tas notiks, jūs ticētu, ka jūs vadu Es, Visvarenais; uzklausiet Mani: Es neslēpju, ko esmu nodomājis; ja cilvēki ir kārdināti apslēpt Manas ieceres un plānus, Es pats ar Savu roku noņemšu apsegu visam, vēl pirms tas notiek; Svētais ir jūs brīdinājis, Es neesmu draudējis nevienam no jums;

– Gaismas stars no Debesīm atmirdzēs Manas Miesas² pašā sirdī, tas pārveidos zemes vaigu un ienesīs mieru brāļu vidū;³ tā būs atlīdzība svēto mocekļu lūgšanām, upuriem, gandaros darbiem, neatlaidībai un ticībai;

– ja esat bijuši pastāvīgi un esat turējuši ticību, tad nebīstieties, pienākot lielā posta un pārbaudījumu stundai, jo šai Stunda jānāk, lai izmainītu zemes vaigu; tādējādi viss Fatimā teiktais piepildīsies;

– Tēvs mīl jūs visus un Viņš nevienu netiesā; Pļāvējs jau ir darbā; Tēva Darbi pārsteigs jūs visus;

un tu, Mans bērns, ieskaties iepriekšējos vēstījumos – vai Es, Kungs, neesmu sacījis, ka esmu jums darījis daudz brīnumu un tu vācējās dienās darīšu vēl vairāk?⁴

vai redzi, kā piepildās Mani pravietojumi? un tagad Es tev saku: pavisam drīz Debesis pārplūdīs, Man nonākot pār jums; pār šo zemi tiks izlieta Mana Uguns, kurai ir

¹ 1988. gada 11. marta pravietiskais vēstījums par Krieviju.

² Baznīcas.

³ Es sapratu, ka Kungs runā par Baznīcu VIENOTĪBU.

⁴ Dievs atsaucas uz Savu 1991. gada 23. jūlija vēstījumu, kurā ir apsolījis, ka nākamajās dienās darīs jaunus brīnumus. Šis pravietojums attiecas uz komunisma varas krišanu Krievijā.

jāsadedzina viņas noziegumi; Es vairs neaizturēšu Savu Roku; ik dienas Mans Svētais Vārds tiek zaimots, bet Mani rituāli – nicināti; tomēr tas notiek, lai piepildītos Raksti: (raksti:) „tanī pašā stundā notika liela zemestrīce, desmitā pilsētas daļa sagruva, un šīnī zemestrīcē gāja bojā septiņi tūkstoši cilvēku,¹ un visus pārņēma bailes, un viņi deva godu Debesu Dievam” (*Atkl 11, 13*);² laika ir atlicis ļoti maz: piedodiet savam tuvākajam, kamēr jums vēl ir laiks; gandarīet, gavējiet; ja esi grēcinieks, kurš savos draugos sēj bēdas un nepatīkšanas – Mana Svētā Vārda dēļ atgriezies pie Manis un nožēlo grēkus; tu esi kungs pār savu gribu, bet ne pār Maniem Plāniem, tādēļ Es tevi steidzinu pēc iespējas ātrāk tiem pakļauties;

Sātans nenogurstoši sūta pie jums savus pakalpiņus, tāpēc esiet nomodā kā vēl nekad agrāk; Sātana valdīšanas laiks tuvojas savam nobeigumam, un tieši tādēļ viņš vēl pēdējo reizi cenšas pievemt šo zemi, cerēdams aizslaucīt projām pēc iespējas vairāk dvēseļu; tieši tādēļ jums ir jābūt pastāvīgiem un neatlaidīgiem ticībā, jo jūs varat izvairīties un pat apstādināt viņa izraisīto zemes piemēslošanu;

meitiņ, esi drosmīga, pacel savu galvu un atbalsties pret Mani; Es arī turpmāk tev palīdzēšu;

IXΘΥΣ

Visžēlsirdīgais Dievs, lai tie, kuri saka: ”Mēs iesim paši savu ceļu”, atgriežas pie Tevis! Lai tie kristieši, kuri saka pāvestam: „Mēs iesim paši savu ceļu”, atgriežas un paklausa viņam.

Kungs, palīdzi viņiem nebūt tik cilvēciski lepniem, liec viņiem nolaist acis un aizmirst savu augstprātību. Āmen.

1991. gada 3. septembris

Kungs, mūsu dzīves Tēvs un Skolotāj, nepamet mūs tagad un arī posta pilnajās dienās!

Kungs, mūsu dzīves Tēvs un Skolotāj, palīdzi Krievijai augt Tavā Garā. Tu caurdūri sarkano pūķi, kurš viņu bija turējis savā varā.

Kungs, mūsu dzīves Tēvs un Skolotāj, paglāb mūs no Dumpinieka, kurš vēl arvien mājo mūsu vidū.

ak, Manu bērniņ, Es jūs visus mācīšu ar Savu šķīstošo Uguni – pagaidi, un tu kļūsi šo notikumu lieciniece; tagad, bērniņ, klausies un raksti:

vēl pavisam nesen neviena no zemes tautām neticēja, ka ienaidnieks – sarkanais pūķis – tik pēkšņi zaudēs savu varu pār Krieviju; Vassula, tavas māsas Krievijas sacelšanos pret Mani izraisīja pasaules grēki un noziegumi; tirānija nāk no apakšas;

Kungs, kā gan jutās tās bērni – Tev piederošie mocekļi?

vai Es spētu aprakstīt viņas bērnu ciešanas, ar ko gan, meitiņ, Es tās varētu salīdzināt? Debesis sēroja pār viņas bērniem, viņas dēli bezpalīdzīgi gulēja zemē un nebija pat neviena viņu tuvumā, kas tos apraudātu... vai viņu vidū būtu atradies kāds pietiekami spēcīgs, kurš varētu nogalināt pūķi? nē, jo viņus klāja tikai pār kauliem pārvilkta āda... viņas bērni, ienaidnieka apspiesti, gāja ubagot Maizi; viņi sabruka zem savām nastām; ikviens viņu apslēptais mēģinājums rast patvērumu Manās Rokās tiku nežēlīgi sodīts; viņiem netika atļauts ar dedzību pieķerties Man, jo vajātāji, daudz veiklāki un acīgāki par odzēm, izsekoja ikvienu viņu sperto soli; rodoties aizdomām, ka zem kāda matrača varētu slēpties Dzīvības Grāmata, Mani bērni šo aizdomu dēļ uzreiz tiku mocīti, izsekoti un likti cietumos;

¹ Šis skaitlis norāda uz lielu skaitu cilvēku no visdažādākajiem sabiedrības slāņiem.

² Lasīt arī Mt 24, 22 un Mt 24, 29 – 30.

ai, meitiņ, Manas acis nemitīgi lēja asaras, noskatoties kā zobens nolēma klusumam šo tautu; priesteri un pravieši tika nolemti cietumam un bija spiesti mājot tumsībā, daudzi no viņiem Manu Acu priekšā tika slepkavoti bez žēlastības; šī tauta, mirdzoša kā safīrs, iepriecinājuma cietoksnis, kas agrāk Mani atklāti slavēja un godināja, tagad, pasaules noziegumu un grēku dēļ tika padarīta par sausu un izkaldušu zemi; meitiņ, Es tev saku: tava māsa Krievija vēl nav parādījusi, ko tā izdarīs Manā Vārdā;
svētku un līksmības dienai vēl tikai jānāk, tomēr cik ļoti Es ilgojos, lai tā jau būtu klāt!
lūdzies, lūdzies par šo Godības pilno dienu;

1991. gada 9. septembris

Mans Jēzu?

Es Esmu;

Vassula, mīli mani, jo mīlestība remdē Tēva dusmas uz šo paaudzi;

Mana maziņā, Es esmu lūdzies par tevi, lai Tēvs tevi atbrīvotu no ērkšķa, kuru tu paņēmi no Manis;¹...

Kungs, lūdzu, apliecini šos vārdus ar kādu Rakstu vietu! (Es atvēru Bībeli, un mans pirksts atdūrās Lūkas evaņģēlijā 22. nodaļā 42. pantā.) Es izlasīju: „Tēvs, ja gribi, ņem šo kausu no Manis, tomēr ne Mans, bet Tavs prāts lai notiek;”

esi svētīta; Es vadīšu tevi;

IXΘΥΣ

1991. gada 11. septembris

Kungs, es lūkojos augšup, Debesīs, un meklēju Debesu lietas. Es meklēju Tavu Svēto Vaigu, jo vēlos sajūst Mieru un spēt priecāties. Es meklēju Tavu Svēto Vaigu, lai spētu kontemplēt.

Es, savukārt, noraugos lejup, uz šīsdienu pasauli, un Manas Acis pārlūko tautu pēc tautas, dvēseli pēc dvēseles, meklēdamas kaut nedaudz siltuma, nesavtības vai mīlestības... tomēr tikai ļoti nedaudzi novērtē Manu labvēlību, tikai daži cenšas dzīvot svētu dzīvi; dienas paskrien ātri, un līdz atmaksas brīdim stundas ir skaitītas; Manas pilsētas² ir kļuvušas par palaistuvēm – neželīgi! tās ir kļuvušas par dēmonu cietokšņiem! no iekšienes tās ir tārpu saēstas un samaitātas, tajās savu patvērumu ir radušas odzes un skorpioni! kā gan lai Es nepūšu pār šiem atkritējiem Savu šķīstījošo Uguni? ...

(Jēzus pēkšņi mainīja balsi toni un pēc dažu sekunžu pauzes Viņš runāja ļoti nopietnā tonī, kas iedvesa mani bijību.)

zeme notricēs un drebēs, un katrs Torņos iebūvētais ļaunums³ sabruks, pārvērzdami par gruvešu kaudzi, tas tiks aprakts zem grēka putekļiem! arī Debesu augstumi nodrebēs, bet zemes pamati sakustēsies! lūdzies, lai Tēva Roka pār šo pasauli nenāk ziemas laikā; ar pārkonu un uguns liesmām Es pavisam negaidīti apmeklēšu salas, jūras un kontinentus; uzmanīgi, kamēr vēl ir laiks, ieklausies Manos pēdējos brīdinājuma vārdos; lasi Mūsu Vēstījumus⁴ un neesi vairs tik nicinošs un kurls pret Debesu balsi; pieklusiniet savas balsis, un jūs sadzirdēsiet Mūsējās;

¹ Es lūdzu Jēzum, lai Viņš man dāvātu kādu no Saviem ērkšķiem – es to uzņēmos kā upuri (1991. gada 18. jūnijs). Man tas bija svarīgi, jo nozīmēja, ka Jēzum būs jānes Sevī par vienu ērkšķi mazāk. „Ērkšķis”, par kuru runā Jēzus, ir aprakstīts 1991. gada 18. jūnija vēstījumā, un šo ērkšķi Viņam ir dūris kāds no Viņa iemīļotajiem, kurš, Sātana pievilts, aktīvi vajā Vēstījumu izplatīšanos.

² Ar vārdu ‘pilsēta’ Dievs parasti apzīmē dvēseles.

³ Kā Bābeles tornis.

⁴ Abu liecinieku – Jēzus un Marijas vēstījumi.

pirms kādu tiesājat – divkārt pārdomājiet, bet pirms nosodāt Svētā Gara darbus – padomājiet vairākkārt nekā divreiz; Es netaupīšu nevienu, kurš izsmej Svēto Garu vai arī pilnīgi atklāti Viņu zaimo – tos Taisnība nosūtīs lejup uz pazemes valstību; jūs visi, paceliet savas acis un meklējiet Debesīs uzlūkot Manu Svēto Vaigu! Paceliet savas acis uz Debesīm, un jūs nepiedzīvosiet pazušānu; nožēlojiet grēkus un atgriezieties! lūdziet Tēvu, lai Viņš attālina atmaksas un dusmu laiku; drīz, pavisam drīz Debesis atvērsies un Es likšu jums ieraudzīt Tiesnesi;¹

1991. gada 15. septembris

atbalsties pret Mani; Manas Dvēseles svētītā, Es tev dodu Savu Mieru; raksti: ak, Jeruzaleme!² pavērs savas acis uz austrumiem un rietumiem, palūkojies uz ziemeļiem un dienvidiem – Es tur esmu! patiesi Es tev saku: Mans Gars vēlreiz tiks izliets pār tevi, un Mans Tēls no jauna atmirdzēs pār zemes vaigu; ko Es esmu ieplānojis, tas notiks, un, ko esmu jums teicis, tas piepildīsies; nāc Man tuvāk un uzmanīgi ieklausies Manos vārdos: šodien Es nāku līdz pat tavu durvju sliekšnim, nesdams Miera karogu; Jeruzaleme, Es nāku, lai tevi atpestītu; uz tā ir rakstīts: Uzticamais un Taisnīgais,³ karalju Karalis un kungu Kungs;⁴ Jeruzaleme, vai Es saklausīšu no tevis atzīšanos: „Mans Karali,

¹ 10 gadus vēlāk pēc šī vēstījuma sekojošajiem notikumiem Ņujorkā (2001.gada 11.septembrī) Vassula ir pievienojusi šādu komentāru:

Es vēlētos, lai cilvēki, izskaidrojot kādus vēstījumus, būtu piesardzīgi, jo to izskaidrošanai ir vajadzīga Svētā Gara palīdzība. Šim apokaliptiskajam vēstījumam ir šāds izskaidrojums:

Mūsu paaudze ir atsalusi pret Dieva Mīlestību. Tā kā mūsu pasaule ir patiešām atkritusi, tad Dievs pats iejaucas, brīdinādams mūs un dodams mums dažādas zīmes – statujas, kas izdala asins asaras, ikonas, kuras izdala mirres u.tml. Gan „Patiesas dzīves Dievā” vēstījumi, gan arī dažas citas atklāsmes un parādības ir bijušas Dieva dotas zīmes, kuru uzdevums ir bijis aicināt mūs visus uz lūgšanu. Tomēr zīmes ir tikušas atmestas, izsmietas un vajātas. Šī situācija atgādina Rakstu vietu un Atklāsmes grāmatas 11. nodaļas (tā tiek izskaidrota 1991. gada 24. decembra vēstījumā), kurā mēs redzam abus Lieciniekus – Jēzu un Mariju, apustulisko Elijas misiju (viņš pārstāv pravietojumus) un Mozus misiju (tos, kuri atgādina par nepieciešamību ievērot Likumu). Lai labāk izprastu manis teikto, jums būtu jāizlasa šis vēstījums. Atkrišana nozīmē to, ka tiek noliegta dievišķā Patiesība un, to noliedzams, cilvēks izvēlas dzīvi bez Dieva. Atkrišana vīrs zemes atbrīvo vietu ļaunumam – par šo tēmu nozīmīgu vēstījumu 1990. gada 15. maijā ir devis Dievmāte.

„Patiesas dzīves Dievā” vēstījumos Dievs mums ir devis pietiekami daudz iespēju atgriezties un dzīvot svētu dzīvi. Tomēr pasaule ir palikusi kurla pret Dieva aicinājumiem izmainīt sirds nostāju, upurēt sevi, gandarīt un nožēlot grēkus, kuri mūs ved nāvē. Tieši pretēji – tā izsmej ikvienu no Debesīm nākošu šāda veida brīdinājumu. Kristus mūs ir aicinājis lasīt 2. vēstules tesalonīkiešiem 2.nodaļu, lai mēs saprastu, ka patiešām dzīvojam laiku beigās, kuras, saskaņā ar apustuļa Pāvila mācību, raksturo atkrišana un dumpīguma gars. Dumpīguma gars tēlo Dievu un izķēmo Viņu, un noliek pats sevi augstāk par Viņu. Mūsdienu pasaule tic pašrealizācijai un sludina, ka Dievs viņiem nav vajadzīgs!

Dievs nevēlas sodīt Savus ļaudis, nedz arī vēlas noskatīties viņu ciešanās, bet mēs iznīcinām paši sevi, mēs paši pievelkam ļaunumu. Tieši tādēļ daudzus vēstījumos (ne tikai 1991. gada 11. septembra vēstījumā) Kristus mūs ir brīdinājis, ka Sātans gatavojas mūsu masveida iznīcināšanai.

11. septembra notikumos bojā gājušie – gan labie, gan ļaunie - ir mūsu grēku un kurluma upuri, viņi ir cietuši no mūsu pasivitātes, jo mēs neesam spējuši pasludināt, ka Dievs, vēlēdamies mūs glābt no ciešanām un nāves, ir mūs ir brīdinājis. Mūsu grēku dēļ par upuriem ir kļuvuši nevainīgi cilvēki, un ir radies daudz nevajadzīgu ciešanu. Mums ir jālūdzas par šīm ģimenēm, kuras ir zaudējušas savus mīļotos, mums ir jālūdzas, lai Dievs viņus stiprinātu un dotu viņiem piedošanas garu.

² Tas nozīmē: „ak, paaudze!”

³ Atkl 19, 11.

⁴ Atkl 19, 16.

Tu esi Tas, kuru man ir jāpielūdz”, vai arī Tu vēl arvien neapzinies, kurš tagad Tev dāvā Savu Mieru? ... vai šajās pēdējās dienās pirms Atmaksas laika tu atzīsi Manu Svēto Garu, kurš nāk Savā Godībā, lai tevī izveidotu Sev Mājvietu? paaudze, tu esi pavadījusi visu savu dzīvi, izvairīdamās pildīt Manu Likumu, un savā dumpīgumā bieži esi no tā novērsusies; vai tu kādreiz būsi gatava sastapties ar Mani, savu Dievu? pavisam drīz Es iešu cauri tavai Pilsētai,¹ un tas notiks daudz ātrāk, nekā tu domā! šie būs Mani beidzamie brīdinājumi; ļoti nopietni Es tev saku:

mosties no sava dziļā miega!

tu soļo pretim pati savai iznīcībai;

nokrati putekļus, kas tevi aplāj, un uzcelies no mirušajiem;

Laiku beigas² ir daudz tuvākas, nekā tu domā;

drīz, pavisam drīz Es pēkšņi atvēršu Savu Debesu Svētnīcu un tad, kad plīvurs būs noņemts no jūsu acīm, jūs aptversiet līdz šim apslēpto realitāti: eņģeļu miriādes, Troņus, Kundzības, Valdības un Varas, kuri visi kritīs pie zemes

Derības Šķirsta priekšā;

tad jūsu sejas aizskars Dvaša, un tajā pašā mirklī Debesu Spēki sakustēsies, bet zibeņu uzliesmojumiem sekos pērkona dārdi; „pēkšņi pār jums nāks bēdu laiki, kādi vēl nav bijuši, kamēr vien dzīvo tautas līdz pašam šim laikam;”³ Es atļaušu jūsu dvēselēm ieraudzīt visus jūsu dzīves laika notikumus – Es tos atklāšu vienu pēc otra; bailēs un samulsumā jūs sapratīsiet, cik daudz nevainīgu upura dvēseļu asiņu ir izlējuši jūsu grēki; tad Es likšu jūsu dvēselēm apzināties, ka jūs nekad neesat sekojuši Manam Likumam; kā neatītu rituli Es atvēršu Derības Šķirstu un likšu jums apzināties jūsu izdarītās nelikumības un patvaļu;

ja jūs vēl arvien būsi dzīvi, un stāvēsi uz savām kājām, jūsu dvēseles acis ieraudzīs tikko žilbinošu Gaismu, kā neskaitāmu dārgakmeņu vizma; kā kristālskaidru dimantu dzirkstis, šī Gaisma būs tik tīra un spoža, ka jūs pat nepamanīsiet tai līdzās stāvošos eņģeļu pulkus, jo Tā viņus aplās ar sudrabaini mirdzošiem putekļiem, darot it kā neredzamus; jūsu dvēsele apjautīs tikai viņu apveidu, neredzot pašas sejas; tad, šīs žilbinošās Gaismas pašā vidū, jūsu dvēsele ieraudzīs to, ko viņa agrāk, savas radīšanas brīdī, uz sekundes simtdaļu bija redzējusi...

viņa ieraudzīs To, Kurš pirmais jūs turēja Savās rokās;

viņa ieraudzīs pirmās Acis, Kuras jūs uzlūkoja;

viņa ieraudzīs pirmās Rokas, Kuras jūs veidoja un svētīja...

viņa ieraudzīs Vismaigāko Tēvu, Savu Radītāju, ietērtu mirdzošā Godībā;

viņa ieraudzīs Pirmo un Pēdējo, To, Kurš ir, Kurš bija un Kurš nāks;

viņa ieraudzīs Visvareno – Alfu un Omegu: To, Kurš valda;

aizmiegtas un pārsteigtas, kā tikko pamodušās, jūsu acis sastapsies ar Manējām, kuras līdzināsies divām Uguns Liesmām;⁴ tad jūsu sirds raudzīsies atpakaļ uz saviem grēkiem, un to pārņems sirdsapziņas pārmetumi un nožēla; sapratuši savu nepakļāvību, apzinājušies, ka nemitīgi esat atgrūduši Mani, savu Tēvu un zaimojuši Manu Svēto Vārdu, jūs piedzīvosiet lielas ciešanas un agoniju... panikas pārņemti, jūs trīcēsiet un drebēsiet, redzot sevi līdzināmiem trūdošam, tārpu saēstam un maitu plošītam līķim;

¹ Tas nozīmē, ka Dievs ies cauri mums – mēs esam pilsētas.

² Laiku beigas NENOZĪMĒ Pasaules galu, tās ir laikmeta beigas.

³ Dan 12, 1.

⁴ Atkl 19, 12.

ja jūs vēl spēsiet nostāvēt kājās, tad Es jums parādīšu, kas visus jūsu dzīves gadus ir mājojis jūsu dvēselēs – Manā Tempļī un Atdusas vietā; Mūžīgā Upura vietā jūs sev par šausmām ieraudzīsiet, ka esat lolojuši odzes, bet pašā dvēseles centrā uzslējuši altāri Postošajai Negantībai, par kuru runāja pravietis Daniēls;

Zaimošana;

Zaimošana ir sarāvusi visas dievišķās saites, kas mūs vienoja, un radījusi bezdzibeni starp jums un Mani, jūsu Dievu;

– pienākot šai Dienai, zvīņas nokritīs no jūsu acīm, un daudzi no jums aptvers, cik esat kaili un izkaltuši kā zeme bez lietus ... nelaimīgā radība, tavs dumpīgums un Vissvētākās Trīsvienības noliegšana ir pārvērtušas tevi atkritējā un Mana Vārda vajātājā;

– tikai tu pats šajā mirklī sadzirdēsi savas žēlabas un gaudas; Es tev saku: tu raudāsi un sērosi, bet šīs žēlabas dzirdēs vienīgi tavas paša ausis;

– Es varu tiesāt vienīgi tā, kā Man tas ir teikts, un Mana tiesa būs taisnīga; tāpat kā tas bija Noasa laikos, tā arī tagad Es atvērsu Debesis un parādīšu jums Derības Šķirstu; arī tajos laikos, pirms plūdiem, „cilvēki ēda, dzēra, ņēma sievas un vīrus, līdz brīdim, kad Noass iegāja šķirstā; tie neko nenojauta līdz pat mirklim, kad nāca Plūdi un visu aizskaloja projām”;¹ šajā Dienā notiks tāpat; Es jums saku: ja, pateicoties jūsu Svētās Mātes lūgšanām, svēto mocekļu un visu svēto, sākot no Ābela un visu Manu praviešu, izlietajām asinīm, šis laiks netiktu saīsināts, neizdzīvotu neviens no jums!

Es, jūsu Dievs, sūtu pie jums eņģeli pēc eņģeļa, lai pasludinātu, ka Manas Žēlsirdības laiks tuvojas beigām, un Manas Valdīšanas laiks ir tuvu klāt pienācis; Es sūtu Savus eņģeļus, kuriem ir jāliecina par Manu Mīlestību „ikvienam, kurš dzīvo virs zemes, katrai tautai, valodai, ciltij un tautībai”;² Es sūtu Savus vēstnešus, kuriem kā pēdējo dienu apustuļiem ir jāsludina, ka „pasaules Valstībai ir jāklūst līdzīgai Manai Valstībai no augšienes, bet Manam Garam ir jāvalda uz mūžīgiem laikiem”³ jūsu vidū; Es jūsu tuksnesī sūtu Savus kalpus praviešus, lai tie skaļā balsī sauktu:

„Bīstieties Manis un pielūdziet Mani, jo ir pienākusi Tiesas stunda!”⁴

Mana Valstība jūsu vidū nāks pavisam pēkšņi, tādēļ jums līdz pat galam ir jāzaglabā nelokāmība un ticība;

Manu bērniņ, lūdzies par tiem grēciniekiem, kuri neapzinās savu pagrimumu; lūdzies un lūdz Tēvam, lai viņš piedotu pasaulei tās nepārtrauktos grēkus; lūdzies par dvēseļu atgriešanos, lūdzies par Mieru;

IXΘΥΣ

1991. gada 19. septembris

Mans Kungs, Tu esi mans Kauss, un visa mana dvēsele līksmojas Tevī! Tavs neizteicamais Maigums, Tavs tuvums mani atbalsta un palīdz šķērsot pasaules tuksnesi roku rokā ar Tevi.

„Tevis dēļ es nesu negodu, Tevis dēļ manu vaigu klāj kauns. Es esmu kļuvis svešs saviem brāļiem un svešinieks savas mātes bērniem. Jo dedzība Tava Nama dēļ mani aprij un Tavu zaimotāju zaimi ir krituši pār mani.” (Ps 69, 8 – 10)

Vassula, ļauj Man tev ausī iečukstēt Manus Vārdus, lai tu Mani pagodinātu;

¹ Mt 24, 38 – 39.

² Atkl 14, 6.

³ Atkl 11, 15.

⁴ Atkl 14, 7.

Manu jēriņ, neklausies, ko pasaule saka, jo no tā nenāk nekas labs; ieklausies manī – Es esmu tavš Tēvs, un, uzmanīgi klausoties Manī, tu paveiksi Manis tev uzticēto darbu; bērniņ, paļaujies uz Mani, Mans bērniņ, un nāc pie manis pēc padoma un mierinājuma; kad pasaules dusmas saceļas pret tevi un tevi dedzina – ātri steidzies pie Manis, sava Tēta, un Es dziedināšu tavas čūlas; Es esmu Tas, Kurš tevi mīl ar vislielāko maigumu, un Es tevi vienmēr rūpīgi kopšu, līdz tu izveseļosies, Es vienmēr remdēšu brūces, kuras pasaule tev cērt Mana Svētā Vārda dēļ, un tādēļ, ka liecini par Manu Mīlestību; atceries: Es no Debesīm tevi pieskatu un rūpējos par visām tavām problēmām; atceries arī to, ka viss, ko tu dari, nav tava labuma vai slavas dēļ, bet gan Tā Labumam un Slavai, Kurš tevi ir sūtījis;

ļauj pār tevi atmirdzēt Manam Patiesības Garam, lai tu, savukārt, atspoguļo Manu Tēlu, atgādinot pasaulei Manu Patieso Vaigu, jo liekas, ka tā ir piemirsusi Manu Patieso Tēlu; – pavisam drīz jūs visi iemācīsieties, kā dzīvot

patiesu dzīvi Dievā,

un būt vienotiem ar Mani, tāpat kā Viena un Vienprātīga ir Vissvētākā Trīsvienība;

- Mani bērniņi, Es nekavēšos, Es jau esmu Savas Atgriešanās Ceļā; Es jums to saku, pirms vēl tas notiek, lai, tam notiekot, jūs ticētu, ka šī Balss, kurā jūs visus šos gadus esat klausījušies, patiešām ir Manējā; Es jums to saku, lai jūs priecātos, jo arī Es priecājos, gaidot to dienu, kad Manas Mātes papēdis sašķaidīs Sātana galvu;

- dzirdiet Mani: Es pār šo ļaunuma pilno paaudzi izliešu Savu Garu, lai savaldzinātu sirdis un ikvienu vestu atpakaļ pilnīgā Patiesībā – lai jūs dzīvotu

Pilnīgu Dzīvi Manī, jūsu Dievā;

bet esiet drosmīgi, jo pirms Manas Dienas vēl nāks Uguns; neesiet noskumuši un neбайдieties, jo bez šīs Uguns pasaules vaigs nevar mainīties ... tai atnākot, Es parādīšu pasaulei, cik daudz netaisnības un maldu tajā ir bijis; šī Uguns atklās pasaules bezdievību, tās racionālismu, materiālismu, savtīgumu, lepnību, alkatību un samaitātību – tā norādīs uz visiem netikumiem, kurus pasaule pielūdz;

neviens nevar teikt, ka Es jūs nebūtu stāstījis par Saviem Nodomiem, neviens nevar Man pārnest, ka Es būtu centies noslēpt no jums Savus Plānus;

Es esmu Patiesība,

un Patiesība vienmēr atvērs Savu Sirdi un izklāstīs Savus dedzības pilnos Nodoms tādus, kādi tie patiešām ir ... Patiesība vienmēr dos jums iespēju izvēlēties, ja vien vēlaties kaut ko tai pierādīt; ja Es jau tagad nebūtu ar jums runājis un jau tagad nebūtu atvēris jums Debesis, tad jums būtu kāds attaisnojums, bet Es taču esmu saucis uz jums dienu un nakti, nemītīgi Es esmu jums sūtījis Savus eņģeļus, lai tie uz jums runātu; no nebūtības Es esmu augšāmcēlis grēcīgas dvēseles un tās pārveidojis par dedzīgiem mācekļiem, un sūtījis tos klauvēt pie jūsu durvīm un atkārtot Vārdus, ko Es Pats biju tiem devis; nē, viņi nav runājuši no sevis, bet tikai atkārtājuši Manis dotās Zināšanas; viņi ir gājuši pie jums savā nabadzībā un kailām kājām, lai pasludinātu nākamās lietas, un nav Maniem Vārdiem neko ne pievienojuši, ne atņēmuši; viss viņu teiktais ir bijis ņemts no pašas Gudrības;

- tagad Es jums saku, ka, atnākot Šķīstīšanās Dienai, daudzi būs noskumuši līdz nāvei, ka nebija ļāvuši Manam Svētajam Patiesības Garam ienākt savos mājokļos,¹ bet Viņa vietā uzņēmuši Odzi un Postošo Negatību, un savu mielastu turējuši kopā ar Manu

¹ T.i., dvēselēs.

ienaidnieku; tie savā namā ir ieaicinājuši to, kurš ir izmēda Svēto, viņi ir pielūguši Maldinātāju, kurš viņiem mācījis nepareizi uztvert Manu Svēto Garu, Kurš ir

Dzīvības Devējs un viņu dvēseles iekšējais Spēks,

Viņš ir Tas, kurš viņu dvēselēs ir dvesis darbības rosmi un piepildījis to ar dzīvinošu garu;

- patiesi Es jums saku: Mana Uguns nāks pār šo pasauli daudz ātrāk, nekā jūs to bijāt gaidījuši, lai tie, kuriem nav bijusi saprašana par saviem grēkiem, pēkšņi ierauga savu vainu; Manā Spēkā ir paātrināt šīs Dienas atnākšanu un Manā Varā ir arī saīsināt šo Stundu, jo tās posts būs tik liels, ka daudzi nolādēs stundu, kurā ir dzimuši; tie ilgosies pēc tā, lai ielejas atveras un viņus aprij, tie vēlēšies, lai kalni tiem uzgāžas un tos aplāj, lai nāk plēsoņa un viņus ātri saplosa, tie gribētu satriekt gabalos sevi pašus; taču neviens neizbēgs no šīs Stundas ...

tie, kuri patiesi Mani mīl, cietīs vienīgi no tā, ka Manis labā nav darījuši ko vairāk; arī viņi tiks šķīstīti; tomēr bēdas tiem, kuri Mani ir atstūmuši un atteikušies Mani atzīt, tiem jau ir savs soģis – tajā Dienā viņus tiesās Patiesība, kura viņiem tika dota;

- tu daudzkārt esi dzirdējis Manus vēstnešus sludinām, ka

„Kunga Diena ir tuvu”,

un, ka Mana Atgriešanās ir neizbēgama; ja vien tu Mani mīlētu, tad priecātos par to, ka Svētais Gars nāks pār tevi visā Savā spēkā un godībā; ja vien tu Mani mīli, tu turpināsi lūgties par visu to Manu bērnu atgriešanos, kuri neapzinās neko un vēl arvien dzīvo Sātana varā; ja kāds Mani mīl, tāpat kā Es mīlu jūs, viņš klausīsies Manā balsī un saglabās uzticību līdz pat savas kalpošanas beigām;

Mani mazie bērniņi, ja vien jūs Mani mīlētu, tad jūs darītu lielākus darbus par tiem, kurus darīju Es, dzīvodams šeit virs zemes; tomēr līdz šim tas nevienam nav izdevies gan jūsu mazās ticības dēļ, gan mīlestības trūkuma dēļ citam pret citu; neviens vēl nav Mani mīlējis tik ļoti, cik Es esmu jūs mīlējis; Šķīstīšanās Dienā jūs sapratīsiet, cik maz Manā labā esat darījuši, jo Es jūsos atklāšu Savu Svēto Vaigu;

- vai dzirdat šos soļus? tie ir Manējie; vai jau dzirdat Manu Elpu? šī piemīlīgā skaņa nāk no Mana Gara, kurš dveš pār jūsu tuksnesi un sausumu; vai jūtat Dvesmu, kura maigi aizskar jūsu sejas? nebīstieties – Mans Svētais Gars, lidinoties pār jums kā Dūja, maigi pieskaras jums ar saviem spārniem;

ak, nāciet! nāciet pie Manis, un, tāpat kā Mozus pacēla tuksnesī čusku, tā arī Es pacelšu jūsu dvēseli pie Sevis un jūs atdzīvināšu! tāpat kā Es pats tiku pacelts Debesīs, tāpat jūs tiksiet pacelti pie Manis un zīdīti no Manām Krūtīm; ak, jel nāciet pie Manis! atkal izjūtiēt slāpes, slāpstiet pēc Maniem mūžīgajiem Avotiem, pēc Manis paša – jūsu Dieva! Es nevilcinādamies došu jums dzert, un Savu Ūdeni jūsos Es darīšu par neizsmeļamu avotu mūžīgajai dzīvei, jo no Manām Krūtīm plūst dzīvā ūdens straumes, neizsmeļamais Avots; ak, nāciet pie Manis! salkstiet pēc Manas Maizes un jūs nemirsiet! šodien, tāpat kā vakar, Es pieceļos un skaļā balsī saucu:

„ja kādam slāpst, tas lai nāk pie Manis! lai tas, kurš tic Man, nāk pie Manis un dzer!”¹

Mana pacietība ir neizmērojama un, lai gan Es zinu, ka esat grēcinieki, kuri ir apgānījuši zemi ar nevainīgu dvēseļu asinīm,² tomēr – ja vien jūs atgriezāties pie Manis un nožēlojat, Es piedošu jūsu grēkus un noziegumus; Es esmu Žēlastības Bezdibenis –

¹ Jņ 7, 37.

² Jēzus man lika saprast, ka tas īpaši attiecas uz abortiem.

nebīstieties ... nebaidieties no Manis, bet bīstieties drīzāk no tā, lai šī Stunda nepiemeklētu jūs nesagatavotus un aizmigušus; šeit atskan jūsu Tēva Balss, Mīlestības Majestātiskā Avota Balss; runā Tas, Kurš reiz sacīja:

„Lai top gaisma!”

un gaisma tapa; nāciet pie Manis, un Es jums došu pārpilnībā Savu Garu; neesiet kā tie kareivji, kuri Mana Krusta pakājē meta kauliņus par Manām drēbēm; nāciet pie Manis ar Jāņa garu, nāciet pie Manis, mīlestības vadīti; nāciet pie Manis, lai Mani mierinātu un būtu ar Mani kopā;

- nāk Stunda, kad pasaule ieraudzīs, ka visapkārt ir vienīgi posts, tumsība, mokas un izbailes, tā neredzēs neko citu kā tikai melnu nakti; apmulsuši tie sauks uz Mani, bet Es viņiem neatbildēšu, Es neklausīšos viņu kļiedzienā; satracināti un noskaitušies, tie zaimos Manu Atklāsmi, Gudrību un Patiesību; visa pasaule būs bēdu un ciešanu pārņemta, ieraugot

Derības Šķirstu, Manu Likumu,

daudzi kritīs un tiks salauzti, zvalstīsies un drebēs viņu pašu nepaklausības dēļ;

- kad Debesis pārplīsīs kā uz pusēm pārrauts priekšgars, parādot viņiem, ka Manu Godību tie ir apmainījuši pret bezvērtīgu atdarinājumu,¹ tad viņi kritīs, kā zvaigznes krīt no debesīm, sapratuši, kādos maldos viņus ir aizvedis Neprāts; viņi sapratīs, ka vēlme uzkāpt pašā virsotnē un sacensties ar Mani ir bijusi tikai muļķība! pienākot tai Dienai, Es parādīšu pasaulei tās samaitātību, tās neprātīgo draudzību ar Dumpinieku, ar kuru viņa ir daudz labprātāk sarunājusies nekā ar Svēto; ir pienākusi stunda, kad pastāvībai un ticībai, lūgšanai un upurim ir ārkārtīgi liela nozīme – tie ir kļuvuši par STEIDZAMU NEPIECIEŠAMĪBU!

Mani bērniņi, jūs, kas tagad esat noskumuši, vēlāk jūs priecāsit; nāciet un kopīgi lūgsimies:

„Žēlsirdīgais Tēvs, pacel mani pie Savām Krūtīm un ļauj man veldzēt slāpes Mūžīgās Dzīvības straumēs. Tad, saņēmis šo žēlastību, es zināšu, ka esmu ieguvis Tavu labvēlību. Tēvs, steidzies man palīgā, vēl pirms šī Stunda nāk pār mani, dziedini mani, jo esmu grēkojis pret Tevi.

Tēvs, uz Tavām lūpām ir Žēlastības valgme, Tava Sirds ir kvēlojošs Mīlestības Ugunskurs, Tavas Acis – divas visu sadedzinošas Uguns Liesmas.

Ak, Tēvs, Tavs Skaistums ir pati Pilnība, Tava Majestāte un Krāšņums liek apžilbt pat visspožākajiem no Taviem eņģeļiem. Bagāts Tikumos un Žēlastībā, neapslēp no manis Savu Svēto Vaigu, kad pienāks tā Stunda.

Nāc un svaidi mani ar mīlestības eļļu – Dievs, uzklausi manu lūgšanu, ņem vērā manu saucienu! Man ir jāpiepilda Tev dotie solījumi.

Mūžīgais Tēvs, lai gan man nākas iet pret straumi, tomēr

es uzticos,
es zinu,
es ticu,

ka Tava Roka būs tur, lai mani paceltu un izvilktu laukā no šīs straumes.

Ak, es tik ļoti ilgojos ielūkoties Tavā Svētnīcā un Derības Šķirstā ieraudzīt Tavu Godību! Kā mana dvēsele ilgojas ieraudzīt Debesu Jātnieku, Kura vārds ir Uzticamais un Patiesais, Taisnais, Kurš aizslaucīs projām pasaules netaisnību.

¹ Atsauce uz Dan 8, 11 – 12. Ar Godību šajā gadījumā tiek saprasta svētā Komūnija.

Ak, nāc un apsedz mani ar Savu Apmetni, – ikviens zina, cik nesavtīga ir Tava Mīlestība! Ak, Tēvs, neatgrūd mani, kā es to būtu pelnījis savu grēku dēļ, bet gan palīdzi man, dod man Dienišķo Maizi, pasargā mani un attālini no manis Odzes indes zobu. Dari mani par Tava Nama mantinieku, par Gaismas bērnu, par Visaugstākā Mocekļa nevainojamu attēlu, lai es varētu Tevi godināt un slavēt mūžīgi mūžam. Āmen.”

Manu bērniņ, Debesis pieder tev;¹ dzīvo Man, elpo Man, ļauj Man būt pirmajā vietā tavā sirdī un dzīvē; bērniņ, mīli Mani un viss, kas pieder Man, ir arī tavējais; tavas mīlestības un uzticamības dēļ Mans Nams būs arī tavas mājas;

- paļaujies uz Mani, savu Tēti; nāc Man tuvu klāt un ieņem savu vietu Manā Visssvētākajā Sirdī;

1991. gada 23. septembris

Visas dienas garumā es nopūšos pēc Tevis, mans Jahve, jo nespēju aizmirst Mīlestību, kuru Tu man esi parādījis!

- Nekad. -

Mans Jahve, Tavu Laipnību es pieminēšu, kamēr vien dzīvoju.

Mīlestības alkās dienu pēc dienas es tvīkstu pēc Tevis, mans Jahve... Es vairs nevēlos, lai man būtu kas kopīgs ar pasauli, kura Tevi ievaino, zinot, ka es pati esmu viena no pirmajām, kura Tev dara sāpes... Mana dvēsele vēlas pavēstīt pasaulei visus Tavus brīnumdarbus, bet manas kājas vēlas uzskriet pakalnos, lai sauktu pasaulei:

„Tavs laulāts vīrs ir tavs Radītājs un Kungs Cebaots ir Viņa Vārds. Jā, Kungs sauc tevi atpakaļ kā atstātu laulātu draudzeni, kā sirdī dziļi noskumušu sievu. „Kā gan Es varētu aizmirst Savu jaunības dienu mīlestību”, saka tavs Dievs.” (Is 54, 5 – 6)

Tomēr es vēl arvien baidos, mans Jahve, mans Tēti, mans viss.

Mana dvēsele skumst un alkst pēc Tava Nama, un viss, pēc kā es ilgojos tagad, ir būt kopā ar Tevi, tādēļ nevaicā, kāpēc mans gars ir tik sagrauzts, – manas nopūtas nav Tev noslēpums, un viss, pēc kā es ilgojos, ir Tev zināms:

mana dvēsele gaida Tevis, mans Jahve, nāc un pārpludini mani, nāc un pilnībā pārņem mani.

Vassula ... neslēpies, Manu bērniņ²... Ēģiptes meita, Es esmu tevi nozīmējis kā daudz tautu pārbaudītāju, un tu esi ļoti vērtīga Manās acīs; nepārproti Mani – tu Man neesi vajadzīga, tu arī neesi neaizstājama šajā darbā ... tomēr tas, ka esmu izvēlējies niecību, Mani pagodina, un tevi šķīstī; Es vēlos dalīties ar tevi it visā, kas Man pieder; nebaidies pasludināt Manus Vēstījumus, Mans Svētais Gars tevi piepildīs ar Maniem Vārdiem, un tu tos drosmīgi sludināsi; tādēļ tagad ej pie tiem, pie kuriem Es tevi sūtu, Es tevi neatstāšu un nelikšu tev justies pamestai, Mans Svētais Gars ir tavs Vadonis un Padomdevējs;

Es esmu tikai sācis ievākt Savu Ražu ... ievāc to kopā ar Mani ... tu neesi piedalījies sējā; Es pats esmu visu iesējis tevī un tagad vēlos, lai tas notiktu visur; tagad, kad Raža ir nobriedusi pļaujai, Es tevi lūdzu kopā ar Mani piedalīties ražas ievākšanā ... Manu meitiņ, lai tava līdzdarbība ir tavs upuris – Es no tevis neprasu daudz ...

... meitiņ, ko tu redzi?

¹ Kad nolasīju Kunga diktēto lūgšanu, Viņš bija ļoti aizkustināts. Vēstījuma turpmāko daļu Viņš izteica lielā saviļņojumā.

² Es cerēju, ka man vairs nebūs jābrauc un klātienē jāliecina tautām. Es cerēju, ka Tēvs piekritīs manām ilgām palikt mājās, vēlīt laiku pārdomām, mīlēt Viņu, pierakstīt Vēstījumu, sastapties ar Jēzu Euharistijā, izvairoties no cilvēku pūļiem.

Tava Dēla Svēto Seju – tā ir sāpju pārņemta un līdzinās Sejai, kas redzama uz Turīnas līķauta.

vai ar to tev nepietiek, lai sāktu Man velīt kaut nedaudz laika un spēka? meitiņ, paskaties vēlreiz ... ko tu redzi tagad, Vassula?

Redzu ko līdzīgu sarkanīgam mākonim – tas līdinās augšā, bet vienlaikus izplatās kā migla, pārņemdam arvien vairāk no debesīm. Tas pārvietojas ļoti rāmi, bet vienlaikus noteikti.

raksti: „kā necaurredzama rīta krēsla, nolaidusies zemu pār kalniem, plūst liela, varena tauta, kāda nemūžam nav redzēta un kādas vairs nebūs uz radu radiem...” (Jl 2, 2) jā, redzi, tā ir pavisam tuvu ... un ko tu tagad redzi, Vassula?

Dzīvas būtnes, kas līdzīgas lāpām.

uzmanīgi ielūkojies šajās Manis radītajās dvēselēs ... tās nerasnēgs to Istabu, kuru Es tām biju sagatavojis; šīs dvēseles atrodas Sātana varā un viņas nebūs līdzdalīgas nedz Manā Valstībā, nedz Godībā; tās dodas pretim savai pazušanai ... saki Man, vai Es kaut reizi būtu kādai dvēselei liedzis Savu Mīlestību, Godību un Valstību?

Nē, Kungs...

viņas pašas ir izvēlējušās nemīlēt Mani, bet sekot Sātanam; brīvpriecīgi tās sarauj mūs vienojošās saitēs... Vassula, tagad paskaties vēlreiz, ko tu redzi?

Ak, Kungs, Es redzu Sieviete, kura sēž uz baltas klints, es viņu redzu no aizmugures. Sieviete mugurā ir gara melna kleita, bet Viņas galva ir apklāta ar garu melnu šalli. Šķiet, ka Sieviete piedzīvo lielas ciešanas, un viņas sāpes pieaug divkārti. Es redzu pati sevi tuvojamies Viņai, Viņa paceļ acis, un es sāku raudāt kopā ar Viņu. Šī sieviete ir Jēzus Māte, tā ir mūsu Māte – viņas seja ir ļoti bāla, bet acis ir piepildījušas asaras. Ieraudzījusi mani, Viņa izstiepj savu kreiso roku un uzliek to uz manas rokas.

Es esmu Sāpju Sieviete, Es zinu, ko nozīmē bēdas un ciešanas, Es esmu tā, kura atgūs tev Cerību; Es ar Savu papēdi samīšu un satriekšu čūskas galvu; šajās dienās Manas Acis nerimstas liet asaras un nepazīst nekādu atpūtu, Manas Acis ir sāpju pilnas, noraugoties Savos bērnos;

Vassula, Manu meitiņ, neaizver savu ausi Dieva balsij, neaizver savu ausi arī Manam lūgumam; tu esi dzirdējusi Manas raudas, Es vienmēr esmu aizstāvējusi tavu lietu un arī turpināšu to darīt; kad Kungs tevi steidzina nākt pie Viņa, tad tas ir aiz Mīlestības – Viņš vēlas izliet Savu Sirdi tavējā; šodien¹ tev tiks piedāvāts Viņa Kausis – neatsakies dzert no tā, tu nedrīksti šaubīties; jūsu ielās ir izlietas nevainīgo asinis, un Es raudu, jo Mūsu Sirdis ir slimas aiz sāpēm, šī iemesla dēļ arī Kungs vēlas dalīties ar tevi Savā Kausī; nodevība uzceļ barikādes brāļu starpā, bet sirds liekulība liek Dieva bīķerim pildīties līdz malām; viņi ir saraustījuši Mana Dēla Miesu, to sadalījuši gabalos, izkropļojuši un paralizējuši To; Es vēlos jums atgādināt, ka caur Viņu jums visiem Vienā Garā ir atvērta pieeja Tēvam, bet jūs, esot zem Viņa Vārda, paliekat sašķelti; jūs runājat par vienotību un mieru, tomēr izliekat tīklus tiem, kuri to īsteno dzīvē; Dievu nevar pievilt, ne arī pārliecināt ar jūsu argumentiem, jo Dieva Valstība nav tikai vārdi uz lūpām, Dieva Valstība ir sirds mīlestība, vienotība, miers un ticība: Kunga Baznīcu veido vienotība jūsu sirdīs; Vienotības atslēgas ir: Mīlestība un Pazemība;

Jēzus nekad nav jūs mudinājis uz šķelšanos, sadalītība Viņa Baznīcā nav Viņa vēlēšanās; Es, Mani bērni, jūs ļoti lūdzu savienot sirdis un apvienot balsis, un atjaunot jūsu sirdīs Mana Dēla pirmatnējo Baznīcu; Es runāju par pirmatnējo Baznīcu, jo tā balstījās

¹ Domāts: nākošajās dienās.

Mīlestībā, Vienkāršībā, Pazemībā un Ticībā; Es jums nelūdzu uzcelt jaunu lielu ēku, Es jūs lūdzu atjaunot Namu, kurš jau kādreiz ir bijis uzcelts jūsu sirdīs; Es vēlos, lai jūs savās sirdīs nojauktu vecos šķelšanās, neiecietības, neuzticības, nepiedošanas un mīlestības trūkuma mūrus, bet to vietā caur savstarpēju izlīgšanu tiktu atjaunota Mana Dēla Baznīca; jums ir nepieciešama patiesa gara nabadzība un pāriplūstoša nesavtība, un, kamēr jūs nesapratīsiet, ka jums visiem ir jānoliecas, jūs nespēsiet apvienoties; tāpēc, Mana Vassula, pievienojies Man lūgšanā, kā tu jau iepriekš esi redzējusi Mani lūdzamies; Es esmu kopā ar tevi, Manu bērniņ; pakļaujies Mīlestības ilgām, Jēzus tevi nekad neatstās, tādēļ vienojies mīlestībā ar Viņu tikai tādēļ,

lai Viņu pagodinātu;

vai tagad, meitiņ, ¹ tu saproti, kādēļ tev nevajadzētu pārtraukt savu darbu Manā Pļaujā? turpini lūgties un svētī savus vajātājus; tava stunda vēl nav pienākusi, Manu balodīt; Es būšu maigs pret tevi un tu arvien vairāk un vairāk jutīsies Manis mīlēta; necenties izprast to, kas ir pār taviem spēkiem; ja redzi Mani pļaujā ar sirpi – dari to arī tu; nepalēnini soli, strādā vienā ritmā ar Mani; ja Es vilcinos vai apstājos – apstājies arī tu; runā tad, kad Es tev dodu zīmi, bet klusē tad, kad Es uz tevi skatos; vienmēr aizstāvi Patiesību, pat līdz nāvei; laiku pa laikam tev nodarīs ļaunu, bet Es to pieļāušu tikai tik daudz, lai tava dvēsele saglabātu tīrību un pakļāvību; zini, ka Es vienmēr esmu tev līdzās; pļauj, kad Es pļāju, iemācies būt pacietīga, kā Es esmu Pacietīgs; esi ļoti pazemīga un neievērojama; Es tev esmu uzticējies Savas Intereses, ² lai tu strādātu kopā ar Mani un Man līdzās, esmu nozīmējis arī citus, kuriem ar savu kalpošanu ir jāiesaistās šai darbā;

- Vassula, Mans bērniņ, vēl tikai pavisam neilgi, pavisam īsu brīdi, un tava dvēsele pacelsies pie Manis, tādēļ nav iemesla ļauties grūtsirdībai, kā tu to Man stāstīji; tev tikai pietiek pacelt galvu un paskatīties, Kurš nāk uz tavu istabu, Kurš ar tevi kopā ietur mielastu, Kurš gana tevi; lūdz Man piedot tev tavus grēkus, lai tu saņemtu Manu Mieru un varētu atkal priecāties; saki Maniem bērniem, ka pavisam drīz Es sūtīšu Savu Svēto Garu visā spēka pārpilnībā, lai Tas jūs ganītu un aizvestu atpakaļ patiesajā Ganāmpulkā, palīdzot dzīvot

Patiesu Dzīvi Manī, jūsu Dievā;

1991. gada 26. septembris

Manas acis vienmēr noraugās Tevī, ak, mans Dievs.

Noslēpums³ tiek dāvāts tiem, kuri Tevis bīstas un Tevi mīl.

Tu izcēli manu dvēseli no bedres un atļāvi tai iepazīt Tavas Vissvētākās Sirds Bagātības. Es esmu atklājusi Žēlsirdību, par kuru ir runājuši Tavi pravieši, esmu piedzīvojuši Mīlestību un Lēnprātību, kuru pazina Tavi mācekļi, es esmu saņēmusi Mieru, kuru Tu pats mums esi dāvinājis.

Savā Vissvētākajā Sirdī tu esi atļāvis manai dvēselei atklāt, ka Ciešanas ir dievišķas, bet sevis aizliegšana ir patīkama Tavās Acīs.

Tad manā dvēselē ienāca žilbinoša Gaisma, un kā melodisku baložu dūdošanu es sajutu Dvesmu, kura maigi aizslīdēja gar manu vaigu, un Tu mani piepildīji ar Saviem Noslēpumiem.

¹ Atkal atskanēja Tēva Balss.

² Es sadzirdēju arī vārdu "kalpošana".

³ Domāta dziļa tuvība.

Manu bērniņ, izbaudi arvien vairāk Manu Noslēpumu, esot paklausīga Manam Likumam; vēl vairāk klusini savu balsi, lai tu sadzirdētu vienīgi Manējo; noliec savu galvu, lai atklātos Mans Vaigs, zemojies, lai Es varētu tevi pacelt pie Sevis;

daudzkārt tu centies ieraudzīt Manas Vissvētākās Sirds Noslēpumus savā pašas gaismā, tomēr tev pietiktu tikai pacelt acis un Man palūgt, Manu bērniņ, un Es ielietu tavās acīs Savu pārdabisko Gaismu, un tā piepildītu visu tavu dvēseli; ieraugi, Mans bērns, ka visa šī gaisma tevī nāk no Manis; un tikai tad, Mans priesteri, tu sapratīsi, ka Mani Darbi ir Cēluma, Godības un Majestātiskuma pilni; tikai tad, Manu skolniecīt, tu sapratīsi tā, kā Es vēlos, lai tu saprastu, kādēļ Pazemība ir atļāvusi sevi apkaunot, izkropļot, izsmiet, caurdurt, un atdevusi Savu Dzīvību kā atpirkšanas maksu par daudziem;

Es esmu nācis, lai atmodinātu jūsos mīlestību un ļautu to pieceltu, tādēļ nenorobežo savu miesu no sāpēm vai miesīgo vēlmju apspiešanas; atļauj Pestītāja zīmogam apzīmogat gan tavu miesu, gan dvēseli un veikt tevī pilnīgu pārveidi; tad VISS, ko tava daba līdz šim uzlūkoja ar nepatiku, vai arī ko tā nicināja, tev šķitīs dievišķs;

Kungs, dari, lai piepildās viss Tevis teiktais.

Noliec manu galvu, noliec mani pašu un apklusini manu balsi. Es nevēlos nākt Tavā Klātbūtnē tukšām rokām, es nevēlos, lai beigās man nebūtu, ko Tev dāvēt.

Un manas cilvēciskās domas, kuras man šķiet tik dabiskas, izrauj ar visām saknēm un sadedzini katru.

savu dvēseli pilnībā veltī Man un pārdomā Manu Likumu, pirms tas nāk pār tevi; neaizmirsti, ka tava cilvēciskā daba bija pārvērtusi tevi tuksnesī un posta zemē; ja vien tu Man to atļausi, Es tevi atbrīvošu no tavām cilvēciskajām domām un to vietā likšu tevī Savas Domas, kuras pagodina Mani; Es tev došu drosmīgu sirdi, Mana maziņā, lai tu spētu sastapties ar Maniem pretiniekiem vaigā un nepadoties viņu pretimrunāšanai; Es tevi apveltīšu ar daiļrunību, ar izturību un spēju pretoties savu vajātāju draudiem, jo tie, kuri vajā tevi, vajā arī Mani; Es tev došu drosmi pastāvēt ar pārliecību;

tu esi Mana sēkla; Pļaujas lauks ir gatavs pļaujai un labība ir nobriedusi, tāpēc, kā tu esi pamanījusi, Es velti nezaudēju laiku; Es pļauju bez mitēšanās, lai pabarotu visus izsalkušos, daudzi no kuriem ir tuvu nāvei; tādēļ, Mana mīlotā, „laid savu sirpi darbā un sāc pļaut, jo pasaules druva jau ir pārpārim nobriedusi”;¹ ļauj Man paplašināt tavu sirdi, jo tavs Sagūstītājs vēlas piepildīt to ar Savām Zināšanām un Noslēpumiem; Es tikai gaidu to mirkli, kad varēšu jums visiem parādīt Savu žēlastību un atklāt Savas Bagātības, Savu Nesavtību un Mīlestību;

šodien Es jums visu to saku, lai Mans Vārds pārietu no šīs paaudzes nākamajā; jūs, kas mācaties, savukārt mācīsiet savus bērnus; ja viņi ieklausīsies un pildīs Manis teikto, laime piepildīs viņu dzīvi;

vērsieties pie Manis un slavējiet Manu Veikumu, pārdomājiet Manus Brīnumdarbus;

IXΘΥΣ

1991. gada 29. septembris

Erceņģelis Miķelis:

Dieva bērns, es tevi mīlu; uzticies Man;

Kungs:

atdusies Manā Sirdī, Es, Kungs, tevi svētīju; nāc, Mana Sirds ir tavas atdusas vieta;

1991. gada 30. septembris

¹ Atkl 14, 15.

Es pateicos, Kungs, Tavam Vārdam par Tavu Mīlestību un Žēlsirdību. Lai arī man nākas dzīvot vajātāju, viltus liecinieku un apmelojumu vidū, Tu uzturi mani dzīvu un neļauj slīdēt maniemiem soļiem.

Tu klāj manu galdu, un, kā vismaigākā māte, Tu pabaro mani pats ar Savu roku.

Ak, Kungs, apžēlojies par mani, jo dažkārt šķiet, ka nemiera ir vairāk, nekā es spētu paciest, un, ja Tevis nebūtu man līdzās, es jau būtu pagalam! Es vēlos, lai brāļu vidū iestātos pilnīgs miers.

Es tev saku: miers lai ir ar tevi! piecelies un pasauc Manu kalpu!¹ Es esmu Miera, un nevis domstarpību Kungs, un Es tev esmu dāvājis Savu Sirdi; lai neviens netiek maldināts; tiem, kuri pārlietu ilgi kavējas pie savas nenovīdības un nevēlas no tās atteikties, Es atņemšu Savu Sirdi un citas žēlastības, ar kurām līdz šim tik bagātīgi biju viņus apdāvinājis; ja Mans kalps nenostāsies mīlestības pusē, un nepārtrauks tīksmināties par savu grēku, Es tam atņemšu Savu labvēlību; neņemiet savas uzvedības paraugu no šķeltņieka un maldinātāja;

Es dodu jums tik ļoti trauslo Vienotības Dārgumu, iemācieties to nosargāt;

Vēlāk:

Jēzu?

Es Esmu;

maziņā, Manis piepildīta, tu nekad Mani nepievilsi; Es Esmu un vienmēr būšu tev blakus; svētī Mani to vietā, kuri Mani nekad nesvētī; bez bailēm un šaubām runā par Mani un elle nespēs gūt virsroku; noglāsti Mani, jā, paskaties Man Sejā un saki: „Jēzu, es Tevi mīlu, Tu esi mana Dzīvība, mans smaids, mana cerība, mans prieks un mans viss; esi svētīts;” nāc, atpūties Manā Sirdī un ļauj Man atpūsties tavējā;

1991. gada 1. oktobris

(Vēstījums kanādiešu svētcēlniekiem – 140 lajiem un 9 priesteriem, kuri bija ieradušies Lensā, lai tur pavadītu nedēļu kopā ar mani.)

pasaki viņiem, ka Es viņus šodien svētīju, tāpat kā esmu svētījis vakar un svētīšu vienmēr; lai atveras ikviena auss, lai atveras visas sirdis un uzņem sevī Manu vārdu; vienīgais, ko no viņiem sagaidu, ir mīlestība, uzticamība un nemitīga lūgšana; pavisam drīz Es būšu ar jums; nāciet;

(Tajā pašā vakarā.)

Mans Kungs, Tu atnāci un mani atdzīvināji, un kopš šī brīža manās dzīslās rit jauna dzīvība – tā pati Straume, kas izplūst no Tavas Svētnīcas.

Kungs, paskaties uz Savu bērnu – tas atkal ir dzīvs!

Tu mani esi atpestījis, Tu mani esi atjaunojis un atklājis Savas Mīlestības Dziļumus.

Tava smarža ir mani savaldzinājusi un apbūrusi, Tavs Skaistums ir mani apžilbinājis uz mūžiem un līcis man cieši pieķerties Tev. Tavs Maigums un Žēlastības pārpilnība ir manī likušas izvirst avotam...

Lai Tavs Vārds ir svētīts mūžīgi mūžam - Tevī tiks svētītas visas zemes ciltis, bet visas tautas vienotā balsī sauks:

„Lai svētīts ir Tas, Kurš nāk Kunga vārdā!”

Tāpat kā lietus ļauj zemei izdzīt tās asnus, tāpat arī Upe no Tavas Svētnīcas² apūdeņos Tavas pilsētas.³

¹ Vēstījums kādam cilvēkam.

² Svētais Gars.

³ Mūsu dvēseles.

1991. gada 2. oktobris

(Kanādiešu svētceļniekiem.)

miers lai ir ar jums;

lai šī diena kļūst par prieka un līksmības dienu! Mana Pestīšana ir tuvu, tāpēc esiet gatavi saņemt Mani; jūs Es jau esmu sapulcinājis kopā Manā Vārdā, bet Es vēlos piepulcināt jums arī citus; lūdz Maniem bērniem pārdomāt šos vārdus: *(Is 54, 5)*

„Jo tavš laulāts vīrs ir tavš Radītājs, Jahve Cebaots ir Viņa Vārds;”

lai šodien ikviens Mani nosauc par savu

Laulāto Draugu;

lūdzieties par mieru pasaulē, lūdzieties Mūsu nodomos;

IXΘΥΣ

1991. gada 3. oktobris

(Svētās Mises laikā, kuru svinējam kopā ar kanādiešu svētceļniekiem, sadzirdēju Jēzu man sakām:)

„Es tev esmu atsūtījis Savus draugus;”

1991. gada 4. oktobris

(Kanādiešu svētceļniekiem.)

atbalstieties pret Mani, atdodiet Man savas rūpes un raizes, paslēpiet tās visas Manā Sirdī, un Es pats tās padarīšu par neesošām; svētījiet Mani, tāpat kā Es svētīju jūs, mīliet Mani, kā Es jūs mīlu; radība! apzinies, ka vienīgais, ko sagaidu no tevis, ir pretmīlestība! Es jūs apveltīju ar mūžīgām svētībām, tādēļ šodien un katru dienu uzticieties Man; pasmeliet no Manas Sirds Akas, un Es jūs piepildīšu, Es jūs ietērpšu Savā mirdzumā; Es pazīstu gan jūsu grūtības, gan galējo nabadzību, tādēļ nebaidieties nākt pie Manis tādi, kādi esat;

- nabadzība Mani valdzina;

uzņemiet Mani, tāpat kā Es uzņemu jūs;

ejiet mierā un kļūstiet par Tā lieciniekiem, Kurš jūs mīl daudz vairāk par jebkuru cilvēku; esiet Tā liecinieki, Kurš jums ir dāvājis Savu Vissvētāko Sirdi;

IXΘΥΣ

1991. gada 5. oktobris

(Kanādiešu svētceļniekiem.)

miers lai ir ar jums; atjaunojiet Manu Namu;

Es jūs sūtu kā avis vilku barā, bet nebīstieties, Es Esmu ir ar jums;

lai jūsu nodošanās Manai Vissvētākajai Sirdij un jūsu Mātes Bezvainīgajai Sirdij kļūst par Mana Nama greznumu;

Es svētīju ikvienu, atstājot uz jūsu pierēm Savas Mīlestības nopūtu;

IXΘΥΣ

1991. gada 7. oktobris

Visu, kas man ir, es vēlos ziedot Tavai Godībai.

Man gan nekā daudz nav, gandrīz nekā, jo es esmu vāja, nabadzīga un pati grēcīgākā.

Un tomēr, mans Kungs, ja man kaut kas pieder – paņem to!

Mans Tuvums¹ tev ir aizdedzinājis liesmu tevī un izglābis gan tevi, gan citus;

Es vēlos, lai tu Man atdotu savu brīvo gribu: upurē sevi Man, un Es likšu no tevis plūst ūdens straumēm; lai atklātos Mani darbi, Man ir vajadzīga patiesa nabadzība; tā kā tu esi Mana līgava, tad Es apmierināšu tavas dvēseles vajadzības;

¹ Intimitāte.

Vassula, jūs pilsētas ir pilnas ar miroņiem, un to smaka paceļas līdz pat Debesīm; viņu ir miljoniem, un viņi satrūd; lūdzies, lūdzies, lai atnāk miers, mīlestība, ticība un vienotība; Svētais mokās, redzot to, kam ir jānāk, Viņš ir neapprakstāmi noskumis; Es esmu nolēmis ļaut Savai Rokai krist pār šo ļaunuma pilno paaudzi;

meitiņ, Manis dēļ, ņem Manu Vienotības Krustu un nes to pa visu pasauli; ej no zemes uz zemi un uzrunā tos, kuri gan runā par vienotību, bet domā un dara pilnīgi pretēji; pasaki viņiem, ka viņu šķelšanās ir atšķīrusi Manu Sirdi no viņu sirdīm; sauc skaļā balsī, un beidzot Mana Balss izlauzīsies cauri viņu kurlumam; Es šai postažā esmu kopā ar tevi, tādēļ nebīsties;

Es tev esmu uzticējies Savu Krustu – tas tevi izglābs un svētdarīs; nes šo Krustu pazemībā un ar mīlestību, nemitīgi piesaucot Manu Vārdu; Tava sūtība, Mans bērns, ir liecināt par Mīlestību un atklāt Manu Svētumu viņu mīlestības un uzticamības trūkumā; bez bailēm dodies uz priekšu un esi Mana Atbalss; liecini dedzīgi un liecini ar prieku; ar mīlestību liecini par Mīlestību;

ikreiz, kad Mani ienaidnieki tevi dursta, priecājies! upurē visas savas brūces Man, Es tevi tūlīt pat mierināšu; ikreiz, kad tu pacelsi savas acis ilgās pēc Manis, Mana Žēlsirdības pilnā Sirds tev nepretosies; tu esi Mans pieņemtais bērns, Es tevi esmu izaudzinājis un barojis, tādēļ nebīsties no cilvēkiem, jo viņi tevi nespēj iznīcināt; pavisam drīz Es tevi atbrīvošu, bet pagaidām nes visapkārt Manu Vienotības Krustu un pagodini Mani; esi Patiesības un Manis iedibinātās vienotās Baznīcas

aizstāve;

ej pie visām tautām un iepazīstini tās ar sevi; stāsti viņām, ka Es vēlos Mieru un Vienu, zem Mana Svētā Vārda vienotu, Baznīcu;

saki viņiem, ka tas, kurš apgalvo, ka ir taisns, bet paliek sašķeltībā, ēdīs paša sētos augļus un iznīks; pastāsti viņiem arī to, cik ļoti Man riebjas liekulīgas sirdis; viņu ceremonijas un runas Mani nogurdina, un Es novēršos no viņu augstprātības un iesīkstējušajiem uzskatiem; cilvēkiem viņu spriedumi šķiet lieliski un iespaidīgi, bet Manās acīs tiem nav nekādas nozīmes – Es nespēju uzslavēt mirstošu baznīcu, kas ir tuvu satrūdēšanai; tiem, kuri vēlas dzirdēt, saki:

ja viņi neapklusinās savas balsis, Mani viņi nekad nesadzirdēs;

ja viņi apklusinātu savas balsis, tie sadzirdētu Manējo un sāktu dzīvot pēc Manas Gribas; Es, Kristus, esmu tikai Viens, bet katrs no viņiem ir izveidojuši Mani pēc sava prāta; Es esmu Savas Baznīcas Galva, bet vienīgais, ko redzu, ir viņu galvas un nevis Manējā; saki viņiem, lai noliec savas galvas un tad tie ieraudzīs Manējo; saki, lai viņi zemojas, tad Es spēšu pacelt viņus pie Sevis;

neļauj viņiem sevi iebaidīt, Manu bērniņ, esi pacietīga, tāpat kā Es esmu pacietīgs; esi apdomīga, paliekot Man blakus; lai saglabātu uzticību, tev nāksies greznoties ar Maniem Dārgumiem¹ – tie tev atgādinās par Mani;

lūdzies, Mana līgava, lūdz Savu laulāto Draugu, un beigās Es tevi atalgošu; pagodini Mani, un Es tev saku: pūlies un upurējies, un nekas no tā nebūs veltīgs;

pasaki visiem, ka Es Savu Valstību uzcelšu nabadzības vidū – tajos, kuriem ir laiks ieklausīties Manā Garā, pielūgt Mani un darīt Manu Gribu; viņi ir Manas Dvēseles prieks!

¹ Viņa Krustu, naglām un ērkšķu kroni.

meitiņ, Es tevi mīlu, neskatoties uz tavu nožēlojamību; atļauj Man turpināt darboties tevī; pieskaņojies Man, tāpat kā Es cenošos pieskaņoties tev – caur tevi būs sajūtama Mana Klātbūtne, un caur tevi Es šo paaudzi vedīšu pretim vienotībai; paļaujies, jo Es esmu ar tevi; uz tavas pieres ir Mans Zīmogs; pateicoties tam un Manai Žēlastībai, Mana Valstība virs zemes tiks nodibināta tā, kā Es to vēlos; saņem Manu Mieru un atceries: Es esmu ar tevi vienmēr; nāc un ieej dziļāk Manās Brūcēs;

IXΘΥΣ

1991. gada 13. oktobris

Mans Kungs, manā sirdī mājō vienīgi Tu. Pamazām Tu labo manas kļūdas un mani māci. Izliedams pār mani svētību straumes, Tu esi iekarojis manu sirdi.

Tomēr vai tas nozīmētu, ka es tagad pildu Tavu Gribu? Vai esmu Tev līdzās, lai Tev sekotu? Vai es, cik vien spēki man to atļauj, steidzos palīgā savam tuvākajam? Vai es pildu Tavus baušļus? Vai es vēl arvien mantoju Tavu Labvēlību?

iemācies atbalstīties pret Mani; - meitiņ, vai Tu vēl arvien vēlies nest Tev uzticēto Krustu?

Es vēlos nest Tavu Krustu tik ilgi, kamēr zinu, ka tas notiek vienotībā ar Tevi...

vai tu zini, ko nozīmē šie vārdi un ko tie no tevis pieprasa?

Vai upurēšanos, zemošanos, pazemību, sevis aizmiršanu, mīlestību, ticību, cerību, pakļāvīgumu, sevis noliegšanu, lūgšanu, lūgšanu, lūgšanu, pacietību, gandares darbus, mērdēšanos, ciešanas, gavēšanu un paļāvību uz Tevi? Un piedošanas garu.

tu runā pareizi, tomēr nepietiek, ka tikai zini par šīm lietām; vai vēlies saglabāt Manu labvēlību? tad tev visas šīs minētās lietas ir jāīsteno dzīvē; Debesu Valstība līdzinās sacensību uzvaras trofejai – tas, kurš to saņem, uzskatīs to par vērtību; un vēl – Dieva Valstība tiks dota tiem, kuri tai tuvojas ar augļu pilnām rokām – jā, Mana Vassula, Es Savu Baznīcu esmu nolēmis atjaunot uz tevis minēto tikumu pamata;

ja tu staigāsi kopā ar Mani, tu nepazudīsi; nepadodies kārdinājumam skatīties pa labi vai pa kreisi, kā Es jau reiz teicu Saviem mācekļiem: „ceļā nevienu nesveiciniet”;¹

tu saki, ka vēlies Man kalpot? tad tev ir jāiet Manās pēdās, nesot Miera, Mīlestības un Vienotības Krustu, lai pagodinātu Mani; neizbīsties, ieraugot citus krustus, kurus Es nolieku tavā ceļā, jo tie visi ir Manis doti; pagodini Mani – tavs galds vienmēr ir pārbagātīgi uzklāts, un tavs kauss plūst pāri malām, tādēļ nežēlojies ne par ko; lai tev liktu garīgi pieaugt, Es laiku pa laikam pārbaudīšu tavu mīlestību pret Mani;

nej aiz Manis, knapi kājas vilkdama, bet seko Manam solim ar vieglu sirdi; kad esi nogurusi – atpūties Manī, un ļauj arī Man atpūsties tevī, kad Es jūtos noguris;

tagad ieklausies savā Svētajā: neļauj sevi aizpūst projām katram pretvējam, iesakņojies Manī, un šīs saknes, meitiņ, neviens nespēs izraut; bagātini Baznīcu ar visām tām Zināšanām, kuras esmu tev devis; pastāsti viņiem, ka Kunga Sirds ir Mīlestības Bezdibenis, tomēr neviens cilvēks vēl pilnībā nepazinās ne Tās dziļumus, ne bagātības;

meitiņ, Es zinu, ka esi trausla, un tomēr – vai tev kaut kā ir pietrūcis? uzticies Man, uzticies un esi nākamās Vienotības atspulgs; nelīdzinies tiem, kuri zem Mana Svētā Vārda nemitīgi meklē savstarpējās atšķirības; nelīdzinies tiem, kuri izliekas par vienotības kalpiem, bet patiesībā tikai runā tukšus vārdus, neko nesasniedz un tikai krāj pār sevi Tēva dusmas; gan Tēvam, gan Man – mums riebjas viņu argumenti, jo tie ir pretrunā ar viņu domām; un tomēr nekas Mani nekavē uzsaukt šiem varasvīriem:

¹ Lk 10, 4.

„kāpiet zemē! nokāpiet no saviem troņiem un notrausiet zvīņas no savām acīm, lai ieraudzītu, cik lielu postu jūs esat nodarījuši Manam Namam; jūs esat izlaupījuši Manu Svētnīcu un visu, kas tajā bija! jūs esat sašķēlušī Gana uzticamo līdzbiedru komandu ne vairs tikai divās daļās, bet gan sīkās šķembelēs! bet šodien Es jums saku: atveriet savas acis un paskatieties apkārt! turiet atvērtas savas acis un jūs iepazīsiet nabadzību, maisa drēbes un basas kājas;¹ paturiet acis vaļā un ar vienu vienīgu skatienu iepazīstiet Manu Sirdi;”

Man viņu sanāksmēs pietiktu pateikt tikai vienu vārdu, un tas apvienotu Manu Baznīcu; tomēr Debesu Godību Man sagādās Nabadzība, Grēcīgums un tie, kurus viņi uzskata par nicināmiem; Manu Namu atjaunos svešinieki, jo viņos Es ielikšu dedzības garu un uzticības garu; tad jūsu klētis no jauna būs labumu pārpilnas, bet mucās plūdīs pāri Mans jaunais vīns;

ja sakāt, ka Mani mīlat un saucaties Manā Vārdā, tad Mana Svētā Vārda dēļ un Manas Mīlestības dēļ

nesiet vienotību Manu baznīcu starpā;

īsts kristietis ir kristietis iekšēji, kristietis savā garā, tādēļ arī vienotība būs sirdis; Vienotībai nebūs burtā, bet gan garā;

meitiņ, ja tu Mani mīli tā, kā tu saki, tad apskauj Manis doto Krustu; tad tavas kājas neklups, jo nekas šajā pasaulē nav ar to salīdzināms; lai tavš skatiens nekad nenovēršas no Manējā;

skolniecīt? nāc, seko Man ...

IXΘΥΣ

1991. gada 13. oktobris

Vassula, Es lūdzu Tēvu par tevi; ar tevi runāju Es, Jēzus; domā un koncentrējies uz to, ko esmu tev uzticējies; tagad raksti:²

miers lai ir ar jums; Es dzirdēju, kā jūs saucāt uz Mani: „Tēvs!”

šeit Es Esmu;

vai vēlaties atgriezties pie Manis? Es esmu bezgalīgā Žēlsirdība, tādēļ vairs neizturēšos pret jums nosodoši, ne arī izteikšu kādu spriedumu par jums ... Es meklēju jūsu sirdi; Man ir vajadzīga mīlestība – Es esmu izslāpis pēc tās; Manas lūpas ir izkalnušas no Mīlestības trūkuma, un Es esmu nolēmis vairs neraudzīties uz jūsu pagātņi, bet gan vienīgi uz tagadni;

Man līdzās stāv Debesu Karaliene;³ viņa ir lūgusies par jums daudz neatlaidīgāk nekā jebkura cita sieviete un daudz vairāk nekā Valdības, Varas, Troņi, Spēki un Eņģeļi, daudz vairāk nekā jebkura cita radīta lieta; sveiciet arī jūs Viņu savās lūgšanās un godiniet Viņu, tāpat kā Viņu godinu Es;

jūs visi esat kristīti Manī, un tādēļ brāļu vidū nevajadzētu būt atšķirībām; ja vien jūs apjaustu, ko šodien Es jums dāvāju, tad no savas puses jūs ne mirkli nevilcinātos upurēt Man savas sirdis un pilnībā veltīties Man; atgriezties pie Manis un nebaidieties, ar jums pašreiz runā Vissvētākais Ceļabiedrs – Tas, Kurš jūs mīl visvairāk; ticiet Manai Mīlestībai un pārdomājiet Manas Ciešanas, upurējiet Man savas sirdis, un Es tās pārveidošu par dāznu, kas izplata vissmalkākās smaržas, kurā Es, jūsu Karalis, varētu atpūsties; atļaujiet Man pārveidot jūsu sirdis par Savu Īpašumu un jūs dzīvosiet;

¹ Nabadzība, maisa drānas un basās kājas simbolizē Jēzus Sirdi.

² Vēstījums Streindžvejas cietuma ieslodzītajiem Anglijā. Tikšanās reize paredzēta 1991. gada 6. novembrī.

³ Dievmāte.

nenovērsiet savas sirdis no Manis, neturiet Mani pa gabalu no sevis, bet gan vaļširdīgi runājiet ar Mani – Es klausos;

Es jūs visus aicinu pārdomāt šādus vārdus:

- ļaunumu atmaksājiet ar mīlestību -

- līdzinieties Man -

atcerieties, ka Es vienmēr esmu ar jums; nekad, nekad neaizmirstiet par to;

Es svētīju ikvienu no jums, atstājot uz jūsu pierēm Savas Mīlestības Nopūtu;

IXΘΥΣ

Jēzus Kristus, Dieva Mīļotais Dēls un Pestītājs;

1991. gada 14. oktobris

Kungs?

Es esmu;

par Mīlestību sludini ar mīlestību; Manu bērniņ, esi iesakņojusies Manī, visu uztici Man, atļaujot Man būt par tavu garīgo Vadītāju – atļauj Man tevi vadīt un dot savus norādījumus par visu, kas attiecas uz Baznīcu apvienošanos; tev ir jāklūst par zīmi viņiem, un viņi mācīsies saprast, ka, tā kā Es Esmu ir Viens, arī jūs būsi Viens, tāpat kā Mēs esam Viens; Raksti piepildīsies, jo tiks piepildīta Mana, Augstā Priestera, lūgšana Tēvam; Es esmu jūsos, tādēļ nebaidieties;

Kungs, tas skan ļoti daudzsološi!

maziņā, tava sūtība ir sapulcināt Manus ļaudis zem viena Vārda – zem Manējā, lai jūs visi kopīgi varētu lauzt maizi; nav nekas, par ko būtu jāraizējas, izdari visu, kas ir tavos spēkos, un Es izdarīšu pārējo; Man ir vajadzīga pazemība, lai paveiktu Savus Darbus jūsos, un tādējādi atklātu visas lietas;

tava neticīgā paaudze, kura izlej tik daudz Manu Asiņu, tevi noraidīs, tomēr Es, Mana Vassula, palīdzēšu tev noturēties uz kājām, neskatoties uz iespaidīgajām brūcēm, kuras tevī atstās šī ļaunā paaudze; tu saņemsi palīdzību no Augšienes; Es esmu sludinājis gan tev, gan citiem, tādēļ neapstājieties pie sasniegtā, bet gan turpiniet izplatīt Manas Mācības gan publiski, gan savās mājās; Es pazīstu tavu trauslumu, bet Es arī zinu, ko esmu izvēlējis;

Kungs, mani iepriecina doma par to, ka mēs reiz būsim vienoti, lai gan neviens vēl nezina, kā tas notiks. Problēmas ārēji ir ļoti lielas, bet šķelšanās – vēl lielāka. Ir tā, kā Tu esi teicis, ka Gana uzticamo līdzbiedru grupa ir sašķelta ne vien uz pusēm, bet neskaitāmās daļās. Un Tava Miesa ir saraustīta, izkropļota un paralizēta. Tu mūs visus aicini pieliekties. Bet kā? Kas ir jādara, kāds ir pirmais solis? Es esmu grieķu pareizticīgā, un dalos visā ar saviem Romas katoļu brāļiem, nemeklējot savstarpējās atšķirības. Arī viņi neizturas pret mani kā pret svešinieci. Zinu arī to, ka daudzi no viņiem apmeklē grieķu un krievu pareizticīgās baznīcas...

bērniņ, turpini runāt!

Kungs, dod man pareizos vārdus.

saki: ... un viņiem nav atļauts piedalīties Tavas Miesas un Asiņu Mielastā;

Nē, to viņi nedrīkst, lai gan mums ir vienādi Sakramenti. Mums, pareizticīgajiem, tas ir atļauts, bet man jau ir ticis pateikts, ka tādēļ, ka eju pie Romas katoļiem, es esmu ekskomunicēta no baznīcas. Abas puses mani vajā arī tādēļ, ka mans biktstēvs ir Romas katoļu priesteris! Mans Kungs Jēzu, Tu esi tā visa liecinieks!

un tomēr pienāks diena, kad viņi lauzīs maizi kopā pie viena altāra, un neviens neatturēs

Manus bērņus nākt pie Manis; neviens tiem nevaicās: „vai tu esi pareizticīgais?”¹ – Es jau esmu nosodījis šo cietoksni, ko viņi ir uzcēlušī, lai jūs atdalītu; Manī jūs visi esat brāļi – tev ir jānāca viņiem ticēt šai patiesībai un jāpārlicina viņus to darīt;

- tiem, kuri vēl arvien, saucot sevi par kristiešiem, meklē savstarpējās atšķirības Manā Svētajā Vārdā, Es vēlos teikt to pašu, ko reiz jau esmu sacījis Sardas baznīcai:² pasaules acīs jūs tiek uzskatīti par dzīviem, bet sava Radītāja acīs jūs tādi neesat; atdzīviniet sevi to mazumiņu, kas jūsos ir atlicis, jo tas ļoti ātri iet bojā, un, kur ir līķi, tur arī pulcēsies maitas ...

vienojieties! pulcējieties kopā! visi kopā piesauciet Manu Vārdu! kopīgi konsekkrējiet Manu Miesu un Asinis! nevajājiet To, Kurš ir Ceļš! zemojieties un noliecieties viens otra priekšā, lai spētu apvienoties un pagodināt Mani; jūs pieminat Garu, bet nerīkojaties Garā; jūs runājat par Ceļu, bet esat pirmie, kuri to aizšķērso! - cik gan maz jūs Mani pazīstat ...

jūs piesaucat Manu Vārdu, bet slepkavojat Manus bērņus starp svētnīcu un altāri; patiesi Es jums saku: tas viss jums tiks atgādīnāts Tiesas Dienā; vai jūs spējat paskatīties Man acīs un sacīt, ka esat samierinājušies ar saviem brāļiem? vai varat pateikt: „brāļu vidū es neesmu meklējis to, kas mūs šķir, bet gan izturējies pret viņiem kā pret līdzvērtīgiem”; kad tu iesniegsi Man savu lietu, Es tev sacīšu tieši acīs: „aizej no Manis, jo tu pret saviem brāļiem neesi izturējies kā pret vienlīdzīgiem, tu ik dienas esi slepkavojis Manu Miesu; kur gan tagad ir tava uzvara? kamēr Es cēlu, tu Manis uzcelto grāvi; kamēr Es pulcināju kopā, tu izdzenāji; kamēr Es vienoju, tu šķēli!”

tomēr arī šodien, ja tu nāc pie Manis tāds, kāds esi, Es varu tevi dziedināt, Es varu tevi pārveidot, un tu Mani pagodināsi; „bēdas zīdītājām un grūtniecēm tajā Dienā!” raksti:³ bēdas tiem, kuriem grēks būs aptinies, kā bērņi apķeras savai mātei, un kuri būs sasaistīti ar pašu audzinātajiem mācekļiem un tiem, kuri ir no viņu sugas; ir sacīts, ka no jūsu pašu vidus nāks cilvēks, uz kura lūpām būs patiesības izkropļojums, un kurš pārliecinās mācekļus sekot maldiem (*Ap d 20, 30*); Es kliezdu un cenšos izlauzties cauri jūsu kurlumam, lai jūs izglābtu; ja Es jums kaut ko pārmetu, tad tas ir tikai

lielās Mīlestības dēļ, kas Man ir uz jums;

patiesi Es jums saku: nāks diena, kurā Es sapulcināšu vienkopus visas Manas sašķeltās Miesas daļas Vienā sapulcē;

neraudi, Mans draugs,⁴ neraudi tu, kas Mani mīli; paciet to, ko paciešu Es, tomēr mierini Mani un saglabā ticību Man; tu Manā Vārdā darīsi lielas lietas; esi iecietīgs, tāpat kā Es esmu iecietīgs; Es esmu bijis izsalcis un izslāpis, un bieži izbadējies, un tu nāci Man palīgā; turpini savus labos darbus, un Es tev atlīdzināšu;

patiesi Es tev saku – tu neesi viens, jo Es esmu ar tevi; esiet vienoti Manī un dzīvojiet mierā; jūs esat Manu Asiņu pēcnācēji un Manas Valstības mantinieki; pasaki viņiem, ka Kunga Sirds ir Mīlestība, bet Likuma Sirds sakņojas Mīlestībā; pasaki Maniem ļaudīm, ka Es negribu Savā Namā administratorus, jo viņi Manā Dienā netiks attaisnoti – viņi ir tie, kuri Manu Namu ir padarījuši par uzņēmumu;

¹ Acīmredzot grieķu un krievu pareizticīgo priesteriem ir tiesības vaicāt cilvēkam, kurš vēlas saņemt svēto Komūniju, vai viņš „pieder” viņu baznīcai. Viņi atsakās dot Svēto Komūniju Romas katoļiem, kaut gan sakramenti ir vienādi.

² Atkl 3.

³ Jēzus vēlas izskaidrot Lk 21, 23 minētos vārdus.

⁴ Jēzus uzrunāja Savus draugus - tos, kas patiesi Viņu mīl, un kas patiešām no visas sirds darbojas Baznīcu apvienošanai.

Es esmu sūtījis jums Savu Garu, un tam ir jāmājo jūsu sirdīs; Mans Gars jums atklās, ka Baznīca tiks atjaunotai jūsu sirds iekšienē, un tad savās sirdīs jūs ikvienu atzīsiet par savu brāli;

¹ – brāli, vai Es vēl vienu sezonu lai paciestu tās sāpes, ko esmu pacietis gadiem ilgi? vai arī šoreiz tu man dosi atpūtu? vai Man vēl vienu sezonu jādzer no šķelšanās Bīķera? vai arī tu beidzot dosi atpūtu Manai Miesai un Manis dēļ svinēsi Lieldienas vienoti ar saviem brāļiem?

nosakot vienotu datumu Lieldienu svinībām, jūs atvieglāsiet Manas Ciešanas – Es, brāli, priecāšos tevī, bet tu – Manī; daudzu skatiens tiks atjaunots; „mans Mīļotais! mans Radītāj! Tu esi mans laulātais Draugs, un esi atklājis lietas, kuras nebūtu spējusi paveikt cilvēka roka!” šādi jūs sauksiet, kad tiksiet atjaunoti Manā Vārdā

- un Es nāksu pie jums -²

Es jums saku: pulcējieties kopā un šoreiz ieklausieties sava Gana balsī:

Es pats jūs vadīšu pa ceļu, pa kuru jums būs jāiet;

izsūtiet Manu vēstījumu līdz pat zemes robežām;

meitiņ, esi drosmīga, smaidi, kad Es smaidu; Es esmu ar tevi un vadu tavus soļus pretim Debesīm;

IXΘΥΣ

1991. gada 17. oktobris

(Vēstījums „pļaujas strādniekiem” ASV, kurus Dievs bija izvēlējis šīs grāmatas iespiešanai.)

Es jums dāvāju Savu Mieru un jūs svētīju; Es esmu jums līdzās, lai stiprinātu šajā darbā Mana Vārda godam, kuru Es esmu svētījis, jo šis darbs jums visiem ir uzticēts, lai ar to Mani pagodinātu;

- Es esmu nācis bada laikā -

lai piepildītu jūsu mutes ar Savu Debesu Mannu un neļautu jums iznīkt; Es jūs nekad neatstāšu – Mīlestība atgriezīsies jūsu vidū kā Mīlestība;

IXΘΥΣ

(Arī mūsu Svētā Māte deva viņiem vēstījumu.)

ecclesia atdzīvosies; lai ir slavēts Dievs; Es esmu Debesu Karaliene, Es esmu jūsu Māte un Es svētīju ikvienu no jums; lūdzieties par mieru, lūdzieties par ticības atjaunotni, mīlestību un vienotību; lūdzieties par visu Manu bērnu atgriešanos – Es vēlos, lai ikviens tiktu izglābts; Dieva Gaismas darbi nevar mūžam palikt apslēpti,³ tādēļ Es jūs esmu izvēlējusies par Dieva pļaujas strādniekiem;

Es jūs visus ļoti mīlu un pateicos, ka Kunga vēstījumu grāmatas jūs esat veltījuši Man;⁴ ticiet, maziņie, Kungs ir ar jums, sekojiet Viņam; esiet pārliecināti, jo Es esmu ar jums; nāciet;

1991. gada 20. oktobris

(Vissvētākās Sirds vēstījums Beļģijai. Tas tika izlasīts 1991. gada 20. oktobrī Briselē, jezuītu koledžas svētā Miķeļa zālē.)

¹ Mans Jēzus visus šos vārdus izrunāja upura balsī. Viņš izklausījās lūdzošs un noguris, tāds, kurš pilnībā būtu atkarīgs no mums. Viņš izklausījās pēc cietumnieka, kurš ik pa brīdim uzrunā sargu caur savas celles mazo lodziņu, vaicādams, cik vēl ilgs laiks ir atlicis līdz termiņa beigām.

² Šos vārdus Jēzus izteica majestātiskā tonī, kā Karalis.

³ Dievmāte saka to daudzo šķēršļu dēļ, kurus Sātans bija licis Vissvētākās Sirds Vēstījumu izplatīšanas ceļā.

⁴ Grupa, kura piedalījās grāmatu iespiešanā angļu valodā, vienu no tām bija veltījusi Dievmātei.

Mans Kungs, esi ar mani.

esi pārliccināta un droša, jo Es Esmu ir ar tevi; Mana Vassula, pasaki viņiem šādus vārdus: pat, ja daudzi ir aizmirsuši Manu Vissvētāko Sirdi, Es viņus neesmu aizmirsis; šodien Es viņus esmu sapulcējis uz kopīgu lūgšanu, Es vēlos, lai Mani bērni būtu vienoti; Es vēlos, lai visa Mana Baznīca būtu vienota; tie, kuri turpina iet sašķeltības ceļu, ir jau nošķīruši paši savas sirdis no Manējās; apzinieties sašķeltības smagumu un to, cik neatliekams un steidzams ir Mans aicinājums, cik svarīgs ir Mans lūgums; lai jūs apvienotu, Man ir vajadzīga jūsu sirds – Manas Baznīcas vienotība tiek atjaunota jūsu sirds dziļumos; vienīgais, kas Man ir vajadzīgs šķēršļu salaušanai, ir mīlestība; jūs, kas esat Man veltījuši savas sirdis, lūdzieties un Manu Baznīcu vienotības labā esiet vienoti ar Manu Vissvētāko Sirdi;

Es, Kungs, svētīju ikvienu no jums, atstājot uz jūsu pierēm Savas Mīlestības Nopūtu; Es, Jēzus, jūs mīlu;

IXΘΥΣ

1991. gada 21. oktobris

Tava Žēlsirdība, ak, Kungs, ir ieplūdusi manī un pašos dziļumos, Viņa Atdusas vietā, iedvesusi manī dzīvību dodošo Garu. Tavs Vārds, Kungs, kurš dāvā dziedināšanu it visam, ir dziedinājis arī mani. Pēkšņi es ieraudzīju neredzamo Dievu. Manas blāvās acis ieraudzīja Gaismu, Liesmojošu Uguns stabu, kurš manus soļus vada uz Debesīm.

Tumsību, kura mani bija ieslodzījusi un piepildījusi manu dvēseli ar šausmām, uzvarēja Rīta Zvaigzne, kura dāvāja manai dvēselei Cerību, Mīlestību, Mieru un dziļu mierinājumu... Es zināju, ka Mīlestība un Līdzjūtība ir kļuvusi par manu svēto Ceļabiedru manas dzīves ceļojumā.

Mans bērniņ, Mīlestība ir ar tevi, un nekāda pazemes vara nekad tevi neatšķīrs no Manis; staigā Manā Gaismā un paliec vienotībā ar Mani;

1991. gada 22. oktobris

Jēzu, ietērp mani pazemībā, šķīstībā un spējā ievērot Tavu Likumu, jo šīs īpašības mani darīs patīkamu Debesu Tēvam.

miers lai ir ar tevi; tagad Es tev saku: esi kā muitnieks;

jo daudzi no jums nosoda savus tuvākos, aizmirsdami, ka vēl vakar jūs bijāt tikpat aizmiguši kā viņi; nesakiet: „Es esmu sakārtojies savu māju, un tā ir gatava uzņemt Kungu – tagad Viņš var nākt jebkurā laikā. Es esmu gatavs Viņu pieņemt un neesmu tāds kā mans tuvākais, kurš ne gavē, ne lūdzas, bet turpina dzīvot savos grēkos;” zini, ka tavs skatiens jau tevi ir nosodījis; tādēļ vispirms ārstējies pats un netiesā citus par to, ka viņi neprot atšķirt savu kreiso roku no labās; nāc pie Manis kā muitnieks, lūgdams, lai Es apžēlotos par tevi, grēcinieku;¹ jūs visi esat padoti grēkam; templi! celies un kalpo Man, savam Dievam, palīdzēdams atraitnei,² tu kalposi Man;

tagad ej Mierā, Es esmu tev līdzās;

Lai ir slavēts Dievs!

1991. gada 24. oktobris

Kungs, atļauj man Tev kalpot, jo tas tagad ir mans pienākums. Ikvienam ir zināma Tava Žēlsirdība un arī es zinu, ja es būšu pieķērusies pie Tevis, Tu mani nenopurināsi, es zinu,

¹ Austrumu Baznīcai raksturīgā lūgšana: „Kungs Jēzu Kristu, dzīvā Dieva Dēls, esi man, grēciniekam, žēlīgs”.

² T.i., manai mātei. Dievs nenosauca viņu par ‘māti’, jo mūsu vienīgā Māte ir mūsu Svētītā Māte. Man bija jāceļas un jāiet ar viņu kopā iepirkt pārtiku.

ka tu mani izglābsi.

„Atver savu muti, lai Es to piepildu!” (Ps 81, 11)

Kungs, pabaro mani ar mūsu Mannu.¹

paliec Manā labvēlības pilnajā Skatienā; Es neesmu bezjūtīgs Dievs, Mana Sirds ir Līdzjūtības pilna un Es atļauju cilvēkam Sevi aizkustināt; nāc, šajos cīņņu laikos Es esmu tavs Vairogs;

Kungs, es esmu ierindota to vidū, kuriem Sātans nežēlīgi uzbrūk, bet kā gan tumsībā Tavi ļaudis lai sadzird par Taviem brīnumdarbiem? Ļaunais gars vēlas paralizēt visus Tavus Plānus – cik gan vēl ilgi Tavs Taisnīgums gulēs aizmirstības zemē? Žēlsirdības un Taisnības Dievs, parādi, ka Tu esi mūsu palīdzība un mierinājums.

tev nav jābaidās, jo beigās Mūsu Sirdis gūs virsroku; Es ikvienam parādīšu Savu pestīšanu; Rakstiem ir jāpiepildās; tu redzi, ir rakstīts,² ka no bezdibeņa nākošais zvērs karos pret divām lampām, kas stāv pie pasaules Valdnieka Troņa; šie divi Liecinieki pārstāv Manu Miesu un viņi ir Mana Miesa – tie, kuri ar savu lielo izturību pārbaudījumu brīžos, ciešanās un vajāšanās ir pierādījuši, ka ir Mani kalpi; viņi ir tie, kuri nes Manu Vārdu, viņi ir Mani vēstneši; viņiem ir tikusi dota Patiesība, lai tie būtu kā eņģeļi un Vārda atbalss; tie ir atļāvuši sevi vadīt Svētajam Garam, bet Viņš tiem ir devis Elijas pravietisko kalpošanu;

aicinājumi, kurus viņi izsaka Manā Vārdā, patiesībā ir Mani lūgumi, ko Es izsaku caur viņiem; tāpat ka Mozus Horeba kalnā viņi paceļ savas balsis, lai atgādinātu jums Manu Likumu, bet patiesībā caur viņiem runāju Es; lai arī šie abi pravieši³ pasaules acīs šķitīs Ienaidnieka uzveikti, Es viņos no jauna iedvesīšu dzīvību, un viņi piecelsies;

„Jo kā zeme izdod savus augļus un kā dārzs liek sazelt saviem dēstiem, tā Kungs liks sazelt taisnībai un slavai visu tautu priekšā” (Is 61, 11); Es pārveidošu jūsu grēcīgās miesas Manas pagodinātās Miesas atveidā, un tad jūs redzēsiet parādāmieš jaunās debesis un jauno zemi; pirmā zeme un pirmās debesis izzudīs, tas nozīmē – izzudīs vecā Pilsēta, kas bija nosaukta simboliskos vārdos Sodoma un Ēģipte, jo tās vidū vēlreiz ir ticis sists Krustā Mans Vārds;⁴ šis pasaules ļaudis atkal nebija Mani pazinuši, un, lai gan Es ierados Savā Īpašumā, Manis paša ļaudis Mani atkal nepieņēma, bet pret Manu Svēto Garu izturējās pēc savas labpatikas un atļāva Zvēram karot pret Manis sūtītajiem vēstnešiem; viņi apvieno sevī šo abu pilsētu – Sodomas un Ēģiptes noraidošo attieksmi pret Maniem vēstnešiem, bet viņu pilnīgais kurlums līdzinās faraona ietiepībai; tomēr šo pilsētu vietā nāks jaunā Jeruzaleme; no Sodomas un Ēģiptes jūs tiksiet pārdēvēti par Jauno Jeruzalemi – Vienotības un Svētuma Pilsētu... kad tas notiks, tad tie, kuri būs izdzīvojuši, bijības pārņemti, slavēs Manu Vārdu;⁵

Mans bērns, zeme pašreiz līdzinās grūtniecei, kurai tuvojas dzemdības, un tā skaļi kliedz pirmajās dzemdību sāpēs; tomēr gaidīšanas laiks pavisam drīz būs galā; Es, radība, jau tagad dvešu pār jums Savu elpu, atjaunodams jūs citu pēc cita un šķīstīdams jūs visus; ja kāds ir pretojies, tad viņš nav pretojies jums, bet gan Man, Kas esmu jums devis Savu Svēto Patiesības Garu; ja viņi ir atkal piesituši kādu krustā starp abām simboliskajām Sodomas un Ēģiptes pilsētām, tad viņi ir situši krustā Manu Vārdu... tomēr pēc trīs ar

¹ Svēto Garu.

² Atkl 11, 7.

³ Elijas un Mozus gars – praviešu gari.

⁴ Atkl 11, 8.

⁵ Atkl 11, 13.

pusi dienām¹ abas Manas lampas atmirdzēs īpaši spoži – šī Gaisma nāks no tā spožuma, ko izstaro Mans Gars; tāpēc, Manu bērniņ, nemitējies cerēt – Svētā Gara apsolījums ir paredzēts jūsu laikiem;

jūs esat daļa no Manas Saimes; ecclesia atdzīvosies;

1991. gada 24. oktobris

(Vēstījums Filipīnām.)

miers lai ir ar tevi; saki Maniem ļaudīm, lai viņi pārdomātu Manu Likumu; raksti:

- Es pasaulē ienesu samierināšanos -

saki, ka runāju Es, Jēzus; ja viņi vaicā, kāda ir Mana viņiem paredzētā Vēsts, saki:

- Es nāku, lai samierinātu jūs ar Savu Vissvētāko Sirdi -

samierinājis jūs ar Sevi Es, Savas lielās Mīlestības dēļ, lūgšu jūs samierināties savā starpā; Es esmu nolēmis samierināt pasauli ar Savu Vissvētāko Sirdi un tādējādi jūs visus darīt par jaunu radību;²

tas ir Mana Svētā Gara apsolījums;

patiesi Es jums saku: tas, kurš sēj savu iegribu apmierināšanas sēklu, pļaus samaitātības ražu, bet Tiesas Dienā Es viņam sacīšu:

„ej projām no Manis! ej pie Izvirtušā, kas tevi ir samaitājis!”

tas nenotiks vienīgi tad, ja Es sadzirdēšu grēku nožēlas saucienu;

nāves smaka, kura ieved nāvē, turpinās celties pretim Debesīm, bet Man tā ir apnikusi un Es ilgojos saņemt no jums

- vīraku -

Es ilgojos, lai jūs būtu kā vīraka trauki uz altāra, pilni ar vīraku, mīļotie bērniņi, ļaujiet jūsu zemei kļūt par milzīgu Altāri, no kura Man pretim paceļas vīraka smarža; Es vēlos, lai jūsu dzīve būtu svēta, tāpat kā Es esmu Svēts; ik dienas Es izstiepu jums pretim Savas Rokas, lai jūs paceltu pie Sevis;

cauri laiku laikiem Es jums esmu rādījis Savu Mīlestību, un arī šodien kā Gans, kurš steidzas glābt savas avis no lauvas rīkles, Es nāku jūs izglābt no Čūskas; neskatoties uz jūsu šausmīgo grēcīgumu, Es jūs neiznīcināšu tā, kā iznīcināju Sodomu un Gomoru, Es zinu, cik apspiesti jūsu vidū ir trūkumcietēji, un kā ik dienas tiek sabradāti nabagie; Es zinu, cik jūs esat nožēlojami, un, ak, vai! Es zinu arī jūsu noziegumus ... un to ir daudz; tās vardarbības dēļ, kas izdarīta pret jūsu dēliem, jūsu zemē ir izliets ļoti daudz nevainīgu asiņu!

jūsu neveiksmes, kas ir radušās grēka iespaidā, ir metušas izaicinājumu Manai Žēlsirdībai, un Savas Mīlestības lieluma dēļ Es šodien sasaucu kopā jūsu tautu; sapulciniet visus Manā Svētajā Vārdā un saket tiem, ka Es nenāku nevienu nedz tiesāt, nedz arī kādam draudēt; pasaki saviem ļaudīm, ka Es pār tiem izliešu Savu Svēto Mīlestības Garu; kā plīvurs no augšienes Es nolaidīšos pār jūsu zemi un Mans Mīlestības Gars jūs apņems kā migla, kas iespiežas pa durvju un logu spraugām;

jūsu cilvēki nejutīsies vīlušies par Manu apmeklējumu; Mana šķīstījošā Uguns aprīs samaitātību, un kā plāvējs Es likšu Savu sirpi pie ikviena ļaunuma saknes; visu ļaunumu Es savākšu kūlīšos un iesviedīšu ugunī sadedzināšanai; tā vietā Es iesēšu Debesu sēklu – Mīlestību; runā jūsu Kungs, runā Tas, Kurš mīl jūs daudz vairāk, nekā kāds cilvēks to spēj aptvert;

tas esmu Es, jūsu Pestītājs Jēzus Kristus,

¹ Simbolisks skaitlis: Atkl 11, 11.

² Atkl 21, 1.

kas tagad stāvu pie jūsu nama durvīm; Es jums vēlreiz saku: nāciet! nāciet pie Manis visi, kas jūtaties nospiesti, Es jūs mierināšu un iepriecināšu, nāciet! nāciet un saņemiet Manas Vissvētākās Sirds Bagātības; Dieva Valstība¹ ir jūsu vidū, un jums pietiktu spert tikai soli, lai tajā ieietu; Mans Nams ir jūsu mājas; Es Savas Valstības durvis esmu atvēris ikvienam; nāciet un vairs nepadodieties vardarbības kārdinājumam, bet gan ļaunumu atmaksājiet ar mīlestību - piebodiet!

kā gan lai Debesu Tēvs lai jums piedod, ja jūs nevēlaties piedot? ēdiet no Maniem augļiem un nepieskarieties tiem, kurus jums piedāvā ienaidnieks; tumsības bērni rīkojas ļauni pat attiecībā pret tiem, kuri pieder viņu pašu sugai, jo Ļaunais viņus māca kļūt līdzīgiem viņam, un cilvēks, kurš nav bijis godīgs mazās lietās, nebūs godīgs arī lielākās; sasauc kopā savus draugus un lūdzieties, un Es sadzirdēšu jūsu lūgšanu:

- ikviena grēku nožēlnieka lūgšana tiks uzklautā Debesīs -

Es, Jēzus, svētīju ikvienu no jums, apzīmējot jūsu pieres ar Savas Mīlestības Nopūtu;

IXΘΥΣ

1991. gada 25. oktobris

Kungs?

Es Esmu;

Kungs, piesaisti mani Sev vēl ciešāk klāt, un pasargā no apvainojumiem, ko es saņemu savas ekumēniskās nostājas dēļ.

Piesaisti mani Savai Sirdij, un lai Tava Gaisma vada manus soļus ... Kad apguļos, liec Savam Garam būt nomodā par mani, un, kad pamostos, ļauj manam garam sarunāties ar Tavu Garu.

Palīdz man rīkoties tā, kā rīkotos Tu, un ļauj man būt Tev patīkamai visā, ko daru.

Aizdedzini manā sirdī ilgas pēc Tevis, lai es Tev dāvātu visu, ko iepriekš esmu solījusi.

Kungs, atgādini mums visiem to, ko pats esi mums devis. Tu mums esi devis vienotu, spēcīgu Svētu Baznīcu, piepildītu ar Tavu svēto Garu, nevis plīkas akmens sienas... Tu mums esi devis saliedētu Vadītāju komandu, un nevis divas vai trīs, vai arī skaidu saujiņu... Kur gan tas viss ir pazudis?

Vassula, ļauj Man tev atgādināt, ka visi to zaimi, kas tevi apvaino, krīt pār Mani, tādēļ nepadodies, nes Vienotības Krustu no vienas tautas pie citas un esi Mana Atbals; atsvaidzini Manu ļaužu atmiņu, ka es sūtu Savu Svēto Garu, lai Saviem bērniem atgādinātu pieņemt tuvākmīlestību, kas ved pie miera un savstarpējas sapratnes;

- Savos iepriekšējos Vēstījumos par Vienotību Es visiem esmu lūdzis noliekties otra priekšā, tomēr vai šodien Man ir kāds, kas būtu gatavs ieklausīties, ko saka Mans Gars?

- vai jūsu vidū ir atlicis kāds labs un godīgs cilvēks?

- vai ir vēl kāds, kurš patiešām, no visas sirds Mani meklē?

- vai kāds jau ir pieklusinājis savu balsi, lai klausītos Manējā?

- kurš būs tas taisnīgais, kas būtu gatavs zemoties un izzust, lai taptu redzama Mana Klātbūtne?

- kurš no jums ir gatavs noliekt savu galvu, lai ļautu atklāties Manai Galvai?

- vai jūsu vidū ir kāds augstsirdīgais, kurš būtu gatavs klusināt savu balsi un ieklausīties Manā lūgšanā Tēvam:

„Tēvs, vai Man vēl vienu vasaru būs jādzer viņu šķelšanās Kausis? vai arī viņi visbeidzot remdēs daļu Manu sāpju un ciešanu, vienojoties par kopīgu Lieldienu svētku svinēšanas datumu?

¹ Šis apzīmējums attiecas uz Baznīcu.

Vai Tumsības vara turpināsies vēl ilgi? viņi ir sarāvuši gabalos Manu Miesu, aizmirstot, ka Mana Galva ir tā, kas stiprina un satur kopā visu Miesu.

Ak, Tēvs, samierini viņus un atgādini tiem, ka Es, mirdams pie Krusta, esmu viņiem dāvājis Mieru.

Dod viņiem Patiesības Garu, lai Tas visā pilnībā iemājo viņu sirdīs, un, kad viņi ieraudzīs savu kailumu, viņi beidzot sapratīs. Tēvs, piedod viņiem, jo viņi nezina, ko dara. ”

Mans bērns, lepno cietoksnis kritīs, pārvērsdamies putekļu kaudzē.¹

kad pār tiem nāks Mans Svētais Gars, kritīs viņu lepība un godība – tikai pagaidi, un tu to ieraudzīsi;

raksti: vai jūs patiešām klausāties? vai jūs patiešām klausāties, ko Es jums saku? Tas, ko Es jums saku, nozīmē Mieru – Manējiem un Maniem draugiem, un viņi to sapratīs, ja vien viņi, sākot ar šodien, atteiksies no sava neprāta;

tiem, kuri Mani dedzīgi mīl un Manis bīstas, Mana glābjošā palīdzība ir rokas attālumā, un godība dzīvos ikvienā no jums; Mīlestība un Uzticība var sastapties, bet Taisnīgums un Miers var apkampties; Uzticība var pasniegties no zemes, lai sastaptos ar Taisnīgumu, kurš vienmēr ir noliecies lejup no Debesīm; Es jums esmu dāvājis laimi, bet kādu ražu gan ir atnesusi jūsu augsne? Taisnīgums vienmēr iet Man pa priekšu, bet Miers seko Manās Pēdās – vai Man tas pats jāsaka arī uz jums? kurš izlabos kļūdas, kas pieļautas gadiem ilgās šķelšanās laikā? svētku ceremonijas un gudras runas Mani neinteresē, arī izlikšanās un tukši vārdi Mani nespēj pievilt;

ak, meitiņ, Es vēlos, lai īpaši tie, kuri dzīvo Manās Brūcēs, saprastu, cik lielas un dziļas ir Manas Ciešanas; Mani izteikumi dažkārt ir bijuši samērā asi tikai tādēļ, lai viņi sludinātu saskaņā ar Garu, nevis pēc burta; Es vēlos piepildīt viņu garu ar Savu pārdabisko Gaismu, lai viņi apkārtējās realitātes ieraudzītu ar Manām Acīm un ne vairs ar savējām; Es vēlos, lai viņi lietas redzētu Manā dievišķajā Gaismā, ne savējā ...

Mani pazīst kā Uzticamo un Taisnīgo; ja viņiem pietrūkst taisnīguma un uzticamības, tas nenozīmē, ka Es vairs nebūšu Tas, kas Es esmu, un izrādīšu viņiem mazāk Uzticamības, Taisnīguma un Miera, vai arī nesteigšos viņus izglābt; pat, ja viņi visi novērstos no Manis un vairs nestaigātu Manus Ceļus, Es vēl arvien būšu Taisns un Patiess;² Mans Gars turpinās darboties, lai brāļu vidū atjaunotu Mieru, un caur Savu Krustu un Brūcēm Es jūs visus apvienošu Vienā Miesā, un jūs visi pagodināsi Mani, pulcēdamies ap

vienu Tabernākulu;

mūri, kas jūs šķīra, tiks sagrauti, tiks pacelts karogs³, un Mans Upura Tronis nostāsies savā vietā;

nāciet pie Manis kā maziņi bērniņi, lai Es varētu atvērt jūsu dvēseles acis, un jūs ieraudzītu to Cerību, kuru dod Mans Aicinājums;

meitiņ, svētī Mani un nāc;

IXΘΥΣ

Kungs, es Tevi svētīju.

„Lai ierodas un sanāk kopā tauta, kas ir akla, kaut gan tai ir acis un kas ir kurla, kaut gan tai ir ausis! Visas tautas ir sapulcējušās – kas gan viņu starpā var to pasludināt vai likt uz klausīt agrākos pavēstījumus? Lai tie atved savus lieciniekus, kas to apstiprina, ka tie to dzird un lai viņi saka: „Tas ir taisnība!” (Is 43, 8 – 9)

¹ Man šķīta, ka šo teikumu izteica Tēvs.

² Atkl 19, 11.

³ Atkl 22, 3.

1991. gada 29. oktobris

Mans Dievs!

Es Esmu un tu neesi viena; Es esmu klātesošs un esmu ar tevi; Vassula, atļauj Man runāt uz tevi, tici Man, tici, ka esmu tev tuvu; tagad nāc, sakoncentrējies un pārdomā par Mani; meitiņ, strādā Manam Godam un saki viņiem¹ šādus vārdus:

„svētīgi ir garā nabadzīgie, jo viņiem pieder Debesu Valstība;” jūs visi esat Man ļoti vērtīgi, lūdzieties vairāk nekā jebkad agrāk, un Es apmierināšu grēcīgā vajadzības, dziedināšu aklo un katram mācīšu Savu Likumu – gan savējam, gan svešniekam;

Mīlestība tevi mīl;

IXΘΥΣ

(Šis ir „priekšvēstījums”, ievads manam braucienam un Angliju. Vēlāk:)

Vassula, esi neatlaidīga savās lūgšanās; Es tevi mīlu, Mans bērns, Es patiešām pazīstu Tavas vājības, meitiņ; ved Manus bērnus patiesā ticībā, ved ikvienu pie Manis, arī tā ir daļa no tavas sūtības;

ak, Manu bērniņ, esi dedzīga, kalpojot Man, savam Kungam;

Mans Kungs, ne jau visi klausās šajos vēstījumos, kad es sludinu. Varbūt cilvēki tos nav sapratuši? Pie tam, runājot par nesapratni, es to neattiecinu tikai uz sevi, bet arī citiem vēstījumiem vai vīzijām. Nesaprot arī citus, kurus tu pārdabiskā veidā esi lietojis kā Savus instrumentus.

Es tev to vēlos pateikt tieši: cik daudzi no Baznīcas augstākās hierarhijas ieklausās šajos vārdos un tos atbalsta? Cik?

tas bija tikai vakar - cik gan daudz augsto priesteru un Rakstu mācītāju ieklausījās Manī un Mani atbalstīja? Vassula, žēlastība ir izvēlējusies tikai nelielu atlikumu, tikai nedaudzus, kurus ir apveltījusi ar ticības dāvanu; Raksti saka: „Es atklāju Sevi tiem, kuri Mani nemeklēja”, (Rom 10, 20) lai arī Savā Skolā jau no paša iesākuma biju aicinājis ikvienu;

- Mans Svētais Gars ir Tas, Kurš jūs vada, Viņš ir jūsu Laulātais Draugs² un Skolotājs - patiesi Es jums saku: pavisam drīz Es sapulcināšu visas tautas Mīlestības ielokā; Mans Svētais Gars dvesīs jūsos, dodams redzi aklajiem, jo Gaisma, kas jums tiks dota, ir Mana Pārdabiskā Gaisma; tomēr – cik gan grūti ir tiem, kuri ir uzkrājuši bagātības savā garā, ieiet Manā Gaismā! cik grūti ir gudrajiem izprast Manu Garu un apjaust Viņa dziļumus! cik grūti viņiem visiem ir ieiet Manā Valstībā! Patiesi es jums saku: viņiem pa priekšu ieies sabiedrības atbiras un tie, kurus jūs dēvējat par necienīgiem;

jā, Es runāju par tiem, kuri līdz šim nav atšķīruši labu no ļauna, nedz arī savu labo roku no kreisās! Es esmu aicinājis un vēl arvien aicinu ikvienu kopā ar Mani apsēsties pie Galda, tomēr daudzi nav atsaukušies Manam Ielūgumam, tie ir tikai apsmējuši un nicinājuši Manas Žēlastības Aicinājumu, ar savu mācību likdami kļūpt arī citiem, kuri gribēja nākt pie Manis; salīdzini šos Manus vārdus ar Evaņģēlija līdzību par kāzu mielastu; (Mt 22, 1 – 14)

Es atgriezīšos³,

un viņi nodrebēs; viņi nodrebēs, kad aptvers, Ko visu šo laiku viņi bija atraidījuši; viņi atteicās no Mana Gara, pakļaudamies vienīgi sava pašu gara vadībai, viņi atteicās no

¹ Cilvēki, ar kuriem man jātiekas Anglijā.

² Atsauce uz Is 54, 5.

³ Otrie Vasarsvētki – Gara izliešanās, par kuru tiek pravietots Joēla grāmatas 3. nodaļā.

Manas Gaismas, tās vietā atstādami savējo, viņi atteicās no Manas Debesu Gudrības dotajām Zināšanām, apmainot tās pret otršķirīgu filosofiju un sava pašu prāta zināšanām;

- viņi ir kļuvuši par atkritējiem -

jo ir noraidījuši Manu Garu, Manu Gaismu un Zināšanas; Es paņēmu prom no viņiem Savu Valstību un dāvāšu To cilvēkiem, kuri spēj nest augļus; šos cilvēkus Es uzņēmu kā Savējos, aicināšu tos līdz ar Mani ienākt Manā Namā un kopā saimniekot; patiesībā šī stunda ir jau klāt; esmu nolēmis pievilkt Savā tuvumā tos, kam slikta slava, tos, kuri vazājas apkārt pa ielu stūriem, necienīgos, niecību niecības, grēciniekus un tos, kuri pat nav dzirdējuši par Mani; Es pievērsīšos grēciniekiem, kuri nekad nav Mani mīlējuši, darīdams viņus par Mīlestības tautu, par svētu tautu, kura Mani pagodinās; viņi tiks nosaukti par Dzīvā Dieva priesteriem, par „Āmen” – „Lai tā notiek” priesteriem, un uz šīs priesterības pamatiem Es atjaunošu Savu Baznīcu; šajās sirdīs Es jūs visus apvienošu un visa Mana Miesa piedzīvos atpūtu; stunda ir klāt, un neviens nespēj apturēt Mana Svētā Gara stundu;

kad jūs zem savām kājām ieraudzīsiet sabrūkam visu pasauli, kad jūs sev pa kreisi ieraudzīsiet grūstam valstis un pilsētas pārvēršamies putekļu kaudzē, bet pa labi – gāžamies kalnus, tad ziniet, ka šīs zīmes liecina par Mana Svētā Gara izliešanās sākumu; ja redzat Manis paša izaudzinātos skolniekus bezbailīgi sludinām Manu Vārdu, tad pretojieties kārdinājumam viņus pārtraukt un atpazīstiet viņu soļu īpašo skaņu; Es nemitēšos sūtīt šos Savus svētos, lai viņi pulcinātu kopā Manas Miesas atdalītos locekļus un neviens, pat nešķīstie gari, nespēs viņus apstādināt; šie paši nešķīstie gari kritīs viņu priekšā pie zemes, zinādami, ka pats „Āmen” ir viņu Skolotājs;

Manu bērniņ, pavisam drīz Āmen būs ar tevi;

Tas, kurš ir tavš Mierinātājs un Tas, kurš mājā nepieejamā Gaismā, iegremdēs tevi Savā Gaismā un pārņems visu tevi;

- Es esmu Mīlestība -

Lai ir svētīts Tavs godības pilnais un Svētais Vārds! Lai Tas ir godināts un paaugstināts uz mūžiem!

1991. gada 5. – 9. novembris

(Anglīja, Mančestera. Tieši pirms došanās uz tikšanos svētā Augustīna baznīcā piedzīvoju spēcīgu Sātana uzbrukumu – viņš vēlējās izjaukt tikšanos. Es divreiz izlasīju lūgšanu erceņģelim Miķelim, kā arī lūdzu divus Rožukroņa noslēpumus Marijai, Mistiskajai Rozei. Pēc lūgšanas Sātana tvēriens kļuva vājāks, un mūsu Svētā Māte dāvāja man šo vēstījumu.)

Es esmu ar tevi, Manu bērniņ, nebīsties, Es neļaušu tev izslīdēt no Mana Skatiena; Vassula, veic tev uzticēto darbu mierā; Es tevi mīlu; tagad lūdies un ej ar mieru, un atceries, ka Es esmu ar tevi;

1991. gada 6. novembris

(Pirms došanās uz Streindžvejas cietumu, lai izlasītu ieslodzītajiem paredzēto vēstījumu.)

Manu bērniņ, viss spēks, kuru tu saņēmsi, būs Mans Spēks, atklāj, Mans bērns, ko Kungs vēlas pasaulei pateikt; parādi viņiem, kā no Manām Acīm līst asaras; Es vēlos, lai Manējie lūgtos par tiem, kuri nepiesauc Manu Vārdu, un Es viņus dziedināšu; neiespējamais kļūs iespējams – tuksnesis pārvērtīsies ziedošā dārzā, bet akmeņu kaudze – altārī Man, jūsu Dievam; saki Maniem bērniem, lai viņi lūgtos; lai viņi lūdzas ar visu savu sirdi, un Es viņus uzklausi;

Es vēlos, lai tie, kas ir sāpju salauzti, upurētu tās Man un atpūstos Manā Sirdī; Es viņiem palīdzēšu nest viņu krustu;

Mana Vassula, sajūti Manu Klātbūtni; ieraugi Mani ar savas dvēseles acīm; runā uz Mani un atļauj Man izmantot tevi, lai Es tiktu pagodināts;

1991. gada 8. novembris

miers lai ir ar tevi;

Es jūs uzrunāju šādā veidā – caur Vēstījumiem, lai jūs glābtu; to, ko Es esmu aizsācis un svētījis, Es arī pabeigšu; pasaki Maniem bērniem, ka runādams uz viņiem caur tevi, Es vēlos sludināt Pestīšanu un Mieru, bet nevis iznīcību; iznīcība un sagraušana ir tikai Sātana plāns, jo viņš ir paredzējis nogalināt;

Uzticamā mīlestība vienmēr noliecas no Debesīm, lai jūs aizsniegtu un sniegtu jums Savu Sirdi; jūs visi esat ļoti vērtīgi Manās acīs; Svētais jums atklāj Savu Vaigu;

Es aicinu ikvienu no jums, Es jūs nešķiroju; jūs visi esat Manējie, jūs piederat Man un jūsu dzīves nepārtraukti ir Manās Rokās; neesiet kā tie, kuri tikai izliekas raizējamiem par Vienotību, bet patiesībā izvelk savu zobenu pret tiem, kuri praktizē Vienotību; nāciet pie Manis visi kā viena ģimene, un mēs kopīgi ieturēsim Mielastu – Es un jūs, jūs un Es; Es atļauju ikvienam sadzirdēt Savu Balsi;

Es svētīju jūs visus; rotājiet Mani ar lūgšanām, kas nāk no jūsu sirds;

IXΘΥΣ

1991. gada 9. novembris

Kungs?

Es Esmu; maziņā, esi svētīta;

Es ar tavu palīdzību gribētu pierakstīt vēl dažas lietas, tādēļ atļauj Man tevi lietot; meitiņ, pārdomā, cik daudz Zināšanu esi saņēmusi no Manis; tagad Es stiprināšu Savu templi,¹ lai tas kļūtu vēl pamatīgāks, un nekādi triecieni nespētu to sagraut; Es tevī neiešu mazumā, bet gan pieaugšu; lai Mans Gars tevī atdusas; Svētais tev dāvā Savu Mieru;

1991. gada 13. novembris

Jahve, es Tevi mīlu un Tevi pielūdzu! Jahve, mana dievišķā Mīlestība, es zinu, ka esi kopā ar mani. Jahve, mans Tēvs un mans Abba, pasaki Savam ļoti mīļotajam Dēlam, ka mana sirds pieder vienīgi Viņam. Pasaki Viņam, ka Viņš ir Gaiss, kuru es elpoju, Viņš ir Mana Dzīvība.

Saki Viņam, ka Viņa dēļ, sludinot Viņa vēlmes un Viņa kvēlo Mīlestību uz mums, mana balss aizskanēs tik tālu, cik vien tas būs iespējams.

Tēvs, pasaki Viņam, ka nekad neviens un nekas nenostāsies priekšā manai mīlestībai pret Viņu.

Pasaki Viņam, ka Viņš ir mans Smaids, mans Prieks un mana Cerība. Pasaki manam Pestītājam, cik ļoti es ilgojos pēc Viņa un kā es dienu un nakti tvīkstu mīlestībā uz Viņu.

meitiņ, Manas Dvēseles iemīļotā, vai tu nezināji? vai nezināji, ka Mans Gars dus pār tiem, kuri ir niecību niecība? vai neesi dzirdējusi, cik ļoti Mani iepriecina iespēja atklāt Savu Vaigu tiem, kuri ir kā bērni? vai neesi lasījusi, ka: „Mani ir atraduši tie, kuri Mani nemeklēja, un Es Sevi esmu atklājis tiem, kuri Man neprasīja padomu;”? (Rom 10, 20)

- tavs Prieks ir tavs Radītājs,

- tava Mīlestība ir Svaidītais,

- tava Lāpa ir Mans Svētais Gars;

bērniņ, izmanto visas Manis dotās Dāvanas, lai atjaunotu Manu Namu;

¹ T.i., mani.

Es pastaigājos gar upes krastu, kad tajā pamanīju pasaulīgās straumes nestu koku;¹ Es noliecos un izvilku to no straumes, aiznesu Mājas un iestādīju Savu Iepriecinājumu Dārzā; no sausa koka gabala Es tevi pārvērtu dzīvā kokā, Es sacīju: „audz! audz un dzen saknes Manā Dārzā, Manis paša Īpašumā; lai no taviem ziediem izplūst smarža, kas remdē Manu Taisnību;” Es sacīju: „ik mēnesi šis koks dos augļus, bet tavas lapas daudziem nesīs dziedināšanu”; dažkārt Es uzjautrinos, apcērpot liekos zarus, bet visvairāk Mani iepriecina pumpuri, kas izplaukst ziedos un nemitīgi ienākošies augļi; vienīgi no Manas Svētnīcas² izplūstošais Ūdens³ tev var dot izaugsmi un Dzīvību; Es, Jahve, pats rūpēšos par tavu labklājību; Man sagādā prieku atrast Savā ceļā krastā izsviestus kokus,⁴ jo Es spēju atdzīvināt jebko, ko Savā ceļā paceļu;

1991. gada 13. novembris

Vassula, miers lai ir ar tevi;

ja zeme viņu acu priekšā sakustēsies un izkaltīs, tad tas būs tikai tāpēc, ka viņi ir pārkāpuši Manu Mīlestībā balstīto Likumu; viņi ir pārkāpuši visus Manus Baušļus; neskatoties uz daudzajiem jūsu Svētās Mātes aizlūgumiem un par spīti Maniem brīdinājumiem, kopš Fatimas laikiem līdz pat mūsu dienām neviens Mans brīdinājums nav ticis ņemts vērā;

laiks paskrien ļoti ātri, un tepat līdzās ir vareni nepārskatāmi pulki, kādus pasule nekad nav redzējusi un arī neredzēs! tikai nedaudzi paliks dzīvi; Man ir jāklīdz tik skaļi, lai pārvarētu jūsu kurlumu! tauta, kuras dārdi līdzinās varenu ūdeņu dunoņai, appludinās šos pasauli ar uguni un sēru; Es esmu devīgs Piedošanā, bet Es tik tikko saklausu kaut vienu nožēlas saucienu;

ak, mazticīgie! ak, jūs, kas protat vienīgi argumentēt!

raksti: izņemot nelielu ļaužu atlikumu, vienīgais, ko dzirdu no jums, ir: „kādēļ mums vajadzētu ticēt šiem vēstījumiem? un kādēļ mums būtu jāgavē, ja tie nav Viņa iedvesmoti? kādēļ mums būtu jāgandara par grēkiem, ja mēs esam taisnīgi? kādēļ mums būtu jātic šim ārprātam? neticiet viņiem, jo visas šīs vīzijas un pravietojumi ir viņu pašu izdomājums!” patiesi Es jums saku: kad pienāks Tā Diena, būtu bijis labāk, ja jūs nemaz nebūtu dzimuši! lai uzpūstu uguni un radītu karstumu pietiek tikai ar vienu cilvēku;

arī šodien jūsu vidū mājō cilvēks, kurš ir gatavs uzpūst liesmojošu Uguni un dažās sekundēs sakausēt visus elementus vienotā matērijā! zeme izdils kā vecas drānas – Es jūs brīdināju, bet jūs tam nepievērsāt uzmanību; Es ļoti ciešu, bet kā gan citādi lai Es izgaiņāju Manā Svētnīcā sanākušos tirgoņus? kā citādi lai Es izsviežu odzes no viņu midzeņiem Manas Baznīcas iekšienē, ja ne ar dedzinošu Liesmu? tirgoņu un bodnieku liktenis ir būt iznīcinātiem, un šī iznīcināšana var nākt tikai caur Uguni!

gudrie vairs neleposies ne ar savu gudrību, nedz ar savu autoritāti; garā bagātie gulēs kaili pie zemes un sēros – viņu skatiens raudzīsies pēc Manis, bet nespēs Mani atrast; viņi atkal un atkal piesauks Manu Vārdu, tomēr Es viņus neuzklausīšu; Es nogāzīšu daudzus! Manu bērniņ, esi pilnībā vienota ar Mani, saņem Manu Mieru, Es tevi ļoti mīlu; Taisnība ir tepat klāt;

¹ Dievs to attiecina uz mani.

² Jēzus Sirds.

³ Svētais Gars.

⁴ Dievs runāja par vēl kādu izredzētu dvēseli, ar kuru Viņš man bija ļāvis sastapties.

(Vēlāk:)

atbalsties pret Mani; Es esmu ar tevi, Mans bērns; ak, Manu bērniņ, nes uz saviem pleciem šo nastu Manis dēļ; bērniņ, mīli Mani un tu dzīvosi; ar mīlestību sludini par Mīlestību un pieņem visu, kas nāk no Manis;

nāc, Es un tu, tu un Es, vienoti mīlestībā; Mana Vassula, Es tik ļoti tevi mīlu, tik ļoti, Mana maziņā ...

ecclesia atdzīvosies;

IXΘΥΣ

1991. gada 14. novembris

(Vēstījums Īrijai.)

klausies Īrija, nešķelies vēl vairāk, bet gan pulcējies kopā, esi vienota; nāc pie Manis mierā, un kopā lūdzieties par mieru;

atfīriet sirdis no savām ļaunajām tieksmēm un iemācieties saprast, kur ir rodams miers, mīlestība, svētums; lūdzies par tiem, no kuru rokām pil asinis, jo viņi nezina, ko dara;

Es esmu nācis, lai atšķirtu labāko ganāmpulka daļu un lūgtu, vai viņi būtu gatavi uz deviņu dienu kopīgu atsacīšanos; šo zemi apsēdušie dēmoni būs panikā; Es zinu, ka jūsu rokas ir apraipītas ar daudziem noziegumiem, un tikai mazs atlikums no jums ir saglabājuši uz pieres Manu Zīmogu;

Es esmu gājis cauri tavai zemei, Īrija, un tava nepakļāvība ir likusi Man sagrīloties, bet, lūk – Stunda ir klāt! tava zeme ir ar mērauklu pārdalīta, bet tas pats, Mana meita Īrija, ir noticis arī ar tavu sirdi līdz pat tās dziļumiem;¹ sapulcējieties vienkopus un, būdami zem Mana Vārda, nemeklējiet savstarpējās atšķirības, bet uzceliet no jauna Manu grūstošo Namu; pat ja jūs esat palikuši tikai pavisam neliels atlikums, nezaudējiet drosmi, Es atveldzēšu jūsu lūpas ar jauno svētību vīnu;

nezaudējiet drosmi, jo jūsu Pestītājs atgriežas; jūs esat Manas Svētnīcas ķieģeļi, bet vienlaikus arī tās cēlāji; ja jūs vienojaties un pulcējaties kopā, jūs veidosiet stabilu celtni, bet kā gan lai Es atjaunoju tagadējās drupas, ja jūs paliekat sašķelti un izkaisīti? lai radītu vienotību un atjaunotu Manu Namu, jūs esat Man vajadzīgi visi kopā – Man ir vajadzīgi visi ķieģeļi;

Mana Baznīca ir Mana valstība zemes virsū, bet Euharistija ir Manas Baznīcas Dzīvība; Es pats esmu jums devis šo Baznīcu;

Es jums atstāju vienu un vienotu Baznīcu, bet tūlīt pēc Manas aiziešanas, tik tikko biju paspējis pagriezt jums muguru, lai dotos pie Tēva, jūs jau sākāt postīt Manu Namu! jūs to nolīdzinājat līdz ar zemi, bet Mans Ganāmpulks tagad klejo pa labi un pa kreisi...

cik ilgi lai Es vēl dzeru no jūsu šķelšanās Kausa? no ciešanu un posta Biķera? Svētajam un Tam, kuru jūs sakāties mīlam, jūs esat pienesuši tik lielu un dziļu biķeri, kurš ir pildīts ar rūgtumu un bēdām, ka Mana rīkle ir izkaltusi sausāka par pergamentu, bet Manas lūpas ir pārklājušas čūlas; šis paaudzes dāvātais kauss garšo tikpat rūgti kā čūsku inde;

Es neleju asaras vienatnē; jūsu Svētās Mātes Bezvainīgā Sirds ir mīlestībā vienota ar Manu Svēto Sirdi, un tādēļ tā dalās ar Mani visās šajās skumjās un bēdās... tomēr pavisam drīz Es atjaunošu jūs visus ar Savu Uguni;

lūdzieties nemitīgi, jo Stunda ir klāt; Es svētīju ikvienu no jums, apzīmējot jūsu pieres ar Savas Mīlestības Nopūtu;

IXΘΥΣ

1991. gada 15. novembris

¹ Dievs runā par dažādām Savas Baznīcas konfesijām.

Mans Kungs?

Es Esmu; nāc pie Manis jebkurā laikā; lūdzies kopā ar Mani, saki:

„Tu esi mans vienīgais Dievs, mana vienīgā Cerība un Mīlestība.

Tu esi mans Dievs, un nav neviena, kurš būtu Tev līdzīgs, nav neviena, kurš būtu tik Maigs un Smalkjūtīgs pret vājajiem un grēciniekiem, tādēļ neļauj līt pār mums Savas Taisnības Kausam... Mans Kungs, vēl pirms nāk Tava diena, atbrīvo ieslodzītos!

Mūsu vainu skaits ir liels, un mūsu sirdīs mājajošais dumpīgums un vienaldzība noteikti ir vēl iespaidīgāki, tomēr Tavā Sirdī pukst Mīlestība un Līdzjūtība, tādēļ dāvā mums, Visžēlīgais Tēvs, Sava Varenā Gara Dvesmu un atdzīvini mūs visus Savā Godībā. Amen.”

Es tevi svētīju, Manu bērniņ;

1991. gada 18. novembris

Jēzu? Svētais?

Es Esmu; Mana maziņā, Manu meitiņ, miers lai ir ar tevi; Es, Kungs, tevi svētīju un vēlreiz svētīju;

ar mīlestību sludini par Mīlestību; pasaki viņiem, ka Es mīlu ikvienu ļoti īpašā un neatkārtojamā veidā; pasaki viņiem arī to, ka Es neesmu sarežģīts vai grūti izprotams Dievs; Es neesmu tālu – Es esmu šai pašā mirklī klātesošs; pasaki viņiem, cik ļoti Es ilgojos pēc viņu mīlestības, un parādi, kam ir līdzīga Kunga Sirds; pastāsti tiem, ka Kunga Sirds ir tikai Mīlestība un Žēlsirdība, un, ja arī pār jums ir nākusi Taisnība, tad tas ir noticis tikai jūs grēku un noziegumu smaguma dēļ; Es tik bieži neņem vērā visu, ko jūs neesat darījuši Manā labā, un tik bieži esmu atturējies Tēva roku, lai tā nekristu pār jums!

Mans Vārds ir Jēzus un Jēzus nozīmē „Pestītājs”; Es esmu visas cilvēces Pestītājs;

IXΘΥΣ

1991. gada 22. novembris

(Īrija, Korka.)

mīļotie bērni, Es jums dāvāju Savu Mieru; pasaule satrūd, bet Es neesmu par jums aizmirsis; Es jūs apmeklēju jūsu bēdās, lai palīdzētu ikvienam sasniegt to Mājokli, kas jums ir sagatavots Debesīs; jūs piederat Man, ikviens no jums Man ir ļoti vērtīgs un dārgs;

Es esmu pasaules Gaisma,

tādēļ nebaidieties; Es lūdzu, lai jūs lūgtos par tiem, kuri ir nocietinājuši savas sirdis un netic Patiesībai; nekad nemitējieties lūgties;

Es, Kungs, esmu izgājis cauri tavām pilsētām, Īrija, un tomēr tu vēl arvien neapzinies, ko esmu iecerējis tev;

- paliec Manā dievišķajā Mīlestībā, un tu jutīsies stipra;
- paliec Manā Vissvētākajā Sirdī, un tu piedzīvosi uzplaukumu un labklājību;
- ar savu nelokāmību un ticību paliec Manā labvēlības pilnajā skatienā;
- paliec Manī, un tu dzīvosi;

Es, Kungs, svētīju ikvienu no jums, apzīmējot jūsu pieres ar Savas Mīlestības Nopūtu; atcerieties: Mīlestība jūs mīl;

IXΘΥΣ

1991. gada 24. novembris

Manu bērniņ, Es esmu visas cilvēces vienīgā Māte; ikviens no jums ir Mans bērns;

Svētā Māte, vai kādu dienu katrs cilvēks spēs pieņemt šo Patiesību?

beigās katra dvēsele pieņems šo patiesību; tie, kuri pašlaik no visas sirds mīl Dievu, to pieņems;

nekad nemitējies lūgties, Manu bērniņ, par pasaules atgriešanos; saproti: jo vairāk lūgšanu Es saņemu, jo mazāk tiks izplatīts ļaunums, lūgšanas nekad nav veltīgas; Es šīs lūgšanas upurēju Tēvam, kura Taisnība ir tepat līdzās; lūdzies, lai iegūtu Dieva Žēlsirdību;

jūs nezināt, ko Dievs ir sagatavojis šai ļaunuma pilnajai paaudzei, bet atcerieties, kā dumpīguma pilnajos laikos Viņa Roka ir kritusi pār grēcīgo cilvēku; tas, kas ir noticis agrāk, ir tikai neliela daļa no tā, kas patlaban ir sakrājies Viņa apcirkņos; Taisnības mērs no Viņa svētā Mājokļa būs atbilstošs šīs paaudzes grēkiem; Viņš nāks ar Uguni, pārkonu, viesuļvētru un iznīcinošu Liesmu, lai sadedzinātu pasaules noziegumus un netaisnības; nē, jūs pat nevarat iedomāties, ko Visvarenais ir pataupījis cilvēces šķīstīšanai;

zīmes ir jums visapkārt, tomēr tikai nedaudzi tās redz un ievēro; Mani dēli un meitas Sātana priekšā izlej nevainīgas asinis; šīs asinis tiek upurētas kā dedzināmais upuris Ļaunajam; Sātans ir iecerējis atņemt šo pasauli tās radībai, iznīcināt jūs visus un ieraut uguns liesmās; viņš jūs visus vēlas pārvērst lielā dedzināmajā upurī; Es saucu, Es kliecdu un Es leju asins Asaras, bet maz ir to, kuri tam pievērš uzmanību; Dievs nāks pie jums, bet jūs nezināt, kā tas notiks;

Svētā Māte, mēs lūdzamies, bet, kā Tu pati saki – mūsu ir ļoti maz... ko mums darīt?

jūsu lūgšanas spēj izmainīt pasauli; jūsu lūgšanas spēj izlūgt Dieva žēlastības grēcinieku atgriešanai; jo vairāk būs šādu atgriešanos, jo vairāk būs arī lūgšanu, kurām sekos jaunas atgriešanās; vai tu saproti? lūgšanām ir ļoti liels spēks; tieši tādēļ Es jums neatlaidīgi prasu neatmetēt lūgšanas un upurus, jo pašreiz uzticami ticīgie ir daudz svarīgāki nekā jebkad agrāk;

Mani mīļotie bērni, Dievs neaizmirsīs nevienu no jūsu upuriem; mīliet Viņu un pagodiniet Viņu; ecclesia atdzims visā Tās godībā;

(Vēlāk:)

Kungs?

Es Esmu;

iepriecini Mani un neklusē, bet sludini Patiesību; Es esmu svētījis tavu misiju; Es esmu tava Klīnts un tavs Patvērums; jo zemāk tu pieliecies, jo varenāk atmirdzēs Mana Klātbūtne; tu lūgsies – Es klausos;

Kungs, piedod mums mūsu vainas, grēkus un trūkumus. Piedod mums mūsu neiecietību, mīlestības trūkumu, piedod, ka mums pietrūkst iejūtības.

Kungs, atgriez grēciniekus, atgriez tos, kuri ir nocietinājušies sevī, atgriez vienaldzīgos un ateistus. Pārveido viņus visus par gaismas traukiem, kuri vairotu Tavu godu. Kungs, dari pazemīgu lepno un pazemini to, kas paaugstinājies, palīdzi noliekties stūrgalvīgajam. Kungs, caur Savas Pārveidošanās noslēpumu pārveido mūs visus. Āmen.

jūs visi tiksiet pārveidoti, kad pār jums nonāks Svētais Gars; Es vienmēr esmu gatavs jums piedot;

maziņā, Es tevi mīlu; mēs, mums?

Jā, Kungs.

1991. gada 25. novembris

Kungs, vai esmu kādā veidā Tevi pievīlusi? Tu mani esi aicinājis, bet vai es patiešām esmu Tev atbildējusi?

Vai es patiešām esmu ieklausījies Tavā balsī, vai arī neesmu to pietiekami ņēmusi vērā? Varbūt es esmu bijusi neuzmanīga pret Tavas Vissvētākās Sirds aicinājumiem?

Ak, svētumu Svētums, vai Tu būtu novērsis no manis Savu Mīlestības pilno skatienu?

Mans gars ir izbaiļu pilns, un es saucu uz Tevi: kur gan ir mīlošās Acis, kuras līdz šim mani ir uzlūkojušas? Kur ir palicis mans Mājoklis – Tava Vissvētākā Sirds?

Kāpēc gan es nedzirdu tavu balsi un nejūtu Tavu Klātbūtni? Vai savas bezjūtības dēļ es būtu zaudējusi Tavu draudzību? Ak, svētumu Svētums – kur palikusi mūsu Sadraudzība?

Mans priesteri! Liķis tiks iemests bedrē, apraksts un aizmirsts; Ēģiptes meita, saņem Manu Mieru; Es tevi esmu ievēdis dzīvo zemē, paveries Manī un esi pārliecināta par Manu Mīlestību un Draudzību pret tevi; neliec Man raudāt sāpēs – kā gan Es būtu varējis tevi atstāt; tikai Ļaunais siro apkārt, cenzdamies nolaupt bagātības, kuras Es tev esmu dāvinājis; Es tevi esmu izvilcis no bedres, bet viņš labprāt vēlētos ieģrūst tevi tajā atpakaļ; meitiņ, paļaujies uz Mani, jo Es tevi neatstāšu – tu nebūsi bārenīte; meitiņ, pieņem šo Manu galvojumu – Es tevi nekad neatstāšu!

uzklausī Mani: neraizējies, jo tavas pūles nav bijušas veltīgas;¹ tu esi tik vāja un nespēcīga, bet cik brīvi Mans Gars spēj elpot tevī! it kā caur atbalsi Es iečukstu tev ausī vārdus, kurus tev ir jāizsaka cilvēku priekšā; tu, dvēsele, esi tik nespēcīga un nemācīta, un tev nav ne zināšanu, ne Gudrības... tad kā gan tavs gars varētu visu to saprast, ja vien caur tevi nerunātu Manis Paša Gars?

Vassula²... tu Man esi tik ļoti dārga ... ieklausies, Mans bērns, tev līdzās stāv eņģelis, kura uzdevums ir apžēloties par tevi, mierināt tevi un aizlūgt par tevi; pagaidi, vēlos tev pateikt vēl ko... Es zinu, ka tu esi apbrīnojami vāja, bet tieši tāpēc Es izmantošu šo vājumu, lai liktu saviem ļaudīm sasniegt Vienotību un parādītu tiem, kā Es, Kungs, attiecos pret šo nolaidību; Es tiem parādīšu, ko vēlos visvairāk; tavā vājumā Es viņiem atklāšu, kādas jūtas Manī izraisa viņu savstarpējā šķelšanās un atšķirību meklēšana; pasaki Mani, vai jūs visi neesat Manu Roku darbs, vai neesat visi līdzīgi?

Esam, Kungs.

kurš jūsu vidū nav bijis radīts pēc Mana Tēla līdzības?

Kungs, tāda nav! Kā, Kungs, tevi ietekmē viņu izturēšanās veids?

cilvēka lepnība ir piepildījusi Mana Tēva Kausu ar Taisnību, bet viņu spītīgā nevēlēšanās mainīt savus uzskatus ir viņus atstājusi tukšu! daudzi no viņiem runā par vienotību un brālību, bet patiesībā viņu vārdi ir tukši un maldinoši;

pierādiet Radītājam savu labo gribu, noliecoties viens otra priekšā; pierādiet Radītājam savu labo gribu, izvēloties vienotu Lieldienu svinēšanas datumu; pierādiet Man savu labo gribu, kopīgi laužot maizi; ietērpieties pazemības majestātē un mirdzumā, nevis ārējā reliģiozitātē un dievbijības maskā;

nožēlojiet grēkus un atgriezieties! kādreiz jūs dzīvojāt pazemībā, vienkāršībā un patiesā mīlestībā, bet jūsu galdu klāja bagātīgs mielasts; patiešām – Manas Baznīcas varenība pārspēja visu un katru dzīvu būtņu, jo tās spēks un dzīvība bija apslēptas Euharistijā;

- ja Manai Baznīcai šodien pietrūkst spožuma, tad tas ir tāpēc, ka daudzas no Manām baznīcām ir atcēlušas Manu Mūžīgo Upuri;³

¹ Ļaunais gars centās man iestāstīt, ka tikšanos laikā Anglijā un Īrijā es neesot izdarījusi Kunga labā visu, ko būtu varējusi izdarīt un, ka šīs tikšanās ir cietušas pilnīgu „fiasko”. Viņš man centās iestāstīt, ka mana runāšana ir bijusi veltīga, tādēļ es padevos panikai, domājot, ka Kungs man ir uzgriezis muguru.

² Jēzus izdvesa manu vārdu pusčukstus.

³ Pravieša Daniela pravietojums Dan 11, 13.

- vai kāds, kurš taustās cauri šai ēnu pilnajai tumsībai vēl var apgalvot, ka viņš ko redz? vai kāds var lepoties, ka šajā tumsā būtu izvairījies no ienaidnieka slēpņiem? tomēr, kamēr jūs apgalvojat: „mēs redzam”, jūs vaina paliek pār jums! Es jums esmu sacījis, ka ir arī citas avis, kuras nav no šī ganāmpulka, bet kuras arī ir Manis vadītas; tomēr, tikko Es kādu noklīdušu jēru aiznesu atpakaļ uz ganāmpulku un tikko esmu iemācījis tam dzīvot patiesu Dzīvi Manī, pirms vēl Es esmu paspējis tam atdot redzi, jūs viņus apsūdzat, lai atņemtu viņiem Debesu valstību;

- vai Sātans varētu atvērt aklo acis? vai Sātans varētu viņiem likt izsaukties: ‘Tēti’? tāpēc, ja vien jūs neatgriezīties no saviem grēkiem, Tēva Roka kritīs pār jums – Es vairs to aizturēt nespēju; ja vien jūs nepiedosiet savam brālim no visas sirds, Mana Tēva Roka kritīs pār jums vēl ātrāk, nekā jūs to būtu gaidījuši;

IXΘΥΣ

1991. gada 3. decembris

(Vēl viens vēstījums Filipīnām.)

saki Maniem ļaudīm, ka viņi ir kā ķieģeļiem, un Es varu viņus izmantot Sava Nama atjaunošanai; ja vien viņi Man to atļauj, Es varu lietot ikvienu no tiem; atļaujiet Man vadīt katru no jums; atdodiet sevi Manās Rokās, nevaicājot, kāpēc; vienkārši ļaujieties uz Mani, savu Kungu; upurējiet Man savu gribu, bet neiebilstiet, ja Es to arī lietoju; lūdzieties ar sirdi un nožēlojiet grēkus; pārdomājiet Manas Ciešanas un visu, ko Es jums esmu devis;

1991. gada 4. decembris

(Pirms kādas tikšanās Filipīnās.)

Kungs?

Es Esmu; nebīsties; Es tevi neesmu atstājis; Es tevi mīlu;

mīļotā meitiņ, tavs apustuļa uzdevums ir izplatīt Manu Godības pilno Gaismu katrā tautā; izplati tālāk visu, ko esi no Manis saņēmusi; tas, Mans bērns, ir tas, kas tev jāizdara, Es izdarīšu visu pārējo; darot šo darbu, uz kuru Es esmu tevi aicinājis, tu saņemsi arī Manu aizsardzību; tev ne no kā nav jābaidās; Es, Jēzus, tevi tik ļoti mīlu!

- tagad necenties saprast, tikai zini, ka, pārbaudot tevi, Es lieku tavam garam pieaugt svētumā; bērniņ, kalpo Man, darot Manis uzticēto darbu, Es vienmēr iedrošināšu tevi dedzīgi liecināt par Manu un Manu Namu, bet Es centīšos tevi atrunāt no nevajadzīgas lūkošanās pa labi un pa kreisi; tavas nožēlojamības dēļ Es nebūšu pret tevi skarbs;

- tā kā tu kalposi pašam Taisnīgumam, tad Es pievilksu tevi cieši sev blakus, citādi, viena pati būdama, tu līgosies;

- tagad Tavš svētais Ceļabiedrs – Mans Svētais Gars ar aizrautību vadīs tevi pie Maniem bērniem, un žēlastībā tu liecināsi par Mani; Es esmu tev līdzās un Es tevi nekad nepievilksu; nāc;

IXΘΥΣ

1991. gada 5. decembris

(Filipīnas lūgšanu grupai.)

Es viņus visus svētīju; saki Maniem bērniem, ka Mana Sirds ir iekvēlojusies un aizdegusies, ar savu uguni gatava pārņemt arī viņus; tiem tikai ir jāspēr solis un jāieiet Manā Vissvētākajā Sirdī, lai Es, viņu Dievs, viņus pilnībā apburtu un savaldzinātu;

(Tālāk seko vēstījums kādam konkrētam cilvēkam.)

- šodien Es tevi upurēju Savu Sirdi – paņem To; Mans Vārds ir Jēzus, un Jēzus nozīmē

- Pestītājs -

Mīlestība tevi mīl: un tu,¹ Mana atvase, turpini apkopot visu, ko esmu tev devis; tu nekad nebūsi iztukšota; skaties, tavš galds ir pilns, un bez Manis tas būtu tukšs; Es esmu Tas, Kurš uztur tavu dvēseli; atbalsties pret Mani, un tu dzīvosi; tavu pieri skar Mans svētais Skūpstis; Es tevi mīlu, mīli Mani;

IXΘΥΣ

1991. gada 5. decembris

(Ieslodzītajiem Muntin Lupa cietumā – Manilā, Filipīnās.)

Vassula, Mans bērns, saņem Manu mieru; saki ieslodzītajiem: vai jūs nezinājāt? Vai neesat dzirdējuši, ka Mana Žēlsirdība noliecas pār visu cilvēci? Tas ir jūsu Dievs, Kurš noliecas no Sava Debesu Troņa, lai jūs aizsniegtu;

- Es esmu nācis pie jums -

lai pastāstītu, cik ļoti mīlu ikvienu no jums;

Es esmu jūsu Dievs; Es jūs uzrunāju ar Sava instrumenta starpniecību un vēlos jums nodot Savu Vēstījumu; Mani draugi, Es esmu nācis, lai uzrunātu jūsu sirdis un jūs mierinātu; Es jums saku: pasaule Manā priekšā ir tikai niecība, tādēļ nebaidieties no šīs pasaules; nāciet pie Manis un atbalstieties pret Mani, un Es jūs aizvedīšu pie mūžīgajiem Ūdeņiem; Es dziedināšu un pārsiešu jūsu brūces; Manas Acis nekad nenovēršas no jums, un Es jums saku – Manā gādībā uz jūsu galda vienmēr būs pārpilnība, un jūs, Mani draugi, ieturēsiet maltīti kopā ar Mani; mīļotie, piedzīvojot smagu postu, neļaujiet tam jūs satricināt; ikreiz, saņemot triecienu, uzlūkojiet Manas Brūces, kuras jau ir jūsu dziedinājušas un izglābušas no Nāves;

skatieties uz Mani, savu Pestītāju; neskatieties ne pa labi, ne pa kreisi, bet sekojiet Manās Pēdās – tās jūs pazīstiet pēc atstātajiem asiņu nospiedumiem; mīļotie, lieciet savus soļus Manās Pēdās un tās jūs aizvedīs turp, kur Es Esmu;

Es svētīju ikvienu no jums, apzīmējot jūsu pieres ar Savas Mīlestības Nopūtu; Mīlestība jūs mīl;

IXΘΥΣ

(Vēstījums māšai Terēzei, kura rūpējas par cietumniekiem un palīdz viņiem kļūt par Dieva bērniem.)

Es tiem esmu devis Klinti – un, ak ... cik ļoti Es šo Klinti mīlu! Es, Kungs, viņu svētīju; svētī viņu arī tu, jo viņa no tuksneša, kur mājo odzes, ir radījusi

auglīgu zemi un dārzu, kurā Es, Kungs, varu atpūsties;

1991. gada 8. decembris

Kungs?

Es Esmu; pirms atpūsties Manī, lūdzies, saki kopā ar Mani:

„Jēzu, atpūties manī un es Tevī, vienoti un cieši saistīti. Āmen.”

(Es atkārtāju Kunga doto lūgšanu.)

neatkāpies no patiesības par Divām Mīlestībām vienotajām Sirdīm; Es par šo patiesību esmu stāstījis daudzām sirdīm; šo patiesību daudzi nepieņems, tomēr beigās Mūsu Abu Sirdis gūs virsroku; tāda ir pasaule – šodien viņi noraida, bet jau rīt viņi godinās šo patiesību;

Es, Jēzus, mīlu jūs visus; lai jūsu sirdīs nav neviena cita kā tikai Es, lieciet Mani pirmajā vietā; saņemiet Manu Mieru;

IXΘΥΣ

1991. gada 12. decembris

¹ Jēzus pagriezās pret mani.

(Es aizdomājos par Šveici.) Kungs, kāda ir Šveices baznīca?

- tā ir gruvešos -

1991. gada 24. decembris

Mans Kungs?

Es Esmu; atbalsties pret Mani, Mans bērns;

(Ar dvēseles acīm es ieraudzīju Jēzus svēto Vaigu. Tas līdzinājās bērna sejai ar lielām, nevainīgām acīm.)

lai sadziedētu šīs zemes rētas, ir jānotiek ļoti lielām, radikālām pārmaiņām; rētas un grieztas brūces ir radījis grēks un samaitātība;

iepriecini sava Pestītāja Acis un paplašies;

lai tā notiek;

lai Mana Vēsts izplatās tik plaši, tik nepārredzami, apstiprinot pati sevi, ka Grēcīgums, Vienaldzība un Ateisms tiek notverti, nožēlo savus grēkus un atgriežas! bērniņ, pieķeries Manu drēbju vīlei un izstiep to vēl vairāk¹ no viena zemes gala līdz pat otram; ienāc Manās Svētnīcās, ja vien viņi tevi tajās pieņem;

ja cilvēki tev ko aizliedz, neskumsti, neļauj tam sevi sāpināt un nekrīti izmisumā; Šķīstīšanās dienā tavi apspiedēji atcerēsies, ko ir darījuši, un rūgti raudās un nožēlos; viņi apzināsies, ka ir atgrūduši nevis tevi, bet gan Mūsu Svētās Sirdis; Mūsu Abu Sirdis, kuras par to jau iepriekš bija pravietojušas;

meitiņ, ej pa Manām asiņu iezīmētajām Pēdām un ikvienā sapulcē sludini Manu Svēto Vārdu; ir pienācis laiks, kad tev vairs nevajadzētu vilcināties; stādi Vīna dārzus katrā vietā, kur vien tev tas izdodas, bet tuksnešus pārvērt dārzos; Es esmu svētījis Savus Vēstījumus, lai tie izplatītos un iesakņotos, tādēļ, meitiņ, esi drosmīga;

(Pēkšņi sajutu, kā mani caurdur 'uguns zobens', un es iesaucos: „Kungs, man Tevis pietrūkst!”)

tev Manis pietrūkst, jo tu esi redzējusi Manu Godību ... raksti:

Dumpinieks ir ieņēmis vienu cietoksni pēc otra; šodien Es nāku pie visas cilvēces un dāvāju tai Savu Mieru, tomēr tikai retais no jums klausās; šajās dienās Es nāku ar miera līguma noteikumiem un Mīlestības Vēsti, tomēr zeme zaimo Manu Mieru, bet Manu Mīlestību, ko Es viņiem nesu, Manas Piedzimšanas svētku priekšvakarā tā izsmej; cilvēce svin šīs dienas, pat nepieminēdama Manu Svēto Vārdu; Mans Svētais Vārds ir ticis anulēts, bet Manas Piedzimšanas diena padarīta par brīvdienu, kurā tiek pielūgti elki;

Sātans ir atradis Manus bērnus vājus un aizmigušus, un iegājis viņu sirdīs; Es esmu brīdinājis pasauli; Fatimas Vēstījumā ir teikts: Savā Dienā Es likšu saulei norietēt jau pusdienas laikā, un pašā dienas vidū zemi pārņems pilnīga tumsa; Es atļaušu Pūķim sakost šo grēcīgo paaudzi un metīšu pār šo pasauli Uguni, kādu tā nekad agrāk nav redzējusi un arī turpmāk neredzēs; šī Uguns sadedzinās zemes neskaitāmos noziegumus; jūs jautāsit: „vai visi zemes iedzīvotāji iznīks? vai labie aizies bojā kopā ar ļaunajiem?” patiesi Es jums saku: dzīvie apskaudīs mirušos, un no diviem viens tiks paņemts; daži jautās: „kur ir Elija un Mozus, kuriem jānāk?” tev, ļaunuma pilnā paaudze, Es saku: visus šos gadus Mēs² neesam runājuši līdzībās; Elija un Mozus jau ir nākuši jūs vidū, bet jūs neesat viņus pazinuši un pret viņiem esat izturējušies pēc savas labpatikas;

¹ Jēzus vēlas pateikt, ka jāpaplašina Viņa steidzamo vēstījumu izplatības robežas.

² Jēzus runā par divām svētajām Sirdīm, kuras simbolizē Rakstos minētos divus lieciniekus (Atkl 11, 1 – 13; Zah 4, 1 – 14).

jūs neesat ieklausījušies Mūsu Abu Sirdīs – Manas Mātes Bezvainīgajā Sirdī un Manā Vissvētākajā Sirdī, ak, jūs, neticīgā paaudze... Mūsu abu Sirdis nav jūs uzrunājušas nedz līdzībās, nedz mīklās; visi Mūsu Vārdi ir bijuši Gaisma, bet Mūsu Sirdis – kā divas Lampas, kuras blakus katram no jums ir mirdzējušas tik spoži, lai ikviens varētu ieraudzīt; bet jūs neesat sapratuši; Mūsu Abu Sirdis kā divi Olīvkoki¹ – viens labajā, bet otra kreisajā pusē – gadiem ilgi ir bijuši jums līdzās, lai dāvātu jums dzīvību; kā divi Olīvkoka zari, no kuriem izplūst eļļa², lai dziedinātu jūsu slimo paaudzi un sadziedētu jūsu brūces, bet šī paaudze pret Mūsu Abu Sirdīm ir izturējusies pēc savas labpatikas... Mūsu abu Sirdis ir svaidītas³ un dzīvas, tās ir kā ass, abpusgriezīgs⁴ zobens, kurš pravieto... tomēr šīs paaudzes dumpīguma gars no jauna piesit Krustā abpusgriezīgo zobenu - Manu Vārdu⁵ un atgrūž Mūsu Abu Sirdis, kuras šodien jūs uzrunā; arī Sodoma un Ēģipte noraidīja Manus vēstnešus, bet šīs paaudzes ietiepība ir lielāka par faraona spītību, un viņu lepošanās ar savām zināšanām ir kļuvusi par kaujaslauku, kurā tiek apkarotas Manējās;⁶ patiešām, Mūsu Abu Sirdis ir kļuvušas par šīs pasaules ļaužu sodību,⁷ tomēr drīz, pavisam drīz atkal būs dzirdama Mana Balss, un Es jūs apmeklēšu ar pārkonu un uguni; Taisnība ir tepat, bet Mūsu Abu Sirdis, pret kurām jūs esat cīnījušies, beigās gūs virsroku;⁸ pasaules valstība kļūs par Manu Valstību⁹, un tas notiks pavisam drīz; atveriet savas acis un palūkojieties visapkārt; Es jums esmu devis visas Laiku zīmes; nezaudējiet drosmi, jūs, kas cenšaties izplatīt Mūsu Abu Siržu Derības godināšanu; gan Atklāsmes grāmata, gan Zaharijas grāmata ļoti skaidri runā par šo Patiesību; nebaidieties, bet pašāvīgi un drosmīgi turpiniet sludināt par šo realitāti;

¹ Atkl 11, 4 un Zah 4, 3.

² Zah 4, 12.

³ Zah 4, 14.

⁴ Atkl 1, 16.

⁵ Atsauce uz Atkl 11, 8 – 10.

⁶ Atsauce uz Atkl 11, 7.

⁷ Atkl 11, 10.

⁸ Atsauce uz Atkl 11, 11.

⁹ Atkl 11, 15.